

Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Kadencja IX

Sprawozdanie Stenograficzne
z 14. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 15 lipca 2020 r.
(pierwszy dzień obrad)

Warszawa
2020

SPIS TREŚCI

14. posiedzenie Sejmu

(Obrady w dniu 15 lipca 2020 r.)

Otwarcie posiedzenia		
Zmiana porządku dziennego		
Marszałek	3	
Komunikaty		
Sekretarz Poseł Filip Kaczyński	3	
Sprawy formalne		
Poseł Krystian Kamiński	4	
Punkt 1. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o wsparciu dla rynku ubezpieczeń należności handlowych w związku z przeciwdziałaniem skutkom gospodarczym COVID-19		
Poseł Sprawozdawca Henryk Kowalczyk	4	
Poseł Jarosław Krajewski	5	
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Olga Semeniuk	6	
Poseł Paulina Hennig-Kloska	7	
Poseł Anita Sowińska	8	
Poseł Krzysztof Paszyk	9	
Poseł Janusz Korwin-Mikke	10	
Poseł Grzegorz Braun	10	
Poseł Hanna Gill-Piątek	11	
Poseł Krzysztof Grabczuk	11	
Poseł Janusz Cichoń	11	
Poseł Mirosław Suchoń	12	
Poseł Paweł Krutul	12	
Poseł Dariusz Wieczorek	12	
Poseł Krystyna Skowrońska	12	
Poseł Tadeusz Tomaszewski	12	
Poseł Katarzyna Ueberhan	13	
Poseł Jakub Kulesza	13	
Poseł Killion Munyama	13	
Poseł Michał Szczerba	13	
Poseł Henryk Kowalczyk	14	
Punkt 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii		
Poseł Sprawozdawca Krzysztof Tchórzewski	14	
Poseł Grzegorz Matusiak	14	
Poseł Urszula Zielińska	15	
Poseł Gabriela Lenartowicz	15	
Poseł Daria Gosek-Popiołek	16	
Poseł Mieczysław Kasprzak	16	
Poseł Robert Winnicki	17	
Poseł Andrzej Szewiński	18	
Poseł Dariusz Wieczorek	18	
Poseł Stefan Krajewski	19	
Poseł Mirosława Nykiel	19	
Poseł Tadeusz Tomaszewski	19	
Poseł Andrzej Grzyb	19	
Poseł Marta Wcisło	20	
Poseł Marek Rutka	20	
Poseł Klaudia Jachira	20	
Poseł Wanda Nowicka	20	
Poseł Jarosław Rzepa	20	
Poseł Franciszek Sterczewski	21	
Poseł Anita Kucharska-Dziedzic	21	
Poseł Dariusz Klimczak	21	
Poseł Małgorzata Tracz	22	
Poseł Paweł Krutul	22	
Poseł Mieczysław Kasprzak	22	
Poseł Krzysztof Gadowski	22	
Poseł Katarzyna Ueberhan	23	
Poseł Krzysztof Paszyk	23	
Poseł Tomasz Piotr Nowak	23	
Poseł Anita Sowińska	23	
Poseł Mirosław Suchoń	23	
Poseł Magdalena Biejat	24	
Poseł Ryszard Wilczyński	24	
Poseł Paulina Matysiak	24	
Poseł Małgorzata Pępek	24	
Poseł Jan Szopiński	25	
Poseł Małgorzata Chmiel	25	
Poseł Andrzej Szejna	25	
Minister Środowiska Michał Woś	25	
Punkt 3. porządku dziennego: Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom zesłanym lub deportowanym do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939–1956		
(Przerwa w posiedzeniu)		
Wznowienie obrad		
Punkt 3. porządku dziennego (cd.)		
Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Andrzej Dera	27	
Poseł Urszula Rusecka	28	
Poseł Joanna Frydrych	29	
Poseł Jacek Czerniak	29	
Poseł Mieczysław Kasprzak	30	

Poseł Robert Winnicki	31
Poseł Grzegorz Braun	32
Poseł Tadeusz Tomaszewski	32
Poseł Marek Rutka	32
Poseł Mirosław Suchoń	32
Poseł Paweł Krutul	33
Poseł Mieczysław Kasprzak	33
Poseł Paulina Matysiak	33
Poseł Wanda Nowicka	34
Poseł Jacek Czerniak	34
Poseł Małgorzata Chmiel	34
Poseł Edward Siarka	34
Poseł Andrzej Grzyb	35
Poseł Paweł Szramka	35
Poseł Urszula Rusecka	35
Poseł Jan Szopiński	35
Poseł Michał Szczerba	36
Poseł Jarosław Rzepa	36
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed ...	36
Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Andrzej Dera	37

Punkt 4. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz niektórych innych ustaw

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed ...	39
Poseł Sylwester Tułajew	40
Poseł Mariusz Witczak	40
Poseł Maciej Konieczny	41
Poseł Dariusz Klimczak	42
Poseł Krystian Kamiński	43
Poseł Marta Weisło	44
Poseł Tadeusz Tomaszewski	44
Poseł Dariusz Klimczak	45
Poseł Robert Kwiatkowski	45
Poseł Anita Kucharska-Dziedzic	45
Poseł Mirosław Suchoń	45
Poseł Paweł Krutul	46
Poseł Paulina Matysiak	46
Poseł Jan Szopiński	46
Poseł Krzysztof Bosak	47
Poseł Wanda Nowicka	47
Poseł Killion Munyama	47
Poseł Robert Winnicki	47
Poseł Dobromir Sośnierz	48
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed ...	48

Punkt 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji restrykcyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami

Poseł Sprawozdawca Marek Ast	49
Poseł Marek Ast	50
Poseł Michał Szczerba	50
Poseł Magdalena Biejat	51
Poseł Krzysztof Paszyk	52
Poseł Grzegorz Braun	53
Poseł Konrad Berkowicz	53
Poseł Jakub Kulesza	53
Poseł Hanna Gill-Piątek	54
Poseł Franciszek Sterczewski	54
Poseł Wanda Nowicka	55
Poseł Paweł Krutul	55
Poseł Katarzyna Ueberhan	55
Poseł Robert Winnicki	55
Poseł Daria Gosek-Popiołek	56
Poseł Karolina Pawliczak	56
Poseł Maciej Konieczny	56
Poseł Paulina Matysiak	56
Poseł Tomasz Olichwer	56
Poseł Krzysztof Śmiszek	57
Poseł Jan Mosiński	57
Poseł Dariusz Wieczorek	57
Poseł Mirosław Suchoń	58
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Sebastian Kaleta	58
Poseł Paweł Lisiecki	59

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie obrad

Sprawy formalne

Poseł Michał Szczerba	60

Zmiana porządku dziennego

Marszałek	60

Punkt 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz niektórych innych ustaw

Poseł Sprawozdawca Barbara Dziuk	60

Głosowanie

Marszałek	61

Punkt 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o systemach homologacji typu UE i nadzoru rynku silników spalinowych przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach

Poseł Sprawozdawca Cezary Grabarczyk ...	61

Głosowanie

Marszałek	61

Punkt 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Poseł Sprawozdawca Anna Milczanowska ...	61

Głosowanie	
Marszałek	62

Sprawy formalne	
Posel Marek Sowa	62

Punkt 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym	
Posel Sprawozdawca Teresa Wargocka	62

Głosowanie	
Marszałek	63

Punkt 10. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju oraz niektórych innych ustaw	
Posel Sprawozdawca Anna Kwiecień	64

Głosowanie	
Marszałek	65

Punkt 11. porządku dziennego: Powołanie 3 członków Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15	
Posel Sprawozdawca Anna Milczanowska . . .	65
Posel Sławomir Jan Piechota	66
Posel Grzegorz Braun	66
Posel Jarosław Sachajko	67
Posel Joanna Borowiak	68
Posel Katarzyna Ueberhan	68

Głosowanie	
Marszałek	69

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie obrad

Punkt 12. porządku dziennego: Wniosek o wyrażenie wotum nieufności wobec Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Mariusza Kamińskiego	
Posel Tomasz Szymański	75
Posel Sprawozdawca Jerzy Polaczek	77
Posel Zdzisław Sipiera	77
Posel Bartłomiej Sienkiewicz	78

Posel Andrzej Rozenek	79
Posel Marek Biernacki	80
Posel Krzysztof Tuđuj	81
Posel Dobromir Sośnierz	81
Posel Grzegorz Braun	82
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	
Mariusz Kamiński	82
Prezes Rady Ministrów Mateusz Morawiecki . .	85
Posel Bartłomiej Sienkiewicz	86
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji	
Mariusz Kamiński	87

Punkt 13. porządku dziennego: Wniosek o wyrażenie wotum nieufności wobec Ministra Sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry

Posel Kamila Gasiuk-Pihowicz	87
Posel Sprawozdawca Jacek Kurzępa	88
Posel Piotr Sak	89
Posel Arkadiusz Myrcha	90
Posel Joanna Scheuring-Wielgus	91
Posel Krzysztof Paszyk	93
Posel Krystian Kamiński	93
Posel Artur Dziambor	94
Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro . .	95
Prezes Rady Ministrów Mateusz Morawiecki . .	98
Posel Arkadiusz Myrcha	100
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości	
Sebastian Kaleta	100

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie obrad

Punkt 12. porządku dziennego: Wniosek o wyrażenie wotum nieufności wobec Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Mariusza Kamińskiego (cd.)

Głosowanie	
Marszałek	101

Punkt 13. porządku dziennego: Wniosek o wyrażenie wotum nieufności wobec Ministra Sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry (cd.)

Głosowanie	
Marszałek	102

(Przerwa w posiedzeniu)

(Początek posiedzenia o godz. 11 min 04)

(Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu Elżbieta Witek oraz wicemarszałkowie Ryszard Terlecki, Piotr Zgorzelski i Małgorzata Gosiewska)

Marszałek:

Otwieram posiedzenie.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarza dzisiejszych obrad powołuję posła Filipa Kaczyńskiego.

Protokół i listę mówców prowadzić będzie poseł Filip Kaczyński.

Protokół 13. posiedzenia Sejmu uważam za przyjęty.

Informuję, że na podstawie art. 198a ust. 2 regulaminu Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, podjęłam decyzję o przeprowadzeniu 14. posiedzenia Sejmu z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość.

Obecnie przystąpimy do stwierdzenia kworum.

Proszę zatem państwa posłów o naciśnięcie dowolnego przycisku w celu stwierdzenia kworum.

Bardzo proszę.

W posiedzeniu bierze udział 351 posłów.

Stwierdzam kworum.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o projektach ustaw:

— o wsparciu dla rynku ubezpieczeń należności handlowych w związku z przeciwdziałaniem skutkom gospodarczym COVID-19,

— o zmianie ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami,

— o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Sprawozdania to odpowiednio druki nr 482, 451 i 480.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjęłam decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Proponuję, aby w tych przypadkach Sejm wyraził zgodę na zastosowanie art. 44 ust. 3 regulaminu Sejmu.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Prezydium Sejmu proponuje, aby Sejm wysłuchał 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła w dyskusjach nad punktami porządku dziennego.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Informuję, że Konwent Seniorów jednomyślnie zaopiniował propozycję rozpatrzenia na bieżącym posiedzeniu informacji w sprawie zaangażowania instytucji państwa w proces wyborczy w czasie wyborów prezydenta RP, w tym organizacji wyborów przez MSZ, wykorzystania alertu RCB rozsyłanego przed II turą wyborów oraz zaangażowania mediów publicznych, o której przedstawienie wnosili Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni.

Punkty porządku dziennego bieżącego posiedzenia będą rozpatrywane zgodnie z kolejnością zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu i Konwent Seniorów.

Informacja w tej sprawie, a także wykaz ustaw, które Senat przyjął bez poprawek, dostępne są w Systemie Informacyjnym Sejmu.

Proszę pana posła sekretarza o odczytanie komunikatów.

Sekretarz Poseł Filip Kaczyński:

Szanowni Państwo! Informuję, że w dniu dzisiejszym odbędą się posiedzenia Komisji:

— do Spraw Unii Europejskiej – godz. 11.15,

— do Spraw Służb Specjalnych – godz. 12,

— Gospodarki i Rozwoju – godz. 12,

— Finansów Publicznych – godz. 15,

— do Spraw Unii Europejskiej – godz. 13,

— do Spraw Kontroli Państwowej – bezpośrednio po zakończeniu głosowań, ok. godz. 19,

Sekretarz Poseł Filip Kaczyński

— Polityki Społecznej i Rodziny – bezpośrednio po zakończeniu głosowań, ok. godz. 19. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję.

Proszę bardzo, pan poseł Krystian Kamiński, Konfederacja, wniosek formalny.

Proszę.

Minuta, panie pośle.

Poseł Krystian Kamiński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zgłaszam wniosek formalny o przerwę i zwołanie Konwentu Seniorów, aby dać szansę rządowi na wprowadzenie do harmonogramu obrad uchwały w sprawie skandalicznych słów ambasadora Ukrainy w narodowy dzień pamięci ofiar ludobójstwa dokonanego przez ukraińskich szowinistów na obywatelach II Rzeczypospolitej.

Ambasada Ukrainy przy okazji rocznicy „krwawej niedzieli” na Wołyniu zamieściła wpis właściwie zrównujący odpowiedzialność władz II RP z odpowiedzialnością morderców z UPA. Trudno traktować taki wpis inaczej niż jako obraźliwą dla Polaków prowokację. Nawet w taką rocznicę ambasador Ukrainy forsuje narrację, że na Wołyniu nie doszło do okrutnego ludobójstwa ludności cywilnej przez szowinistyczne bojówki, lecz do symetrycznego konfliktu. Po takim wpisie ambasador Ukrainy powinien natychmiast zostać wezwany do Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Dlatego oczekujemy od rządu, że podczas przerwy przygotuje odpowiedni projekt uchwały. W razie czego mam taki.

A teraz proszę wszystkich o powstanie. Uczcijmy minutą ciszy właśnie ofiary ludobójstwa na Wołyniu, bo one na to zasługują.

(Zebrani wstają)

Grzechów odpuszczenie racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech spoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

(Posłowie: Amen.)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Nie będziemy nad tym wnioskiem głosować. Pan wie, że tego nie ma w porządku obrad.

Przerwy nie ogłoszę, Konwentu też nie zwołam.

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 1. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o wsparciu dla rynku ubezpieczeń należności handlowych w związku z przeciwdziałaniem skutkom gospodarczym COVID-19 (druki nr 431 i 482).

Proszę pana posła Henryka Kowalczyka o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Henryk Kowalczyk:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Komisji Finansów Publicznych mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie komisji z pracy nad drukiem nr 431... *(Gwar na sali)*

Marszałek:

Przepraszam.

Proszę państwa, bardzo państwa proszę. Zaczęliśmy już punkt 1. Proszę przenieść rozmowy w kulary. Bardzo państwa proszę, wysłuchajmy sprawozdania.

Proszę bardzo, pan poseł Henryk Kowalczyk.

Poseł Sprawozdawca Henryk Kowalczyk:

...dotyczące rządowego projektu ustawy o wsparciu dla rynku ubezpieczeń należności handlowych w związku z przeciwdziałaniem skutkom gospodarczym COVID-19.

Komisja w dniu wczorajszym przeprowadziła pierwsze czytanie projektu ustawy, jak również rozpatrzyła szczegółowo ten projekt. Wpływ COVID-19 na gospodarkę jest dość oczywisty, stwarza też zagrożenie w przypadku transakcji handlowych. Stąd propozycja dotycząca ubezpieczeń należności handlowych, które w związku z pandemią są obciążone znacznie większym ryzykiem. Istnieje groźba zmniejszenia oferty ubezpieczeń przez zakłady ubezpieczeniowe. Wartość transakcji handlowych szacowana jest za rok 2019 na ponad 530 mld zł. Jeśli – biorąc jako przykład rok 2008 czy 2009 – nastąpiłby spadek o 20 czy 30%, oznaczałoby to tyle, że wartość transakcji handlowych mogłaby się zmniejszyć o ok. 100 mld zł, a przy jeszcze większej skali spadku te skutki byłyby znacznie dotkliwsze. Stąd patrząc na doświadczenia 2008 r., patrząc również na to, jak zachowują się inne kraje europejskie – tutaj przykładem były m.in. Niemcy, które także wprowadziły swoisty podział ryzyka pomiędzy firmy ubezpieczeniowe i skarb państwa – ta ustawa przewiduje m.in. możliwość podzielenia ryzyka pomiędzy zakład ubezpieczeń, w którym ubezpiecza się kredyt, a Skarb Państwa.

Dyskusja na posiedzeniu komisji finansów koncentrowała się właściwie wokół kilku spraw. Myślę, że najistotniejszą było zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa i wyznaczenie górnych limitów wydatków ze strony Skarbu Państwa. Biorąc pod uwagę, że nie było w zapisie ustawy tego górnego limitu, ale jednak odnosi się to do transakcji handlowych

Posel Sprawozdawca Henryk Kowalczyk

z roku 2019 i wielkości ekspozycji, a chodzi o limitowane wydatki porównywalne do tych transakcji z roku 2019, uznano, że jest to zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa – wyznaczenie górnego limitu wydatków.

W ustawie wprowadzono również szereg poprawek legislacyjnych i redakcyjnych, m.in. z pierwotnego projektu skreślono wyraz „dla”, czyli zostało: o wsparciu rynku ubezpieczeń społecznych. W treści ustawy zostało wdrożonych również kilka – może nawet nie kilka, ale kilkanaście – poprawek redakcyjnych. Jedna poprawka merytoryczna, w której wnioskodawcy proponowali skrócenie terminu z 30 dni do 14 dni, terminu, w którym Komisja Nadzoru Finansowego wydaje opinie na temat umowy i na temat ubezpieczyciela, nie znalazła akceptacji.

Komisja Finansów Publicznych rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie projektu ustawy przedstawionego w sprawozdaniu z przyjętymi poprawkami. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Ryszard Terlecki)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy pan poseł Jarosław Krajewski w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Jarosław Krajewski:

Szanowny Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość w sprawie rządowego projektu ustawy o wsparciu dla rynku ubezpieczeń należności handlowych w związku z przeciwdziałaniem skutkom gospodarczym COVID-19, druki nr 431 i 482.

Wysoka Izbo! Na początku zacząłbym od tego, że przed chwilą minęło 110 dni od wprowadzenia w Polsce stanu epidemii. W trakcie tych 110 dni mieliśmy bardzo wymierną pomoc dla polskich przedsiębiorców i dla polskich pracowników – w wysokości ponad 115 mld zł. Mówimy o bezprecedensowym wsparciu ze strony rządu w czasach kryzysu światowego wywołanego przez koronawirusa. Mówimy w tym przypadku o skutecznych działaniach, które mają na celu ochronę ponad 5 mln miejsc pracy w naszym kraju.

Projekt ustawy, o którym dzisiaj rozmawiamy, jest dodatkowym elementem wsparcia dla polskich

przedsiębiorców. Z uwagi na sytuację związaną z wpływem COVID-19 na gospodarkę zakłady ubezpieczeń mogą znacznie obniżyć limity lub zlikwidować w ogóle ekspozycję na ryzyko w odniesieniu do wybranych branż, kontrahentów lub rynków. Taki scenariusz byłby zdecydowanie negatywny z punktu widzenia polskiej gospodarki, ponieważ polscy przedsiębiorcy mieliby ograniczony dostęp do zabezpieczenia swoich transakcji, w wyniku czego obniżeniu uległyby obroty handlowe oraz potrzebna byłaby dodatkowa płynność w sytuacji ograniczenia możliwości sprzedaży w kredycie kupieckim.

Projekt ustawy ma na celu utrzymanie przez zakłady ubezpieczeń limitów ubezpieczeń należności handlowych na poziomie sprzed pandemii. W tym celu rząd proponuje umożliwienie zakładom ubezpieczeń prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej reasekurowania części ryzyka przez Skarb Państwa. W ten sposób komercyjni ubezpieczyciele należności będą mogli ograniczyć ryzyko związane z możliwością wzrostu liczby i wartości wypłacanych odszkodowań w okresie pogorszenia się koniunktury gospodarczej. Powinno to umożliwić utrzymanie ochrony transakcji, jeśli chodzi o przedsiębiorców, w skali zbliżonej sprzed pandemii. Zgodnie z ustawą reasekuracja będzie realizowana w ramach programu pomocowego, który będzie mogła przyjąć Rada Ministrów. Program będzie wymagał notyfikacji Komisji Europejskiej z uwagi na przewidywaną w nim pomoc publiczną.

Pomoc zakładom ubezpieczeń realizowana będzie na podstawie umowy zawartej pomiędzy Skarbem Państwa a danym zakładem ubezpieczeń. To projektowane rozwiązanie jest zgodne z dyrektywą Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, która umożliwia pełnienie przez Skarb Państwa roli reasekuratora tzw. ostatniej szansy w przypadku ubezpieczeń należności handlowych.

Należy dodać, że w chwili obecnej w co najmniej kilku państwach Unii Europejskiej trwają intensywne prace nad podobnymi rozwiązaniami. Warto przypomnieć, że do tej pory Komisja Europejska zaakceptowała podobne programy pomocowe m.in. w Niemczech i we Francji. Ten projekt ustawy przewiduje rozwiązania zbliżone do tych, które zostały już przyjęte i zaakceptowane przez Komisję Europejską w Niemczech. Chodzi o program wsparcia bazujący na reasekuracji i gwarantowaniu ryzyk zakładom ubezpieczeń.

Ta ustawa powinna przynieść pozytywne efekty w postaci ograniczenia ryzyka spadku transakcji handlowych realizowanych przez polskich przedsiębiorców, tym samym zmniejszenia ryzyka istotnego pogorszenia płynności finansowej i ryzyka niewypłacalności polskich przedsiębiorstw. W konsekwencji, jeśli chodzi o Skarb Państwa, może się to przełożyć na zmniejszenie ryzyka istotnego pogorszenia się sytuacji makroekonomicznej oraz zmniejszenia wpły-

Posel Jarosław Krajewski

wów podatkowych w porównaniu do sytuacji, gdyby takich rozwiązań nie wprowadzono.

Intencje wynikające z projektowanej ustawy w naszej ocenie są słuszne i wychodzą naprzeciw oczekiwaniom rynku. Ta ustawa ma przyczynić się do poprawy sytuacji finansowej przedsiębiorców oraz zapewnić zachowanie przez nich płynności finansowej. Projekt ustawy implementuje rozwiązania zbliżone do wdrażanych już rozwiązań w innych krajach Unii Europejskiej w odpowiedzi na światowy kryzys związany z COVID-19.

Panie Marszałku! Chciałbym jeszcze w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość zgłosić jedną poprawkę do tego projektu ustawy. Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość poprze przedstawiony rządowy projekt ustawy w tej sprawie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Teraz głos zabierze pani poseł Paulina Hennig-Kloska, klub Koalicji Obywatelskiej.

A, przepraszam, pani poseł, jeszcze moment, bo o głos poprosiła pani minister, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju pani Olga Semeniuk.

Bardzo proszę.

(Poseł Krystyna Skowrońska: Ale w tej części?)

Zaraz będzie wyjaśnienie.

(Poseł Paulina Hennig-Kloska: Ale to między wystąpieniami klubów? Chyba na koniec.)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Olga Semeniuk:

Ale to może państwo pozwolą mi się teraz wypowiedzieć.

(Poseł Paulina Hennig-Kloska: No nie, obyczaj jest taki, że albo przed, albo po.)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Rozumiem, że pani minister poprosiła o głos, ponieważ nie może uczestniczyć w obradach?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Olga Semeniuk:

Tak.

Panie Marszałku! Bardzo dziękuję...

(Poseł Paulina Hennig-Kloska: Ale przedstawiciel rządu musi uczestniczyć. Ja mam ważne uwagi.)

Będą, oczywiście.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Posłuchajmy naprzód, co pani minister ma do powiedzenia.

(Poseł Krystyna Skowrońska: Skandal!)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Olga Semeniuk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Bardzo dziękuję za możliwość zabrania głosu.

Z uwagi na COVID-19 i jego istotny wpływ na gospodarkę zakłady ubezpieczeń oferujące ubezpieczenia należności handlowych dokonują przeglądu swoich portfeli. Jako Ministerstwo Rozwoju i rząd dostajemy jasne sygnały z rynku, że te zakłady ubezpieczeniowe mogą znacznie obniżyć limity lub w ogóle zlikwidować ekspozycję, a cięcia mogą dotyczyć pojedynczych przedsiębiorców, a także całych branż lub rynków. Dlatego potrzebna jest systemowa odpowiedź, jaką proponujemy w niniejszej ustawie.

W 2019 r. ubezpieczono należności handlowe na kwotę 165 mld zł, w tym 60 mld zł w eksporcie. Przyznane limity ubezpieczeniowe umożliwiły polskim przedsiębiorcom zrealizowanie i zabezpieczenie ponad 533 mld obrotów handlowych, w tym 118 mld zł dotyczyło transakcji zagranicznych, co stanowiło ogółem ok. 12% eksportu Polski. W zależności od rozwoju sytuacji istnieje zagrożenie, że ekspozycja ta może zostać zredukowana o od 20% do 50% w porównaniu ze stanem sprzed pojawienia się pandemii COVID-19, a to może oznaczać redukcję limitów ubezpieczonych należności o 80 mld zł.

Znaczne ograniczenie ubezpieczeń dla polskich przedsiębiorców oznaczać będzie tak znaczne podniesienie ryzyka transakcji, że tym samym doprowadzi do spowolnienia wymiany handlowej i całej gospodarki. Natychmiastowym skutkiem będzie istotne pogorszenie płynności finansowej, w tym znaczny wzrost ryzyka niewypłacalności. Dla Skarbu Państwa spadek transakcji handlowych będzie oznaczał pogorszenie się sytuacji makroekonomicznej oraz zmniejszenie wpływów zarówno z tytułu podatków CIT, jak i VAT.

Projektowane rozwiązanie ma na celu zniwelowanie tych wszystkich zagrożeń. Proponowany w przedłożonym Wysokiej Izbie projekcie ustawy mechanizm będzie polegał na zawarciu przez ministra rozwoju odpowiednio wystandaryzowanych umów reasekuracji z zakładami ubezpieczeń, które wyrażą chęć przystąpienia do programu rządowego. Tego typu reasekuracja zakłada, że Skarb Państwa w zamian za stały udział w składce ubezpieczeniowej przejmuje część ryzyka ubezpieczeniowego możliwych odszkodowań. Te poziomy składki będą ewoluować: 80%, potem 100% – po przekroczeniu pewnych kwot wypłaconych odszkodowań. Staramy się tym samym chronić przychody i płynność finansową zakła-

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Olga Semenjuk

dów ubezpieczeń, sprawiając jednocześnie, że po przekroczeniu określonej kwoty odszkodowań udział Skarbu Państwa w ryzyku ustaje. Wyznaczamy bezpieczną granicę zaangażowania państwa.

Przeniesienie ryzyka dotyczy całych portfeli ubezpieczeniowych. Zakłady ubezpieczeń nie wybierają, co chcą nam przekazać, a czego nie. Nie ma zatem możliwości dokonywania przez ubezpieczycieli negatywnej selekcji ryzyka. Tym samym działamy systemowo, ale i zabezpieczamy interesy Skarbu Państwa przed szczególnie ryzykownymi zobowiązaniami. To rozwiązanie jest wzorowane na mechanizmie niemieckim, który tam uruchomiony na znacznie większą skalę już z powodzeniem jest wdrażany.

Wysoka Izbo! Zwracam się z uprzejmą prośbą o przyjęcie projektu w kształcie zreferowanym przez komisję sejmową.

Dodatkowo chciałam dodać informację związaną z wczorajszym posiedzeniem Komisji Finansów Publicznych, na którym w ciągu 2 godzin padło wiele pytań, na które starałam się razem z dyrektorem Departamentu Rozwoju Inwestycji w Ministerstwie Rozwoju odpowiadać. Jeżeli chodzi o wszelkie pytania, które dzisiaj padną, proszę o zgłoszenia w drodze pisemnej. Na wszystkie odpowiemy, mam nadzieję, że w najszybszym trybie.

(Poseł Krystyna Skowrońska: Ale takiego trybu nie ma.)

Pani wiceprzewodnicząca, wszystkie pytania, które padały na wczorajszym posiedzeniu komisji... Po to są stworzone komisje, aby praca polegała na zadawaniu konkretnych pytań i udzielaniu odpowiedzi. *(Oklaski)*

(Poseł Krystyna Skowrońska: Pani mnie nie musi uczyć.)

(Poseł Małgorzata Chmiel: Co? Pani nas poucza?)

Chciałabym jeszcze tylko dodać, że wczoraj pojawiały się pytania dotyczące konstytucji, praworządności w związku z tym projektem, dlatego chętnie ustosunkujemy się drogą pisemną. Bardzo dziękuję, panie marszałku. *(Oklaski)*

(Poseł Monika Wielichowska: Co za buta.)

(Poseł Krystyna Skowrońska: To było aroganckie.)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Paulina Hennig-Kloska, klub Koalicji Obywatelskiej.

Poseł Paulina Hennig-Kloska:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Pani Minister! Kluczowa rzecz: chcecie przejąć ryzyko wygenerowane przez wolny rynek, nie mając wpływu na jego powstawanie. Podstawowy problem dotyczący tej ustawy polega na tym, że nie ma systemowej

kontroli nad działalnością zakładów ubezpieczeń i firm faktoringowych w Polsce, bo KNF jako nadzorca w ogóle nie ma nad tą częścią rynku finansowego systemowej kontroli. W tej ustawie wprowadzacie kontrolę incydentalną, ale ona jest niewystarczająca, bo ten rynek jest bardzo często przedmiotem fraudów, nieprawidłowości i wyłudzeń. Państwo nie może nad tym rynkiem przejmować odpowiedzialności, nie mając wpływu na poziom ryzyka. Dlatego nasz klub, klub Koalicji Obywatelskiej, złoży poprawkę, która rozszerza nadzór KNF-u właśnie nad tą częścią rynku finansowego w Polsce. Od przyjęcia tej poprawki uzależniamy tak naprawdę poparcie dla całej ustawy.

Tak, dzisiaj jest tak, że firmy ubezpieczeniowe zawęziły gardło ubezpieczeń w obrocie wierzytelnościami. Prawdą jest, że nie chcą ubezpieczać. Ale dlaczego nie chcą? Bo zdają sobie z tego sprawę, że dzisiaj ryzyko wywracania się transakcji, niepłacenia należności przez kontrahentów jest bardzo wysokie, a ratingi poszczególnych kontrahentów mogą się zmieniać z dnia na dzień w zależności od sytuacji gospodarczej w poszczególnych krajach. I wy chcecie wejść w to miejsce i gwarantować, nie mając, tak jak powiedziałam, systemowego nadzoru. Podam pani minister przykład z ostatniego miesiąca. Napisałam do Komisji Nadzoru Finansowego, bo jeden z moich kontrahentów, jeden z moich wyborców z mojego okręgu wyborczego padł ofiarą wyłudzenia. Miał należności, wierzytelności ubezpieczone przez zakład ubezpieczeń. Mimo że miał faktoring z ubezpieczeniem bez regresu do podawcy, firma umyła ręce w przypadku zrealizowania ustawy. Napisałam do Komisji Nadzoru Finansowego z prośbą, żeby skontrolowali tę transakcję, czy firma faktoringowa i ubezpieczyciel wywiązali się z umowy, czy faktycznie mieli podstawy do tego, żeby przerzucić całą odpowiedzialność na dostawcę, na kontrahenta. Jaką dostałam odpowiedź z Komisji Nadzoru Finansowego? Umyli ręce. Mówili: my nie mamy nadzoru nad tą częścią rynku finansowego. I wy za tę część rynku finansowego, za wolny rynek i jego decyzje chcecie przejmować odpowiedzialność. To jest prosta droga do tego, co już w tym kraju przeżywalismy. Chodzi o wywrócenie się na wzór SKOK-ów. SKOK-i zostały objęte gwarancją Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, ale nie zostały objęte nadzorem KNF-u, co spowodowało straty w postaci 5 mld zł. SKOK-i robiły, co chciały, ważyły ryzyko, jak chciały, nie było żadnego nadzoru, a państwo pieniędzmi obywateli, które były wpłacane w ramach składki do BFG, zapłaciło za to 5 mld zł. Chcecie ratować system ubezpieczeń? Zróbcie to, jak należy. Bo ja nie mam pewności, że dzisiaj nie zaczniecie skupować wierzytelności od kolegów, polityków, ministrów, w przypadku których transakcje już się wywróciły, bo ustawa będzie sięgać wstecz, od kwietnia do końca tego roku. Jaką ja mam pewność, że ryzyko będzie odpowiednio walone, że firmy ubezpieczeniowe będą ubezpieczać zdrowe należności i takie zdrowe należności będziecie przejmować, że w tych grubych, tłu-

Posel Paulina Hennig-Kloska

stych portfelach ubezpieczeń, które ostatecznie przejmie Skarb Państwa, nie będzie kolejnych pięciu czy dziesięciu dużych transakcji przyjaciół królika, w przypadku których się te transakcje wywróciły, ale w ten sposób odzyskają swoje należności? Nie, tak się nie robi, tak się nie zabezpieczy interesu Skarbu Państwa, a co za tym idzie – podatnika.

Pan poseł tu mówił o ponad 100 mld wpakowanych w pomoc państwa, w gospodarkę. Tak, ale to nie są pieniądze państwa. To są pieniądze innych podatników. Trzeba je będzie ściągnąć z rynku, także w postaci podatków. Musimy zadbać o to, gwarantując pomoc publiczną, która ma postawić gospodarkę na nogi, gwarantując, że te pieniądze są faktycznie przekazywane tam, gdzie są potrzebne, a nie tam, gdzie powstały wyłudzenia. (*Dzwonek*) Rynek wierzytelności handlowych i ubezpieczenia tych wierzytelności handlowych jest jednym z tych rynków, które częściej padają ofiarą wyłudzeń, nadużyć i fraudów. Pani dobrze o tym wie, bo pani zna te statystyki. I są firmy, które potrafią mieć 6% nieściągalnych należności, 6-procentowy poziom ryzyka, a są firmy, które potrafią mieć 50-procentowy. Państwo powinno dbać o swój interes w tym zakresie.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję, pani poseł.

Posel Paulina Hennig-Kloska:

Składam poprawkę. Tak jak powiedziałam, ona jest racjonalna, ona jest w obronie interesu państwa polskiego i polskich podatników. Nieprzyjęcie jej będzie oznaczało, że macie nieczyste intencje związane z tą ustawą. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Anita Sowińska, klub Lewicy.

Posel Anita Sowińska:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Z pozoru wszystko wygląda ładnie. Pani minister przedstawiła nam cele i założenia projektu. Wszystko ma sprawiać wrażenie profesjonalizmu i troski o polskiego przedsiębiorcę, który stanął w obliczu kryzysu wywołanego przez pandemię COVID-19, tyle że to tylko przykrywką. Tak, mamy kryzys wywołany pandemią. Tak, ryzyko nieściągalności należności wzrasta i wpływy maleją.

Jest zrozumiałe, że w tej sytuacji powinniśmy znaleźć rozwiązania, które są adekwatne do danej

sytuacji. Wszyscy przechodzimy kryzys, polscy przedsiębiorcy to wiedzą i starają się znaleźć rozwiązania, aby utrzymać biznes w tych trudnych warunkach. A co robią firmy ubezpieczeniowe? Czy negocjują umowy z klientami? Czy przyglądają się ryzyku? A może nie wypłacają sobie premii? Nie, nie, nie, nie z tych rzeczy. Idą do ministra i mówią: słuchaj, obroty mi spadają, rozumiesz, COVID, słuchaj, dosyp nam pieniędzy z budżetu, będzie po kłopotach, tych 2–3 mld nikt nie zauważy w tym bałaganie. I ministerstwo przystaje na to. Przygotowuję na kolanie ustawę, spieszy się, robi to bardzo szybko, aby zdążyć przed wakacjami. Nawet nie kryje się z tym, że celem ustawy jest, i tutaj zacytuję, utrzymanie dochodów ubezpieczycieli na tym samym poziomie co przed pandemią. Czyli troską rządu jest utrzymanie dochodów finansistów, żeby czasem nic nie stracili. To jest jasno napisane w uzasadnieniu. I nie myślcie, że w ten sam sposób rząd zatroszczy się o małych przedsiębiorców. O nie, nie, nie. Oni dostaną jednorazową zapomogę na przetrwanie, podobnie zresztą jak emeryci trzynastą emeryturę, a potem niech sobie radzą sami.

Wszędzie na świecie od lat 60. dzieje się tak, że rządy wykorzystują wojny i katastrofy naturalne do bogacenia się bogatych. Świetnie opisała to Naomi Klein w swojej książce „Doktryna szoku”. Pod przykrywką walki z kryzysem i jego skutkami przepychane są rozwiązania prawne, które wyciągają pieniądze z budżetu państwa do dużych korporacji. Przykładów jest dużo, chociażby Chile i USA. Czy naprawdę chcemy mieć taki system agresywnego kapitalizmu jak w USA, ze słabą ochroną zdrowia, gdzie człowiek, gdy zachoruje, jest bankrutem, w kraju, w którym, żeby wyedukować dziecko, trzeba wziąć kredyt na dom? Rządzenie krajem to kwestia wyboru, jak podzielić ograniczone środki finansowe: czy przeznaczyć je na pensje dla nauczycieli, czy przeznaczyć je na pensje dla finansistów, czy zadbać o to, żeby każdy miał prawo do wizyty u lekarza specjalisty, czy też dać trzynastą emeryturę i powiedzieć: radź sobie sam, zapłać za kardiologa, za okulistę, za drogie leki, a jak sobie nie poradzisz, to trudno, to twoja sprawa. To politycy dokonują za nas tych wyborów. A dodam jeszcze, że te pieniądze pochodzą z podatków, czyli ciężko zarobionych naszych pieniędzy.

Teraz odniosę się do projektu ustawy. Cała ta otoczka ministrów, krawatów ma sprawiać wrażenie, że projekt jest przygotowany profesjonalnie. Przyjrzyjmy się temu profesjonalizmowi.

Po pierwsze, konsultacje. To jest projekt rządowy, zatem z mocy prawa powinien podlegać zaopiniowaniu, m.in. przez Naczelną Radę Adwokacką, Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową Radę Biegłych Rewidentów, Radę Dialogu Społecznego i inne. Tych opinii nie ma. Pytam, dlaczego. Dlaczego ten projekt nie został skonsultowany i jest przepychany kolaniem tuż przed wakacjami?

Po drugie, konstytucja. Proszę państwa, ten projekt to jest gniot. Gniot opakowany w ładne pudełko ze wstążeczką. Art. 3 ust. 1 ustawy mówi o tym, że

Posel Anita Sowińska

Rada Ministrów może przygotować program wsparcia dla rynku ubezpieczeń należności handlowych. Ten program ma określić: diagnozę sytuacji gospodarczej, oczekiwane efekty, cele programu, szczegółowe warunki realizacji, sposób raportowania, ocenę efektów i kwotę środków przeznaczonych na finansowanie programu. Pięknie, czyli ten artykuł, art. 3, mówi nam o tym, że głosujemy za ustawą, o której nic nie wiemy. Nie znamy diagnozy sytuacji gospodarczej, nie wiemy, jakie będą efekty gospodarcze, ekonomiczne i finansowe, nie wiemy, jakie są cele programu, nie wiemy, jak będzie wykonana ustawa, czyli w jaki sposób państwo będzie podpisywać umowy i jakie zawrze klauzule w tej umowie, nie wiemy, jak to będzie raportowane, i nie wiemy, ile to będzie kosztowało. Owszem, w uzasadnieniu projektu jest wpisana planowana kwota ponad 2,5 mld zł na przestrzeni bodajże 4 lat, ale tak naprawdę w tym artykule zostawiamy (*Dzwonek*) sobie furtkę. Biuro Legislacyjne nie zostawiło na tym suchej nitki. Przypominam rządowi, że...

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję, pani poseł.

Posel Anita Sowińska:

...w Polsce źródłem prawa są: konstytucja, ustawy, umowy międzynarodowe i rozporządzenia. Nie ma w tym wykazie uchwał czy programów. Na Węgrzech...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję, pani poseł.

Pan poseł Krzysztof Paszyk, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego – Kukiz15.

Posel Krzysztof Paszyk:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister! Chciałbym przedstawić w imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Polska nasze stanowisko w sprawie sprawozdania komisji o rządowym projekcie ustawy o wsparciu dla rynku ubezpieczeń należności handlowych w związku z przeciwdziałaniem skutkom gospodarczym COVID-19. Można by powiedzieć w skrócie: taka kolejna odsłona kolejnej tarczy antykryzysowej, niestety po raz kolejny równie dziurawa jak te po-

przednie, na potwierdzenie czego wiele argumentów wybrzmiało już z ust przedmówców.

Omawiany projekt zakłada umożliwienie zakładom ubezpieczeń scedowania czy tzw. reasekurowania części ryzyka na Skarb Państwa w zamian za przekazanie części składki ubezpieczeniowej. Na tym ogólnym czy generalnym etapie chciałoby się powiedzieć: idea bardzo szczytna, ale przejdźmy do szczegółów. Nowe regulacje mają doprowadzić do większego zabezpieczenia kredytów kupieckich dla przedsiębiorców. Rozwiązania zawarte w projekcie są reakcją na sytuację polskiego rynku ubezpieczeń – twierdzą państwo jako projektodawcy. W otoczeniu, w warunkach kryzysu wywołanego pandemią koronawirusa zakłady ubezpieczeń dokonują przeglądu swoich ofert, czego efektem może być znaczne obniżenie limitów albo likwidacja propozycji ubezpieczeń dla kontrahentów czy też niektórych branż i rynków. Skutkiem takich decyzji może być ograniczony dostęp przedsiębiorców do zabezpieczenia swoich transakcji. Znacznemu obniżeniu mogłyby również ulec ich obroty handlowe.

Twierdzą państwo, że według projektu Skarb Państwa pokryje 80% kwoty odszkodowań wypłaconych przez zakłady ubezpieczeń, dotyczących ww. należności handlowych w zamian za 80% składki brutto. Po przekroczeniu kwoty odszkodowań wypłaconych przez zakład ubezpieczeń z tytułu objęcia ochroną ubezpieczeniową należności handlowych pomniejszonej o kwoty uzyskane przez zakład ubezpieczeń w wyniku postępowań regresowych dotyczących tych należności handlowych, równej 243% składki przypisanej brutto z ubezpieczenia należności handlowych w 2019 r., Skarb Państwa pokryje 100% kwoty odszkodowań. Jednocześnie odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu wypłat odszkodowań nie przekroczy kwoty stanowiącej równowartość 375% składki brutto zakładu ubezpieczeń pochodzących z ubezpieczenia należności handlowych w 2019 r. W teorii wszystko się zgadza. Natomiast, co ciekawe, również autorzy projektu podkreślają, że przykład dla polskich propozycji stanowią rozwiązania niemieckie. To jest dosyć zdumiewające, i to nie tylko w kontekście minionej kampanii prezydenckiej, gdzie ten przymiotnik „niemieckie”, „niemieckich” był, i to niekoniecznie w dobrym tego słowa znaczeniu, odmieniany. Otóż kiedy Koalicja Polska przy pracach nad wszystkimi czterema tarczami antykryzysowymi powoływała się na przykłady rozwiązań właśnie wprowadzanych w Niemczech, wówczas państwo nie byliście zainteresowani, a takim kluczowym przykładem był fundusz płynnościowy właśnie przez Niemcy wprowadzony, dzisiaj pozytywnie, z powodzeniem oddziałujący na niemiecką gospodarkę. Tu, widać, rozwiązania niemieckie wydają się dobre, ale chyba niekoniecznie jest to argument przekonujący dzisiaj sporą część Wysokiej Izby do tego, aby za tym projektem, w takim kształcie, głosować.

Myślę, że ze strony Koalicji Polskiej jest taka rada dla projektodawców: zważcie państwo na te dziury

Posel Krzysztof Paszyk

i niedoskonałości tego projektu. Brak precyzji niestety będzie budził poważne wątpliwości i obawy, które też dotyczą tego, już nie będę powtarzał, by ta ustawa nie służyła tylko niektórym. My musimy tworzyć rozwiązania, które będą sprzyjały wszystkim, i nasze poparcie dla tego projektu ustawy będzie właśnie uzależnione od tego, w jaki sposób ten projekt zostanie przez pomysłodawców uszczelniony i przygotowany, tak aby mógł służyć jak najszerszej grupie osób, którym rozwiązanie w nim zawarte ma być dedykowane. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Teraz pan poseł Janusz Korwin-Mikke, Konferencja.

Posel Janusz Korwin-Mikke:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Po raz kolejny ze zdumieniem słyszę o stratach spowodowanych przez COVID. Otóż straty spowodowane przez raka, grypę czy wirusowe zapalenie wątroby są znacznie większe niż spowodowane przez COVID. Nawet śmiertelność jest mniejsza, ponieważ rząd w tej sprawie nic nie zrobił. Natomiast w sprawie COVID rząd coś robił i przyczyną strat są działania rządu, a nie COVID. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.

Pan poseł Grzegorz Braun, również koło Konferencji.

Posel Grzegorz Braun:

Szczęść Boże!

(Głosy z sali: Szczęść Boże!)

Panie Marszałku! Wysoka Pustawa Izbo! Rządzie! O, Większości Parlamentarna! Wołacz – czasem zaniedbywana forma. O, Większości Parlamentarna! Przestańcie wreszcie szkodzić, to nie będziecie musieli rozwiązywać problemów, które sami wywołujecie. Polecam lekturę pożyteczną, świeżą: „Fałszywa pandemia”. „Fałszywa pandemia” – zbiór tekstów krytycznych naukowców i lekarzy. Uwaga.

Szanowni Państwo! Socjalizm to jest ustrój, który zajmuje się rozwiązywaniem problemów i wyprawdzaniem z kłopotów, które się samemu wygenerowa-

ło. I teraz ta socjalistyczna zasada w socjalistycznym – cóż, że eurosodosocjalistycznym – państwie, na którego czele państwo teraz stoicie, została podniesiona do potęgi przez walkę z mniemaną pandemią.

Podnieśliście do rangi głównej zasady ustrojowej Rzeczypospolitej Polskiej nadużycie uprawnień. Stworzyliście mgławicę bezprawia, dopuszczając do tego, żeby życie Polaków, w tym także polskich przedsiębiorców, handlowców, także ubezpieczycieli, zostało podporządkowane działaniu nie prawa, poważnego prawa, aktów wyższej i najwyższej rangi, ustawowych, konstytucyjnych... Dopuściliście do tego, żeby nasze życie, ze szczególnym uwzględnieniem życia gospodarczego, było zdane na łaskę i niełaskę władzy, która poprzez rozporządzenia ministerialne i następnie zmieniające się w czasie w tempie kalejdoskopowym wytyczne do tych rozporządzeń... No i teraz przychodzicie po raz kolejny do Wysokiej Izby z rozwiązaniami rzekomo pomocowymi.

Jeszcze raz powtórzę: nie szkodźcie. Przestańcie podtrzymywać pandemiopschozę, przestańcie podniecać koronapanikę w Rzeczypospolitej Polskiej. Skierujcie służby i administrację – po, rzecz jasna, jej należytych odchudzeniu – do ich właściwych zadań. Będziemy o tym jeszcze dzisiaj mówić, kiedy przyjdzie czas rozważać wotum nieufności dla ministra spraw wewnętrznych, koordynatora Kamińskiego.

Będziemy mówić o hańbieniu munduru polskiego policjanta przez kierowanie funkcjonariuszy do zadań, które hańbią i ośmieszają polską Policję. Wy tego dłużej nie czyńcie. Wycofajcie się z tego obłędu. Nie budujcie polityki państwa na podstawie dezinformacji, która w zagranicznej telewizji jedzie na pasku. Nie podporządkowujcie się, nie działajcie, jakbyście byli na pasku zagranicznej telewizji, ale prowadźcie suwerenną politykę. Otwórzcie gospodarkę. Przestańcie terrorizować klientów i handlowców tymi właśnie rozporządzeniami i wytycznymi. Przestańcie inicjować łapanki na normalnych ludzi. Przestańcie generować w narodzie gestapowskie, enkawudowskie donosicielstwo, które już przeszło do historii, boście to rozbuchołi. Donosicielstwo – to jest w tej chwili podstawowa zasada współżycia społecznego w Rzeczypospolitej trzeciej i pół.

Jeszcze raz polecam panu marszałkowi i panu posłowi sprawozdawcy – za chwilę wręczę egzemplarz – książkę „Fałszywa pandemia”, która dzięki Fundacji Osuchowa jest już dostępna. *(Dzwonek)* Panie marszałku, miłej lektury. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Do pytań zgłosili się państwo posłowie.

Zamykam listę zgłoszonych do pytań.

Wyznaczam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

Pierwsza pani poseł Hanna Gill-Piątek, Lewica.

Posel Hanna Gill-Piątek:

Szanowny Panie Marszałku! Szanowny Panie Pośle! Wysoka Izbo! Art. 8 omawianego projektu dziwnie wykracza... *(Gwar na sali, dzwonek)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Bardzo proszę panów posłów o przeniesienie rozmów do kuluarów.

Posel Hanna Gill-Piątek:

Art. 8 omawianego projektu dziwnie wykracza poza zakres ustawy. Dotyczy Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu, która miała zastąpić wydziały handlowe ambasad. Niestety zamiast promować polską gospodarkę za granicą, agencja nie umie się sama zorganizować. Według doniesień „Pulsu Biznesu” otwierane z pompą biura na całym świecie w wielu miejscach okazały się zupełnie niewydolną, jednoosobową działalnością mającą kłopot z legalizacją działań czy ubezpieczeniem pracowników. Za to poziom zatrudnienia na stanowiskach dyrektorskich w centrach wzrósł w 2019 r. z 10 do 40, czyli o 400%.

Art. 8 to wrzutka dolewająca do PAIH kolejną kasę, tym razem z funduszy COVID-owych. *(Dzwonek)* Czy jest sens marnować następne środki na niewydolną instytucję kosztującą nas 100 mln? Lewica składa poprawkę dotyczącą wykreślenia tego zapisu. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Pytania zada pan poseł Krzysztof Grabczuk, Koalicja Obywatelska.

Posel Krzysztof Grabczuk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wsparcie dla przedsiębiorców, tworzenie nowych miejsc pracy, a także utrzymanie istniejących miejsc pracy powinno być zadaniem i priorytetem rządu nie tylko wtedy, kiedy jest COVID, ale generalnie każdego miesiąca i każdego dnia. Na to, czy ludzie w Polsce będą prowadzić działalność gospodarczą, czy będzie się rozwijała przedsiębiorczość, ma wpływ bardzo wiele elementów. Ważne są nie tylko podatki, ale również atmosfera, w jakiej ludzie prowadzą działalność gospodarczą. *(Oklaski)* Jeśli nie będzie dobrej atmosfery, jakkolwiek jednorazowa pomoc z okazji COVID-u czy innej okazji nigdy nie będzie wystarczająca.

I druga rzecz. Weźcie państwo pod uwagę te propozycje, które padają ze strony opozycji. *(Dzwonek)* Gdybyście państwo wzięli to pod uwagę na początku,

kiedy tworzyliśmy tarczę COVID-owską, to ta tarcza wyglądałaby dzisiaj zupełnie inaczej. Proszę was, weźcie pod uwagę te propozycje. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Posel Janusz Korwin-Mikke: Właśnie. Nie zatruwać tej atmosfery, nie straszyć.)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Janusz Cichoń, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Janusz Cichoń:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pytanie zasadnicze: Kogo tak naprawdę chcecie wspierać? Czy instytucje finansowe, instytucje ubezpieczeniowe tym razem? Niedawno takie wsparcie przygotowaliście dla instytucji bankowych. To im tak naprawdę gwarantujecie ograniczenie ryzyka do minimum, gwarantujecie rentowność, wypychając, nawiasem mówiąc, kasę do instytucji prywatnych bez żadnej kontroli i bez żadnego nadzoru, o czym już mówiła koleżanka. Mamy świadomość, że ubezpieczenie transakcji ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa obrotu także przedsiębiorców. Głównie powinniście skupić się na transakcjach eksportowych. *(Dzwonek)* Jest instytucja, którą państwo ma pod pełną kontrolą, którą wystarczyłoby dokapitalizować, mówię tu o KUKE, żeby sytuację, jeśli chodzi o eksporterów w tych trudnych czasach wyraźnie poprawić.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Michał Szczerba, klub Koalicja Obywatelska.

Posel Janusz Cichoń:

Pytanie, czy przewidujecie państwo...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Michał Szczerba.

Nie ma pana posła.

Pan poseł Paweł Krutul, klub Lewicy.

Przepraszam, wcześniej jeszcze pan poseł Mirosław Suchoń, również Koalicja Obywatelska.

Posel Mirosław Suchoń:

Daleko, panie marszałku. Dziękuję bardzo.

Szanowny Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! Przedstawiona przez rząd ustawa pokazuje, że cała polityka rządu Prawa i Sprawiedliwości jest de facto życzeniowa i nie działa. Przecież przeprowadziliście państwo repolonizację, macie swoich ludzi w bankach, w zakładach ubezpieczeń. Teraz pani minister przychodzi i mówi, że ci ludzie będą zwijać działalność ubezpieczeniową. Po co była ta cała repolonizacja, skoro jest tak, jak było? Posadziliście tam swoich i to po prostu nie działa. Oczywiście przedsiębiorców trzeba wspierać, ale to, co rząd proponuje, to jest de facto zwolnienie z odpowiedzialności korporacji. Rząd powołuje się na przykład niemiecki, ale porównanie, pani minister, nadzoru nad ubezpieczeniami na rynku niemieckim i w Polsce, zresztą autorstwa PiS, jest druzgocące dla KNF-u.

W związku z tym mam pytanie: W jaki sposób rząd będzie chronił interesy budżetu? W jaki sposób rząd zamierza zabezpieczyć prawidłowe szacowanie ryzyka, bo na ten temat w ustawie nic nie ma (*Dzwonek*), a zakłady ubezpieczeń będą miały gwarantowane zyski? W związku z tym jak zabezpieczycie prawidłowe szacowanie ryzyka? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Paweł Krutul, klub Lewicy.

Posel Paweł Krutul:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jakie mamy gwarancje zachowania transparentności oraz uczciwości przy sprawowaniu kontroli przez KNF nad sposobem realizacji umów i wniosków związanych z projektem ustawy? Jak sami państwo przyznają w uzasadnieniu, kluczowe jest uzyskanie oceny Komisji Europejskiej. Kto będzie odpowiadał za czas rozmów oraz ich przebieg i ewentualne skutki? Czy kluczowe są tu czas i skonfliktowanie z Unią Europejską? Rząd weźmie na siebie pełną odpowiedzialność za skutki ewentualnej porażki rozmów z Komisją Europejską. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Dariusz Wieczorek, klub Lewicy.

Posel Dariusz Wieczorek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pewnie projekt ustawy i te założenia idą w dobrą stronę, bo nie ma wątpliwości, że przedsiębiorcom w Polsce trzeba po-

magać, natomiast jak zwykle diabeł tkwi w szczegółach. Moje pytanie jest następujące. Po pierwsze: Czy polski rząd ma ocenę sytuacji, jeżeli chodzi o firmy ubezpieczeniowe? Na czyje wnioski, bo rozumiem, że ktoś złożył wnioski, czy firmy ubezpieczeniowe, czy przedsiębiorcy, żeby taki projekt ustawy przygotować... Jaka jest dzisiaj skala problemu? Czy ta informacja była przedstawiana przez polski rząd?

Pytanie drugie to jest kwestia uznaniowości, tutaj było wiele dotyczących tego wypowiedzi. Proszę się nie dziwić, że opozycja ma duże obawy, że rząd może wprowadzić program, minister może refinansować. Pytanie jest takie: Jaka kwota jest przewidziana na ewentualne działania i te refinansowania (*Dzwonek*), które są planowane? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Krystyna Skowrońska, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Krystyna Skowrońska:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Chciałabym powiedzieć o dwóch mankamentach tego projektu. Po pierwsze, powołujecie się państwo, przedstawiając projekt, na rządowy program wsparcia dla rynku ubezpieczeń należności handlowych, a tego programu nie przedstawiono. A zatem głównego elementu ustawy, o której mówimy, programu, nie znamy.

Drugi wielki mankament to wążenie ryzyka. Jak możemy zważyć ryzyko, jeżeli państwo zapisali fakultatywność zwrócenia się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w zakresie realizacji ustawy i umów o przejęciu gwarancji za 80% rynku ubezpieczeń, portfela ubezpieczeń, należności handlowych? To są dwa główne mankamenty, które jeśli nie zostaną wyeliminowane, będą stanowiły mocne zagrożenie dla rzetelności przeprowadzenia takiego zabezpieczenia dla kontrahentów. (*Dzwonek*)

Pani Minister! Pani mówiła, poprosiła pani o głos... (*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Tadeusz Tomaszewski, klub Lewicy.
Pani poseł, pani czas już minął. Pani poseł, proszę opuścić mównicę. Pani czas się skończył.
Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Ustawa zakłada, że Skarb Państwa w latach 2020–2023 zainwestuje w realizację tej ustawy kwotę 2,7 mld zł. Mam pytanie do pana posła sprawozdawcy. Panie pośle

Posel Tadeusz Tomaszewski

przewodniczący, mówił pan w sprawozdaniu, że w czasie prac przyjęto rozwiązania ograniczające górną granicę ryzyka ubezpieczonego ponoszonego przez Skarb Państwa. Chciałem wobec powyższego zapytać: Czy rozwiązania przyjęte przez komisję w trakcie prac w drugim czytaniu ograniczą udział Skarbu Państwa planowany pierwotnie na kwotę 2,7 mld zł na najbliższe 4 lata, czy jednak to tylko i wyłącznie uszczelnia tę ustawę, a poziom zaangażowania Skarbu Państwa pozostaje na zakładanym poziomie? Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Katarzyna Ueberhan, Lewica.

Posel Katarzyna Ueberhan:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W przedłożeniu proponuje się, żeby należności, o których w nim mowa, dotyczyły umów z kontrahentami mającymi siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu w krajach wymienionych w załączniku, i są to enumeratywnie, konkretnie określone kraje. Są to kraje Unii Europejskiej, Wielka Brytania, Australia, Kanada, Islandia, Japonia, Nowa Zelandia, Norwegia, Szwajcaria oraz Stany Zjednoczone Ameryki. Oczywiście, nie mam żadnych zastrzeżeń co do wyboru krajów, ale mam zastrzeżenia, dlaczego w ogóle zostały one wybrane, dlaczego akurat taka grupa krajów, dlaczego nie dotyczy to wszystkich krajów, z którymi prowadzona jest współpraca i wymiana handlowa. Dlaczego po raz kolejny zapominamy o naszych sąsiadach na wschodzie? Mam na myśli konkretnie Ukrainę. Przecież i wymiana handlowa, i współpraca gospodarcza jest między naszymi krajami bardzo zaawansowana. Dlaczego akurat te kraje, dlaczego jest tak ograniczona liczba krajów? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Jakub Kulesza, koło Konfederacji.

Posel Jakub Kulesza:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Fryderyk Bastiat powiedział, że dobrego ekonomistę od złego odróżnia to, że dobry ekonomista jest w stanie zauważyć te niewidoczne, dalekosieczne skutki pewnych działań politycznych i ekonomicznych. Mam wrażenie, że za sytuację, którą mamy w Polsce, nie odpowiadają dobrzy ekonomiści z rządu. Mam wrażenie, że nawet źli ekonomiści nie odpowiadają, tylko epidemiolodzy, którzy nie patrząc na skutki ekonomiczne dla kraju,

stwierdzili, że jedynym celem rządu jest walka z tą, a nie inną chorobą. *(Oklaski)* Jaki mieliśmy tego efekt? Szybko po zamknięciu kraju okazało się, że cała gospodarka stanęła. Ta gospodarka została odmrożona, uwaga, w sytuacji, w której wszystkie wskaźniki epidemiologiczne były gorsze niż przy zamykaniu, co pokazuje, że to była zła decyzja.

I teraz państwo po kolei, kolejnymi regulacjami próbują ratować gospodarkę, której stan *(Dzwonek)* jest skutkiem państwa złych decyzji. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Killion Munyama, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Killion Munyama:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam dwa, może trzy pytania. Czy ustawa zabezpieczy podmioty zajmujące się działalnością faktoringową i forfaitingową? Drugie pytanie: Do jakiego stopnia zostanie zniwelowane ryzyko spadku obrotu handlowego po wejściu w życie tej ustawy? I trzecie pytanie: Czy projekt tej ustawy przewiduje wsparcie właśnie dla instytucji w rodzaju KUKE, która odgrywa największą rolę we wspieraniu handlu zagranicznego w ogóle w Polsce? I ostatnie pytanie: Czy nadzór nad rynkiem ubezpieczeniowym będzie rozszerzony w ramach funkcjonowania Komisji Nadzoru Finansowego? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Michał Szczerba, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Michał Szczerba:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister! W ustawie z 31 marca 2020 r. nazywanej tarczą 2.0 wprowadziliście państwo art. 10c. Co jest w tym art. 10c? Tam jest mowa o zniesieniu odpowiedzialności polityków PiS za przekroczenie uprawnień, za wyrządzenie szkody w obrocie gospodarczym, za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Pani minister, kto jest autorem tego przepisu?

I druga sprawa. Czy w takiej sytuacji, kiedy pan premier Morawiecki, pan minister Szumowski twierdzą, że pandemia już jest za nami, nadal powinniśmy utrzymywać ten zapis art. 10c w ustawie COVID-owej? Czy chodzi o to, żeby w kręgu ministra zdrowia nadal pojawiały się podmioty, kolejni instruktorzy narciarstwa, kolejni handlarze bronią, którzy potraktowali pandemię jako żyłą złota? I jak zabezpieczyć, pani

Posel Michał Szczerba

minister, Skarb Państwa przed nieuczciwymi kontrahentami? Dlaczego (*Dzwonek*) do tej pory nie zostały wystawione faktury VAT...

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Posel Michał Szczerba:

...przez handlarza bronią, mimo że otrzymał...
(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Teraz głos zabierze sprawozdawca komisji pan poseł Henryk Kowalczyk.

Posel Henryk Kowalczyk:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Do sprawozdawcy komisji padło jedno pytanie o górny limit wydatków Skarbu Państwa. A więc odsyłam oczywiście do art. 4 tej ustawy, ust. 3 określa, że zobowiązanie Skarbu Państwa nie może przekroczyć kwoty stanowiącej równowartość 375% składki przypisanej brutto zakładu ubezpieczeń z ubezpieczenia należności handlowych w roku 2019. Ponieważ rok 2019 już się dokonał i został rozliczony, ta kwota łącznie nie wzrośnie. Chodzi o 375% przypisanej składki brutto. Ta składka brutto za rok 2019 wynosiła 720 mln zł, a więc 375% tej składki daje maksymalną kwotę, jaka jest możliwa zgodnie z tą ustawą, czyli 2,7 mld zł, jeśli chodzi o Skarb Państwa, i to jest ten górny limit. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.

Zamykam dyskusję.

W związku z tym, że w czasie drugiego czytania zgłoszono do przedłożonego projektu ustawy poprawki, proponuję, aby Sejm ponownie skierował ten projekt do Komisji Finansów Publicznych w celu przedstawienia sprawozdania.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 2. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii (druk nr 455 i 480).

Proszę pana posła Krzysztofa Tchórzewskiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

**Posel Sprawozdawca
Krzysztof Tchórzewski:**

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Wczoraj, 14 lipca, odbyło się posiedzenie sejmowej Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych poświęcone pierwszemu czytaniu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii, druk sejmowy nr 455.

Ustawa ta, epizodyczna, będzie obowiązywała od 1 października br. do 31 grudnia 2021 r. Wprowadza ona definicję drewna energetycznego umożliwiającą wykorzystanie niszczących obecnie w lasach nadwyżek drewna, wynikających z epidemii koronawirusa, do celów energetycznych.

W trakcie procedowania nad ustawą został zgłoszony wniosek o jej odrzucenie w pierwszym czytaniu. Komisja w głosowaniu nie poparła tego wniosku. Posłowie zgodzili się na poprawki legislacyjne, a także został zmieniony termin jej wejścia w życie z dnia 1 lipca na dzień 1 października 2020 r. Niniejsza ustawa została notyfikowana przez Komisję Europejską w dniu 4 czerwca 2020 r. W związku z tym, że na posiedzeniu Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych nie wprowadzono żadnych zmian merytorycznych, wersję ustawy przyjętą przez komisję w druku sejmowym nr 480 należy uznać za notyfikowaną.

Komisja do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie tej ustawy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość głos zabierze pan poseł Grzegorz Matusiak.

Posel Grzegorz Matusiak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam zaszczyt w imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość przedłożyć nasze stanowisko w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii, druk nr 455.

Wczoraj odbyło się posiedzenie komisji do spraw energii i Skarbu Państwa i po wielu godzinach dyskusji komisja poparła ten projekt. Pani minister udzieliła szczegółowych odpowiedzi na zadane pytania, które dotyczyły sytuacji w polskich lasach.

Posel Grzegorz Matusiak

Projekt rządowy porządkuje gospodarkę leśną i daje możliwość sprzedaży drewna do branży energetyki w czasie pandemii COVID-19. Dlatego projekt przewiduje czasową zmianę definicji drewna energetycznego zawartej w ustawie o OZE. Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Klub Prawo i Sprawiedliwość poprze projekt ustawy. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Pani poseł Urszula Zielińska, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Urszula Zielińska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Nie palcie naszych lasów. W najbliższy piątek rozpocznie się unijny szczyt w sprawie budżetu na lata 2021–2027. Polska stoi przed szansą uzyskania dodatkowych 8 mld euro z Funduszu Sprawiedliwej Transformacji, natomiast wypłata tych środków, zgodnie z zapowiedziami, może zostać uzależniona od deklaracji osiągnięcia celu neutralności klimatycznej do roku 2050 na poziomie krajowym. W skrócie: Europa każe nam odchodzić od węgla i przejść na energię odnawialną.

Co robi polski rząd? Co robi Ministerstwo Środowiska? Jako jedyne w Europie nie popiera wyzwania dotyczącego przejścia na neutralność klimatyczną do roku 2050 i składa projekt ustawy, który de facto pozwala na palenie w polskich elektrowniach polskim lasem, który nazywacie państwo biomasą. To jest okradanie Polaków z zasobów naturalnych, z bioróżnorodności, z polskich drzew. Ta nowelizacja de facto uruchamia dziś martwą definicję drewna energetycznego i pozwala na sprzedaż nieograniczonej praktycznie ilości polskiego drewna do grudnia 2021 r.

Przedstawiciele ministerstwa uspokajają nas i uspokajali nas wczoraj, że nowelizacja nie doprowadzi do niekontrolowanych wycinek i wywozek martwego drewna. Ale, proszę państwa, historia brutalnej wycinki Puszczy Białowieskiej, ekstensywnych wycinek, które dzieją się dzisiaj choćby w Puszczy Karpackiej, na terenie całej Polski, pogłębia nasz brak zaufania do państwa, kiedy próbujecie nas uspokajać. Wiarygodność uzasadnień ministerstwa wczoraj również pozostawiała wiele do życzenia. Ministerstwo skarżyło się m.in. na to, że producenci z branży drewniarzkiej z powodu epidemii nie kupują polskiego drewna i stąd nieodebrane zalega ono w lasach. Tymczasem Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego mówi nam, że trudności w zbyciu drewna przez Lasy Państwowe narastają już od lat i nie wynikają z epi-

demii, ale ze zbyt wysokich cen, w jakich drewno jest oferowane.

Ministerstwo skarży się na problemy z płynnością finansową Lasów Państwowych. To też nas martwi. Natomiast pytam: Co zrobiliście państwo od roku 2015, od czasu ogłoszenia raportu NIK, który jasno wykazał, iż problemy finansowe Lasów Państwowych mają źródło w wysokich kosztach administracyjnych, w wysokich kosztach stałych, natomiast Lasy Państwowe zbyt mało inwestują w ochronę polskich lasów?

Podsumowując, ta zmiana, którą państwo nazywacie remedium na poprawę finansów Lasów Państwowych i krokiem w kierunku rozwoju energii odnawialnej, zasługuje na miano ustawy dewastującej polską przyrodę, bioróżnorodność, a w efekcie – nasz klimat i nas samych. My na to nie pozwolimy. Chcemy dalszych prac i porządnych konsultacji społecznych, które się nie odbyły. Dlatego składam poprawkę na ręce pani marszałek. Powiem tak, parafrazując Jacka Kuronia: nie palmy naszych lasów, sadźmy własne. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Gabriela Lenartowicz, Koalicja Obywatelska.

Posel Gabriela Lenartowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ja też powtórzę to samo: nie palcie naszych lasów. Ale przypomnę, że od 2015 r., kiedy wprowadzono definicję drewna energetycznego, ten rząd, ta PiS-owska władza... Od tego czasu są stale przymiarki do zamiany Lasów Państwowych nie tylko w plantację desek, ale także plantację opału. Tym opałem chcecie palić w elektrowniach, chcecie spalić polskie lasy, tak jakby to była wasza własność. To jest dobro narodowe, dorobek całej Polski, wszystkich Polek i Polaków. Dysponuje się nim bez konsultacji społecznych, bez rozmów z kimkolwiek, z ekspertami. Niszczy się bioróżnorodność na taką skalę, która zagraża wyginięciem gatunków. Jedynym kryterium jest kryterium czysto merkantylne: uprawa lasów, czyli plantacja dla pieniędzy, dla destrukcji.

Las jest dla Polaków czymś więcej niż taką plantacją, las jest naszym największym bogactwem, tak samo jak nasze parki narodowe i puszcze. Nie palcie tego największego bogactwa, które mamy, bo przyrody nam nikt nie zwróci. Tej przyrody nie zawdzięczamy sobie ani żadnym kolejnym władzom i kolejnym ministerstwom. *(Dzwonek)* Trzeba głęboko i nisko pokłonić się przed tym bogactwem i je chronić. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Daria Gosek-Popiołek, klub Lewicy.

Posel Daria Gosek-Popiolek:

Szanowna Izbo! Panie Marszałku! Panie Ministrze! Lasy są niezbędne dla zachowania bioróżnorodności i łagodzenia zmian klimatu, a także regulowania zasobów wody. Kryzys klimatyczny i środowiskowy będzie tym silniej nas dotykał, im gorzej będziemy chronić bioróżnorodność, różnorodność biologiczną. Im bardziej będziemy wycinać, ingerować, tym mniej będziemy przygotowani na kryzys klimatyczny, na katastrofę klimatyczną. To jest konsensus naukowy, to są fakty.

Wiem, że w uszach części leśników zabrzmi to jak bluźnierstwo, ale przypomnę: lasy to nie plantacje, to nie farmy. Bilans ich funkcjonowania to nie są cyferki w dokumentach księgowych Lasów Państwowych. Lasy są dobrem wspólnym, dobrem wszystkich obywateli i będą kluczowe dla zapewnienia nam wszystkim bezpiecznej przyszłości.

Co tymczasem przygotował dla polskich lasów minister Woś pod dyktando Lasów Państwowych? Projekt nowelizacji, który możemy podsumować jednym absurdalnym zdaniem: A teraz, żeby obniżyć emisję dwutlenku węgla, będziemy ścinać jeszcze więcej drzew w lasach, będziemy palić nimi w elektrowniach i udawać będziemy, że tak nam każe Unia Europejska. No nie, nieprawda. Absurdalna w tym przypadku jest ta propozycja rozszerzenia pojęcia drewna energetycznego, tak by mogło być traktowane jako biomasa. Biomasa jest wprawdzie dopuszczalna jako OZE w bilansie energetycznym, ale tylko jako źródło dodatkowe. Plus, co jest bardzo ważne, w dobie katastrofy klimatycznej eksperci jasno mówią, jasno pokazują, że od tej biomasy, od drewna energetycznego powinniśmy odchodzić. To nie jest rozwiązanie. A to, co proponuje nam minister Woś, to umożliwienie spalania w charakterze biomasy pełnowartościowego drewna pochodzącego z polskich lasów.

Wbrew temu, co mówi ministerstwo, ta zmiana niewątpliwie doprowadzi do dewastacji polskich lasów. Mówicie: Nie zwiększymy wycinek, bo są plany urządzania lasów. Jak możemy w to wierzyć, skoro te pule są aneksowane i wycinki się zwiększają z roku na rok? Minister Woś tłumaczy, że wycinki drzew są konieczne ze względów sanitarnych, ze względu na walkę ze szkodnikami. Tak, to jest pretekst. Oczywiście każdy pretekst jest dobry, żeby zwiększyć wycinkę, tylko podkreślmy: właściwe zarządzanie lasami nie może prowadzić i nie prowadzi do tak drastycznych wycinek. Minister Woś chce wycinać martwe, zamierające drzewa. Dlaczego? Dlatego że one nie przyniosą pieniędzy Lasom Państwowym. Ale są kluczowe dla ochrony różnorodności biologicznej. I to nie pierwszy raz, kiedy przyszłość, kiedy ważne rozwiązania są odrzucane dlatego, że liczy się jedynie zysk kilku osób, które teraz zajmą dobre miejsca w Lasach Państwowych i będą mogły uprawiać politykę.

Trzeba to powiedzieć jasno i wyraźnie: Lasy Państwowe dysponują olbrzymimi przychodami, rzędu 9 mld rocznie. Nawet jeśli chodzi o stronę kosztową,

to zaledwie 13% jest przeznaczone na cel podstawowy, jakim jest uprawa lasów i zwiększanie ich powierzchni. Okresowy spadek przychodów ze sprzedaży drewna nie zachwieje podstawami finansowymi tego przedsiębiorstwa. Może zachwiać pensjami dyrektorów, polityków, których państwo zatrudnia na stanowiskach regionalnych dyrektorów Lasów Państwowych.

Ja wiem, że ten antyobywatelski rząd nie interesuje się dialogiem z organizacjami pozarządowymi. Widzieliśmy to wczoraj i widzimy to na co dzień. Wiemy, że ten antynaukowy rząd nie interesuje się także dialogiem z ekspertami. To widzimy w codziennych pracach Ministerstwa Środowiska. To może chociaż, jak już tak machacie tymi chorągiewkami pt. „przedsiębiorcy”, posłuchajcie przedsiębiorców. Przedsiębiorcy z Polskiej Izby Gospodarczej Przemysłu Drzewnego mówią, że ta ustawa to katastrofa, to marnotrawstwo, że to zalegające podobno drewno, którego nikt nie chce kupić, oni chcą kupić. Nie mogą tego zrobić. Dlaczego? Ponieważ ustanowiliście państwo tak wysokie ceny, że ich po prostu na to nie stać. Pisali do Ministerstwa Klimatu, zwracali się do Ministerstwa Środowiska, napisali do Ministerstwa Rozwoju. I co? Zobaczyli tę wyciągniętą rękę? Nie sędzę.

Jeżeli już jesteście przy Ministerstwie Rozwoju – nawet to ministerstwo w opinii do tej ustawy pisze o jej negatywnym wpływie na sektor polskiej gospodarki, na ten sektor, który zatrudnia 350 tys. pracowników i generuje 2,5% PKB. Więc może odnieście się państwo – i tu zwracamy się do Ministerstwa Rozwoju – do tego, co ta ustawa zrobi polskim przedsiębiorcom.

My wnosimy nasze poprawki, ale także chcemy, aby ta ustawa była dyskutowana w Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa jako komisji odpowiedniej do dyskusji o lasach. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.

Pan poseł Mieczysław Kasprzak, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Posel Mieczysław Kasprzak:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! To nie jest żadna ustawa o OZE. To jest ustawa o wycince lasów, o niszczeniu polskich lasów. W błąd wprowadza słuchaczy już nawet jej tytuł. Bo cóż wspólnego ma spalanie drewna z OZE z energią odnawialną, z czystą energią? Po prostu uwalniamy CO₂ do atmosfery, spalając.

(Poseł Janusz Korwin-Mikke: I bardzo dobrze.)

Uwalniamy CO₂ i właśnie trujemy się. I stąd, państwo, te wszystkie zakłócenia w klimacie są.

(Poseł Janusz Korwin-Mikke: Rośliny potrzebują CO₂.)

Posel Mieczysław Kasprzak

I bardzo dobrze – niech się ludzie topią, niech giną.

(Posel Janusz Korwin-Mikke: O 15% wzrosło zazielenienie Ziemi dzięki CO₂.)

Tak, możemy cykl w przyrodzie odwrócić i będziemy mieć właśnie to dobrodziejstwo.

(Posel Janusz Korwin-Mikke: A po co?)

Ale wracając do ustawy: spalanie drewna w piecach, w elektrowniach jest bardzo złym rozwiązaniem – i od tego trzeba zacząć – bo ono niczym nie różni się od spalania węgla. My krytykujemy spalanie węgla, nieodchodzenie od czarnej energii, natomiast spalamy drewno. Jeżeli mówimy o energii odnawialnej, to 20% tej energii pochodzi dzisiaj ze współspalania. A my chcemy jeszcze zwiększać to w tej chwili, dosypywać do pieców więcej drewna.

Ja sobie przypominam czasy, kiedy PiS walczył z prywatyzacją lasów. Wymyśliliście sobie ten temat, to, że będziecie bronić lasów, nie dopuścicie do prywatyzacji. Co tydzień na posiedzeniu Sejmu śp. minister zabierał głos. (Oklaski) Zabierał głos, mówiąc: nie dopuścimy do prywatyzacji lasów.

(Posel Małgorzata Chmielec: Choć nikt nie chciał.)

A teraz do wycinki dopuszczamy. Będziemy wycinać lasy po prostu po to, żeby spalać i oszukiwać się, że mamy energię odnawialną. To jest nieuczciwe. Wykorzystujecie sytuację związaną z COVID-em. Trudna sytuacja itd., COVID jest wszystkiemu winien, więc idźmy do lasu, tnijmy lasy, niszczy my lasy.

Naprawdę powinniśmy racjonalnie zacząć myśleć o energii odnawialnej. Dzisiaj, kiedy zaczynają się kłopoty – racjonalne rozliczenie zacznie się już z końcem roku, czy mamy 15%, czy nie mamy – kiedy przyjdzie nam kupić prawdopodobnie energię odnawialną albo zapłacić karę, trzeba szukać innych rozwiązań, które pozornie stworzą – zgodnie z prawem oczywiście – ale to prawo źle funkcjonuje... Złe funkcjonuje, bo nie chroni nas w pełni od zanieczyszczania środowiska. Bioróżnorodność, to jest bardzo ważne i bardzo istotne, bo dzisiaj, gdy mówimy o ochronie lasów, to znaczy, że chcemy zachować lasy w naturalnej ich formie, a nie mechanicznie robić czystkę i co się da, to dawać do pieców.

Jeżelibyśmy popatrzyli z kolei na inwestycje w energetykę, to popełniamy ogromny błąd, dlatego że inwestujemy w te urządzenia, które są przy bardzo starych już blokach energetycznych, które za kilka czy kilkanaście lat, za kilka lat przestaną funkcjonować, a my inwestujemy we współspalanie. I pytanie, co dalej, kiedy te bloki energetyczne nam się skończą. Z czego będziemy się rozliczać w energii odnawialnej? Dzisiaj mamy możliwości pozyskania energii odnawialnej ze słońca, z wiatru, z biogazu, z czystych źródeł – to są czyste źródła, naturalne źródła, niewyczerpywalne źródła. Las wytniemy i skończy się energia odnawialna.

(Posel Janusz Korwin-Mikke: On rośnie. Spokojnie.)

(Posel Urszula Zielińska: 100 lat.)

Natomiast mamy Słońce, które może nam dostarczać nieskończoną ilość energii odnawialnej, i szkoda, że przez kilka lat blokowano, totalnie blokowano rozwój energii odnawialnej. Przypominamy sobie dyskusje tutaj, kiedy mówiono, że już mamy nadmiar energii odnawialnej, że już nie potrzeba nam więcej, że zapłaciliśmy ogromną cenę. Dzisiaj okazuje się, że energia odnawialna jest znacznie tańsza. Dziwi mnie to, że dzisiaj przechodzimy (Dzwonek) na stronę nie zielonej mocy...

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję, panie pośle.

Posel Mieczysław Kasprzak:

...tylko czarnej mocy. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Robert Winnicki, Konfederacja.

Posel Robert Winnicki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Patrzymy na projekt ustawy i widzimy ograniczoną w czasie regulację wprowadzającą definicję drewna energetycznego, i widzimy to jako rozwiązanie problemu, który pojawił się w związku z epidemią. Problemu, który de facto, i to jest raczej problem, powiedziałbym, ustrojowy, nie powinien być rozwiązywany przez kolejną ustawę, tylko powinien być rozwiązywany – i taka powinna być konstrukcja naszego państwa i naszego prawa – żeby tego typu problemy, że drewno zalega, to drewno gorszej jakości, chrust, igliwie, drewno małowymiarowe, liście, kora, korzenie i karpki, drewno pełnowymiarowe gorszej jakości... Sejm Rzeczypospolitej Polskiej nie powinien się tym zajmować, z punktu widzenia prawodawcy, ustrojodawcy... (Oklaski) I to jest największy problem z tą ustawą, ale niestety tak jest skonstruowane nasze państwo. Sejm nie powinien się zajmować usuwaniem z lasów państwowych igliwia i chrustu. Natomiast, szanowni państwo, to jest racjonalne. Jeśli już musimy takie rozwiązania przyjmować, żeby się uporać z tym problemem, to jest to racjonalne. I oczywiście Lasy Państwowe prowadzą gospodarkę leśną. Tak, prowadzą gospodarkę leśną. Mówienie o lasach naturalnych jest jakąś aberracją, nieporozumieniem. Lasów naturalnych jest w Polsce bardzo, bardzo niewiele, szanowni państwo. To, co mamy w tej chwili, to są w większości lasy zasadzone. To, czy ta polityka zasadzeń była właściwa przez dekady, a mamy problem z monokulturą i inne tego typu rzeczy, to jest zupełnie inna dyskusja. Ale nie mówmy, że te ciągnące się tysiące kilometrów kwadratowych jednolitej kultury lasy iglaste to jest jakiś las naturalny w Polsce, bo to jest po pro-

Posel Robert Winnicki

stu nieprawda, to jest po prostu nieprawda. To jest jedna uwaga.

Druga uwaga. Proszę państwa, to, co dzisiaj pada tutaj z tej mównicy, jest bardzo groźne, dlatego że my – i w ogóle powinniśmy na ten temat przeprowadzić fundamentalną debatę – stoimy wobec zagrożenia, jakim jest Europejski Zielony Ład. Europejski Zielony Ład to jest zniszczenie polskiej gospodarki w imię ideologii. *(Oklaski)*

(Poseł Małgorzata Chmielewska: Matko Boża! Człowieku!)

Europejski Zielony Ład to jest, szanowni państwo, zagrożenie nie tylko zniszczenia naszej energetyki opartej na węglu, ale także zagrożenie wzrostu cen energii: już o 20% więcej płacimy za prąd. Teraz mamy, to jest informacja z wczoraj, najwyższe ceny, jeśli chodzi o handel emisjami. Gwałtownie wzrasta to, co musimy płacić ze względu na ideologiczną, błędną politykę Unii Europejskiej. Dzisiaj polską racją stanu jest odrzucenie tych regulacji. Zwracam państwa uwagę, że czeski senat już przetał nam szlak, naprawdę. Są odważni w naszej części Europy. Rezolucja czeskiego senatu pokazuje, że Polska ma sojusznika w twardej walce o reformę tego ideologicznego zagrożenia.

Proszę państwa, rozprawmy się też z mitem, że gwałtowna likwidacja polskiej energetyki opartej na węglu cokolwiek zmieni w sprawie klimatu w skali ogólnosiwiatowej. Polska emituje poniżej 1% CO₂ na świecie. Cała Europa to jest ok. 10%. To jest dużo mniej niż same Chiny, niż same Stany Zjednoczone. Nawet jeśli ten ideologiczny plan, skutkujący zrujnowaniem dzisiaj polskiej energetyki, polskiej gospodarki szalonymi cenami, ten szalony plan ideologiczny Europejskiego Zielonego Ładu do 2050 r. został zrealizowany i ponieśliśmy z tego tytułu ogromne, niepowetowane straty, to nic nie zmieni to w sprawie klimatu. Nie wiem, czy państwo zdają sobie z tego sprawę. Wiecie, gdzie są największe przyrosty emisji dwutlenku węgla? Te największe przyrosty są w państwach rozwijających się. Gdzie będą największe przyrosty emisji CO₂ w najbliższych dekadach? W Afryce, bo ona się gwałtownie rozwija. Tam będą wzrosty.

Jeśli już mówimy o tym, że chcemy powstrzymać emisję CO₂, to jest jedno jedyne, proste, ogólnosiwiatowe rozwiązanie, żeby coś zmienić. Chodzi o powszechne wprowadzenie energii jądrowej, również w Polsce. *(Oklaski)* I wszystkie ekipy są za to odpowiedzialne, że ta energetyka jądrowa leży i kwiczy. I PiS też od 5 lat zapowiada, pan prezydent Duda w kampanii wybrał się do Stanów Zjednoczonych, coś tam mieli niby obiecywać, gadać... Proszę państwa, to jest jedna wielka hochsztaplerka. Chcecie czystej energii? Postawcie na energię jądrową. To jest prawda. *(Oklaski)*

(Poseł Janusz Korwin-Mikke: Ale wygrywamy walkę z globalnym ociepleniem – jest zimno.)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Do pytań zgłosiło się 30 pań i panów posłów. Zamykam listę osób zgłoszonych do pytań.

Wyznaczam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

Jako pierwszy pan poseł Andrzej Szewiński, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Andrzej Szewiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nie palcie polskich lasów. Wszyscy mamy w pamięci wprowadzone niedawno prawo, którego efektem była dewastacja polskiego drzewostanu. Mówię tu o lex Szyszko. Obecnie pochylamy się nad kolejnym buble, który umożliwi wycinanie i spalanie w charakterze biomasy drzew pochodzących z polskich lasów. Spalane będą drzewa martwe i zamierające, czyli takie, które nie są wartościowe z punktu widzenia produkcji surowcowej, ale są kluczowe, jeśli chodzi o ochronę różnorodności biologicznej ekosystemu leśnego. Mam wrażenie, że projektodawcy nie wzięli pod uwagę, iż wycinka i systemowa likwidacja tzw. drzewostanu martwego zasiedlonego przez gatunki fauny spowoduje, że wiele gatunków zwierząt bezpowrotnie zginie.

Mam pytanie: Czy prawdą jest *(Dzwonek)*, że Komisja Europejska prowadzi przeciwko Polsce postępowanie o naruszenie praw Unii Europejskiej w przedmiotowym...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.

Pan poseł Dariusz Wieczorek, klub Lewicy.

Posel Dariusz Wieczorek:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Rzeczywiście projekt wzbudza emocje, bo jest podejrzenie, że jeżeli taki projekt przyjmie, to oczywiście w tym momencie, w tym roku przedsiębiorstwa energetyczne rzucą się na kupowanie takiego drewna. Po prostu będziemy wycinać lasy, żeby spalać je w elektrowniach. Przypomnę, że 8 lat temu dokładnie to miało miejsce i trzeba było wprowadzać zmiany w przepisach, żeby ograniczyć właśnie spalanie drewna w elektrowniach.

Moje pytanie jest następujące: Czy są w tej chwili przepisy Unii Europejskiej, które od 1 stycznia 2021 r. nie uznają współspalania za energię odnawialną? To jest bardzo istotne z punktu widzenia przyjmowanej ustawy. Druga rzecz: Jak wygląda polityka cenowa, jeżeli chodzi o ceny dla przedsiębiorców, którzy funkcjonują w przemyśle drzewnym? *(Dzwonek)* Czy Lasy Państwowe te ceny regulowały w okresie pandemii? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zadaje pan poseł Stefan Krajewski, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Poseł Stefan Krajewski:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jak łatwo zmienić definicję. Może lepiej od razu wpisać, że węgiel też jest energią odnawialną, mielibyśmy 100% wykorzystania energii OZE w Polsce. Wszak węgiel też powstał z paproci, z drzew, z widłaków – to wszystko przecież też jest energia odnawialna.

I teraz moje pytanie: Czy nie lepiej by było przekazać to drewno w dobrych cenach czy też z pomocą dobrych kredytów firmom zajmującym się przetwórstwem drewna? Chodzi o to, żeby z tego drewna powstały palety, meble ogrodowe, rzeczy trwałe, a nie o to, żeby to drewno zostało spalone w elektrowniach. No, Ostrołęka czeka cały czas na wsad, to może to drewno będzie zbawieniem dla elektrowni w Ostrołęce. Szukajmy dobrych rozwiązań, a nie *(Dzwonek)* kolejnych bubli. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Mirosława Nykiel, klub Koalicja Obywatelska.

Poseł Mirosława Nykiel:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nie palcie polskich lasów. Rząd, zmieniając definicję drewna energetycznego w tej ustawie, chce spalać drewno w elektrowniach. Jakby ktoś zapytał: O co tu chodzi? Jak nie wiadomo, o co chodzi, to chodzi o pieniądze. Nie słuchacie opinii posłów opozycji, do tego już zdążyliśmy się przyzwyczaić. Nie słuchacie opinii ekspertów, nie słuchacie organizacji przyrodniczych i ekologicznych. Wszyscy – tutaj już było to mówione – wiemy, że to nie jest towar, który przynosi zysk. Tu chodzi o różnorodność biologiczną lasów.

I moje pytanie do przedstawicieli rządu jest następujące: Czy macie świadomość, że wprowadzając te przepisy pod dyktando Lasów Państwowych, będziecie odpowiedzialni za skalę wycinek i dewastację najcenniejszych przyrodniczych obszarów, lasów *(Dzwonek)* w Polsce? Nie palcie polskich lasów. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Tadeusz Tomaszewski, klub Lewicy.

Poseł Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Szanowny Panie Ministrze! Uzasadnienie do ustawy nie budzi wątpliwości, że w tej nowelizacji chodzi o zasypywanie dziury w Lasach Państwowych, de facto później również w funduszu leśnym, z którego w 2019 r. 14% środków pochodzących ze sprzedaży drewna przeznaczono na utrzymanie regionalnych dyrekcji i Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych. To jest 285 mln zł. Pan minister Kowalczyk takie zarządzenie wydał.

Powstaje pytanie: Czy polscy przedsiębiorcy, którzy są zainteresowani tym drewnem, dzisiaj nie mogą go nabyć ze względu na wysoką cenę? Teraz rząd znajduje zbycie, polskie monopol energetyczne kupią właśnie to drewno do spalania i w ten sposób wytworzy się konkurencja, oczywiście na korzyść Lasów Państwowych, jeśli chodzi o efekt finalny. *(Dzwonek)* Czy o to chodzi w tej ustawie? *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Andrzej Grzyb, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Poseł Andrzej Grzyb:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wykorzystanie drewna powinno być zgodne z zasadami piramidy wykorzystania biomasy. Spalanie powinno być ostatnim etapem, kiedy już biomasa drzewna na nic się nie nadaje. W związku z tym jeszcze niedawno pan minister Szyszko mówił o państwowych gospodarstwach węglowych, wiedząc, że surowiec drzewny – i drewno w ogóle – jest tym miejscem, w którym dwutlenek węgla gromadzi się w sposób właściwy, m.in. tam się wiąże. W chwili obecnej wydaje mi się, że... Chodzi o to, o czym mówił pan poseł Krajewski – o wykorzystanie drewna chociażby w ten sposób, że podmioty gospodarcze, które mają okresowe trudności w jego nabyciu, mogłyby być takim miejscem, do którego oddaje się drewno w depozyt, na zasadzie kredytu. Przecież wiem, że prywatni producenci, produkujący różne asortymenty drewna, korzystający z tego drewna, mają okresowe trudności z jego nabyciem. Nabywają je na giełdach, próbują w różnych... Wydaje mi się, że to byłby doskonały moment, żeby w ramach pomocy COVID-owej również to stymulować *(Dzwonek)* i zgromadzić pewnego rodzaju zasoby. Rozumiem, że nie wszystko jest odpowiednie do wykorzystania gospodarczego, ale współspalanie jest jedną z najgorszych metod. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Marta Wcisło, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Marta Wcislo:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! PiS zawsze musi mieć wroga, nawet w naturze: kiedyś kornik, dzisiaj owady. Tak wygląda polityka partii rządzącej, ekologiczna polityka. Muszę powiedzieć, że jestem w szoku, bo nie wiedziałam, że odnawialne źródła energii oznaczają wycinkę, sprzedaż i spalanie drzewa z lasów państwowych. To jest oszukiwanie społeczeństwa. To nie jest ratowanie środowiska, tylko ratowanie katastrofalnej sytuacji przedsiębiorstwa Lasy Państwowe, o czym pisze w raporcie NIK wasz kolega Banaś. Jeśli chcecie coś ratować, to zacznijcie od zdrowia i życia ludzi i stwórzcie przepisy, na które czekamy, o które proszę, po to aby powstał lek na COVID-19 z osocza ozdrowieńców. Tym powinniście się zająć, tym właśnie, a nie ratowaniem lasów państwowych przed owadami. Lasy trzeba ratować przed wami, a nie przed owadami. Dziękuję. *(Oklaski)*

(Posel Klaudia Jachira: Brawo!)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Marek Rutka, klub Lewicy.

Posel Marek Rutka:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Przedłożony rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii to kolejny akt prawny, który został przygotowany w pośpiechu, wbrew zasadom prawidłowej legislacji i dobremu obyczajowi parlamentarnemu. Projektu nie przekazano do konsultacji organizacjom ekologicznym, nie dostały go także samorządy. Konsultacje obejmowały jedynie organizacje związane z Lasami Państwowymi i branżą energetyczną.

Najbardziej bulwersująca jest zmiana dotycząca definicji surowca drzewnego, który mógł być wykorzystywany energetycznie. Jeśli ustawa zostanie przegłosowana w obecnej formie, to sektor energetyczny praktycznie bez ograniczeń będzie mógł spalać surowiec wykorzystywany obecnie przez przemysł drzewny, co pogłębi kryzys w branży spowodowany pandemią COVID-19 i doprowadzi do wzrostu cen, a także ograniczy konkurencyjność polskiego przemysłu meblarskiego na rynkach zagranicznych, a trzeba pamiętać, że jesteśmy szóstym na świecie producentem mebli. Uznanie drewna za odnawialne źródło energii otwiera furtkę do uznania węgla kamiennego za OZE *(Dzwonek)*, wszak wystarczy poczekać 300 mln lat i dzisiejsze drzewa zamienią się w węgiel. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Zbigniew Ziejewski, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Nie ma pana posła.

Pani poseł Klaudia Jachira, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Klaudia Jachira:

Szeregowy Pośle Kaczyński! Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Po pierwsze, jednym z najważniejszych założeń demokracji jest tworzenie prawa oparte na dialogu pomiędzy społeczeństwem a jego przedstawicielami. W takim razie dlaczego zaniechali państwo konsultacji społecznych dotyczących tego projektu? Proszę o wyjaśnienia.

Po drugie, kilka lat temu zadałam pytanie w Internecie: Po co komu drzewa? Przecież zabierają miejsca parkingowe, brudzą i zasłaniają widok na Polskę wstającą z kolan. Była to smutna satyra na masowe wycinanie drzew i lasów rozpoczęte za rządów PiS-u. Niestety w kraju, gdzie rządzący nie potrafią zrozumieć ironii, potraktowali tę moją wypowiedź poważnie. Dzisiaj znaleźli kolejny absurdalny powód, by tym razem palić lasy. Zrobicie wszystko, by postawić na swoim. Tylko pamiętajcie, że w Polsce bez drzew, lasów, wody, zwierząt, zabetonowanej, z najgorszym powietrzem w Europie, czarnej od węgla – na tej pustyni zostaniecie sami, nawet bez ludzi. Bo kto chciałby mieszkać w takim smutnym, szarym od dymu, betonowym świecie? Pomyślcie o tym. *(Dzwonek)* Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Posel Wanda Nowicka, klub Lewicy.

Posel Wanda Nowicka:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Lasy narodowe to nasze dobro narodowe i dlatego chciałabym powtórzyć za obywatelami, którzy wczoraj protestowali przed Sejmem: nie palcie naszych lasów. Ludzie czują, że lasy należą do nas, chcą decydować o lasach, tymczasem wy, traktując lasy jak deski, a teraz – biomase, nawet nie chcecie z ludźmi na ten temat rozmawiać, nie chcecie wysłuchać ich stanowiska, co oni sądzą o takiej polityce, która lasy traktuje wyłącznie, jak mówię, jak deski, jak coś, co można spalić i nie troszczyć się o nasze dobro i o środowisko naturalne. Nie palcie naszych lasów – tak mówili wczoraj ludzie. Weźcie to wreszcie pod uwagę. *(Dzwonek)* Zacznijcie traktować ludzi poważnie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Jarosław Rzepa, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Posel Jarosław Rzepa:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Macie ogromny

Posel Jarosław Rzepa

problem w Lasach Państwowych. Jeżeli nie potraficie tego zrobić, to może my wam podpowiemy. Nasi przedsiębiorcy, którzy przetwarzają drewno, potrzebują tego drewna, ale nie w takich cenach, w jakich dzisiaj im oferujecie. To jest jedna rzecz. Może warto pomyśleć, w jaki sposób ograniczyć dopływ tego taniego drewna z zagranicy. To jest drugi temat, którym można byłoby państwa zainteresować. Może trzeba byłoby obniżyć te horrendalne pensje w tym czasie, kiedy mamy trudną sytuację, a przede wszystkim opracować porządną plan przetrwania, bo dzisiaj jest nam potrzebny, by przetrwać ten trudny czas.

(Posel Klaudia Jachira: Brawo!)

Ironizując, można by powiedzieć tak: szanowni państwo, może spalmy lepiej te niewykorzystane karty do głosowania z pierwszej tury. Może to byłoby lepsze.

Wracam poważnie do tematu. Szanowni państwo, dlaczego chcemy, żeby Polacy dotowali dzisiaj Lasy Państwowe? *(Dzwonek)* Przecież państwo niedawno podnieśliście cenę...

(Wicemarszałek wyciąga mikrofon, poseł przemawia przy włączonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję, panie pośle.

Pan poseł Franciszek Sterczewski, klub Koalicja Obywatelska.

Posel Franciszek Sterczewski:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Z całego serca dziękuję wszystkim aktywistom i aktywistkom, którzy protestowali wczoraj w Sejmie przeciwko tej barbarzyńskiej ustawie. Ustawie, która forsowana jest bez prawdziwych konsultacji społecznych, o czym organizacje pozarządowe informowały we wspólnym apelu. Władzy po raz kolejny brakuje odwagi, żeby rozmawiać. Gdy cały świat zastanawia się, co zrobić w obliczu katastrofy klimatycznej, propozycja palenia drzew w elektrowniach jest jakąś kpina, jest jakimś żartem. W tym czasie pan minister woli rozmawiać przez telefon. Nie będę w takim razie przerywał, powiem do reszty.

(Minister Środowiska Michał Woś: Słucham, słucham.)

Z inspiracji rządu drzewa stają się towarem, a leśnicy są biznesmenami, którzy mają wypracowywać zysk. Zwracam się do rządu z prośbą o wycofanie się z tego projektu, a także z pytaniem. Według projektu drewnem energetycznym mają być także drzewa pozyskiwane z wycinki przy drogach publicznych i szlakach kolejowych. *(Dzwonek)* Czy rząd...

(Wicemarszałek wyciąga mikrofon, poseł przemawia przy włączonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Anita Kucharska-Dziedzic, klub Lewicy.

Nie ma pani poseł?

Jest.

Bardzo proszę.

Posel Anita Kucharska-Dziedzic:

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Rozszerzenie definicji biomasy o najwyższej jakości drewno to biomasakra. Dlaczego nie wykorzystacie okazji, że branża meblarska zanotowała krótkotrwały kryzys wynikający z pandemii, do zmniejszenia limitów pozyskiwania drewna w wieloletnim planie urządzenia lasu? Zmniejszcie podaż, skoro jest mnóstwo drewna posuszowego. Mierzymy się ze skutkami zmian klimatu i wielkiego wymierania gatunków. Zafundowaliście Polskę w trocinach. Teraz fundujecie puszczenie lasów w komin. To nie jest miks energetyczny, to masakra. Ministerstwo twierdzi, że chroni lasy przed zagrożeniem pożarowym. To wytnijcie wszystkie lasy, nie będzie miało się co palić.

Według Najwyższej Izby Kontroli tylko 13% wydatków Lasów Państwowych przeznaczanych jest na ochronę i hodowlę lasów. Co się dzieje z resztą pieniędzy? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Dariusz Klimczak, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Posel Dariusz Klimczak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Najpierw definicja OZE. Są to takie źródła energii, których wykorzystanie nie powoduje długotrwałego ich niedoboru, ponieważ są stosunkowo szybko odnawialne. Proszę mi powiedzieć, jaki ekspert dokonał tej interpretacji, że drzewo, które rośnie kilkadziesiąt lat, jest takim samym źródłem energii jak woda, wiatr czy słońce. To musi być wybitny ekspert.

(Posel Klaudia Jachira: Ha, ha, ha!)

Chciałbym go szybko poznać, bo wiem, że niebawem da wam taką interpretację węgla, który także będzie spełniał definicję odnawialnego źródła energii.

Bądźmy szczerzy, ta nowelizacja jest grubymi nićmi szyta. Chodzi o pieniądze. Dowodem jest fakt, że niedawno zmieniliście matrycę VAT. Zwiększyliście VAT na drewno opałowe z 8% do 23%. Na tej transakcji chcecie po prostu więcej zarobić, przy okazji krzywdząc wiele tych osób, które niestety jeszcze do dzisiaj ogrzewają swoje mieszkania drewnem opałowym.

Posel Dariusz Klimczak

wym. Przy okazji, spryciarze, chcecie podwyższyć wskaźnik (*Dzwonek*) wykorzystania OZE w Polsce...

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie*)

Zdania nie można dokończyć. (*Oklaski*)

(*Posel Małgorzata Chmiel: Brak kultury.*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Małgorzata Tracz, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Małgorzata Tracz:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! W uzasadnieniu czytamy, że za przyjęciem nowelizacji przemawia rzekomo fakt, że drzewa martwe występujące w lasach na terenie Polski mają miąższość wynoszącą dziesiątki milionów metrów sześciennych. Tymczasem wiadomo, że Polska jest krajem o niskich zasobach martwego drewna na tle lasów w innych państwach Unii Europejskiej. Wiadomo także, że drzewa martwe i zamierające są siedliskami i żerowiskami wielu cennych i zagrożonych wyginięciem gatunków chronionych prawem Unii Europejskiej. Wiemy także, że już obecnie przeciwko Polsce toczy się postępowanie o naruszenie prawa Unii Europejskiej z uwagi na zwolnienie gospodarki leśnej z zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Jak projektodawca zamierza wytłumaczyć się z kolejnej zmiany prawa, która zezwalając na spalanie drzew martwych i zamierających, uderza w ochronę leśnych gatunków ważnych dla Wspólnoty Europejskiej? Na jakiej podstawie państwo twierdzą, że projekt nowelizacji nie jest sprzeczny z prawem Unii? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Paweł Krutul, klub Lewicy.

Posel Paweł Krutul:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Dlaczego ustawodawca nie przyjmuje do wiadomości opinii niezależnych ekspertów i autoritetów naukowych? Wzrasta populacja kornika. Obniża ona odporność lasów na szkodniki. Nie jest spowodowana zbyt dużą ilością drzew lub gęstością zalesienia Polski. Powodem są zanikające warunki atmosferyczne. Chodzi o zbyt małe opady deszczu. Proponuję, abyście się zajęli podniesieniem stanu wód gruntowych

w lasach, co jest główną przyczyną wysychania i obumierania drzewostanu w naszym kraju. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Mieczysław Kasprzak, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Posel Mieczysław Kasprzak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! To jest złe rozwiązanie, dlatego w międzyczasie złożyłem w imieniu klubu Koalicja Polska wniosek o odrzucenie w drugim czytaniu tego projektu. Ale mam pytania: Na ile przyjęcie tego rozwiązania będzie miało wpływ na wzrost cen energii elektrycznej? Skoro drewno jest w tej chwili tak drogie, że nikt nie chce go kupować, to jeżeli my włożymy je do pieca i spalimy, to ono chyba też będzie tej samej wartości, w tej cenie. Czy dzisiaj, przy spadających cenach energii pochodzącej ze słońca, z wiatru, bo jej produkcja już jest bardzo tania, to jest racjonalne rozwiązanie? Mam z kolei pytanie: O ile po wprowadzeniu tej ustawy zwiększy się w miksie energetycznym ilość energii ze współspalania w zakresie energii odnawialnej? O ile to się zwiększy? Ale przede wszystkim istotne jest, jaki to będzie miało wpływ na cenę energii elektrycznej. Dziękuję bardzo. (*Dzwonek*)

(*Posel Krzysztof Gadowski: Dobre pytanie.*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Krzysztof Gadowski, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Krzysztof Gadowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! No trzeba powtarzać z tej trybuny: nie palcie naszych polskich lasów. Wielokrotnie, za każdym razem wszyscy posłowie powinni to wyraźnie wyartykułować.

Panie Ministrze! W uzasadnieniu piszecie, jakie to potężne straty poniosą polskie lasy. Dzisiaj zalega prawie 3 mln m³ tego drewna. Chciałem się pana spytać: Jaka to jest dziś wartość? Jaka jest dzisiaj sytuacja finansowa Lasów Państwowych? Jakie zyski zostały wypracowane w ostatnim roku i na co te środki zostały przeznaczone? Jak wygląda średnia płaca w Lasach Państwowych? I ostatnie pytanie: Po jakie środki Lasy Państwowe wystąpiły w ramach COVID-owskich ustaw? Jeśli państwo nie odpowiecie na te pytania z mównicy, to bardzo proszę o odpowiedź pisemną. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Katarzyna Ueberhan, klub Lewicy.

Posel Katarzyna Ueberhan:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Skąd pomysł, by wycinkę drzew i spalanie drewna określić energią odnawialną? Co wspólnego mają odnawialne źródła energii z dewastacją środowiska? Przecież OZE właśnie miało to środowisko chronić. Zmiany w przepisach uzasadniają państwo epidemią. Świetna wymówka na wszystko.

W uzasadnieniu oszacowano ilości drewna, które zalega. Ale co z wartością tego drewna? Ile tego drewna puścimy z dymem? W obliczu katastrofy klimatycznej każde drzewo jest bezcenne. Czy mamy gwarancję, że zostanie spalone tylko nagromadzone drewno? Czy nie spowoduje to kolejnej wycinki? Ile środków trzeba będzie przeznaczyć, by to drewno odzyskać, by te drzewa znów urosły? Bo wiemy, jak długo rośnie las, las rośnie 100 lat. Trochę długo jak na odnawialne źródło energii. Nie palcie naszych polskich lasów. *(Dzwonek, oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Krzysztof Paszyk, klub Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Posel Krzysztof Paszyk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Pochodzę z Obornik Wielkopolskich, miejscowości położonej na skraju Puszczy Noteckiej. Ilość połaci objętych w ostatnich kilku latach zrębem, muszę powiedzieć, przeraża nie tylko mnie, ale też wszystkich lubiących las, lubiących korzystać z darów przyrody oferowanych przez ten las.

Chciałem dzisiaj skorzystać z okazji, żeby zapytać pana ministra: Jak wyglądają dane dotyczące ilości drewna pozyskiwanego na różne cele w ostatnim czasie, między rokiem 2015 a rokiem 2019? Chodzi o drewno zarówno mniej wartościowe, jak i pełnowartościowe. Organizacje śledzące te dane biją na alarm. Państwo robicie sobie z Lasów Państwowych skarbonkę. Tak nie powinno być. Przestrzegamy dzisiaj, byście nie szli tą drogą. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Tomasz Nowak, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Tomasz Piotr Nowak:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Pogubiliście się zupełnie. Odnawialne źródła energii miały być tymi, które przyczynią się do zmiany oblicza energetycznego Polski, tymczasem niestety tyle już lat nie realizujecie celu klimatycznego, nie doprowadzacie do tego, że udział odnawialnych źródeł energii będzie... W 2020 r. to nie będzie 15%, w 2030 r. prawdopodobnie nie będzie tych 27–30%. Chcecie się ratować, żeby uniknąć kar z Unii Europejskiej, organizując pseudoodnawialne źródła energii w postaci współspalania. I to współspalanie już w 2020 r. w aukcjach osiągać będzie horrendalną skalę 36%, a cena za 1 MWh ze współspalania to będzie 470 zł w stosunku np. do OZE-owskiej ceny energii wiatrowej, która często nie sięga nawet 200 zł.

Z czego wynika *(Dzwonek)* renesans współspalania biomasy z węglem? Dziękuję. *(Oklaski)*

(Posel Krzysztof Gadowski: Cena energii wzrośnie.)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Anita Sowińska, klub Lewicy.

Posel Anita Sowińska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Polska nie ma szczęścia do ministrów środowiska. Mieliśmy lex Szyszko, teraz mamy lex Woś.

Przypominam panu, że jest pan ministrem ochrony środowiska, a nie destrukcji środowiska. Przypominam panu również, że lasy są naszą własnością, a nie pana własnością ani własnością Lasów Państwowych.

Lesistość w Polsce wynosi tylko 30%. W Unii Europejskiej średnia lesistość to 38%. Jesteśmy na szarym końcu, jesteśmy na 19. miejscu w Unii Europejskiej. Zadaję panu pytanie: Co pan jako minister ochrony środowiska zrobił i zamierza zrobić, aby lesistość w Polsce wyniosła 38%, czyli średnią w Unii Europejskiej? Żądam od pana, żeby pan się w końcu wziął za robotę, do której pan został powołany. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Posel Klaudia Jachira: Brawo!)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Posel Mirosław Suchoń, Koalicja Obywatelska.

Posel Mirosław Suchoń:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Muszę powiedzieć, że z rządu wychodzą coraz bardziej absurdalne projekty dotyczące Lasów Państwowych. Najpierw przedstawili państwo Komisji Finansów Publicznych projekt przepisów, który

Posel Mirosław Suchoń

zwalał z całkowitej odpowiedzialności Lasy Państwowe za odzyskiwanie należności w związku z COVID-19. To miało zapewnić płynność wyřębu i zapobiec zaleganiu drewna w lasach. Widać, że to chyba nie zadziałało. Prawda, panie ministrze? Nie zadziałało, tak? Mówiliśmy na posiedzeniu komisji, że to nie zadziała, że trzeba wspierać firmy. Teraz przedstawicie projekt, który de facto ma przenieść urobek do spalania. Panie ministrze, to też nie zadziała. Zamiast wspierać polskie firmy, firmy meblarskie, dać im kupować surowiec na odpowiednich, powiedziałabym, warunkach rynkowych, państwo próbuje kombinować, jak to drzewo spalić. *(Dzwonek)* Panie ministrze, co takiego się stało, że ten pierwszy pomysł, czyli zwolnienie z odpowiedzialności, po prostu nie wypalił? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Magdalena Biejat, klub Lewicy.

Posel Magdalena Biejat:

Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Szkoda, że pan rozmawia przez telefon, bo mam pytanie. Nie wiem, czy pan czytał „Politykę ekologiczną państwa 2030” uchwaloną, opublikowaną w zeszłym roku przez Ministerstwo Środowiska. Ja czytałam. Mamy tam np. taki zapis, że rolą polityki ekologicznej jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego państwa. Dowiadujemy się z niej, że jednym z priorytetów „Polityki ekologicznej państwa 2030” będzie ochrona dziedzictwa przyrodniczego Polski, m.in. poprzez podejmowanie działań mających na celu poprawę stanu różnorodności biologicznej. Co więcej, dowiadujemy się także, że zlikwidowanie przyczyn utraty zasobów różnorodności biologicznej wynikających z działań społecznych i gospodarczych wymaga spójnej polityki i bardziej efektywnego włączenia różnorodności biologicznej do głównego nurtu całej sfery działalności państwa. Mam więc pytanie do pana ministra. Jakim cudem masowe wycinki drewna na opał mają realizować opisane w „Polityce ekologicznej państwa 2030” cele, a w szczególności jak się mają do zapisu, że Polska uważa za konieczne lepsze wykorzystanie biosystemów jako naturalnych pochłaniaczy węgla? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Posel Ryszard Wilczyński, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Ryszard Wilczyński:

Panie Ministrze! Pani Minister! Doszłście do wniosku, że nieodebraną nadwyżkę pozyskanego już drewna

na trzeba będzie spalić. Chodzi o 2, może 3 mln m³. Zdając sobie jednak sprawę z presji i krytyki, jaka za to was spotka, proponujecie ten przepis na krótko, czyli do roku 2021. Jednocześnie stwierdzenie w uzasadnieniu projektu ustawy, że mamy gigantyczną, sięgającą dziesiątków milionów nadwyżkę drewna uschniętego w lasach, drzew uschniętych. I teraz jest pytanie o systemowe rozwiązanie problemu. Od strony klimatu nie ma szans, lasy będą schły, o ile oczywiście nie wejdziecie intensywnie w gospodarkę wodną, ale to inny temat. Natomiast pytanie jest takie: Jaki proponujecie model? Jakie proponujecie docelowe rozwiązanie, które oczywiście będzie uzgodnione ze środowiskami zajmującymi się ochroną przyrody, ochroną środowiska, a więc z tymi, które tworzą opinie na temat wykorzystania, na temat polityki środowiskowej Polski? *(Dzwonek)* Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Paulina Matysiak, klub Lewicy.

Posel Paulina Matysiak:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie Posłanki! Panowie Posłowie! Ta ustawa jest bardzo szkodliwa dla polskich lasów, przyrody i klimatu. Jedynym rzeczywistym celem tej ustawy jest jak najszybsze uzyskanie pieniędzy. Ta sytuacja bulwersuje jeszcze bardziej, kiedy czyta się raport Najwyższej Izby Kontroli, który obnaża niegospodarność Lasów Państwowych. Okazuje się, że tylko 13% swoich wydatków Lasy Państwowe przeznaczają na ochronę i hodowlę lasów oraz utrzymanie zasobów i upraw leśnych, czyli podstawowe cele swojego funkcjonowania. Nie możemy pozwolić, żeby tradycja patrzenia wyłącznie na krótkofalowe zyski monetarne pozwoliła na kontynuację szkodliwych praktyk w lasach. Rozwiązaniem problemu grożącej nam klęski ekologicznej są działania zupełnie odwrotne, czyli zachowanie różnorodności biologicznej i jak najbardziej naturalnych lasów. 3 lata temu zezwolili państwo na dewastację Puszczy Białowieskiej pod pretekstem walki z kornikiem. *(Dzwonek)* Czy naprawdę kolejny raz musimy iść tą drogą i niszczyć nasze wspólne dobro? Dziękuję. *(Oklaski)*

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Piotr Zgorzelski)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zadanie pytania panią poseł Małgorzatę Pępek, Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska.

Posel Małgorzata Pępek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Odpowiedzią na kryzys klimatyczny i utratę różnorodności biologicz-

Posel Małgorzata Pępek

nej nie mogą być działania, które ten kryzys jeszcze bardziej pogłębią poprzez spalanie i uwalnianie dwutlenku węgla. Chcecie umożliwić pod pretekstem cięć sanitarnych spalanie w charakterze biomasy drzew pochodzących z polskich lasów, m.in. w elektrowniach. Nie chodzi wam o żadną ochronę przyrody, tylko o czysty zysk. Wprowadziliście w 2016 r. opłatę za sprzedaż drewna i regularnie doicie Lasy Państwowe z pieniędzy. Wam wyłącznie chodzi o pieniądze. Dlaczego tak ważny projekt nie został poddany rzetelnym konsultacjom społecznym i opinii ekspertów? Nie palcie polskich lasów. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zadanie pytania pana posła Jana Szopińskiego, Lewica.

Posel Jan Szopiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Tryb, w jakim rząd próbuje przeforsować tę ustawę, musi budzić wątpliwości. Ustawa nie powinna być przygotowywana na kolanie. Zmiany powinny być konsultowane z organizacjami pozarządowymi, samorządami i przemysłem meblarskim.

Chciałbym zapytać pana ministra, czy są w tej sprawie jakieś przepisy europejskie. Jak obecnie w Polsce ustalane są ceny w przypadku przemysłu meblarskiego? Zaprezentowane w ustawie rozwiązania są szkodliwe zarówno dla przyrody, jak i dla przemysłu meblarskiego. Ta ustawa to pomoc dla monopolisty, a nie dla polskich zakładów przemysłu drzewnego. Chciałbym też zapytać, jaki to będzie miało wpływ na cenę energii elektrycznej. Zaprezentowane zmiany nie mogą prowadzić do żadnych nadużyć, a tak być może.

Panie Ministrze! *(Dzwonek)* Nie palcie polskich lasów, ratujcie polski przemysł meblarski. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Proszę o zadanie pytania panią poseł Małgorzatę Chmiel, Koalicja Obywatelska.

Posel Małgorzata Chmiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Polska zobowiązała się, że do 2020 r. będzie wytwarzała 15% energii z odnawialnych źródeł. Szanowni państwo, od 4 lat, odkąd zlikwidowaliście, zniszczyliście wytwarzanie energii odnawialnej z elektrowni wiatrowych, mówię o tym, mówię o tym przy każdej okazji. Nic nie zrobiliście przez 6 lat swoich rządów, żeby zwiększyć

ilość produkowanej energii odnawialnej. Teraz w strachu, ponieważ te 15% musi być osiągnięte do końca 2020 r., chcecie kosztem naszych lasów... chcecie wycinać te lasy, żeby umożliwić spalanie tego drewna w elektrowniach tylko po to, żeby zwiększyć...

Mam pytanie do pana ministra. Panie ministrze, o ile zwiększycie ilość energii odnawialnej kosztem *(Dzwonek)* spalania naszych lasów? To barbarzyństwo, tym bardziej że mamy najgorsze powietrze w Europie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pytanie zada pan poseł Andrzej Szejna, klub Lewica.

Posel Andrzej Szejna:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nie czas żałować róż, gdy płoną lasy – Juliusz Słowacki, „Lilla Weneda”.

Projekt zmian w ustawie o odnawialnych źródłach energii to dramatyczny pomysł, sprzeczny z celami Unii Europejskiej – osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Premier Mateusz Morawiecki musi go pojutrze przyjąć, jeśli nie chce stracić 8 mld euro dla Polski z Funduszu Sprawiedliwej Transformacji. Dlatego też pytam i zachęcam: Dlaczego nie odblokujecie budowy farm wiatrowych, przy postępie technologicznym ich produktywności? Wzmocnijcie wsparcie dla przemysłu meblarskiego, pożytecznego również w kontekście pochłaniania i magazynowania dwutlenku węgla. Dlaczego nie tworzycie korzystnych warunków dla inwestycji w biogazownię, a więc w energetykę rozproszoną? Wspierajcie ideę fotowoltaiki w każdym gospodarstwie domowym. I pytanie na koniec, panie ministrze: Czy już wiadomo, kto na spalaniu drewna energetycznego i kolejnej wycince zarobi *(Dzwonek)*, tak jak zarobił na respiratorach i maseczkach? *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Nie widzę na sali pana posła Michała Szczerby.

Zatem stwierdzam, że lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Proszę teraz o zabranie głosu pana Michała Wosia w imieniu ministra środowiska.

(Minister Środowiska Michał Woś: Czyli w moim.)

Przepraszam bardzo, proszę pana ministra środowiska.

Minister Środowiska Michał Woś:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister! Rozpocznę od podziękowań z całego serca wszystkim aktywistom, którzy wczoraj chcieli się ze-

Minister Środowiska Michał Woś

brać pod Sejmem, którzy znaleźli czas, którzy poświęcają swój czas, swoje serce ochronie przyrody. Rzeczywiście jest to bardzo wartościowe. Niestety skala kłamstw i manipulacji jest tak gigantyczna, że rzeczywiście także tym, którzy mają dobro polskiej przyrody w sercu, te kłamstwa i manipulacje się udzieliły, zresztą podobnie jak, niestety, zdecydowanej większości posłów i posłanek opozycji.

Szanowni państwo, nie kłamcie, proszę, nie kłamcie, zachowajcie resztki rzetelności, zachowajcie resztki zdrowego rozsądku. Wielokrotnie tłumaczyliśmy państwu, że ani jedno drzewo z powodu tej ustawy nie będzie wycięte ponad to, co jest zaplanowane. Ani jedno drzewo nie będzie spalone w polskich elektrowniach w związku z jakimikolwiek wycinkami, o których państwo tyle mówią. Państwo kłamiecie, a kłamiąc, manipulujecie społeczeństwem. Co słyszeliśmy w tej debacie, przepraszam, o osoczu ozdrowieńców? Akurat o osoczu ozdrowieńców trochę wiem, bo regularnie je oddaję.

Drodzy Państwo! Pytaliście państwo o definicję, gdzie są ci eksperci, którzy tak definiują. Otóż te definicje są wprost w dyrektywie Unii Europejskiej. Wprost w dyrektywie są definicje związane z drewnem energetycznym. Szanowni państwo, Lasy Państwowe, nasze wspólne dobro, tu akurat się zgadzamy, dobro całego społeczeństwa, sadzą w Polsce 500 mln drzew rocznie, co minutę 1 tys. drzew. Skala zalesienia Polski z roku na rok rośnie. Jest coraz więcej drzew i dbamy o to, żeby było coraz więcej drzew, żebyśmy mogli cieszyć nasze oko rozwojem polskiej przyrody.

Szanowni państwo, jedna podstawowa rzecz. Tak, prawdą jest, że w związku z COVID-em 2 mln m³ ściętego już drzewa zalega w polskich lasach. Ale prawdą jest też to, że w definicji drewna energetycznego, państwo sprawdzicie, nie ma, nie wiem, kłód. To nie kłody będą przekazane zainteresowanym drewnem energetycznym. Tam jest drewno słabej jakości. Co więcej, Lasy Państwowe w jednej z ustaw anti-COVID-owskich wiele zrobiły dla przemysłu drzewnego i z przemysłem drzewnym bardzo blisko współpracowały.

Ale, drodzy państwo, można powiedzieć: W czym interesie jest tak gigantyczne zainteresowanie, z tą skalą kłamstwa i manipulacji? Otóż, drodzy państwo, czy państwo wiedzą, że polskie elektrownie importują 2,5 mln t biomasy z zagranicy? Czy państwo wiedzą, że w polskich elektrowniach spala się 2,5 mln t biomasy? Jedna spółka energetyczna PGE przeznacza na to ponad 100 mln zł. Skąd jest importowane? Z Czech, z Austrii, ze Wschodu. To jest, proszę państwa, odpowiedź, skąd nagle takie wielkie zainteresowanie i taka skala manipulacji. Otóż, drodzy państwo, informuję państwa, że ani jedno drzewo ponad to, co jest w planach urządzenia lasu, nie będzie wycięte.

Państwo się emocjonują, piszą interwencje w sprawie np. Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Kto podpisał plan urządzenia lasu w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego? Rząd Platformy Obywatelskiej i PSL. Dzisiaj z tej mównicy jeden z posłów PSL krzyczy, że wycinamy Puszcę Notecką. Pań-

stwo wiedzą, kto podpisał plan urządzenia lasu dla Puszczy Noteckiej? Rząd Platformy i PSL, akurat wiceminister z PSL był za to odpowiedzialny, w 2013 r., i jest realizowany plan urządzenia lasu.

Otóż ustawa o odnawialnych źródłach energii odnosi się do definicji drewna energetycznego. Jeszcze raz powtórzę, że ani jedno drzewo w związku z tą ustawą nie będzie wycięte, bo podstawą do jakiegokolwiek pozyskania drewna w Polsce są plany urządzenia lasu. Szkoda, że skala manipulacji, że skala kłamstw z tym związanych była aż tak gigantyczna.

Na marginesie chcę państwa z opozycji poinformować, że warto zaangażować się w obronę lasów być może na innych kierunkach. Otóż niedawno odpowiedzialne instytucje w Republice Federalnej Niemiec podały, że w związku ze szkodnikami i w związku z suszą, która panuje w Niemczech, będzie pozyskanych, nie tak jak w Polsce, 70 mln m³ drewna. Tylko z powodu szkodników i tylko z powodu suszy, która tam panuje.

Lasy Państwowe podejmują szereg działań, żeby wzmocnić stan lasów, żeby zwiększyć retencję. Szereg programów jest realizowanych, żeby przebudować drzewostan w Polsce z monokultur – tak, są takie, to jest wina dziesiątków lat prowadzenia takiej a nie innej polityki – żeby zmienić monokultury na drzewa bardziej wytrzymałe. W tym kontekście jeszcze raz państwu powiem, w czym interesie są te wszystkie krzyki, te kłamstwa i te manipulacje, które tutaj były, drodzy państwo. W czym interesie? (*Oklaski*) 2,5 mln t biomasy polskie elektrownie importują od Niemców, od Austriaków, od Czechów i ze Wschodu. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję panu ministrowi środowiska za wypowiedź.

Zamykam dyskusję.

W związku z tym, że w czasie drugiego czytania zgłoszono do przedłożonego projektu ustawy poprawki, proponuję, aby Sejm ponownie skierował ten projekt do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych w celu przedstawienia sprawozdania.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 3. porządku dziennego: Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom zesłanym lub deportowanym do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939–1956 (druk nr 452).

Ponieważ nie ma jeszcze pana ministra Andrzeja Dery, proponuję kilkuminutową przerwę. Rozpocznemy niezwłocznie, jak pan minister przybędzie.

Mamy informację, że pan minister będzie dosłownie za minutę, 2 minuty.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 13 min 13 do godz. 13 min 16)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Wznawiam obrady.

Jak widać, pan minister dotarł. Może jeszcze pozwolimy, aby chwilę odsapnął. Jak będzie gotów, rozpoczniemy obrady.

Proszę sekretarza stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej pana Andrzeja Derę o przedstawienie uzasadnienia projektu ustawy.

Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Andrzej Dera:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej pana Andrzeja Dudy mam zaszczyt przedstawić projekt ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom zesłanym lub deportowanym do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939–1956.

Corocznie 17 września obchodzony jest Dzień Sybiraka. Ta szczególna data przypomina agresję Związku Sowieckiego na Polskę, co zapoczątkowało okrutne represje wobec obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, którzy znaleźli się... (*Gwar na sali*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Przepraszam bardzo.

Proszę o przeniesienie dyskusji poza salę sejmową, aby umożliwić panu ministrowi wypowiedź.

Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Andrzej Dera:

...pod sowiecką okupacją. Jednym z podstawowych instrumentów polityki okupacyjnej władz sowieckich były masowe wywózki Polaków w głąb Związku Radzieckiego, przede wszystkim na Syberię. Polityka ta miała dwa podstawowe cele: eksterminację polskich elit politycznych, intelektualnych i gospodarczych oraz czystki etniczne.

Deportacje zapoczątkowały gehennę kilkuset tysięcy polskich obywateli. Wywózki osób cywilnych, całych rodzin polskich to gehenna pokoleń, które traciły swoich bliskich w drodze na nieludzką ziemię.

Męczeński szlak deportowanych zaczynał się już w chwili wejścia NKWD do ich domów, gdy dawano kilkanaście minut na spakowanie się. Potem był trwający kilkadziesiąt dni transport na Syberię, w bydłych wagonach, przy mrozie sięgającym 50°C. Warunki panujące w czasie transportu były przerażające. Ludzie umierali z zimna, głodu, wyczerpania. Po dotarciu na miejsce zsyłki zesłańców czekała niewolnicza praca, nędza, choroby i głód. Konsekwencje

zesłań odczuwalne są do dzisiaj, choćby w przypadku żyjących jeszcze ofiar sowieckich prześladowań.

Do tej pory nie została jednak ostatecznie rozwiązana kwestia odszkodowań dla Polaków przebywających w latach 1939–1956 na zesłaniu w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich lub tam deportowanych. Dotychczasowe rekompensaty udzielane przez państwo polskie z tytułu prześladowań doznanych ze strony okupantów nie objęły wszystkich polskich zesłańców. Celem wniesionego przez pana prezydenta projektu ustawy jest zniwelowanie dotychczasowych nierówności i umożliwienie zaspokojenia słusznym roszczeniom polskich obywateli zesłanych lub deportowanych do Związku Radzieckiego w latach 1939–1956, a którzy do tej pory nie otrzymali rekompensaty za doznane cierpienia.

Niniejsza inicjatywa opiera się na rozwiązaniach, które zostały przewidziane w projekcie ustawy śp. pana prezydenta Lecha Kaczyńskiego z 2009 r., inicjatywie ustawodawczej złożonej w Sejmie w 2013 r. przez grupę posłów Prawa i Sprawiedliwości, a także w prezydenckim projekcie ustawy, który został wniesiony w poprzedniej kadencji, w 2018 r. Proponowana ustawa przewiduje przyznanie świadczenia pieniężnego w wysokości proporcjonalnej do okresu pobytu na zesłaniu lub deportacji w Związku Radzieckim.

Projekt tej ustawy określa zasady przyznawania świadczenia pieniężnego, w tym krąg osób uprawnionych do jego otrzymania, wysokość świadczenia oraz tryb jego przyznania. Świadczenie pieniężne przysługiwać będzie osobom, które posiadały obywatelstwo polskie w chwili zesłania lub deportacji oraz posiadają obywatelstwo polskie w dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczenia pieniężnego. Inicjatywa przewiduje przyznanie świadczenia pieniężnego jednorazowo w wysokości 200 zł za każdy pełen miesiąc okresu podlegającego represjom, jednak nie mniej niż 2400 zł. To świadczenie będzie przyznawane na wniosek osoby zainteresowanej złożony do szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Przyznanie, ustalenie wysokości oraz ewentualna odmowa przyznania świadczenia następować będzie w drodze decyzji administracyjnej szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Świadczenie pieniężne będzie wypłacane przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w terminie miesiąca od dnia wydania decyzji o jego przyznaniu. Świadczenie będzie też finansowane, wraz z kosztami jego obsługi, z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego. Te wypłaty będą wolne od egzekucji oraz nie będą podlegać wliczeniu do dochodu uprawniającego do wszelkich świadczeń i dodatków przysługujących na podstawie przepisów odrębnych. Przewidziane jest tu 30-dniowe *vacatio legis*. I przy uwzględnieniu szacunkowych danych, które mamy z urzędu do spraw kombatantów, średni poziom wypłat tego świadczenia pieniężnego kształtowałby się, byłby w wysokości ok. 13 200 zł. Koszt tej ustawy nie przekraczałby 300 mln zł.

**Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP
Andrzej Dera**

Należy podkreślić, że ten projekt jest odpowiedzią na liczne postulaty otrzymywane przez prezydenta ze środowiska sybiraków, a rozwiązania były konsultowane zarówno z tym środowiskiem, jak i z szefem Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

I mam do państwa dwie prośby. Pierwszą – o to, żebyśmy jednogłośnie jako parlament przyznali to świadczenie, bo ci ludzie po prostu na to zasługują. (*Dzwonek*) I jeszcze druga prośba – o szybkie uchwalenie tego prawa, ponieważ oni żyją...

Już kończę, panie marszałku.

Te osoby, które jeszcze żyją, dzisiaj są w większości w wieku 80+. To są dzieci, osoby, które się tam urodziły bądź w wieku dziecięcym zostały wywiezione na Syberię, bo tylko one były w stanie dożyć do lat 20. XXI w. Zdecydowana większość tych, którzy zostali deportowani, po prostu już nie żyje. Zostały tylko dzieci, które chyba, tzn. nie chyba, ale na pewno miały najtrudniejsze dzieciństwo ze wszystkich, którzy żyli w naszym kraju. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję panu ministrowi.

Myślę, że Wysoka Izba przychyli się do prośby pana ministra.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwsza zabierze głos pani poseł Urszula Rusecka, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Urszula Rusecka:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość przedstawić państwu stanowisko wobec prezydenckiego projektu ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom zesłanym lub deportowanym do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, druk nr 452.

Przedstawiony przez pana prezydenta Andrzeja Dudę projekt ustawy jest potrzebnym zadośćuczynieniem obywatelom Polski, którzy zostali zesłani bądź deportowani do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939–1956. Masowe wywózki Polaków w głąb Rosji, przede wszystkim na Syberię i do Kazachstanu, były podstawowym instrumentem polityki okupacyjnej władz sowieckich, których celem była eksterminacja polskich elit politycznych, intelektualnych oraz czystki etniczne. Tak jak powiedział pan minister, wnioskowany projekt bazuje na

projekcie z 12 lutego 2009 r. skierowanym do Wysockiej Izby przez śp. pana profesora prezydenta Lecha Kaczyńskiego.

Rosja – prawny następca Związku Sowieckiego – nigdy nie przyznała się, nie była sądzona i nie wypłaciła odszkodowań za eksterminację setek tysięcy Polaków. Taki stan utrzymuje się od lat, mimo że Międzynarodowy Trybunał Wojskowy w Norymberdze uznał przymusowe przesiedlenia za zbrodnię. Polska chce wypełnić zobowiązania, których nie wypełniła Rosja.

Do chwili obecnej nie została rozwiązana kwestia odszkodowań dla Polaków. Dotychczasowe rekompensaty nie objęły wszystkich polskich zesłańców, dlatego nadrzędnym celem prezydenckiego projektu ustawy jest zniwelowanie występujących nierówności oraz zaspokojenie słusznym roszczeń polskich obywateli, którzy doznali ogromnego cierpienia. Zadośćuczynienie, o którym mówi projekt ustawy, będzie polegać na przyznaniu jednorazowego świadczenia pieniężnego, a jego wysokość będzie odpowiadać okresowi przebywania na zesłaniu lub deportacji do Związku Radzieckiego. Świadczenie będzie przyznawane w wysokości 200 zł za każdy miesiąc podlegania represjom w latach 1939–1956, jednak wypłacana kwota nie będzie mogła być niższa niż 2400 zł według projektu ustawy. Jak wskazują dane Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, liczba osób, które mogłyby uzyskać świadczenie, wynosi ok. 22 tys. Z kolei średni czas przebywania na deportacji lub w obozie wynosił 66 miesięcy. Uwzględniając wysokość świadczenia za każdy miesiąc podlegania represjom, o którym mówi projekt ustawy, średnia wysokość świadczenia dla jednej osoby kształtowałaby się na poziomie 13 200 zł. Biorąc pod uwagę, że liczba osób, które skorzystałyby z wprowadzonej ustawy, wynosi ok. 22 tys., obciążenie dla budżetu państwa w związku z wprowadzeniem ustawy nie przekroczy kwoty 300 mln zł.

Prezydencki projekt ustawy stanowiący uzupełnienie obowiązującego w Polsce prawa dotyczącego sybiraków jest ważny ze względów społecznych, ale przede wszystkim godnościowych. Wielu sybiraków, którzy przeżyli to piekło, obecnie żyje w bardzo ubogich warunkach. Są to osoby starsze, najczęściej mocno schorowane. Prezydencki projekt ustawy ma na celu symboliczne uznanie krzywd oraz bólu zesłanych i deportowanych do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Przyjęcie projektowanego rozwiązania podkreśli zasługi sybiraków, będzie wsparciem finansowym, ale także próbą zadośćuczynienia osobom zesłanym na Sybir za stracone lata życia. Dziękujemy panu prezydentowi za ten bardzo oczekiwany przez środowiska sybiraków projekt wspierający osoby starsze, które w swoim życiu doświadczyły tak wielkiego cierpienia.

W związku z powyższym klub Prawa i Sprawiedliwości pozytywnie opiniuje przedstawiony przez pana prezydenta Andrzeja Dudę projekt ustawy. Chcę powiedzieć, że posiedzenie komisji, które miało się odbyć

Posel Urszula Rusecka

dzisiaj, zostało przeniesione na wtorek z uwagi na to, że drugie czytanie odbędzie się w środę. W przyszłym tygodniu przed posiedzeniem, tj. we wtorek, ten projekt ustawy będzie w komisji procedowany. Jestem pełna optymizmu, że zostanie jednogłośnie przyjęty. Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Proszę panią poseł Joannę Frydrych, która przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska.

Posel Joanna Frydrych:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowny Panie Ministrze! W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska mam przyjemność przedstawić stanowisko klubu w sprawie prezydenckiego projektu ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom zesłanym lub deportowanym do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939–1956, druk nr 452.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Projekt ustawy ma na celu zniwelowanie dotychczasowych nierówności i umożliwienie zaspokojenia słusznym roszczeniom obywateli polskich zesłanych lub deportowanych do ZSRR w latach 1939–1956, którzy do tej pory nie otrzymali rekompensaty za doznane cierpienia. Proponowane przepisy określają zasady przyznawania zadośćuczynienia, krąg osób uprawnionych do jego otrzymania oraz wysokość i tryb przyznawania świadczenia.

Projekt ustawy określa, że będzie to jednorazowe świadczenie pieniężne. Jego wysokość będzie obliczana na zasadzie proporcjonalności do okresu przebywania na zesłaniu lub deportacji w Związku Radzieckim. Za każdy pełny miesiąc okresu podlegania represjom będzie przysługiwać kwota 200 zł, jednak nie mniej niż 2400 zł. Projekt zakłada, że zadośćuczynienie będzie przyznawane na wniosek osoby zainteresowanej złożony szefowi Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. We wniosku powinno się znaleźć oświadczenie o nieuzyskaniu odszkodowania lub zadośćuczynienia na podstawie ustawy z 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego. W uzasadnieniu projektu wskazano również, że średni czas przebywania na deportacji lub w obozie w Związku Radzieckim w przypadku sybiraków zamieszkałych na terytorium Polski wynosił 66 miesięcy, a co za tym idzie – średnia wysokość tego świadczenia pieniężnego dla jednej osoby może wynosić 13 200 zł.

W uzasadnieniu projektu czytamy, że dotychczasowe rekompensaty udzielane przez państwo polskie z tytułu prześladowań doznanych ze strony okupantów nie objęły wszystkich zesłańców. Czytamy również, że projekt jest odpowiedzią na postulaty środowiska sybiraków, w których sygnalizowano, że dożywają oni swoich dni często w trudnych warunkach. Dlaczego więc tak długo czekacie na uchwalenie tej ustawy? Należy ją jak najszybciej uchwalić, ponieważ sybiracy na nią czekają.

Przypomnę, że 13 listopada 2018 r. został złożony projekt ustawy mający na celu wypłatę odszkodowań za zesłanie lub deportację do Związku Radzieckiego. 6 grudnia 2018 r. podczas pierwszego czytania w Sejmie został skierowany do dalszych prac w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Jak państwo myślicie, co się stało? Utknął, został zamrożony, a w 2018 r. na to świadczenie czekało ok. 24 600 osób. Po 1,5 roku zaniechań PiS-u, jak się obecnie szacuje, z tego świadczenia może skorzystać ok. 22 000 osób, czyli 2600 nie doczekało się tej ustawy, nie doczekało się wypłaty zadośćuczynienia. Wasze 1,5-letnie zaniechania wobec sybiraków kosztowały ich 34 320 tys. zł straty.

Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, wejście w życie ustawy przewiduje pozytywny efekt społeczny w postaci długo oczekiwanego zaspokojenia społecznego poczucia sprawiedliwości. Jak długo osoby zesłane i deportowane do Związku Radzieckiego mają jeszcze czekać? Ten sam projekt ustawy prezydent wniósł tuż przed pierwszą turą wyborów. Czy prawdą jest, że była to wyłącznie oferta wyborcza? Czy prawdą jest, że projekt ustawy znowu zostanie zamrożony w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny?

(Posel Urszula Rusecka: W 2009 r. była pierwsza ustawa.)

Szanowni Państwo! Jeżeli chcecie wypłacić odszkodowania sybirakom, to przejdźmy od razu do drugiego czytania, bez kierowania projektu ustawy do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Składam taki wniosek w imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska. Chcę podkreślić, że Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska będzie głosował za przyjęciem przedmiotowego projektu ustawy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Proszę o zabranie głosu pana posła Jacka Czerniaka, który przedstawi stanowisko klubu parlamentarnego Lewica.

Posel Jacek Czerniak:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko klubu parlamentarnego Lewicy w sprawie ustawy o świadczeniu pieniężnym

Posel Jacek Czerniak

przysługującym osobom zesłanym lub deportowanym do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w latach 1939–1956 autorstwa prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy.

Szanowni Państwo! Koncepcja zadośćuczynienia w tej formie osobom niesłusznie zesłanym w głąb Związku Radzieckiego za swoją działalność zawodową, społeczną bądź polityczną jest z założenia koncepcją jak najbardziej słuszną. Wiele z tych osób, wziętych tysiące kilometrów od swoich domów, w głąb terenów zupełnie odciętych od cywilizacji, w wyniku niesamowicie ciężkiej pracy poniosło tam śmierć bądź doznało bardzo dużego uszczerbku na zdrowiu.

Projekt ustawy o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym w tych latach w swoim założeniu miałby tej niesprawiedliwości, w jakimś stopniu oczywiście, zadośćuczynić. Teoretycznie można by bez zastrzeżeń poprzeć ten projekt, gdyż w założeniu jest on bardzo chwalebny, jednakże pojawiają się w nim pewne nieścisłości, a właściwie są do niego uwagi, kwestie, które należało wytłumaczyć i rozstrzygnąć przed głosowaniem za jego przyjęciem.

Po pierwsze, mamy już następujące ustawy w tej materii, w systemie polskim są trzy ustawy: ustawa z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego. W tej ustawie znajduje się art. 8, który mówi o odszkodowaniach i zadośćuczynieniu. Mamy również ustawę z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich. Tutaj w art. 3 ust. 1 mówi się o świadczeniach przysługujących w wysokości ustalonej w wyniku podwyższenia wskaźnikiem waloryzacji emerytur i rent. I mamy ustawę z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego. Na podstawie tych przepisów są wypłacane comiesięczne świadczenia pieniężne: dodatek kombatancki, ryczałt energetyczny, dodatek kompensacyjny osobom, które z przyczyn politycznych, religijnych i narodowościowych przebywały w więzieniach oraz obozach pracy albo na przymusowych zesłaniach w ZSRR.

Kolejną kwestią jest szacunkowa liczba osób. Jak podaje Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, liczbę tę szacuje się na 22 tys. Dlaczego właściwie – jest pytanie – te osoby nie skorzystały z tych trzech wcześniej wspomnianych ustaw, chociaż w uzasadnieniu jest napisane, w poszczególnych ustawach, jakie z tego tytułu są rekompensaty czy też zadośćuczynienia? Czy ta kwota... Na jakiej podstawie została wyliczona kwota 200 zł za pełny miesiąc i skąd minimum, które wynosi... Średnio 66 miesięcy ten czas zsyłki czy deportacji wynosił, to jest 13 200, natomiast minimum wynosi 2400.

W związku z tym mam uwagę i pytanie: Jeżeli osoba nie jest w stanie udokumentować swojego pobytu i deportacji, zgodnie z ustawą o kombatantach ten okres przez kierownika zaliczany jest jako pełny miesiąc. To na jakiej podstawie ta osoba otrzyma... Czy otrzyma to minimum 2400, czy też urząd do spraw kombatantów będzie wymagał jakichś dodatkowych dokumentów? Te dokumenty świadczące o pobycie mogły po prostu zostać zgubione, zniszczone itd.

Jeszcze à propos dyskusji nad zadośćuczynieniem, skądinąd ważnym i bardzo doniosłym, jest jeszcze kwestia, o której w VII kadencji mówiliśmy, dotycząca zadośćuczynienia dla małoletnich ofiar wojny 1939–1945. W tej kwestii w VII kadencji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej były składane interpelacje i różne propozycje. Mam pytanie do pana ministra, czy pan prezydent rozważa również złożenie projektu w tej materii, chodzi o zadośćuczynienie dla małoletnich ofiar wojny, jak powiedziałem, 1939–1945.

Przychylam się również do apelu, aby jak najszybciej uchwalić tę ustawę. Oczywiście to nie jest skierowane do pana ministra, ponieważ nie ma on wpływu na proces legislacyjny, ale 5 czy 4 lata VIII kadencji i nie można było tej ustawy przyjąć, to jest drobne, można powiedzieć, nieporozumienie, kieruję to pod adresem Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Konkludując, klub Lewicy poprze dalsze prace nad rozstrzygnięciem tego projektu ustawy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Stanowisko Klubu Parlamentarnego Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15 przedstawi pan poseł Mieczysław Kasprzak.

Posel Mieczysław Kasprzak:

Dziękuję bardzo.

Szanowny Panie Marszałku! Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! Myślę, że ustawa jest bardzo ważna i winni jesteśmy tym ludziom jak najszybsze jej uchwalenie. Szkoda, że przez tyle lat nie udało się jej przeprowadzić. Ale nie szukałbym w tej chwili winnego, bo to już jest kolejny projekt, myślę, że dobrze przygotowany. Jeżeli on tyle lat, panie ministrze, przeleżał w waszej zamrażarce, bo to była wasza zamrażarka, to chyba jest dobrze przygotowany i popieram wniosek o przejście do drugiego czytania, bo dajecie gwarancję, że to jest dobry projekt.

Przechodzimy więc do drugiego czytania, panie marszałku, i na tym posiedzeniu załatwiamy temat.

Polskie Stronnictwo Ludowe było kiedyś wnioskodawcą i twórcą projektu odznaczenia prezydenckiego pod nazwą Krzyż Zesłańców Sybiru. Siedzący tutaj Ma-

Posel Mieczysław Kasprzak

rek Sawicki – rozmawialiśmy przed chwilą – był akuratem posłem wnioskodawcą, przedstawiał ten projekt, uchwaliliśmy to i wszyscy sybiracy dostali to odznaczenie. Wielokrotnie uczestniczyłem w różnych uroczystościach, na których to odznaczenie było wręczane.

Natomiast zesłanie na nieludzką ziemię było barbarzyństwem. Jeżeli słucha się wspomnień tych, którzy... Pierwsza wywózka nastąpiła z terenów wschodnich, z których pochodzę – powiaty: sanocki, przemyski, jarosławski, lubaczowski. To jest to, co 10 lutego 1940 r. dotknęło tych mieszkańców. W środku nocy zostali zerwani, mieli kilkanaście minut na zabranie czegoś ze sobą, jakiegoś tobołka, i trafili do wagonu bydlęcego. Kilkadziesiąt dni jechali w tych wagonach bydlęcych. Część z nich nie dojechała na miejsce przeznaczenia, a część zginęła w warunkach ciężkiej pracy. To był dramat tych ludzi. Część wróciła później z armią Andersa czy z armią Wojska Polskiego, I Armia Wojska Polskiego. To byli w większości ci ludzie, którzy tam zostali wywiezieni.

Jest więc na to najwyższa pora. Na każdym spotkaniu mam zadawane pytania: A kiedy dostaniemy jakieś odszkodowania? A kiedy Sejm to uchwali? Jest w tej chwili zdecydowana większość w Sejmie, deklaracja pada po raz kolejny, więc ponawiam wniosek o to, żebyśmy się nie rozczarowali, bo tych pierwszych czytań już tutaj kilka było i nie doszło to do skutku. Zróbmy więc to w tej chwili, kiedy jest taka wola, jest taka energia, panie ministrze, na tym posiedzeniu Sejmu. Tak abyśmy na najbliższych obchodach mogli zakomunikować wszyscy jednomyślnie i dumnie, że zrobiliśmy to, na co zasłużyli sobie ci ludzie. Bo powiem państwu, że na każdym ze spotkań jest coraz mniej tych ludzi. Dojdzie do tego, że rzeczywiście uchwalimy ustawę, a nie będzie komu wręczać i przyznawać tych odszkodowań. Wtedy może paść propozycja, żeby cofnąć się do lat wstecznych i dawać je jako spadkowe dla potomnych od momentu, kiedy uznaliśmy tych ludzi za represjonowanych w Polsce. Skoro uchwalimy ustawę martwą, bo nie będzie wobec kogo jej stosować, to trzeba będzie pewnie takie działania podjąć.

Jeszcze raz w imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15 deklarujemy pełne poparcie dla tej ustawy i dla jej natychmiastowego uchwalenia na tym posiedzeniu. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Proszę teraz o zabranie głosu pana posła Roberta Winnickiego, który przedstawi stanowisko Koła Poselskiego Konfederacja, wraz z panem posłem Grzegorzem Braunem – w drugiej kolejności.

Posel Robert Winnicki:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! Ponad 1 mln Polaków wywiezionych na nieludzką ziemię w latach 40. ubiegłego wieku i niestety kilkadziesiąt tysięcy tych, którzy doczekują się dzisiejszego dnia. Pozwólcie państwo na pewną osobistą refleksję, bo niestety ta historia, historia Sybiru, historia Polaków, którzy musieli tam przetrwać – a nie wszystkim niestety udało się przetrwać – to historia słabo znana w Polsce, to historia bardzo słabo opowiedziana, właściwie również w polskiej kulturze opowiedziana tylko i wyłącznie w kontekście Katynia, w sposób wyeksponowany.

Dla mnie jest to historia osobista, bo wśród historii sybirackich się wychowałem. Cała rodzina dziadka Leona – z województwa lwowskiego. Z nim, jako wówczas 13-latką, została wywieziona na nieludzką ziemię, do Kraju Krasnojarskiego. Znam opowieści o latach głodu, gdy codziennie największym marzeniem dzieci i nastolatków, dorosłych oczywiście tym bardziej, było to, żeby móc najeść się chlebem do syta. W warunkach zimna i wykańczającej pracy marzeniem było, żeby najeść się do syta.

Cała rodzina babci Bronisławy z województwa wileńskiego – też wywieziona za Ural. Pradziadek Izidor przypłacił to swoim życiem, podobnie jak najstarszy brat dziadka. Te historie zasługują na to, żeby je opowiedzieć, żeby je przypomnieć. Dziękujemy za to, że ta inicjatywa się pojawiła.

Ale trzeba też powiedzieć o tym, że ta inicjatywa dotyka także bardzo niewielu ofiar tragedii górnośląskiej, tych Ślązaków, którzy przez komunistyczną władzę byli represjonowani po II wojnie światowej, w tym 15 tys. górników zesłanych do Zagłębia Donieckiego do pracy w nieludzkich warunkach. To jest również bardzo ważne, że państwo polskie dzisiaj przypomina o tragedii górnośląskiej i przeprosza symbolicznie, stara się przeprosić symbolicznie Ślązaków, Polaków za tę krzywdę, jaką komuniści im wyrządzili po II wojnie światowej. To jest bardzo ważne, bardzo istotne.

Panie Ministrze! Propozycja od Konfederacji i poprawka, którą w tym momencie zgłaszam: chodzi o to, żeby sybiraków, którzy już najczęściej dostali bardzo niewielkie odszkodowania, chociażby w latach 90., nie wyłączać z tej ustawy, żeby w tym momencie nie różnicować sybiraków, ludzi zesłanych do ZSRR na różne kategorie, różne grupy. Dziękuję serdecznie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Proszę teraz pana posła Grzegorza Brauna o zabranie głosu.

Posel Grzegorz Braun:

Szczęść Boże!

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Tak jest, chwila ulgi, kwestia dalece niekontrowersyjna tutaj, w Wysokiej Izbie, wprowadzie pustawę nieco, ale przecież nie będzie, mam nadzieję, żywiołowego sporu.

Panie Ministrze! Panie Prezydencie! Cieszymy się. Lepiej późno niż wcale. Nawet wrzutki w ostatniej chwili, na finiszu kampanii wyborczej, przyjmujemy z dobrodziejstwem inwentarza, bo rzeczywistość czas najwyższy. Tutaj różne szacunki są podawane, ale to już nie dotyczy ocalonych wraz z rodzinami, to już nie są setki tysięcy, to są dziesiątki tysięcy ocalonych z Sybiru, ocalonych z polskiego Holokaustu. Nie wiem, czy są jeszcze, czy zgłoszą się po to świadczenie ocaleni z białego Oświęcimia – z Kołomy.

Dobrze byłoby, żeby następowało otrzeźwienie także w nomenklaturze. Chodzi o to, żebyśmy nie dziedziczyli, a to jest faktem, po PRL-u takiej wprowadzie oddającej połowicznie sprawiedliwość tej rzeczywistości, ale jednak pewnej nowomowy historycznej. To są pewne omówienia, takie jak, prawda, nie: zbrodnia na Wybrzeżu, tylko: wydarzenia roku 1970. Sybiracy... No sybiracy to w ogóle brzmi może dla młodego pokolenia jakoś tak przygodowo, awanturniczo, egzotycznie. To są ocaleni z polskiego Holokaustu. Ci ludzie tam się znaleźli wedle cenzusu narodowościowego i byli przeznaczeni jeśli nie do pospiesznej eksterminacji – chociaż były takie przypadki, prawda, jak sowiecka akcja AB, czyli zbrodnia katyńska (*Dzwonek*) – to na pewno do eliminacji, eliminacji z życia publicznego, w ogóle z polskiego życia. Upominajmy się o nich.

Panie Ministrze! Mam zatem nadzieję, że to jest rzutem na taśmę próba uczynienia zadość sprawiedliwości dziejowej, ale niech to nie będzie stawianie jakiejś kropki nad i, niech to nie będzie koniec, finał. Nie ciszej nad tą polską trumną Sybiru, tylko głośniej, więcej o tym opowiadajmy. Niech wreszcie wejdzie to do głównego nurtu polskiej świadomości i samoświadomości historycznej.

Świeć, Panie, nad duszami tych, którzy stamtąd nie wrócili, i tych, którzy potem latami, ocaliwszy życie, dźwigali tutaj stygmat, byli na marginesie, lękali się opowiedzieć o swojej gehennie. A więc my także powinniśmy to zrekompensować. Dziękuję za uwagę i za łaskawość, panie marszałku, jeśli chodzi o przeciągnięcie czasu. Kłaniam się, z Bogiem. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Do pytań zapisało się trzynaścioro państwa posłów.

Proszę jako pierwszego pana posła Tadeusza Tomaszewskiego z klubu Lewica.

Posel Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Panowie Ministrze! To świadczenie od państwa polskiego w pełni tym osobom się należy. Nie ma potrzeby dzisiaj prowadzić sporu, czy to późno, czy za późno, bo każdy rząd, każdy prezydent mógł wcześniej z taką inicjatywą wystąpić. Tak się stało za rządów SLD–PSL, kiedy przyjmowano w 1996 r. projekt o osobach deportowanych do pracy przymusowej w byłym Związku Radzieckim i III Rzeszy, a także inne rozwiązania, o których była mowa również w wystąpieniach pań i panów posłów oraz pana ministra.

Chciałbym zapytać przedstawiciela rządu o to, czy kiedykolwiek polski rząd zwracał się do następcy Związku Radzieckiego, czyli państwa rosyjskiego, z wnioskiem o odszkodowania dla obywateli polskich za tę pracę przymusową (*Dzwonek*), za deportacje do byłego Związku Radzieckiego. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zadanie pytania pana posła Marka Rutkę, klub Lewica.

Posel Marek Rutka:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! W styczniu 2009 r. prezydent Lech Kaczyński skierował do Sejmu projekt ustawy o świadczeniu dla osób represjonowanych w latach 1939–1956 przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich. W owym projekcie świadczenie miało przysługiwać w kwocie 400 zł za każdy miesiąc trwania represji, łącznie – nie więcej niż 30 tys. zł. Tymczasem w projekcie prezydenta Andrzeja Dudy wysokość świadczenia przysługującego za każdy miesiąc wynosi 200 zł. Średnią wysokość świadczenia pieniężnego dla jednej osoby oszacowano na 13 200 zł. 11 lat temu prezydent Lech Kaczyński pragnął przeznaczyć w ramach zadośćuczynienia zesłańcom kwotę 966 mln zł, zaś 11 lat później prezydent Andrzej Duda – jedynie 290 mln.

Moje pytanie brzmi: Z czego wynika dwukrotne obniżenie miesięcznej kwoty przysługującej zesłańcom (*Dzwonek*) w stosunku do projektu Lecha Kaczyńskiego? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zadaje pan poseł Mirosław Suchoń, Koalicja Obywatelska.

Posel Mirosław Suchoń:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam dwa pytania, bo trzecie, o tę kwotę, tj. znaczą-

Posel Mirosław Suchoń

ca różnicę pomiędzy propozycją prezydenta Kaczyńskiego a propozycją prezydenta Dudy na niekorzyść osób represjonowanych, przed chwilą zadał kolega, więc ja skupię się na dwóch kwestiach.

Po pierwsze, to świadczenie warunkowane jest złożeniem pewnego oświadczenia i dokumentów, jednak nie ma w przepisach proponowanych przez Kancelarię Prezydenta żadnej formuły pomocy osobom represjonowanym w składaniu tego typu oświadczeń. W związku z tym pytanie: Czy to było analizowane? Dlaczego nie ma takiej formuły pomocy osobom represjonowanym? Są to często osoby starsze, schorowane, więc prawdopodobnie taka pomoc będzie potrzebna.

I druga rzecz dotyczy składanego oświadczenia. W jaki sposób i czy w ogóle będzie ono weryfikowane? bo w związku z tym oczywiście może się pojawić cała masa nadużyć. One uderzą w osoby represjonowane, de facto ograniczając być może czy podwyższając pulę środków. *(Dzwonek)* Czy w związku z tym są przewidziane, a jeżeli tak, to jakie, mechanizmy chroniące i weryfikujące w tej sprawie? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zadanie pytania pana posła Pawła Krutul, klub Lewica.

Posel Paweł Krutul:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Szkoda, że tak późno. Wszak prezydent Lech Kaczyński wnosił już taki projekt. Słuszną jest inicjatywą nagrodzenie czy też zadośćuczynienie krzywdom, jeżeli chodzi o wszystkich tych, którzy w wyniku agresji na Polskę byli represjonowani i zsyłani w głąb Związku Radzieckiego. Jak przewiduje ustawodawca, objętych dodatkowym świadczeniem może być nawet 22 tys. osób. Problemem jest sposób przyznawania dodatkowych świadczeń. Mają one być przyznawane na wniosek repatriantów po przejściu swego rodzaju trzech etapów składających się z szeregu skomplikowanych wniosków i zaświadczeń oraz skompletowaniu obszernej dokumentacji. Czy ustawodawca nie może zapewnić tej szczególnie zasłużonej i bardzo wąskiej grupie społecznej komfortu finansowego w postaci dodatkowych świadczeń w prostszej formule, ograniczając wymogi formalne oraz ilość zbędnej dokumentacji, która dla wielu osób starszych będzie dużą barierą, barierą nie do przejścia? Proszę państwa, uchwalmy w końcu tę ustawę, najlepiej na tym posiedzeniu Sejmu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zadanie pytania pana posła Mieczysława Kasprzaka, Klub Parlamentarny Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15.

Posel Mieczysław Kasprzak:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panowie Ministrowie! Kilka takich technicznych spraw. Czy państwo dysponujecie wykazami – wiem, że stowarzyszenia sybiraków posiadają takie wykazy – osób, które kwalifikują się, które ucierpiały wskutek wywózki na Sybir? To jest pierwsza sprawa. Myślę, że to by ułatwiło dotarcie do nich. Chodzi o to, by nie czekać na wnioski, tylko poinformować te osoby, że jest taka możliwość. Czy w tym momencie są zagwarantowane środki finansowe, żeby dokonać wypłaty? Jeżeli tak, to w jakim terminie, panie ministrze, dokonalibyście tego? Bo to jest sprawa pilna. Dewaluacja następuje pod wieloma względami. Państwo też mówią, jak spada wartość nominalna tego świadczenia. *(Dzwonek)* Chodzi o to, żebyśmy nie odkładali tego w czasie i dalej nie dewaluowali, tylko jeszcze w najbliższych miesiącach dokonali wypłaty, ostatecznie obejmując wszystkich, którzy czekają na tego typu zadośćuczynienie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zada pani poseł Paulina Matysiak, Lewica.

Posel Paulina Matysiak:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Pomoc sybirakom politycy Prawa i Sprawiedliwości obiecywali już co najmniej dwukrotnie. Pierwszy projekt, zgłoszony przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego, pochodził z 2009 r., drugi z 2013 r. Oba przewidywały wypłatę 400 zł za każdy miesiąc na zesłaniu. Jednak ustawy głosami posłów koalicji rządzącej PO–PSL przepadły. I po wiem państwu, że mnie osobiście cieszy, że po tylu latach pojawiła się troska o sybiraków także wśród parlamentarzystów Platformy i PSL. Teraz, po 5 latach kadencji, Andrzej Duda spełnia swoją obietnicę, chociaż w skromniejszej wersji. I pozostaje pytanie: Dlaczego tyle czasu to trwało? Rządzą państwo 5 lat, projekt ten nie wymaga wielkich nakładów, a może być wielką ulgą, wielkim wsparciem dla tysięcy sybiraków, których od pierwszej obietnicy zmarło już ponad 10 tys. Jeśli chodzi o te zaprezentowane dzisiaj rozwiązania, to naprawdę liczy się każdy dzień.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zada pani poseł Wanda Nowicka, Lewica.

Posel Wanda Nowicka:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Świadczenia pieniężne dla osób represjonowanych poprzez deportację do Związku Radzieckiego należą się jak mało co mało komu. Jesteśmy tym ludziom to winni. Dlatego warto zadać sobie pytanie, dlaczego dopiero teraz tym się zajmujemy, skoro każdego dnia osoby represjonowane, sybiracy od nas odchodzą. Można było tę sprawę już dawno załatwić. Czy naprawdę musieliśmy czekać, panie ministrze, na wybory prezydenckie, tak żeby prezydent Duda mógł wykazać się, że zrobił coś dla sybiraków? Nie można było tego wcześniej zrobić?

(Poseł Anna Kwiecień: Dwie kadencje Kwaśniewskiego.)

(Poseł Teresa Wargocka: Dwie kadencje Kwaśniewskiego.)

Mam konkretne pytanie. Mianowicie w tej sprawie były trzy ustawy, w tym dwie ustawy z 1991 r. i jedna z 1996 r. (*Dzwonek*) Dlaczego w imię jakiejś, powiedzialabym, ekonomiki legislacyjnej nie można było znowelizować któreś z tych ustaw? Po co nam kolejna ustawa, która tylko w niepotrzebny sposób wprowadza bałagan do naszego systemu prawnego? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pytanie zada pan poseł Jacek Czerniak, Lewica.
(Poseł Teresa Wargocka: Następna Lewica.)

Posel Jacek Czerniak:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu klubu powiedziałem, że popieramy ten projekt ustawy. Jest ona naprawdę próbą zadośćuczynienia, ale podkreślałem słowo: próbą.

Mam konkretne pytanie. Pan minister czy pan prezydent przedstawił, że 1 miesiąc będzie kosztował 200 zł. Myślę, że tu żadne pieniądze nie są w stanie zrekompensować czy też zadośćuczynić temu cierpieniu, temu wielkiemu cierpieniu. Być może, panie ministrze, to jest za mało, bo dzisiaj wartość nominalna 200 zł za ten miesiąc jest zupełnie inna niż wcześniej wspomniana propozycja 400 zł. I dlaczego np. kwota minimalna wynosi 2400 zł? Nie mogłaby być większa? Chyba nie będzie to dużym obciążeniem dla budżetu państwa polskiego, jeżeli ewentualnie te kwoty w ramach autopoprawki państwo zwiększą. Jeszcze raz

podkreślam, że żadne pieniądze nie są w stanie temu cierpieniu zadośćuczynić. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(Poseł Teresa Wargocka: SLD ani złotówki nie dało.)

(Poseł Anna Kwiecień: SLD, Kwaśniewski dwie kadencje.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Proszę o zadanie pytania panią poseł Małgorzatę Chmiel.

Proszę także o niedyskutowanie z ław sejmowych z zadającymi pytanie.

Posel Małgorzata Chmiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Sybiracy, czyli Polacy wywiezieni w latach 1939–1956 na Sybir, to naprawdę dzielni i doświadczeni cierpieniem ludzie i należy im się wszelka pomoc. Chciałam zapytać rząd, dlaczego od 2018 r. projekt utknął w Sejmie, nie był procedowany – rząd, ponieważ to jest decyzja większości rządowej, państwa z PiS-u. W tym czasie 2600 osób odeszło. Tym już nie pomogliśmy.

Szanowni Państwo! Należy jak najszybciej uchwalić tę ustawę, bo ci Polacy zasłużyli sobie na tę pomoc, ci Polacy, jak żadni inni, potrzebują tej pomocy i ona im się należy. Dziękuję. (*Oklaski*)

(Poseł Anna Kwiecień: 8 lat.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zada pan poseł Edward Siarka, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Edward Siarka:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Szanowni Państwo! Chciałem przede wszystkim bardzo serdecznie podziękować panu prezydentowi Andrzejowi Dudzie za inicjatywę zadośćuczynienia osobom zesłanym w głąb Związku Radzieckiego, osobom deportowanym. Dzisiaj państwo oczywiście mówią, że późno, dlaczego tak późno, ale gdybyśmy tydzień temu uchwalali tę ustawę, to pewnie krzyczeli by państwo, że to jest jakaś kielbasa wyborcza i że są to puste obietnice.

(Poseł Małgorzata Chmiel: W 2018 r.)

Dzisiaj jesteśmy po wyborach i chciałem jeszcze raz podziękować panu prezydentowi, że ta ustawa jest uchwalana.

Osoby, które były deportowane, których nigdy do końca nie policzyliśmy, zasługują na to, aby takie świadczenie otrzymać. W związku z tym jeszcze takie pytanie doprecyzowujące, panie ministrze: Ile na dzień dzisiejszy osób to świadczenie (*Dzwonek*) będzie otrzymywało? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zada pan poseł Andrzej Grzyb, Klub Parlamentarny Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15.

Posel Andrzej Grzyb:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Myślę, że sprawa zadośćuczynienia, bo tak to trzeba nazwać, ludziom, którzy przeszli Sybir, nie powinna być przedmiotem sporu. *(Oklaski)* Dziękuję, że jest ta inicjatywa. Czy ona by była tydzień wcześniej, czy jest teraz, wydaje mi się, że... Mam doświadczenie, ponieważ byłem sprawozdawcą projektu ustawy, na mocy której 17 lat temu ustanowiono Krzyż Zesłańców Sybiru. Pan poseł Marek Sawicki był wtedy wnioskodawcą w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego, aby to odznaczenie przyznać, ponieważ sybiracy wtedy sami sobie ustanowili krzyż zesłańców. Przyznawali go sobie w ramach swojej organizacji. Były wtedy opory ze strony Kancelarii Prezydenta ze względu na koszty, żeby to odznaczenie ustanowić. I wtedy *(Dzwonek)* ten przykład, to, że samo środowisko sybirackie ustanowiło sobie taki krzyż, przyznawany wewnętrznie, był argumentem przesądzającym z mojej strony.

W dniu dzisiejszym chciałbym powiedzieć tak: nie ma takich pieniędzy, które są w stanie wynagrodzić, natomiast one stanowią pewne moralne zadośćuczynienie. Wydaje mi się, że ta myśl powinna nam wszystkim tutaj przyświecać. Myślę, że niewiele jest takich spraw, które ponad podziałami możemy w tej Izbie załatwić, dlatego wydaje mi się, że mimo że późno, to ci ludzie zasługują na to. Choć to nie jest katalog zamknięty...

(Poseł Anna Kwiecień: Oczywiście.)

...bo przecież są Polacy, którzy byli deportowani do Kazachstanu z tzw. Marchlewszczyzny. Oni też w dalszym ciągu czują się Polakami, a Polskę zachowali, mimo że Polski nie było. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pytanie zada pan poseł Paweł Szramka, Klub Parlamentarny Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15.

Posel Pawel Szramka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Po tak pięknych słowach mojego przedmówcy myślę, że ciężko coś więcej dodać. Mamy do czynienia z bardzo dobrym projektem. Myślę, że wszyscy, jak jesteśmy na tej sali, uważamy, że jest to projekt potrzebny, i myślę, że również uważamy, że powinien jak najszybciej wejść w życie. Dlatego może warto skorzystać z propozycji,

która już tu padła i która przez kolejne osoby była podnoszona, żeby przejść od razu do drugiego czytania bez odsyłania projektu do komisji. Bardzo proszę się nad tym zastanowić. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zada pani poseł Urszula Rusecka, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Urszula Rusecka:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Panie ministrze, proszę przekazać panu prezydentowi wielkie podziękowania za ten projekt ustawy. Bardzo dziękuję, że wszystkie kluby jednogłośnie, pozytywnie przyjęły ten projekt ustawy, natomiast nie sposób nie odnieść się do wypowiedzi opozycji, ponieważ zawsze jest szcudra wtedy, kiedy nie rządzi. Powiem tylko tyle: moja ulubiona ciocia Zosienka nie doczekała. Jej syn Poldek, który wrócił, pewnie by doczekał, gdyby Platforma i PSL przyjęły ustawę prezydencką, ustawę pana prezydenta Lecha Kaczyńskiego. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pytanie zada pan poseł Jan Szopiński, Lewica.

Posel Jan Szopiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jestem posłem z Bydgoszczy. W moim mieście co roku oddział Związku Sybiraków zbiera się pod pomnikiem Zesłańców Sybiru, aby w rocznicę pierwszej masowej deportacji oddać honor i pamięć tym, którym okrutny los w sybirskiej tajdze nie dał szans przeżycia i nie wrócili oni na ojczystą ziemię. Sybiracy gromadzą się i mówią oprawcom: Przebaczymy, ale nie zapominamy.

Dzisiaj mamy uchwalić symboliczną pomoc. Zróbmy wszystko, aby tę pomoc uchwalić jak najszybciej. W związku z tym mój apel przede wszystkim do większości parlamentarnej, aby przejść do drugiego czytania, ale jednocześnie też wniosek, aby zwiększyć tę pomoc i uprościć formuły składania wniosków.

Bardzo uprzejmie proszę przede wszystkim większość parlamentarną o to, aby nasze słowa nie były tylko *(Dzwonek)* słowami, aby dzisiaj przekształciły się w czyn. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zada pan poseł Michał Szczerba, Koalicja Obywatelska.

Posel Michał Szczerba:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Panu prezydentowi Dudzie lepiej wychodzą rozmowy z rosyjskimi pranksterami aniżeli realizacja zobowiązań i obietnic.

(*Posel Anna Kwiecień: Z pana to jest bezczelny...*)

Panie Ministrze! Dlaczego sybiracy czekają od roku 2018? Dlaczego przez 2 lata nie upomniał się pan o pracę nad tym projektem, nad projektem dotyczącym osób zesłanych lub deportowanych do Związku Radzieckiego, które powinny otrzymywać należne świadczenia od państwa polskiego?

(*Głos z sali: 2009 r.*)

Mam takie wrażenie, że wybory się skończyły i z wszystkich zobowiązań wyborczych pan prezydent Duda się wycofuje.

(*Głos z sali: Z żadnego się nie wycofuje.*)

Komisja Zdrowia odwołuje posiedzenie dotyczące Funduszu Medycznego. Emerytury stażowe są za drogie dla rządu. Polski bon turystyczny będzie, ale nie dla seniorów. Dlaczego wtedy, kiedy kończy się kampania, pan zapomina o swoich zobowiązaniach i obietnicach? (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Kłamstwo!*)

(*Głos z sali: Dlaczego nie uchwaliliście tego w 2009 r.?*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Jarosław Rzepa zadaje pytanie. (*Gwar na sali*)

(*Posel Michał Szczerba: Nie przeszkadzać tam.*)

(*Głos z sali: Kłamczuchy.*)

(*Głos z sali: Nie przeszkadzać. Prawda boli.*)

(*Głos z sali: Dlaczego pan kłamie?*)

Bardzo proszę o uspokojenie emocji.

(*Głos z sali: Trudno, panie marszałku.*)

(*Głos z sali: To proszę nie kłamać.*)

(*Posel Anna Kwiecień: Niech pan się wytłumaczy, dlaczego nie uchwaliliście tego w 2009 i 2013 r.*)

(*Posel Michał Szczerba: 2 lata w komisji czekało.*)

Na pewno spokojne pytanie zada teraz pan poseł Jarosław Rzepa, Klub Parlamentarny Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15.

Posel Jarosław Rzepa:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Szanowne Panie i Szanowni Panowie! Szkoda, że niestety wiele z tych osób nie doczekało tego czasu, kiedy mogłyby zostać tym objęte. To taka nasza moralna odpowiedzialność wobec tych osób. Bardzo dziękuję, że dzisiaj rozmawiamy. Mam nadzieję, że rozmawiamy bez różnic, bo tym ludziom na pewno się to należy. Mam nadzieję, że w przyszłości będziemy również rozmawiali o ludziach, o dzieciach wojny, o których powinniśmy rozmawiać. Być może warto

pomyśleć, że ci ludzie, dzisiaj już bardzo sędziwi, potrzebują bardziej rozległej pomocy, jeśli chodzi o służbę zdrowia. Bo wiemy, jaką wartość mają pieniądze, czasami w życiu te ceny są strasznie duże. Bardzo serdecznie dziękuję, że dzisiaj znaleźliśmy to porozumienie. Prosiłbym, żebyśmy w tak ważnych sprawach – oglądają dzisiaj nas Polacy – pokazali (*Dzwonek*) tę dużą kulturę i pokazali, że potrafimy się jednak porozumieć ponad podziałami. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Lista posłów zapisanych do pytań została wyczerpana.

Proszę teraz o zabranie głosu sekretarza stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej pana ministra Stanisława Szweda.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Chciałbym bardzo serdecznie podziękować panu prezydentowi za tę inicjatywę dotyczącą bardzo ważnej kwestii społecznej, o której dyskutujemy przez wiele kadencji Sejmu. Dokonujemy różnych zmian, ale myślę, że dla każdego z nas tutaj, na tej sali nie ma żadnej wątpliwości, że żadne kwoty pieniędzy nie zadośćuczynią krzywdom, które zostały wyrządzone naszym rodakom, zarówno tym, którzy zostali wywiezieni i deportowani do Związku Radzieckiego, jak i w innych sytuacjach. Staramy się przez lata wolnej Polski ten system naprawiać, może za wolno, może czasami nieskutecznie, ale myślę, że ten projekt wychodzi naprzeciw oczekiwaniom m.in. Związku Sybiraków, i to jest dobra droga, którą zmierzamy.

Oczywiście kwoty, które tutaj występują, muszą być odnoszone do tego, co mamy już przyjęte w różnych rozwiązaniach dotyczących ustawy kombatanckiej, dotyczących osób represjonowanych. Mamy dodatek w wysokości 400 zł, który dotyczy też tych osób, które były deportowane i są ujęte w ustawie o kombatantach. Myślę, że dodatkowe 200 zł, które będzie za każdy miesiąc, każdy rok tej deportacji, będzie jeszcze zadośćuczynieniem dla tych osób.

Padają tutaj wnioski, żebyśmy przeszli od razu do drugiego czytania. Nie ma w tej chwili oczywiście jeszcze oficjalnego stanowiska rządu, ale mogę w imieniu naszego ministerstwa przekazać informację, że ten projekt ma poparcie naszego ministerstwa. Chcielibyśmy, aby jednak przepracować go na posiedzeniu komisji z różnych względów, m.in. tych głosów, które dzisiaj padły na posiedzeniu. Chodzi m.in. choćby o kwestię związaną z górnikami, o czym rozmawiamy, wiemy też, że te postulaty są. Jest również

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed

kwestia dotycząca tego, czy – to, co jest w uzasadnieniu projektu, jest też bezpośrednio zapisane w projekcie ustawy – te osoby, które były wysyłane do pracy przymusowej, z tej ustawy też będą mogły skorzystać. Ważna jest też kwestia dotycząca środków finansowych. Bezpośrednio w ustawie jest zapis... Nie ma odniesienia bezpośrednio do tego, że finansowane to będzie ze środków, które będą w ustawie budżetowej zapisane w Urzędzie do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

To jest ta przyczyna, dla której zwracamy się o to, żebyśmy – jeszcze mając te 2 czy 3 dni – we wtorek na posiedzeniu komisji doprecyzowali ten projekt i przyjęli dobre rozwiązania. Jak słyszeliśmy w wystąpieniach przedstawicieli wszystkich klubów, jest pełna zgoda, aby ten projekt na następnym posiedzeniu został przyjęty. Myślę, że odłożenie tego o 2–3 dni nie stanowi już, że tak powiem, większego problemu, ale chodzi o to, żebyśmy ten projekt dobrze doprecyzowali i może objęli w ramach tego projektu jeszcze te grupy osób, których temat był podnoszony w dyskusji.

Tak że ze strony Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej jest pełna akceptacja dla tego projektu. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zabranie głosu pana ministra Andrzeja Derę, sekretarza stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Andrzej Dera:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Chciałbym najpierw bardzo serdecznie podziękować za poparcie przez wszystkie kluby parlamentarne tego projektu pana prezydenta Andrzeja Dudy. Chciałbym bardzo serdecznie imiennie podziękować za bardzo ciepłe i dobre słowa wypowiedziane przez pana posła Tomaszewskiego, przez pana posła Grzyba. Myślę, że w takich sprawach powinniśmy mówić wspólnym głosem, przede wszystkim oddając szacunek tym, którym się to należy. Niestety te piękne słowa zostały zaburzone przez posła Szczerbę...

(Poseł Anna Kwiecień: Jak zwykle.)

...który chyba ma jakąś nienawiść w sercu, bo wszędzie widzi politykę, wszędzie widzi rzeczy, których nie powinien widzieć. Nigdy nie powinien powiedzieć w takiej sprawie, jak powiedział dzisiaj. To są słowa, które nie powinny padać.

(Poseł Anna Kwiecień: Haniebne.)

Nie powinno się doszukiwać jakichś podtekstów politycznych. Ta sprawa jest ponad sporem politycznym. Wydawało się, że na tej sali padło, że nie powinno się bieżącej polityki w to wrzucać. To są po prostu słowa przykre, tego się przykro słucha. Mam nadzieję, że pan poseł jakieś wnioski wyciągnie z tego, co pan w tej chwili słyszy. Nienawiść jest złym doradcą, panie pośle.

(Głos z sali: Trzeba przeprosić, panie pośle.)

(Głos z sali: Nie przeprosi.)

Mam taką nadzieję. Każdy ma tę możliwość.

(Poseł Michał Szczërba: Ja czekam na przeprosiny za te rozmowy z...)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Proszę umożliwić panu ministrowi wypowiedź.

Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Andrzej Dera:

No widzi pan. Panie pośle, jak pan chce, to niech pan zwoła konferencję, niech pan idzie i pan rozmawia. Dzisiaj rozmawiamy tutaj o sybirakach, rozmawiamy o bardzo ważnych sprawach dla Polski i dla Polaków. *(Oklaski)*

Szanowni Państwo! Tu poruszono kilka ważnych wątków. Zacznę może od tego wątku. Spodobały mi się słowa, że wszystkie ugrupowania polityczne od roku 1989, które zasiadały w polskim parlamencie, mogły to zrobić. To każdy niech się we własną pierś uderzy, bo można to było dawno zrobić. Wtedy to świadczenie objęłoby zdecydowanie większą liczbę ludzi. Każdy mógł się do tego przyczynić. Przypominę, że projekt z 2009 r. śp. pana prezydenta Lecha Kaczyńskiego był złożony, kiedy rządziła koalicja PO–PSL. Potem w 2013 r. było to ponowione. W 2018 r., tj. w poprzedniej kadencji, niestety w przypadku tego projektu nie zakończono pracy. Pan prezydent to ponowił, ponieważ uważa, że to świadczenie jest po prostu absolutnie potrzebne. Tu nie chodzi o pieniądze, szanowni państwo. Tu padły też te słowa, za które dziękuję. Tu nie chodzi o pieniądze, bo nie da się przeliczyć tego cierpienia, tego wszystkiego, co ci ludzie przeszli, na jakąkolwiek złotówkę. Rozmawiałem z sybirakami. Byłem na wszystkich ostatnich spotkaniach, od Białegostoku po Wrocław. Rozmawiałem z tym środowiskiem. Oni mówią: nie o pieniądze tu chodzi. Oni sami to mówią. Oni chcą tego symbolicznego zadośćuczynienia, symbolicznego, ale dla nich też bardzo ważnego, bo większość tych ludzi – tu też padły te słowa – żyje dzisiaj w naprawdę trudnych warunkach. To jest to coś, co im z jednej strony da pewne środki finansowe w przypadku tego godniejszego życia, chociaż w ostatnich dniach ich życia, bo tak to będzie niestety wyglądało. I też te głosy tutaj padały.

**Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP
Andrzej Dera**

Oczywiście te odszkodowania powinna wypłacać Rosja, ale Rosja nigdy się do tego się nie przyzna i nigdy tych odszkodowań nie wypłaci. To nie ma znaczenia, bo Rosja wyraźnie powiedziała, że to nie jest ich sprawa. Oni nigdy nie zapłacą. Niemcy się przyznali. Niemcy wypłacili poprzez Fundusz Pojednania tym ofiarom, które ucierpiały w wyniku II wojny światowej, które były w obozach, które były w przymusowej pracy. Rosja nie. Rosja tego w ogóle nie uznaje i żadnych pieniędzy... De facto Rosja powinna to zapłacić. Polska bierze to tylko dlatego, żeby tym ludziom dać zadośćuczynienie. Dlatego jest bardzo ważne, żebyśmy to robili w pełnym konsensusie parlamentu, który funkcjonuje w 2020 r., i prezydenta, który ponownie został wybrany w 2020 r. I dlatego pan prezydent ten projekt złożył.

Szanowni Państwo! 400, 200 zł. Dajmy to, co jest możliwe, jeżeli chodzi o budżet. Mamy to skonsultowane i to jest możliwe do wypłaty. Tak się mówi: 200 zł. Też bym chciał, żeby dostali więcej, ale to już nie będzie 300 mln, ale 600 mln. To jest ta prosta zmiana, to podniesienie o 200 zł, jak państwo tu mówiliście. Tak, można, ale to już trzeba rozmawiać z rządem o możliwościach budżetowych. Ci ludzie nie oczekują takiej kwoty, która byłaby jakaś potężna. To jest uzgodnione z tym środowiskiem. Oni akceptują tę kwotę 200 zł. My sobie tej kwoty nie wymyśliliśmy tak na zasadzie: lepiej mieć uchwalone 200 niż 400 na papierze i nieuchwalone. (*Dzwonek*)

Panie marszałku, jeszcze chwilę, bo było trochę tych pytań. Chciałbym do tych kwestii się odnieść.

Kolejna rzecz. Tu był pewien niepokój, że te osoby będą miały trudności w wypełnianiu wniosków. Nie, szanowni państwo, te osoby są zarejestrowane w Urzędzie do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Nie ma żadnej potrzeby w tej chwili udokumentowania swojego pobytu. One już to mają. Te osoby są zarejestrowane w urzędzie, dlatego mówimy, że jest to liczba 22 tys., bo nawet byśmy nie wiedzieli, ile tych osób jest. Te osoby są policzone. Jedyna rzecz, która jest naprawdę niezbędną, dotyczy tego, że one muszą w tym wniosku podać chociażby numer konta albo adres, gdzie aktualnie się znajdują, żeby po prostu przelać pieniądze. I dlatego ten wniosek powinien być złożony, ale to jest najprostszy wniosek, jaki może być. Nawet sąsiad może pomóc, rodzina może pomóc. Imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, prośba o wypłacenie tej rekompensaty, oczywiście po uchwaleniu tej ustawy, wskazanie konta, adresu i podpis. I dziękuję, to wszystko. W ciągu miesiąca zapada decyzja. Musi być decyzja administracyjna, bo musi być sprawdzone, czy ta osoba figuruje w tym zestawie. Jeżeli wszystko będzie się zgadzało, w krótkim czasie te pieniądze zostaną przebrane na konta tych osób. Nie ma żadnego kłopotu dla tych osób. Jest minimalny, tak to nazwijmy, ale nie stanowi żadnego problemu, żeby to uzupełnić.

Co jeszcze tutaj było z takich istotnych rzeczy? Pani poseł Nowicka pytała o to, dlaczego nie jest to nowelizacja tej ustawy. Otóż kwestia tego, czy świadczenie dla sybiraków będzie przedmiotem nowej ustawy, czy nowelizacji, w istniejącym już obrocie, jest kwestią wyboru konkretnego rozwiązania legislacyjnego. Myśmy uznali, że w tym momencie, chociażby przez to, że jest to ustawa dedykowana sybirakom, jest to podkreślenie tego, że to nie jest nowelizacja, dodanie gdzieś tam artykułu, wie pani poseł, jak to dokładnie wygląda. Ci ludzie mieliby kłopot, jak to odczytywać, gdybyśmy nowelizowali i dostosowywali te przepisy do istniejących innych ustaw. To jest ustawa dedykowana sybirakom, gdzie jasno i czytelnie jest napisane, co za co im się należy, co otrzymają. To był świadomy wybór, żeby to było bardzo czytelne dla tych starszych ludzi, żeby oni wiedzieli, że to jest świadczenie dedykowane tym, którzy byli tam jako dzieci bądź się tam urodzili, bądź przebywali jako dzieci na terenach Związku Radzieckiego. To jest też nasza świadoma decyzja, żeby to było dedykowane tym osobom.

Co jeszcze tutaj mamy? Ile osób otrzyma świadczenie, pytał poseł. Jak powiedziałem wcześniej, jest to szacowane, ponieważ, jak państwo mówiliście, każdego dnia umierają te osoby, one są naprawdę w wieku 80+ czy 90+. Dlatego prosiłem o to, żeby to w jak najkrótszym czasie zrobić, bo każdy miesiąc zwłoki powoduje, że coraz mniej osób dożywa, więc chciałbym, żebyśmy...

Teraz odniosę się do tego, czy drugie czytanie, czy jednak komisja. Padła ze strony jednego z klubów propozycja poprawki. Uważam, że jeżeli to we wtorek będzie na posiedzeniu komisji...

(*Głos z sali: Dzisiaj wieczorem.*)

...komisja się zbierze, przeanalizuje i podejmie decyzję. Bodajże w środę za tydzień jest posiedzenie Sejmu. Wydaje mi się, że tu już nie chodzi o 2 czy 3 dni. Zrobmy to dobrze, tak żeby potem nie było żadnych wątpliwości. Jak już zauważyliśmy, trzeba by było dopisać jeszcze jeden podmiot, który ma konto, a nie jest wymieniony w ustawie, więc ważne, żeby to było dobrze zrobione, żeby nie trzeba było do tego wracać, żeby Senat nie musiał wносить poprawek, bo to znowu wydłuży ten proces. Zrobmy to dobrze, tak żeby Senat nie musiał ingerować, bo wtedy to rzeczywiście przyspieszy uchwalenie. Jak o czymś zapomnimy, Senat zwróci uwagę, że mamy jakąś niedoróbkę, trzeba będzie ponownie przechodzić przez Sejm i ten czas niepotrzebnie się wydłuży.

Reasumując, serdecznie dziękuję za wszystkie głosy, za bardzo mądre słowa, które tutaj padły, za głębokie poparcie tego projektu i za to, że wszystkie kluby poparły ten projekt, bo polityka polityką, partie partiami, ale oby nigdy w przyszłości żaden parlament nie rozpatrywał kwestii odszkodowań za jakiegokolwiek deportacje, za jakiegokolwiek przymusowe przesiedlenia, za jakiegokolwiek represje, tylko dlatego że ktoś był Polakiem. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Zamykam dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o przystąpienie do drugiego czytania niezwłocznie po zakończeniu pierwszego czytania.

Do głosowania nad tym wnioskiem przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 4. porządku dziennego: Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz niektórych innych ustaw (druk nr 430).

Proszę sekretarza stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej pana Stanisława Szweda o przedstawienie uzasadnienia projektu ustawy.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić projekt ustawy o zmianie ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz niektórych innych ustaw, zawarty w druku nr 430.

Opracowanie i przedłożenie Wysokiej Izbie projektu ustawy stało się wymagane ze względu na konieczność wdrożenia dyrektywy nr 2018/957 zmieniającej dyrektywę nr 96/71 dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług. Postanowienia dyrektywy zmieniającej powinny być implementowane do krajowego porządku prawnego do dnia 30 lipca 2020 r.

Na wstępie chciałbym przypomnieć tło prac nad zmianą dyrektywy o delegowaniu pracowników. W dniu 8 marca 2016 r. Komisja Europejska przedstawiła projekt zmiany dyrektywy. Należy nadmienić, że w stosunku do tego projektu uruchomiono bardzo rzadko stosowaną w praktyce procedurę tzw. żółtej kartki, w której aż 11 parlamentów krajowych zgłosiło zastrzeżenia. Pomimo tego Komisja utrzymała swoją propozycję. Polska aktywnie uczestniczyła w negocjacjach unijnych, od początku sprzeciwiając się proponowanym zmianom, które w naszej ocenie naruszają zasadę swobody świadczenia usług, a co się z tym wiąże – ograniczają w praktyce możliwość delegowania pracowników. Po ponaddwuletniej batalii doszło jednak do przyjęcia dyrektywy zmieniającej dyrektywę 96/71, przy braku poparcia Polski, Węgier, Wielkiej Brytanii, Litwy, Łotwy i Chorwacji. Pierwsze dwa państwa sprzeciwiły się przyjęciu, pozostałe państwa wstrzymały się od głosu.

W dniu 3 października 2018 r. Polska wniosła skargę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przeciwko przepisom nowej dyrektywy 2018/957. W szczególności wnieśliśmy o stwierdzenie nieważności przepisów dyrektywy, które bez wyraźnej poprawy warunków pracy pracowników wprowadzają

znaczne utrudnienia w możliwości świadczenia usług i których stosowanie w praktyce może spowodować bardzo duże trudności. Skarga została oparta głównie na zarzucie ograniczenia przez zaskarżoną dyrektywę możliwości swobody świadczenia usług. Do dnia dzisiejszego nie ma niestety rozstrzygnięcia Trybunału w tej sprawie.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przejdę do zaprezentowania głównych rozwiązań zawartych w ustawie. Projekt zawiera modyfikację przepisów ogólnych w zakresie definicji pracodawcy delegującego pracownika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pracodawcy delegującego pracownika z terytorium naszego kraju w zakresie dotyczącym delegowania pracowników tymczasowych. Należy podkreślić, że istotne zmiany w procedowanym projekcie ustawy dotyczą modyfikacji warunków zatrudnienia zapewnianym pracownikom delegowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co jest związane zwłaszcza z uzależnieniem zakresu ochrony pracowników od długości delegowania.

Wyjaśniam: obecnie pracodawca delegujący pracownika na terytorium naszego kraju musi zapewnić pracownikowi delegowanemu określony ustawą zamknięty katalog warunków zatrudnienia nie mniej korzystnych niż wynikające z Kodeksu pracy oraz z innych przepisów prawa pracy, które obejmują m.in. minimalne wynagrodzenie za pracę. Przedkładany projekt rozszerza ten obowiązek o konieczność zapewnienia takiemu pracownikowi pełnego, a nie tylko minimalnego wynagrodzenia za pracę. Oznacza to konieczność wypłaty wynagrodzenia wraz ze wszystkimi jego obowiązkowymi składnikami.

Nowe przepisy nie ograniczają czasu delegowania pracowników do Polski, natomiast rozszerzają katalog warunków zatrudnienia, które trzeba zapewnić pracownikom delegowanym w przypadku wydłużenia okresu delegowania. Pracownik delegowany do Polski na okres do 12 miesięcy powinien mieć zapewniony zamknięty katalog warunków zatrudnienia. Po upływie 12 miesięcy pracodawca będzie mógł złożyć wniosek o przedłużenie stosowania zamkniętego katalogu o kolejne 6 miesięcy. Dopiero po tym okresie będzie musiał stosować wobec pracownika delegowanego co do zasady wszystkie warunki zatrudnienia wynikające z polskiego prawa.

Jeśli chodzi o inne sprawy dotyczące pracowników tymczasowych, będą miały tutaj zastosowanie odrębne przepisy określone w projektowanej ustawie.

Przedmiotowy projekt modyfikuje również zadania Państwowej Inspekcji Pracy, która już obecnie realizuje szereg zadań związanych z delegowaniem pracowników. Można tutaj przykładowo podać rozszerzenie zadań o charakterze informacyjnym, rozszerzenie w zakresie współpracy Państwowej Inspekcji Pracy z właściwymi organami innych państw członkowskich. Umożliwi on też występowanie Państwowej Inspekcji Pracy do pracodawcy delegującego pracownika z terytorium naszego kraju, do przedsię-

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed**

biorcy, do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych także w przypadku podejrzenia naruszenia przepisów państwa członkowskiego.

Wszystkie przepisy, które są zawarte w ustawie, mają na celu implementowanie dyrektywy, dlatego wnoszę do Wysokiej Izby o przyjęcie rozwiązania zaproponowanego w projekcie ustawy z druku nr 430. *(Dzwonek)* Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję panu ministrowi.

Otwieram dyskusję.

Lista mówców w tym punkcie przedstawia się następująco.

Jako pierwszy głos zabierze pan poseł Sylwester Tułajew, który przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Sylwester Tułajew:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam zaszczyt przedstawić pozytywne stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość wobec rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/957 z dnia 28 czerwca 2018 r. Termin transpozycji – przypomniał o tym pan minister – upływa w dniu 30 lipca 2020 r. W dniu 8 marca 2016 r. Komisja Europejska przedstawiła uzasadnienie wniosku dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 96/71 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, wraz z towarzyszącym temu dokumentowi streszczeniem oceny skutków. Zgodnie z tymi dokumentami celem zmiany dyrektywy 96/71 było rozwiązanie problemu nieuczciwych praktyk i promowanie zasady, że za tę samą pracę w tym samym miejscu powinno przysługiwać to samo wynagrodzenie.

Zgodnie z oceną Komisji zmiana dyrektywy 96/71 miała służyć potwierdzeniu zakładanych początkowo celów zachęcania do wykonywania swobody transgranicznego świadczenia usług w atmosferze uczciwej konkurencji i poszanowania praw pracowników, przez dostosowanie ich do nowych warunków ekonomicznych i rynku pracy. W opinii Komisji inicjatywa ta miała w szczególności na celu zapewnienie uczciwych warunków wynagrodzenia pracownikom delegowanym i równych warunków konkurencji między przedsiębiorstwami delegującymi pracowników a lokalnymi przedsiębiorstwami w kraju przyjmującym, jak również poprawienie jasności prawodawstwa unijnego.

Dodatkowo projekt ma na celu zlikwidowanie barier, które napotyka obecnie Państwowa Inspekcja Pracy w pozyskiwaniu informacji służących realizacji jej ustawowych zadań od organów skarbowych, z akt podatkowych i tych, które są objęte tajemnicą skarbową.

Ustawa składa się z siedmiu artykułów. Zmianie ulega przede wszystkim ustawa z 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług. Szczegółowy opis proponowanych zmian jest przedstawiony w uzasadnieniu projektu ustawy. Rząd proponuje 17 zmian, które dotyczą przede wszystkim modyfikacji definicji, wprowadzają bardzo obszerne i bardzo potrzebne modyfikacje minimalnych warunków zatrudnienia, wprowadzają 12-miesięczny okres gwarancji stosowania minimalnych warunków zatrudnienia, wprowadzają również możliwość złożenia umotywowanego powiadomienia, rozszerzają poziom gwarancji warunków zatrudnienia w przypadku niezłożenia umotywowanego powiadomienia do upływu okresu 12 miesięcy delegowania lub gdy okres delegowania przekroczy 18 miesięcy w przypadku złożenia ww. powiadomienia. Wprowadza szereg różnych istotnych zmian, m.in. tę, o której wspomniałem, czyli modyfikacje zadań Państwowej Inspekcji Pracy, modyfikuje również uprawnienia kontrolne Państwowej Inspekcji Pracy, wprowadza przepisy karne, wprowadza zmiany redakcyjne.

Zmieniana jest w kolejnym artykule również Ordynacja podatkowa – ustawa z 1997 r. Jest propozycja dodania do Ordynacji podatkowej w art. 299 w § 3 ustawy pkt 15a, zgodnie z którym informacje zawarte w aktach spraw podatkowych, z wyłączeniem niektórych wymienionych w tym przepisie informacji, udostępniane będą również organom Państwowej Inspekcji Pracy w zakresie niezbędnym do realizacji jej ustawowych zadań. Inne artykuły, które następują dalej, mają charakter artykułów wprowadzających przepisy przejściowe. W art. 7 planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 30 lipca 2020 r.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość proszę o przyjęcie tego projektu ustawy i wyrażam pozytywne stanowisko w tej sprawie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Stanowisko Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska przedstawi pan poseł Mariusz Witczak.

Poseł Mariusz Witczak:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! To jest ważna ustawa. To jest ważna ustawa, dlatego że ona dotyczy w najszerszym ujęciu polskiej gospodarki, rynku pracy w Polsce i rozwoju wielu polskich przedsiębiorców,

Posel Mariusz Witczak

którzy zapraszają współpracowników na terytorium RP, zaprzyjaźnionych firm czy kooperantów z państw członkowskich Unii Europejskiej. Niestety ta ustawa została przygotowana za pięć dwunasta. Tak jak pan minister powiedział, wdrożone przepisy tej dyrektywy muszą wejść w życie do końca lipca. Państwo jeszcze macie obowiązek przygotowania rozporządzeń. To jest bardzo niekorzystna sytuacja dla przedsiębiorców. Trzeba pamiętać o tym, że ta ustawa została napisana dla przedsiębiorców, a nie dla urzędników, a skoro dla przedsiębiorców, to powinna być dużo wcześniej przygotowana, przedsiębiorcy powinni mieć dużo więcej czasu na to, żeby się zapoznać z zasadami funkcjonowania tej ustawy, a tego czasu mieć nie będą. Niewypełnienie wymogów, które państwo nakładacie na przedsiębiorców, na firmy czy na pracowników delegowanych na własny rachunek czy przez oddziały, firmy państw członkowskich Unii Europejskiej, niewykonanie tych zapisów ustawy będzie skutkowało poważnymi konsekwencjami prawnymi czy skarbowymi. Zatem z tego punktu widzenia należy państwa bardzo głęboko krytykować za to, że na ostatnią chwilę przygotowaliście tę ustawę.

Ja muszę też powiedzieć, że skoro jest to ustawa dla przedsiębiorców, to powinna być przygotowana w sposób przejrzysty i komunikatywny. Zresztą zasady demokratycznego państwa prawnego wywodzone są z zasady prawidłowej legislacji. Natomiast rozmaite pojęcia, przepisy, które państwo formułujecie, nie mają charakteru jasnego i precyzyjnego. Ja tylko zwrócę państwu uwagę na dwie rzeczy. W ustawie pojawia się odniesienie do prawa właściwego, bardzo często powołujecie się na to prawo. Tak naprawdę, jeśli precyzyjnie przeczyta się tę ustawę, nie ma się świadomości, o prawie którego państwa mówicie – czy państwa, które deleguje pracowników na terytorium RP, czy polskiego. Ja oczywiście rozumiem, jaka była intencja państwa przy pisaniu tej ustawy, ale to jest poważny kłopot. Przedsiębiorca będzie musiał radzić się poważnych kancelarii prawnych, żeby wiedzieć, jak dokładnie zinterpretować tę ustawę, i to jest wysoce naganne.

Kolejny problem. Z przepisów projektu jasno wynika, że nie obejmuje jego zakresem kwestii dotyczących transportu drogowego, ale mówicie o tym w uzasadnieniu. A przecież przedsiębiorca nie będzie czytał uzasadnienia, skoro nie zawarłście tych kwestii w sposób precyzyjny w tekście ustawy.

Reasumując, z jednej strony jest dyrektywa, którą powinniśmy przyjąć, bo jeżeli jej nie przyjmujemy, to wchodzimy w obszar konsekwencji formalnoprawnych jako państwo członkowskie Unii Europejskiej, a z drugiej strony państwo przygotowujecie nieczystą, mało komunikatywną ustawę, która jako ustawa dla przedsiębiorców powinna być dokumentem precyzyjnym i jasnym. Już nie mówiąc o tym, a powtórzę to jeszcze raz, że przygotowaliście to w ostatniej chwili, co jest absolutnie naganne.

Szanowni Państwo! Warto jeszcze przy tej okazji przypomnieć, że złożyliście państwo jakiś czas temu skargę do Trybunału. O tym też pan minister wspominał. To też państwa nie zwalniało od tego, żeby przez 2 lata przygotować ustawę i poinformować o niej przedsiębiorców, którzy będą funkcjonować na terytorium RP czy będą delegować swoich pracowników. Prawda jest też taka, że skargę do TSUE przygotowaliście w sposób kiepski, powiem wprost, bo została ta skarga bardzo skrytykowana i prawdopodobnie nie będzie z tego tytułu żadnego skutku.

Co do zasady dyrektywy jako państwo członkowskie przyjmujemy. Jeszcze moment i ta ustawa byłaby przeterminowana, zatem oczywiście należy tę ustawę doprecyzować, uczynić bardziej komunikatywną i przyjąć. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Proszę teraz o zabranie głosu pana posła Macieja Koniecznego, który przedstawi stanowisko klubu Lewica.

Posel Maciej Konieczny:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! To jest dobry dzień dla Polski, bo robimy krok w stronę solidarnej Europy. Co prawda na ostatnią chwilę i ewidentnie wbrew woli zarówno Prawa i Sprawiedliwości, jak i Platformy Obywatelskiej, ale robimy ten krok i to jest dobry krok. W świecie, któremu grozi kryzys klimatyczny, gospodarczy, szalejące nierówności, wciąż rosnąca potęga wielkich korporacji, silna, spójna i solidarna Europa to jest dokładnie to, czego potrzebujemy, bo żaden kraj samodzielnie sobie z wyzwaniami przyszłości nie poradzi.

Kwestia pracowników delegowanych budzi ogromne emocje w całej Europie, bo dotyka sedna tego, jaka ta Europa ma być – czy Europa ma być jedynie wolnym rynkiem rządzonym bezwzględna, bezduszną zasadą zysku, czy może – i tego chciałaby Lewica – powinna być oparta na zasadach solidarności i współpracy i gwarantować, że każda Europejka i każdy Europejczyk będą mogli liczyć na uczciwą płacę i godne warunki życia.

Dyskusja na temat pracowników delegowanych przez lata budziła takie emocje, bo to jest także dyskusja o tym, w czym interesie będzie urządzona Europa. Chodzi o to, czy Europa będzie urządzona w interesie wielkich korporacji zalewających Brukselę armią lobbystów, czy Europa będzie urządzona w interesie pracującej większości, Europejki i Europejczyków, którzy żyjąc od pierwszego do pierwszego tak naprawdę ten kontynent utrzymują. Wielkie korporacje robią wszystko, wykorzystają każdy przepis, każdą lukę prawną, żeby płacić jak najmniej, omijać prawo pracy i unikać opodatkowania. Naszą odpo-

Posel Maciej Konieczny

wiedzią musi być właśnie solidarna Europa, która równa w górę, a nie w dół.

Zmiana ustawy o delegowaniu pracowników – to brzmi bardzo skomplikowanie, ale tak naprawdę sprawa jest prosta. Chodzi o to, żeby pracownik, którego firma deleguje do pracy w innym kraju, mógł liczyć na takie same minimalne warunki płacy i pracy, jakie obowiązują pracowników w danym kraju. Brzmi uczciwie? Dla nas tak, ale zarówno Platforma, jak i PiS w Parlamencie Europejskim głosowały przeciwko tej zasadzie. Głosowały tak, bo chcą konkurować tanimi kosztami pracy, czyli chcą konkurować tym, że Polacy są tani, można płacić im mniej i gorzej ich traktować. Tyle, jeżeli chodzi o wstawanie z kolan.

Lewica mówi jasno: polski pracownik nie może zarabiać mniej i być traktowany gorzej niż Francuz, Niemiec i Czech pracujący u jego boku. Mówimy coś więcej: brak solidarności i równanie do dołu na dłuższą metę nikomu w Europie się nie opłaca. Jasne, można powiedzieć, że przez jakiś czas polskie firmy coś na tym zyskają, że płacą mniej i gorzej traktują pracowników. Słaby to pomysł na rozwój kraju. Ale przyjmijmy, że tak jest, że prawica wygrała i Europa dalej rządzona jest przez wolnorynkowy dogmatyzm. I co się dzieje? Polscy pracownicy są tańsi i konkurują z nimi Niemcy, Francuzi. I ci konkurujący Niemcy, Francuzi nagle mają obniżkę płacy albo tracą miejsce pracy. I co oni sobie myślą? Na cholerę mi taka Europa, żaden to dla mnie interes. I stąd, z tej konkurencji do dołu właśnie biorą się napięcia, które rozsadzają Unię Europejską. Czy tego naprawdę chcemy?

To zresztą nie wszystko. Założmy przez chwilę, że konkurowanie niskimi płacami się Polsce opłaca, tzn. panu premierowi się opłaca, firmom się opłaca, bo pracownikom to już niekoniecznie. Ale założmy, że tak jest. Otóż Holandii, Irlandii i Luksemburgowi opłaca się, żeby korporacje robiące biznesy w Polsce płaciły podatki u nich. Pan premier Morawiecki z tym walczy, i bardzo dobrze, że walczy z rajami podatkowymi w Europie. Ja mu w tej walce kibicuję, bo chcę, żeby wielkie korporacje uczciwie płaciły podatki w Polsce. Ale mam takie pytanie: Czy my możemy skutecznie upominać się o solidarność w kwestii podatkowej, jeżeli sami nie wykazujemy solidarności w kwestii pracowniczej? Oczywiście, że nie.

Lewica jest za solidarną Europą, solidarną, czyli taką, w której umawiamy się, że pracownikowi nie można płacić mniej i traktować go gorzej dlatego, że przyjechał z innego kraju. Ale to nie wszystko. Chcemy europejskiej płacy minimalnej. Chcemy Europy, w której obowiązuje płaca minimalna, poniżej której nie można zapłacić nikomu w żadnym kraju. Chcemy solidarnej Europy, w której korporacje uczciwie płacą podatki, bo nie ma rajów podatkowych, nie ma tych krajów cwaniaków, które dorabiają się kosztem innych. Tylko taka Europa, solidarna i silna, jest w stanie sprostać wyzwaniom przyszłości.

Jednak idee to jedno, a wykonanie – drugie. Ta ustawa faktycznie jest niedopracowana, wymaga zmian i dlatego przedstawimy poprawki Lewicy, które zagwarantują, że to równe traktowanie pracowników nie pozostanie tylko na papierze. Po pierwsze, ustawa nakłada nowe obowiązki na i tak już skrajnie niedofinansowaną Państwową Inspekcję Pracy. Złożymy poprawki, które to naprawią, które to finansowanie zapewnią. Druga rzecz. Chodzi o to, żeby zrealizować to, co w tej dyrektywie jest, czyli chociażby to, żeby sankcje dla nieuczciwych przedsiębiorców były skuteczne (*Dzwonek*), proporcjonalne i odstraszające. Potrzeba czegoś więcej niż grzywny od 1 tys. zł do 30 tys. zł, bo dla największych firm to nie jest żaden koszt. Dlatego będziemy składać poprawkę, która będzie sprawiała, że te kary będą proporcjonalne do realnej skali działalności firmy. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Dariusz Klimczak przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15.

Posel Dariusz Klimczak:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedstawiam stanowisko Klubu Parlamentarnego Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15 w sprawie zmiany ustawy o pracownikach delegowanych. Chodzi o prawo, które będzie obowiązywało już od 30 lipca i które oznacza dla polskich przedsiębiorców konieczność dostosowania się do nowych przepisów, czyli wyższe koszty i nowe kłopoty.

Historia tej dyrektywy jest dłuższa, ponieważ już raz kraje Unii Europejskiej planowały wprowadzić powyższe zmiany w przepisach, lecz wówczas pozycja Polski była na tyle silna, że obroniliśmy nasze firmy, dysponując tzw. mniejszością blokującą. Ministrem pracy i polityki społecznej w tym czasie był Władysław Kosiniak-Kamysz. To on rozmawiał w tej sprawie z liderami europejskich krajów. Pamiętam dokładnie, jak jeszcze w listopadzie 2013 r. Inicjatywa Mobilności Pracy, Ogólnopolski Konwent Agencji Pracy, Polska Izba Handlu, Polskie Forum HR oraz Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia wyrażały głębokie zaniepokojenie kierunkiem prac nad projektem dyrektywy wdrożeniowej w sprawie egzekwowania dyrektywy dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług. Wsparcia, a wręcz ratunku szukali wtedy u ministra pracy Władysława Kosiniaka-Kamysza i takie wsparcie i ratunek wtedy otrzymali. Dlaczego tym razem to się nie udało? Przecież według propagandy Prawa i Sprawiedliwości Polska dopiero teraz zaczyna się liczyć w Europie. Jak się w takim razie liczy, skoro nowe unijne prawo to przede wszystkim bat na polskich przedsiębiorców, na polskie firmy?

Posel Dariusz Klimczak

Dlatego warto przypomnieć tak ważny dla Polski i całej Unii Europejskiej kompromis osiągnięty w dyrektywie z 2014 r. po 2-letnich, bardzo trudnych negocjacjach, w których dużą skutecznością wykazał się minister Władysław Kosiniak-Kamysz. Jednym z celów tamtego kompromisu było kluczowe dla tej sprawy zagwarantowanie przestrzegania praw pracowniczych. Nowa dyrektywa nie tylko regulowała kwestie monitorowania przestrzegania przepisów i współpracy administracyjnej, ale także nakładała obowiązki na państwa członkowskie w zakresie przejrzystości informowania o warunkach zatrudnienia i istniejących obowiązkach. Nigdy nie było naszej zgody na to, by pod szyldem ochrony praw pracowniczych i uczciwej konkurencji budować nowe mury w Europie.

Dotychczas udawało nam się skutecznie przekonywać, że mobilność jest dla Unii szansą, a nie zagrożeniem – do czasu, kiedy stery rządów w Polsce objęło Prawo i Sprawiedliwość.

Warto podkreślić, że Polska jest unijnym liderem w zakresie delegowania pracowników. Obrazuje to choćby liczba wydanych poświadczeń A1, czyli dokumentów określających, któremu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczenia społecznego podlega pracownik. Według najnowszych danych spośród prawie 3 mln wydanych poświadczeń na polskie firmy przypada ich ponad 605 tys., a więc to prawie 30% wszystkich wydanych dla pracowników delegowanych w obrębie całej Unii Europejskiej. Według różnych badań Polacy są liderami mobilności pracy w całej Europie. Niestety inne kraje Unii Europejskiej, szczególnie tej tzw. starej Unii, inaczej postrzegają polską mobilność, nazywając to zjawiskiem dumpingu socjalnego, co jest oczywiście nieprawdą, ponieważ nasi pracownicy wypełniają w rzeczywistości lukę kompetencyjną, szczególnie w takich krajach jak Francja, Niemcy czy nawet Belgia.

Co czeka naszych przedsiębiorców? Męczarnia administracyjno-prawna w danym państwie przyjmującym. Należy to kilka razy przemnożyć, ponieważ zazwyczaj w niejednym kraju przedsiębiorcy prowadzą działalność. Każdy z przedsiębiorców, który zamierza kontynuować działalność, a raczej wyjścia nie ma, musi, po pierwsze, błyskawicznie zorientować się co do elementów charakterystycznych dla danego państwa przyjmującego, jeżeli chodzi o składowe wynagrodzenia, po drugie, trzeba będzie szczególnie pilnować tzw. obliczeń w kwestii kumulatywnych okresów delegowania. Nowa dyrektywa wprowadza maksymalny okres delegowania, podczas gdy wcześniej tego typu określeń nie było.

Wszystkiego tego można byłoby uniknąć, gdyby nasz rząd liczył się w Unii Europejskiej. Przykład tej dyrektywy pokazuje jak na dłoni, że rząd PiS ma dobrą pozycję w Europie, ale tylko wtedy, kiedy podają to „Wiadomości” TVP. Taka jest niestety smutna prawda. Nowe prawo ma według mnie i polskich przedsiębiorców charakter protekcyjnistyczny i dys-

kryminacyjny w stosunku do naszego kraju. Obawiam się, że to może doprowadzić co najmniej do ogromnych strat dla 15 tys. polskich firm, a w konsekwencji do upadku wielu z nich, a co najmniej utraty przez pracowników miejsc pracy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Proszę o zabranie głosu pana posła Krystiana Kamińskiego, który przedstawi stanowisko Koła Poselskiego Konfederacja.

Posel Krystian Kamiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Od 30 lipca 2020 r. zacznie obowiązywać dyrektywa unijna o delegowaniu pracowników. Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz niektórych innych ustaw to właśnie implementacja tejże dyrektywy unijnej, dyrektywy, o której wszyscy wiemy, że jest wyjątkowo niekorzystna dla Polski, a właściwie dla całej Europy Środkowo-Wschodniej, której beneficjentem będą kraje Europy Zachodniej, dyrektywy, która w sposób jaskrawy przeczy zasadzie swobody świadczenia usług i przepływu pracowników w ramach Unii Europejskiej. Spójrzmy więc na to, jakie konsekwencje będzie miało wprowadzenie tej dyrektywy dla polskich firm delegujących, co nowego czeka polskich przedsiębiorców z powodu słabości Polski na arenie międzynarodowej.

I tak: ograniczenie delegowania zasadniczo do 12 miesięcy, w wyjątkowych sytuacjach – do 18. Delegowanie długoterminowe oraz delegowanie stacjonarne, przy którym występuje zastępstwo, będzie de facto zabronione. Nastąpi praktyczny zakaz delegowania w branżach stacjonarnych: produkcja, logistyka, opieka i inne branże, w których usługi wykonywane są przez wiele miesięcy i lat w tym samym miejscu. Czekają nas nowe restrykcje i uciążliwe oraz kosztowne wymogi formalne. Nastąpi kategoryczny zakaz delegowania przez firmy nieprowadzące znacznej działalności krajowej zgodnie z działalnością eksportową. Nastąpi kategoryczny zakaz delegowania pracowników, którzy na terenie Polski nie świadczą zazwyczaj pracy. Nowe przepisy przewidują tzw. kontrole krzyżowe, czyli szerokie badanie przez zagraniczne instytucje i przez ZUS zdolności firmy do delegowania oraz zdolności pracowników do bycia delegowanymi. Kolejne kontrole ZUS-owskie – świetny pomysł, na pewno wszyscy się ucieszą. Ale dalej: po wejściu w życie nowych przepisów znacząco wzrosną wynagrodzenia pracowników delegowanych. Polskie firmy będą obciążone wyższymi kosztami z tytułu innych należności przysługujących zgodnie z przepisami krajów, do których delegowani są pracownicy.

Posel Krystian Kamiński

Ale to nie wszystko. Odpowiednie modyfikacje będą także obowiązywały wkrótce w zakresie poświadczania A1. Większość polskich firm delegujących nie uzyska już formularzy A1 i nie będą one mogły delegować pracowników za granicę. W nowych przepisach zakłada się ograniczoną ważność dokumentu A1, ekspresowe weryfikowanie i uchylanie poświadczeń formularzy A1 przez ZUS i przez zagraniczne instytucje, a także automatyczną i błyskawiczną egzekucję zagranicznych składek.

Czy Polska naprawdę jest tak małym państwem unijnym, że nasze zdanie, że nasze interesy nie mają dla reszty żadnego znaczenia? Wprowadzenie tej dyrektywy to ograniczenie swobody świadczenia usług i przepływu pracowników zagwarantowanej w traktatach Unii Europejskiej oraz działanie, którego głównym motywem jest właśnie zlikwidowanie przewagi konkurencyjnej Polski. Polacy to ok. 20% z ok. 3 mln delegowanych w Unii Europejskiej, czyli największa grupa narodowa. Rocznie wystawiamy ok. 600 tys. zaświadczeń A1. Delegowaniem zajmuje się w Polsce ok. 90 tys. firm – ogromny rynek, bardzo dużo polskich przedsiębiorców, którzy bez jakiejkolwiek pomocy zbudowali wielki biznes i sprowadzili miliardy złotych do Polski. W czym interesie jest ta dyrektywa? Oczywiście w interesie Niemiec i Francji. Firmy delegujące, czyli polskie, przeniosą siedziby właśnie do tych państw albo się rozwiążą, a pracownicy będą zatrudnieni w Niemczech lub we Francji. Zyski tych firm nie będą już spływać do Polski, a wpływy do budżetu z tytułu płaconych podatków i składek ubezpieczenia społecznego zmniejszą się może nawet o kilkanaście miliardów. I to wszystko dzieje się w czasach kryzysu. Tego już niestety nie zatrzymamy.

Nowe zasady dotyczące delegowania nie obowiązują na razie transportu drogowego, w dyrektywie zrobiono bowiem wyjątek od tego, ale wszyscy wiemy, że niedługo w życie wejdzie tzw. pakiet mobilności. To oznacza, że również nasz transport międzynarodowy bardzo mocno na tym straci. Walkę, aby zatrzymać dekret o delegowaniu pracowników, przegraliście, to mówię do rządu, z kretelem. Nie byliście w stanie obronić polskiego biznesu opierającego się na delegowaniu pracowników przed unijnymi ograniczeniami. Postarajcie się obronić chociaż nasz transport. W przeciwnym razie Polska, polscy przedsiębiorcy stracą na tych wszystkich sztucznych ograniczeniach, a wy będziecie za to odpowiedzialni, ponieważ nie stworzyliście odpowiedniej koalicji, aby temu zapobiec. I w tym wypadku Wuj Sam wam nie pomoże. Sami musicie zbudować dobre stosunki z innymi państwami Unii Europejskiej, aby mieć możliwość stworzenia koalicji, która uwzględni nasze polskie interesy.

Jeszcze odnośnie do wypowiedzi posła z Lewicy, który mówił o słabym zarabianiu. Przypomnę tylko, że w partii Razem wypłaty wynoszą 200 tys., więc jeśli szuka pan rajów podatkowych, to akurat znalazł go pan w partii lewicowej. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do pytań.

Jako pierwsza zada pytanie pani poseł Marta Wcisło, Koalicja Obywatelska.

Posel Marta Wcisło:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Klasyka gatunku partii rządzącej w postaci wrzucania w ostatniej chwili ustaw niezwykle ważnych dla pracodawców, przedsiębiorców, pracowników. Jak bowiem można nazwać 2-letnie zaniedbanie? Mieliście 2 lata, panie ministrze, na zaimplementowanie dyrektywy unijnej. Tak traktujecie przedsiębiorców. Chociażby obecność pana, jednej osoby z rządu, świadczy, jak w Polsce są traktowani przedsiębiorcy. Tak ważna ustawa trzymana 2 lata, a dzisiaj jeden przedstawiciel rządu.

Moje pytanie do pana ministra: Co będzie w momencie, kiedy tak skomplikowane zapisy ustawy nie zostaną na czas wdrożone przez przedsiębiorców? Kto za to zapłaci? Jakie kary ich spotkają? Czy za opieszałość rządu koszty poniosą polscy przedsiębiorcy? Czy tak wspieracie polską przedsiębiorczość *(Dzwonek)* i pracowników, że wrzucacie w ostatniej chwili, na 15 dni przed upływem terminu, niezwykle ważną ustawę, z której mogą skorzystać tysiące polskich pracowników i tysiące polskich firm? Dla mnie jako byłego przedsiębiorcy to jest po prostu skandal. Tak się w tym kraju traktuje biznes. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pytanie zada pan poseł Tadeusz Tomaszewski, Lewica.

Posel Tadeusz Tomaszewski:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Szanowny Panie Ministrze! W związku z tym, że ustawa i jej uzasadnienie nie zawierają opisu przyczyn opóźnienia, mam pytanie: Dlaczego przesłaliście państwo do Sejmu ten projekt ustawy dopiero 15 czerwca, a nie, jak mówią przepisy ustawy o współpracy rządu z Sejmem i Senatem w sprawie wykonywania prawa Unii Europejskiej, 5 miesięcy wcześniej? Co prawda możliwe jest odstępianie, gdyby było jakieś specjalne uzasad-

Posel Tadeusz Tomaszewski

nienie. Może nie było czasu? Proszę, aby dzisiaj pan minister był łaskaw przekazać uzasadnienie tego opóźnienia.

Druga kwestia to właśnie skuteczność działania Państwowej Inspekcji Pracy po wejściu w życie tej ustawy. Jakie instrumenty będzie miała Państwowa Inspekcja Pracy, aby mogła skutecznie kontrolować, egzekwować przepisy?

I po trzecie, kwestie dotyczące równości traktowania mężczyzn i kobiet, a także (*Dzwonek*) przepisów w zakresie niedyskryminacji. Jak one będą w ramach tej ustawy realizowane? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pytanie zada pan poseł Dariusz Klimczak, Klub Parlamentarny Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15.

Posel Dariusz Klimczak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam pytanie. W uzasadnieniu do tej ustawy dowiadujemy się bardzo ciekawej rzeczy, mianowicie: Państwowa Inspekcja Pracy obecnie napotyka bardzo duże trudności w pozyskiwaniu informacji od organów skarbowych na temat obrotów przedsiębiorcy, dlatego inspektorzy pracy mają mieć dostęp do dokumentów objętych tajemnicą skarbową. Mam pytanie o bardzo marną argumentację tego zapisu. Mianowicie chciałbym zapytać: Dlaczego projektodawca zmian nie wyjaśnił, w jaki sposób wiedza o obrotach pracodawcy delegującego pracownika ma pomóc w ustaleniu legalności zatrudnienia pracownika delegowanego? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pytanie zada pan poseł Robert Kwiatkowski, klub parlamentarny Lewica.

Posel Robert Kwiatkowski:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Kilka pytań. Pierwsze dotyczy terminarza. Wszyscy już solidarnie, że tak powiem, skrytykowaliśmy rząd za opóźnienie. Nie będę wnikał w to, jakie są jego przyczyny, natomiast domniemywam, że w związku z tym, że państwo obsunęliście się, jeśli chodzi o harmonogram, to macie już przepisy wykonawcze do tej ustawy. Jeśli

tak, to czy można by się z nimi ewentualnie zapoznać?

Po drugie, rzecz dotyczy kabotażu. Wiemy, że ta ustawa, podobnie jak ta dyrektywa, kabotażu nie dotyczy, ale w uzasadnieniu do ustawy znaleźliśmy informację, że toczono prace regulujące sprawę kabotażu na gruncie prawodawstwa polskiego. Kto prowadzi te prace i na jakim one są etapie? Poproszę także o tę informację.

Po trzecie wreszcie, chciałem zapytać o strategię negocjacyjną i prawną, jeśli chodzi zarówno o (*Dzwonek*) tę dyrektywę, jak i o dyrektywę dotyczącą mobilności oraz skargi, jaką rząd polski złożył w tej sprawie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Czy istnieje jakiś zespół, który koordynuje kompleks tych problemów, czy też nie? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pytanie zada pani poseł Anita Kucharska-Dziedzic, klub parlamentarny Lewica.

Posel Anita Kucharska-Dziedzic:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Implementujemy prawo unijne o pracownikach delegowanych, które polscy handlarze pracownikami niewolniczymi na terenie Unii nauczyli się już obchodzić. Będziemy dziś deliberować także nad tym, czy mamy zaufanie do ministrów Ziobry i Kamińskiego.

To pytam: Co robi polski rząd, by chronić polskich pracowników przed bandytami, którzy udając pośredników, kierują do niewolniczej pracy za granicą? Od lat Polacy pracują w ubojniach, na polach, na budowach, kierowani tam także przez pseudoagencje pracy. Czy ktoś się tym zajmuje? PG? Prokuratury? W Zielonej Górze hula sobie firma, na którą niemieckie związki zawodowe już 3 lata temu wystosowały skargę do inspekcji pracy o oszustwa składkowe. Ta firma nie miała kompetencji, by delegować pracowników, bo to nie była agencja pracy. Dlaczego to Niemcy ścigają naszych łobuzów, a nie panowie Ziobro i Kamiński? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zadanie pytania pana posła Mirosława Suchonia, Koalicja Obywatelska.

Posel Mirosław Suchoń:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Odpowiadając na pewne wątpliwości dotyczące pra-

Posel Mirosław Suchoń

owników delegowanych, myślę, że każdy pracownik chciałby chyba być delegowany do zarządu partii Razem. Tam są rzeczywiście bardzo, powiedziałbym, godne zarobki. Pewnie rzeczywiście wielu pracowników delegowanych, ale także zwykłych polskich pracowników nie zarabia tyle, ile właśnie w tej najbardziej, powiedziałbym, lewicowej partii. To jest dosyć ciekawe.

Oczywiście ta dyrektywa jest absolutnie protekcyjna. Wszyscy możemy ubolewać nad tym, że rząd Prawa i Sprawiedliwości w sposób beznadziejny po prostu przegrał tę walkę, zajął się rzeczami zupełnie pobocznymi, nie traktując poważnie interesów polskich firm i polskich pracowników. To jest bardzo wielkie zaniedbanie rządu Prawa i Sprawiedliwości. Ten fragment dotyczy delegowania do Polski, ale mam pytanie do pana ministra dotyczące rosnących praktyk protekcyjnych stosowanych przez inne państwa w całej Europie. Co takiego zrobił rząd, żeby zatrzymać (*Dzwonek*) te praktyki, które w ostatnim czasie bardzo silnie uderzają w polskie firmy, zwłaszcza w branżę transportową? Wszyscy widzimy, że to się dzieje, a rząd milczy, skazując nasze firmy i pracowników tam pracujących po prostu na wyparcie z rynków zagranicznych. Jakie są wasze działania w związku z tym? Jak będziecie chronić polskie firmy i polskich pracowników? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.

Pytanie zada pan poseł Paweł Krutul, Lewica.

Posel Paweł Krutul:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Ustawodawca wprowadza zmiany dotyczące delegowania pracowników, w nowym artykule zobowiązuje pracodawcę do składania swego rodzaju oświadczeń, zobowiązań. Mam pytanie techniczne, byłem przez 20 lat pracodawcą. Czy ustawodawca planuje wydać stosowny druk, szablon, oświadczenie, które ułatwi pracodawcom spełnienie wymogów formalnych? Chodzi o coś, co dla przedsiębiorcy będzie jasne, klarowne, wypełniane z należytą starannością, druki, które z pewnością będą poddawane kontroli instytucji państwowych. Jest bardzo ważne dla przedsiębiorców, żeby to było jasne i klarowne. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zadanie pytania panią poseł Paulinę Matysiak, klub parlamentarny Lewica.

Posel Paulina Matysiak:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie Posłanki! Panowie Posłowie! W ostatnim czasie głośno było o aroganckiej odpowiedzi z Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, jaką dostały polskie opiekunki osób starszych pracujące w Niemczech. Szacuje się, że ok. 200 tys. opiekunek pracuje w Niemczech na czarno, dlatego poprosiły one polski rząd o podjęcie rozmów ze stroną niemiecką w celu objęcia ich niemiecką ochroną prawną. Co usłyszały w oficjalnej odpowiedzi ministerstwa do związkowej alternatywy? Że mają radzić sobie same, bo są w dobrej pozycji negocjacyjnej i jest wiele ofert pracy. Ministerstwo się zreflektowało i dzień później wysłało inną odpowiedź, ale z pewnością takie traktowanie Polek i Polaków, którzy proszą o pomoc, jest skandalem.

Przyjęcie ustawy, o której dzisiaj dyskutujemy, jest konieczne i potrzebne. Jednak biorąc pod uwagę takie działania ministerstwa, obawiam się, że pozostanie ona martwym prawem. Dlatego mam pytania: Czy rządzący mają zamiar stawać po stronie polskich pracowników (*Dzwonek*) i po stronie polskich opiekunek? Czy każda polska opiekunka może być pewna, że wkrótce będzie traktowana tak samo jak jej niemiecka koleżanka? Czy może być pewna, że będzie miała pracę etatową i takie same stawki jak jej niemieckie koleżanki? Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zada pan poseł Jan Szopiński, klub parlamentarny Lewica.

Posel Jan Szopiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowny Panie Ministrze! Otóż mam takie pytanie: Czy była możliwość wprowadzenia do tej ustawy jednak zapisów, które dotyczyłyby warunków zamieszkania delegowanych pracowników? Media niejednokrotnie informowały o przypadkach naszych obywateli, którzy zamieszkiwali w różnego typu miejscach, w których na pewno nie były przestrzegane normy w zakresie zamieszkania, o których moglibyśmy powiedzieć, że lokale te nie były lokalami mieszkalnymi i nijak się miały do określenia, że są to lokale mieszkalne.

Pytanie drugie. Otóż były 2 lata na przygotowanie tej ustawy. W związku z tym mam pytanie, gdzie są akty wykonawcze do tej ustawy. Nie dlatego pytam, że dobrą praktyką uchwałodawczą powinno być to, że te akty wykonawcze powinny nam tu dzisiaj towarzyszyć, tylko że o to po prostu pytają pracodawcy. Gdzie są akty? (*Dzwonek*) Bo tam są różnego typu zapisy, których trzeba będzie przestrzegać. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zada pan poseł Krzysztof Bosak, koło Konfederacja.

Poseł Krzysztof Bosak:

Panie Marszałku! Szanowni Posłowie! Rząd po przegranej walce w Unii Europejskiej nie starał się odroczyć tej niekorzystnej dla nas dyrektywy. A przecież mógł. Są sytuacje, w których zalegamy latami z wdrożeniem dyrektyw, akurat w tych obszarach, w których Unia Europejska, o dziwo, ma bardziej liberalne prawo niż nasze państwo. To np. dyrektywa o handlu i posiadaniu broni. W tej chwili polskie prawo jest bardziej opresyjne, a w tajemnicy w ministerstwie jest szykowany podobno jeszcze bardziej opresyjny projekt.

Tymczasem tutaj nakładane są nowe obowiązki. Państwowa Inspekcja Pracy dostanie nowe obowiązki. Będzie umożliwiony transfer danych. Nasze służby, nasi podatnicy sami będą finansowali opresję wobec polskich przedsiębiorców, wobec polskich firm, po to żeby zagraniczne firmy, które przestraszyły się polskiej konkurencji, mogły łatwiej ją wykończyć. Niemcy i Francja, które same zabiegały o tę dyrektywę, nie wdrożyły jej. Polscy przedsiębiorcy nie wiedzą, co będzie po 30 lipca, a grozić im mogą podwójne kontrole (*Dzwonek*) ze strony i zagranicznych, i naszych inspekcji. Ta sytuacja jest nieakceptowalna, niedopuszczalna. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zada teraz pani poseł Wanda Nowicka. Proszę bardzo.

Poseł Wanda Nowicka:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Najwyższy czas i ostatni dzwonek, żeby ta ustawa, tak ważna z punktu widzenia pracowników delegowanych, została przyjęta.

Słuchając dzisiaj dyskusji na sali, mogłam odnieść wrażenie, że tak naprawdę ta ustawa służy temu, żeby szykanować i prześladować przedsiębiorców, a nie temu, żeby wspomóc pracowników, tych pracowników polskich, którzy wciąż jeszcze są traktowani jak pracownicy drugiej czy trzeciej kategorii po blisko 20 latach bycia częścią Unii Europejskiej. A zatem trzeba było wreszcie wprowadzić takie ustawodawstwo, dzięki któremu pracownicy mogą być traktowani na równi z pracownikami w innych krajach Unii Europejskiej.

Pytanie, jakie mam, dotyczy Państwowej Inspekcji Pracy. Odnoszę tutaj wrażenie, że Państwowa Inspekcja Pracy poza (*Dzwonek*) niewystarczającymi środkami również nie dostała takich kompetencji, które by w sposób proaktywny, a nie tylko reaktywny, pozwalały reagować na nierealizowanie tej dyrektywy i tej ustawy. Chodzi o to, żeby pracownicy mogli w pełni korzystać z zapisów tej ustawy, żeby nie była ona martwą literą. Czy ministerstwo nie przewiduje wzmocnienia instrumentów dla Państwowej Inspekcji Pracy w taki sposób, żeby inspekcja mogła również proaktywnie monitorować, jak ta ustawa jest przestrzegana, w szczególności z perspektywy pracowników wykonujących pracę tymczasową, którzy są szczególnie dyskryminowani? Dziękuję.

Dziękuję, panie marszałku.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Teraz pytanie zada pan poseł Killion Munyama, Koalicja Obywatelska.

Poseł Killion Munyama:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pragnę zauważyć, że polskie firmy transportowe są praktycznie liderem w Unii Europejskiej. Przewożą ponad 28% wszystkich ładunków na jej terytorium. Zauważam, że dyrektywa musi być przyjęta właśnie w krajach członkowskich do 30 lipca, czyli za 15 dni. Stąd pytanie: Dlaczego akurat dopiero w ostatniej chwili po prostu dyskutujemy nad tym projektem? Co się stanie w momencie, kiedy akurat tej dyrektywy nie uda się nam przyjąć? Drugie pytanie, które chcę zadać: W jaki sposób rząd zamierza sprostać pojawiającej się agresywnej konkurencji ze Wschodu, która (*Dzwonek*) wygospodarowuje praktycznie dla siebie najwięcej miejsca w międzynarodowych przewozach towarowych? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zadanie pytania pana posła Roberta Winnickiego, Konfederacja.

Poseł Robert Winnicki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zdrowo rozumiana ochrona praw pracowniczych w XXI w. to oczywiście pewien standard cywilizacyjny, ale to, co państwo tutaj, zwłaszcza ze strony Lewicy, proponują i do czego nawołują, to po prostu nic innego jak euromunizm. To jest po prostu realne urzeczywist-

Posel Robert Winnicki

nienie eurokomuny. (*Wesołość na sali*) Tak, dla was jest to optymistyczne, jak widzę, i dla was jest to po prostu wzór. Oczywiście jest to eurokomunizm taki za 200 tys. na rok, państwo z zarządu partii Razem, wiemy o tym już z oświadczeń majątkowych.

Natomiast mam pytanie do przedstawicieli rządu. Jest niestety rażąca nieskuteczność w zabieganiu o polskie interesy na forum Unii Europejskiej. Wiemy, że Unia Europejska jest forum starcia tak naprawdę interesów narodowych. Niemcy prą do realizacji swoich interesów, jeśli chodzi o usługi transportowe, prą w przypadku Nord Streamu i w innych przypadkach. Skończmy wreszcie z tą frazeologią (*Dzwonek*) jakichś wspólnych interesów i zacznijmy mówić otwartym tekstem, o co toczy się gra w Brukseli, w Unii Europejskiej.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

I jeszcze pytanie zada pan poseł Dobromir Sośnierz z koła Konfederacja.

Posel Dobromir Sośnierz:

Ja mam taką propozycję, żeby państwo z lewej i z prawej strony przestali się za każdym razem przerzucać odpowiedzialnością za to, że przegraliśmy w Unii kolejne głosowania, bo przegrywamy tam wszystkie od lat. Tak jest właśnie Unia urządzona, że mamy tam mniejszość i wszystkie ważne głosowania, w których nasz interes jest różny od interesu Niemiec, przegrywamy. Nie ma przykładów odwrotnych. Gdy pan poseł Suchoń tu mówił, to przez skromność nie wspominał o tym, że w tej porażce uczestniczyli również posłowie Platformy Obywatelskiej. Ja też tam byłem, gorycz porażki piłem, widziałem posłów Platformy Obywatelskiej bezsilnie protestujących, proszących o powtórzenie głosowania, w którym się pomylili z powodu nadmiernego tempa narzuconego przez przewodniczącego, i nawet takiego gestu grzecznościowego nie mogli się doprosić. A więc ta porażka naprawdę rozkłada się na więcej sił politycznych.

W Unii Europejskiej bawimy się w wolny rynek zawsze tylko wtedy, tylko do tego momentu, do którego opłaca się to Niemcom i Francuzom. Jak przestaje się opłacać, kiedy okazuje się, że oni nie umieją znaleźć się na wolnym rynku, kiedy przegrywają na wolnym rynku, to mówią: A, zaraz, zaraz, tak się nie będziemy bawić, tutaj musimy sobie wdrożyć jakieś regulacje. (*Dzwonek*) Nie inaczej jest tym razem. Ubolewam nad tym, że rząd polski nie dość, że bierze na siebie rolę nakładającego kaganiec na własnych obywateli, to jeszcze okazuje się w tym tak gorliwy, bo mam wrażenie, że moglibyśmy tę dyrektywę nie

tylko wdrażać później, ale i w sposób nieco bardziej dziurawy, żeby nie być aż tak gorliwym strażnikiem kagańca nakładanego na własnych obywateli. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Ryszard Terlecki*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.

Głos teraz zabierze sekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej pan Stanisław Szwed.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dyrektywa faktycznie jest skomplikowana. Większość z państwa nie mówiła na temat tej ustawy. Ona zupełnie czego innego dotyczy. Dotyczy ona firm zagranicznych, które delegują pracowników do naszego kraju, a nie delegowania w drugą stronę. Dyrektywę w zakresie delegowania naszych pracowników inne państwa przyjmują w swoich rozwiązaniach. Jeżeli popatrzylibyśmy na dane, które o tym świadczą, to w 2019 r. do Państwowej Inspekcji Pracy wpłynęły 7793 oświadczenia o delegowaniu pracowników na terytorium naszego kraju przekazane przez 1591 zagranicznych pracodawców delegujących pracowników do Polski. Zgłoszono fakt delegowania ponad 31 tys. pracowników, czyli ponad 31 tys. pracowników z firm zagranicznych delegowano do naszego kraju. W drugą stronę, tak, faktycznie, jeśli chodzi o delegowanie polskich pracowników, ponad 648 tys. do krajów Unii Europejskiej, ale w naszą stronę jest zupełnie inaczej.

Jeszcze kilka bardzo ważnych rzeczy. Zmartwię kolegów z PSL-u, bo dyrektywa wdrożeniowa została wdrożona w 2014 r. Negocjacje prowadził pan minister Mleczko z PSL-u. To jest początek tego, o czym dzisiaj mówimy. Dyrektywa wdrożeniowa. Dzisiaj dyrektywa tylko zmienia pewien fragment. Dyrektywa wdrożeniowa została wdrożona za rządów Platformy Obywatelskiej i PSL-u. Ważną kwestią przy tej dyrektywie zmieniającej jest to, że w pierwszym okresie udało nam się wprowadzić tzw. procedurę żółtej kartki, czyli 11 państw, które były przeciwne tym wdrożeniom, ale dalej też nie mieliśmy wsparcia. Europejska Partia Ludowa, w której jest i PSL, i Platforma Obywatelska, nie podjęła żadnego działania, abyśmy mogli w Unii Europejskiej powalczyć o dobre rozwiązania. O tym mówił były eurodeputowany pan poseł Sośnierz. Warto o tym pamiętać, jeśli chodzi o rozmowy.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Stanisław Szwed

Jeśli chodzi o terminy, to projekt został przygotowany na koniec ubiegłego roku. 28 stycznia trafił do konsultacji społecznych. Został przekonsultowany z partnerami społecznymi, z pracodawcami, tak że nie jest tak, że nikt o tym projekcie nie wiedział. 15 czerwca został on skierowany do Sejmu. Jednym z powodów tego, że ten temat był trochę dłużej procedowany, było to, że czekaliśmy na rozstrzygnięcie trybunału europejskiego, Trybunału Sprawiedliwości. W przypadku pozytywnej opinii dotyczącej wniosku naszego i Węgier w sprawie zaskarżenia tę dyrektywę trzeba będzie nowelizować. Dzisiaj jeszcze tego rozstrzygnięcia nie mamy, stąd też to rozstrzygnięcie.

Jeśli chodzi o państwa, które dzisiaj są też na etapie wdrożenia, to są Belgia, Czechy, Francja, Malta, Litwa, Słowacja i Niemcy, czyli te państwa mają wdrożoną w tej chwili dyrektywę. Austria, Dania i Finlandia są na podobnym etapie jak my, czyli też w tej chwili... Reszta państw czeka jeszcze na wdrożenie tej dyrektywy.

Padają pytania o Państwową Inspekcję Pracy. Ten budżet został zwiększony o prawie 7%. Oczywiście budżet inspekcji pracy jest kreowany na poziomie parlamentu. To nie jest jednostka rządowa, podlega ona parlamentowi.

Jeśli chodzi o kwestię związaną z tymi decyzjami, które wynikają z decyzji Trybunału Sprawiedliwości, te prace koordynuje KPRM, pan minister Szymański, jego przedstawiciel bezpośrednio uczestniczy w posiedzeniach Trybunału Sprawiedliwości, reprezentując nasz kraj. Na posiedzeniu komisji zgłosimy poprawkę, aby ta ustawa weszła w życie 14 dni po ogłoszeniu, czyli będzie jeszcze możliwość zapoznania się z przyjętym rozwiązaniem. Liczymy, że ta procedura będzie szybko przebiegać i że jeszcze uda się to na następnym posiedzeniu Sejmu przyjąć. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Zamykam dyskusję.

Marszałek Sejmu, po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu, proponuje, aby Sejm skierował rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz niektórych innych ustaw, zawarty w druku nr 430, do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny w celu rozpatrzenia.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Jednocześnie marszałek Sejmu na podstawie art. 95b regulaminu Sejmu wyznacza termin przedstawienia sprawozdania komisji do dnia 21 lipca 2020 r.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reptrywizacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami (druki nr 420 i 451).

Proszę teraz pana posła Marka Asta o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Marek Ast:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reptrywizacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami, druki nr 420 i 451.

Marszałek Sejmu zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu skierowała w dniu 17 czerwca 2020 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka do pierwszego czytania. Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 18 czerwca i 8 lipca 2020 r. wnosi: Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Jednocześnie komisja zgodnie z art. 43 ust. 3 regulaminu Sejmu przedstawia na żądanie wnioskodawców trzy wnioski mniejszości zgłoszone przez klub Lewicy, które nie zyskały akceptacji komisji. Warto jednak podkreślić, że komisja w uzgodnieniu z wnioskodawcami i stroną rządową zaakceptowała trzy inne wnioski Lewicy, co pokazuje, że projekt był procedowany ponad partyjnymi podziałami, co daje naprawdę dużą satysfakcję.

Komisja nad projektem, tak jak już wspominałem, pracowała na dwóch posiedzeniach. Rzeczywiście projekt zyskał poparcie praktycznie wszystkich klubów Wysokiej Izby, więc to bardzo dobrze rokuje dla funkcjonowania tej ustawy. Wobec powyższego w imieniu komisji wnoszę jak na wstępie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy pan poseł Marek Ast w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Marek Ast:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość mam zaszczyt przedstawić stanowisko klubu odnośnie do sprawozdania komisji o projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Myślę, że po tym procedowaniu w pierwszym czytaniu projektu ustawy w Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka warto przypomnieć główne założenia tego projektu właśnie z uwagi na to, że pierwsze czytanie odbywało się nie tutaj, na sali plenarnej, tylko w komisji. Projekt, o czym już jako sprawozdawca komisji wspominałem, ma poparcie rzeczywiste szerokie, jeżeli chodzi o wszystkie strony zasiadające w Sejmie. Wynika to z tego, że on powstał w celu zapewnienia sprawniejszego działania komisji na rzecz realizacji jej ustawowych zadań. Analiza przepisów ustawy doprowadziła wnioskodawców do przekonania, że jest jednak uzasadnione na tym etapie wprowadzenie zmian legislacyjnych, które będą przeciwdziałały przewlekłości postępowań toczących się przed komisją oraz służyły zwiększeniu zaufania obywateli do komisji.

Główne kierunki zmian, które zostały zaproponowane, dotyczyły udzielenia pełnomocnictwa, chodzi o adwokata lub radcę prawnego, do reprezentowania komisji czy poszerzenia dotychczasowego katalogu przesłanek będących podstawą do nałożenia obowiązku zwrotu równowartości nienależnego świadczenia. Ponadto w celu usprawnienia i przyspieszenia procedury przyznawania przez komisję na rzecz pokrzywdzonych lokatorów nieruchomości warszawskich odszkodowań oraz zadośćuczynień zaproponowano również w przedmiotowym projekcie regulację, zgodnie z którą sprzeciw od decyzji komisji przyznających odszkodowanie lub zadośćuczynienie przysługiwać będzie jedynie lokatorom nieruchomości warszawskich. Z uwagi na wyłączenie możliwości zgłoszenia sprzeciwu przez m.st. Warszawę logiczną konsekwencją takiego kierunku zmian legislacyjnych jest przyjęcie, że zaskarżone decyzje w trybie dotychczasowych przepisów przysługujących odszkodowanie lub zadośćuczynienie uważa się za ostateczne i prawomocne, zaś odszkodowanie oraz zadośćuczynienie zostaną wypłacone uprawnionym osobom w terminie 14 dni od daty wejścia w życie niniejszej ustawy.

Te zmiany, te propozycje spotkały się ze zdecydowanym poparciem ze strony stowarzyszeń lokatorskich. Ale, co warto podkreślić, również ze strony właścicieli była akceptacja dla tego projektu. To pokazuje, że zmiany idą w dobrym kierunku i zasługują na poparcie. Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość będzie głosował za przyjęciem dzisiaj procedowanej ustawy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Teraz w imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska pan poseł Michał Szczerba.

Poseł Michał Szczerba:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Po 5 latach rządów PiS Warszawa i inne miasta czekają na dużą ustawę reprivatyzacyjną, ustawę, która była obiecana, a której założenia 3 lata temu na konferencji w Ministerstwie Sprawiedliwości przedstawiał Patryk Jaki z panem dr. Zaradkiewiczem. Minęły 3 lata, ustawy dużej jak nie było, tak nie ma.

Wysoka Izbo! Cały czas jedyną ustawą, która zadziałała, ustawą, która nie wyczerpuje potrzeb miasta stołecznego Warszawy, jest mała ustawa reprivatyzacyjna. Ale gdy była uchwalana, PiS wstrzymał się od głosu. Chroni ona dzisiaj instytucje kultury, szkoły, parki, obiekty sportowe. Ta nowelizacja ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych zaproponowana przez Klub Parlamentarny PiS to próba naprawiania własnych błędów. Od początku mówiliśmy, jakie to są błędy. Mówiliśmy, że ustawa o komisji weryfikacyjnej była pisana pośpiesznie i na kolanie. Jej celem nie było wcale powołanie instytucji, która rozwiąże kompleksowo problemy dzikiej reprivatyzacji i naprawi krzywdy lokatorów. Chodziło o coś innego. Widzieliśmy to doskonale w kampanii warszawskiej Patryka Jakiego. Kampania przegrana, wszyscy o tym pamiętamy. Wtedy temat komisji weryfikacyjnej, temat reprivatyzacji stał się jakby dla PiS-u mniej istotny.

Szanowni Państwo! Co jest w tej sprawie najważniejsze? W tej sprawie najważniejsze są kompleksowe rozwiązania, żeby nigdy więcej nie dochodziło do krzywd ludzkich, do dramatów, do tragedii. Nie może być tak, że pisane na kolanie ustawy, pośpiesznie, bez refleksji powodują tylko kłopoty i chaos prawny. Ta ustawa już raz była nowelizowana. Teraz jest nowelizowana po raz drugi. Tę złą ustawę trzeba oczywiście naprawić. Obietnica wypłaty odszkodowań była bez pokrycia, a one są potrzebne. Trzeba tę sprawę załatwić.

Takie od dawna było stanowisko klubu Koalicji Obywatelskiej, takie było stanowisko prezydenta Warszawy i warszawskiego ratusza. Dlatego jeszcze w poprzedniej kadencji złożyliśmy projekt osobnej ustawy o odszkodowaniach dla każdego lokatora, któremu pomoc się należała, a nie otrzymał jej, a nie tylko dla tych, których wybierze sobie sama komisja. Ale PiS ten projekt odrzucił. Również miasto Warszawa od roku wskazywało, jak tę ustawę trzeba poprawić, żeby można było wypłacać odszkodowania. Uchwalenie proponowanych teraz zmian otwiera drogę do ich wypłaty przynajmniej dla części osób. Ale to nie zmienia faktu, że to w ogóle nie załatwia

Posel Michał Szczerba

sprawy. To tylko mały krok odsuwający w czasie konieczność zmierzania się z największymi problemami. Projekt nie rozwiązuje problemów związanych z roszczeniami dawnych właścicieli nieruchomości przejętych na mocy dekretu o reformie rolnej, ustawy o przejęciu na własność państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej czy wielu innych obowiązujących do 1989 r. W dalszym ciągu polskie miasta zmagają się ze skutkami eliminowania z obrotu prawnego starych decyzji stanowiących podstawę nabycia gruntów przez Skarb Państwa.

Problem reprivatyzacji dotyczy całej Polski, a propozycje PiS dotyczą wyłącznie problemów wybranej grupy warszawskich lokatorów, bez szerszego spojrzenia na problem, z którym zmagają się w szczególności duże miasta w kraju.

Wysoka Izbo! Bez rozwiązań systemowych, kompleksowych, znajdujących równowagę pomiędzy prawami byłych właścicieli, interesem miast, prawem lokatorów a wartościami społecznymi ta ustawa będzie wyłącznie kolejną małą ustawą. Gdzie zatem jest obiecana duża ustawa, o której mówimy od 5 lat, a która była obiecana 3 lata temu? Bez niej duch reprivatyzacji nadal będzie straszył i będzie ona jak smok, któremu odcina się kolejne głowy, a na ich miejscu ciągle wyrastają nowe.

Klub Koalicji Obywatelskiej popiera projekt, ale wymaga on przyjęcia kilku zmian i doprecyzowania części zapisów, aby zapewnić trwałość i pewność orzeczeń reprivatyzacyjnych, które będą skarżone przez dawnych właścicieli do sądów administracyjnych. Na konieczność tych zmian wskazuje również Prokuratoria Generalna. Nie mogą znaleźć poparcia zapisy, które de facto pozbawiają byłych właścicieli jakichkolwiek praw do zwrotu utraconego mienia bez jakiegokolwiek rekompensaty. Uregulowania wymaga też kwestia odpowiedzialności odszkodowawczej po stronie Skarbu Państwa. Przyjęcie zaproponowanych przepisów bez zmian wskazanych przez miasto (*Dzwonek*) naraża miasto na znaczną odpowiedzialność odszkodowawczą na rzecz dawnych właścicieli nieruchomości.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Posel Michał Szczerba:

Wysoka Izbo! Popierając ten projekt ustawy, składamy poprawki do tego projektu. Tych poprawek jest 13. Bardzo liczymy, że Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka pozytywnie zarekomenduje te poprawki, a Wysoka Izba te poprawki przyjmie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.

Proszę, teraz pani poseł Magdalena Biejat w imieniu klubu parlamentarnego Lewicy.

Posel Magdalena Biejat:

Wysoka Izbo! Dom jest miejscem, do którego wracamy zmęczeni, by odpocząć, w którym spędzamy czas z rodziną. To fundament równowagi w innych obszarach życia: zawodowym, zdrowotnym, rodzinnym. Posiadanie domu, własnego miejsca, w którym możemy się schronić i zregenerować, jest jedną z podstawowych potrzeb człowieka i obywatela.

Ta potrzeba znajduje swoje odzwierciedlenie w polskiej konstytucji. Art. 75 mówi: władze publiczne prowadzą politykę sprzyjającą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych obywateli, w szczególności przeciwdziałają bezdomności, wspierają rozwój budownictwa socjalnego oraz popierają działania obywateli zmierzające do uzyskania własnego mieszkania. Ochronę praw lokatorów określa ustawa.

Niestety, od 30 lat kolejne ekipy rządzące nie wiązały się należycie z tego konstytucyjnego obowiązku. Podstawowe potrzeby tysięcy lokatorów, polskich obywateli okazywały się mniej ważne od interesów właścicieli, osób z roszczeniami. Były tak mało istotne dla urzędników, sędziów, biznesmenów zajmujących się reprivatyzacją, że nie dokładano starań, aby dokumenty należycie sprawdzić, potwierdzić ich autentyczność, odszukać faktycznych spadkobierców lub stwierdzić ich brak. Kwitły przestępcze procedury i korupcja, a lokatorzy byli bestialsko nękani przez firmy wyspecjalizowane w czyszczeniu kamienic. Postępowania reprivatyzacyjne toczyły się ponad głowami skazanych na niepewność mieszkańców, którym odmawiano prawa do wglądu w dokumentację czy choćby rzetelnej informacji co do zaawansowania procesu reprivatyzacyjnego, a co za tym idzie – do informacji o ich sytuacji i ich przyszłości. W efekcie lokatorzy – często osoby starsze, z niepełnosprawnościami, niezamożne – latami żyli w niepewności i stresie. Przez 30 lat lokatorzy kamienic oraz władze samorządowe prosili o uregulowanie kwestii roszczeń reprivatyzacyjnych, o stworzenie systemowych rozwiązań, które zagwarantowałyby cywilizowane, humanitarne rozstrzygnięcia w sporze pomiędzy prawami mieszkaniowymi obywateli a prawem własności. Po dzięki reprivatyzacji, która w szczególnym stopniu dotknęła Warszawę, apelowali o sprawiedliwość i jak dotąd jej nie otrzymali.

Tymczasem reprivatyzacja to problem nie tylko Warszawy. To problem Krakowa, to problem Poznania, Lublina i innych miast. Wnioski reprivatyzacyjne pojawiają się także na wsiach. Problem reprivatyzacji nie dotyczy tylko lokatorów nieruchomości,

Posel Magdalena Biejat

do których pojawiają się roszczenia, ale także właścicieli kamienic stojących na takich gruntach, mieszkańców miast korzystających z instytucji publicznych, do których są roszczenia reprivatyzacyjne, czy wreszcie samorządów, które nie mogą tych budynków remontować ani w nie inwestować.

W rzeczywistości problem reprivatyzacji dotyka więc milionów Polek i Polaków. Zarówno mała ustawa reprivatyzacyjna, jak i komisja reprivatyzacyjna nie rozwiązały skutecznie problemów natury prawnej, nie zakończyły dramatów ponad 100 tys. ludzi bezpośrednio dotkniętych problemem roszczeń. Szacuje się, że komisja reprivatyzacyjna, która zajmuje się jedynie sprawami warszawskimi, musiałaby pracować do 2050 r., aby zweryfikować wszystkie 4 tys. postępowań toczących się w stolicy. Wadą dotychczasowych rozwiązań, źródłem ich nieskuteczności jest przede wszystkim ich niekompletność.

Poszczególne rozwiązania obejmują jedynie wycinek problemu, skupiają się tylko na stolicy i nie uwzględniają wszystkich kategorii reprivatyzowanych nieruchomości ze względu na sposób ich przejęcia przez państwo. Nowelizacja, o której dziś rozmawiamy, po raz kolejny jedynie koryguje z gruntu wadliwe i nieskuteczne przepisy.

Jest to dobra nowelizacja. Lewica zgłasza za jej przyjęciem. Doceniamy dobre intencje. Poprzemy każde rozwiązanie, które choć w niewielkim stopniu poprawi sytuację obywateli. Nasz klub zgłosił swoje poprawki do ustawy, które m.in. uniemożliwią zwrot budynków mieszkalnych z zasobu publicznego. Część z tych poprawek została przyjęta w czasie prac komisji, a dziś zgłaszamy kolejne. Liczymy na ich poparcie przez obóz rządzący i przez opozycję.

Ale Lewica nie zamierza na tym poprzestać. Zawsze broniliśmy i będziemy bronić podstawowego, konstytucyjnego prawa obywateli do bezpieczeństwa mieszkalnego. Broniliśmy lokatorów przed eksmisjami, byliśmy z nimi podczas ulicznych demonstracji, a dziś bronimy ich praw i zabiegamy o sprawiedliwość dla nich tutaj, w Sejmie. Dlatego stworzyliśmy projekt ustawy reprivatyzacyjnej, który w najbliższym czasie, mamy nadzieję, trafi pod obrady Sejmu. Projekt Lewicy to rozwiązanie kompleksowe, które obejmie wszystkie rodzaje roszczeń na terenie całego kraju, a nie tylko w Warszawie, i który odda sprawiedliwość lokatorom oraz zagwarantuje uczciwą wycenę nieruchomości i wysokość odszkodowań opartą na wartości faktycznie odziedziczonego majątku.

Doceniamy dobre intencje obozu rządzącego oraz podjęcie trudnego tematu reprivatyzacji. Liczymy na to, że docenicie merytoryczną wartość projektu ustawy reprivatyzacyjnej klubu Lewicy i poprzecie to niezwykle potrzebne i wyczekiwane przez obywateli rozwiązanie, tak jak my dziś doceniamy i popieramy wasze. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Teraz w imieniu klubu parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego pan poseł Krzysztof Paszyk.

Posel Krzysztof Paszyk:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Panie Ministrze! Chciałbym w imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15 przedstawić stanowisko dotyczące sprawozdania komisji sprawiedliwości o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich wydanych z naruszeniem prawa oraz ustawy o gospodarce nieruchomościami. Dla ścisłości, projekt jest opatrzony drukami nr 420 i 451.

W omawianym projekcie zaproponowano regulację, zgodnie z którą sprzeciw wobec decyzji komisji przyznających odszkodowanie lub zadośćuczynienie przysługiwać będzie jedynie lokatorom nieruchomości warszawskich. Projekt przewiduje jednocześnie, że miasto Warszawa zostanie pozbawione prawa do wniesienia sprzeciwu. W konsekwencji autorzy projektu zaproponowali, aby wszystkie decyzje przyznające odszkodowanie lub zadośćuczynienie zaskarżone w trybie dotychczasowych przepisów zostały uznane za ostateczne i prawomocne. Oznacza to, że przyznane na ich podstawie odszkodowania oraz zadośćuczynienia miałyby zostać wypłacone uprawnionym osobom w terminie 14 dni od daty wejścia w życie ww. przepisów.

Projekt rozszerza także katalog przesłanek, które uniemożliwiają reprivatyzację, poszerzając go m.in. o przypadek zajmowania lokalu, nieruchomości przez lokatora, a także przeznaczenie nieruchomości na cele związane z nauką, oświatą i kulturą, położenie gruntu w ramach, na obszarze publicznego kompleksu wypoczynkowego lub niemożność pogodzenia reprivatyzacji z prawidłowym ukształtowaniem stosunków sąsiedzkich.

Zgodnie z projektem osoba składająca wniosek reprivatyzacyjny nie może być reprezentowana przez kuratora spadku lub kuratora ustanowionego dla osoby nieznanej z miejsca pobytu. To samo dotyczy ewentualnych następców prawnych tej osoby. Projekt zakłada również odmowę reprivatyzacji na rzecz osoby, która nabyła prawo lub roszczenie od kuratora spadku lub kuratora ustanowionego dla osoby nieznanej z miejsca pobytu, jeżeli nie było podstaw do jego ustanowienia.

Wysoka Izbo! I to są niewątpliwie rozwiązania, które będą przeciwdziałać tym haniebnym procedurom praktykowanym przez tzw. handlarzy roszczeń, prowadzącym do wielkich dramatów i cierpień za-

Posel Krzysztof Paszyk

mieszkujących te nieruchomości osób i ich rodzin. Do dzisiaj w wielu przypadkach ta trauma się ciągnie.

Natomiast, idąc śladem moich przedmówców, chciałbym wykorzystać ten moment, aby wyrazić też ubolewanie, że podobny problem nie dotyczy tylko Warszawy, ale właściwie całej Polski (*Oklaski*), mniejszych i większych miejscowości, łącznie z małymi gminami. Tam też nieuregulowane są kwestie związane z reprowaryzacją i niewątpliwie ten problem będzie się ciągnął. Też nad tym ubolewam, że projektodawcom zabrakło determinacji, odwagi – nie wiem. Może się dowiemy, dlaczego nie rozszerzono zakresu regulacji, która dotyczy Warszawy, na pozostałe miejsca i sytuacje, których w całym kraju również jest bardzo, bardzo wiele.

Chciałbym w imieniu naszego klubu Koalicji Polskiej zachęcić dzisiaj rząd, poprzez pana ministra, do tego, żeby nie robić uników, ale zmierzyć się z tym problemem, bo on będzie wracał, nie zostanie zapomniany. Wiadomo, te problemy w Warszawie były niezwykle spektakularne, ale powtórzę jeszcze raz: one nie sprowadzają się tylko do Warszawy. Myślę, że bylibyśmy gotowi rozmawiać tu, w Izbie, o rozwiązaniach, które by pozwoliły uregulować problem kompleksowo. (*Oklaski*)

Natomiast w imieniu Koalicji Polskiej, jeśli chodzi o ten projekt, deklaruje wolę (*Dzwonek*) udziału w dalszych pracach nad nim. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.

Teraz głos ma poseł Jakub Kulesza...

Pan poseł Grzegorz Braun w imieniu Koła Poselskiego Konfederacja.

Posel Grzegorz Braun:

Szczęść Boże!

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Kilka spraw naraz, w telegraficznym skrócie.

Przede wszystkim przestańmy tutaj używać postpeerelowskiej nowomowy. Nie żadna reprowaryzacja, tylko po prostu zwrot mienia zagrabionego. Albo jest prawo własności, albo go nie ma. (*Oklaski*) Lewica nigdy nie przestanie nas zadziwiać swoją inwencją językową. Bezpieczeństwo mieszkaniowe. My przebijamy to i mówimy: sprawiedliwość dziejowa mieszkaniowa. Przebijamy i mówimy: sprawdzam. Popieramy rzecz jasna wszystkie działania, które zmierzają do zwrócenia tego, co się komu należy, ale zrobiliście do tego taką specustawę, tak jak kolega to przed chwilą stwierdził, wycinkowe rozwiązywanie problemu, m.st. Warszawa, pod publikę działania komisji. Przy tym pod pretekstem chyba walki z wirusem zawirusowaliście tę ustawę i tam, w tej ustawie, jest fikcja dorę-

czeń. Chcielibyśmy uniknąć tej fikcji. Poprawka koła Konfederacja. Bardzo proszę w dalszej pracy wziąć tę poprawkę pod uwagę.

Kontynuują moi koledzy. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Posel Konrad Berkowicz, koło Konfederacja.

Posel Konrad Berkowicz:

Szanowni Państwo! Przewodniczący Ast przed chwilą powiedział, że doszło do porozumienia ponad partyjnymi podziałami, i rzeczywiście partyjne podziały zostały przezwyciężone przez wspólnotę idei. A ideą, która połączyła m.in. Prawo i Sprawiedliwość ze zjednoczoną Lewicą, jest idea socjalistyczna. Prawo własności – święte dla każdego konserwatysty, oczywiste dla każdego wolnościowca – ma według członków komisji zostać wyrzucone na śmietnik. Dlaczego? Bo liczy się teraz, cytuję tu jednego z posłów, członka komisji sprawiedliwości, prawo do mieszkania, które, uwaga, jest prawem człowieka. (*Wesołość na sali, oklaski*) A więc tradycyjne, naturalne prawo własności ma być zastąpione nowotworem ideologicznym, wykwitem rewolucji komunistycznej. Ja rozumiem, że mieć gdzie mieszkać to jest ważna sprawa, ale dlatego rząd powinien przestać przeszkadzać się bogacić, przestać przeszkadzać biurokracją, wysokimi podatkami i przestać dawać sygnał ludziom, że nie warto się bogacić, bo w każdej chwili majątek, który zgromadzą, w imię tej idei komunistycznej mogą stracić na rzecz tych, którzy się wzbogacili mniej, żeby było równo.

Ja powiedziałem tu mocne słowa, bo rzeczywiście twierdzę, że jesteście komunistami, czy to bezbożnymi (*Wesołość na sali*), czy to z krzyżem w zębach – jesteście komunistami. To jest kontrowersyjne stwierdzenie, więc podeprę się waszym autorytetem. Słowa premiera Morawieckiego sprzed kilku miesięcy brzmią: Możemy sobie tak szczerze powiedzieć: ta myśl, robotnicza myśl socjalistyczna jest głęboko w filozofii Prawa i Sprawiedliwości obecna. (*Oklaski*) Na to można odpowiedzieć tylko słowami Czesława Miłosza: „Zagłądali do kufów, zagłądali do waliz, / nie zajrzeli do dupy – tam miałem socjalizm”. (*Wesołość na sali*) Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Posel Jakub Kulesza.

Posel Jakub Kulesza:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Już się bałem, że za cytowanie Miłosza będzie jakaś kara dla posła Berkowicza. Całe szczęście obyło się bez.

Posel Jakub Kulesza

O czym my tutaj dzisiaj mówimy? Mówimy o negatywnych skutkach ogromnego problemu, a państwo te negatywne skutki chcą łączyć jakimiś wyborczymi komisjami, które powstały na użytek kampanii wyborczej samorządowej w Warszawie, a nie patrzą państwo na źródło problemu. Co jest źródłem problemu? Oczywiście komunizm, który zagraził prywatne mienie, doprowadził do tego, że gros nieruchomości, tysiące nieruchomości w Polsce, nie mając swojego właściciela, niszczyją i w zasadzie niedługo nie będą miały wartości. Oczywiście na tym zyskały mafie poprzez różne przekręty, ale głównym winowajcą są te wszystkie ugrupowania zasiadające w Sejmie, poza Konfederacją, które przez lata nie doprowadziły do uchwalenia w Polsce ustawy reprivatyzacyjnej czy ustawy o odszkodowaniach. Polska jest jedynym krajem w bloku postkomunistycznym, w którym nie uchwalono takiej ustawy. *(Oklaski)* Ostatnia taka ustawa została zablokowana przez prezydenta Kwaśniewskiego.

Szanowni Państwo! Ja bym chciał, żebyśmy wreszcie zlikwidowali problem nieuregulowanego stosunku własnościowego i przystąpili do prac może nie nad ustawą reprivatyzacyjną, ale przynajmniej nad ustawą o odszkodowaniach, ustawą, która także ureguluje stosunek własnościowy, bo państwo zrzucili to na sądy. Sądy działają tak, jak działają, mamy problemy wtórne, które państwo chcą teraz łączyć kolejnymi regulacjami, kolejnym zagmatwaniem. Mamy kolejną nowelizację tej ustawy o komisji, a komisja ma też kolejne problemy, bo państwo np. wyłączają kolejne przesłanki zwrotu nieruchomości, także wykraczają poza warunek dotyczący nieruchomości, która ma służyć użyteczności publicznej. My na to się nie godzimy. Uważamy, że jeżeli chcemy rozwiązać problem i też sprawić, by własność w Polsce miała właściciela, a nie niszczała *(Dzwonek)*, nie była niszczona przez brak nadzoru właścicielskiego, trzeba uchwalić odpowiednią ustawę. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Przystępujemy teraz do pytań.

Do pytań zgłosiło się 15 pań i panów posłów.

Zamykam listę zgłoszonych do pytań.

Wyznaczam czas na pytanie – 1 minuta.

Jako pierwsza pani poseł Hanna Gill-Piątek, klub Lewicy.

Bardzo proszę.

Posel Hanna Gill-Piątek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wybrzmiał głos oprawców, teraz może coś głosem pokrzywdzonych. Targowa 47 – grzywna dla lokatorów za transparent

w obronie ich praw. Kilińskiego 89 – kamienica, którą podpalili tzw. nieznani sprawcy, razem z lokatorami w środku. Tuwima 48 – lokatorzy odcięci od miasta po prostu bramą zamkniętą przez właściciela. Odcinanie wody, niszczenie klatek – tak dziś wygląda rzeczywistość w przypadku lokatorów w reprivatyzowanych kamienicach w Łodzi, a problem dotyczy miast w całej Polsce.

Kupcy roszczeń i mafia reprivatyzacyjna mają się doskonale, bo ani PO, ani PiS nie zależało przez lata, aby ten problem rozwiązać, czego przykładem jest przedstawiany projekt. Łódź od 8 lat walczy o każdą miejską kamienicę. To ponad 100 procesów dotyczących 300 nieruchomości, w których opieramy się nawet na Kodeksie Napoleona. W tym czasie PiS woli lansować się w nieskutecznej komisji. Panie premierze, panie ministrze, kiedy wreszcie doczekamy się ustawy reprivatyzacyjnej dla całej Polski *(Dzwonek)*, nie tylko dla Warszawy? *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Franciszek Sterczewski, klub Koalicja Obywatelska.

Posel Franciszek Sterczewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ta ustawa to z pewnością krok w dobrą stronę, gdyż ograniczy to patologię reprivatyzacji. Pozbywanie się z kamienic lokatorów jest jednym z najbardziej haniebnych epizodów w naszej najnowszej historii. Żałuję jednak, że nie wykorzystano tej okazji do podjęcia jeszcze bardziej skutecznych działań. Zaproponowane przepisy nie określają jednoznacznie sposobu wyceny nieruchomości, co oznacza, że wciąż utrzymany może zostać reprivatyzacyjny biznes.

W związku z tym chciałbym zapytać, jakie działania zamierza podjąć rząd, żeby rekompensaty za nieruchomości były naliczane od wartości w dniu nacjonalizacji, a nie wartości obecnej. To byłaby prawdziwa zmiana, która doprowadziłaby do zakończenia tej haniebnej procedury. Po drugie, problem nie dotyczy tylko Warszawy. Kiedy możemy się spodziewać rozwiązań także dla innych miast, dla Poznania, Wrocławia itd.?

Z tego miejsca dziękuję Beacie Siemieniako, Katarzynie Czarnocię, wszystkim innym, którzy walczą o prawa lokatorów. To dzięki wam ta ustawa jest dzisiaj procedowana. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Posel Wanda Nowicka, klub Lewicy.

Posel Wanda Nowicka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ustawa, o której dyskutujemy, to nie jest ustawa reprivatyzacyjna, tylko ustawa odszkodowawcza dla lokatorów warszawskich. Odszkodowania to ważne kwestie, ale niewystarczające i nie można uciekać od tego problemu, jeśli chodzi o resztę kraju. Sprawy związane z własnością gruntów czy kamienic w całej Polsce należy raz na zawsze uregulować i nie może być tak, że jedynie decyzje administracyjne i wyroki sądowe rozstrzygają te kwestie. Nie może również być tak, że nie bierze się pod uwagę zasiedzenia, przedawnienia roszczeń czy nakładów na nieruchomości przy rozliczaniu z właścicielami. Problemem jest również brak właściwych wpisów do ksiąg wieczystych, co miało miejsce np. w Gliwicach, gdzie spadkobiercy właścicieli gruntów rolnych odsprzedali swoje ziemie biznesmenowi jako grunt rolny, mimo że wiedzieli, że to nie jest grunt rolny. Gmina musiała to odkupić za wiele milionów złotych, co obciążyło mieszkańców miasta. Na Śląsku z roszczeniami ciągle (*Dzwonek*) występują właściciele kamienic i gruntów. Panie ministrze, kiedy będzie prawdziwa ustawa...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Mirosław Suchoń, Koalicja Obywatelska.
Jest pan poseł?
Pan poseł Paweł Krutul, klub Lewicy.

Posel Paweł Krutul:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W ustawie przyznają państwo dodatkowe uprawnienia komisji, którą wcześniej kierował Patryk Jaki, ale nie ma podstaw prawnych do tego, by te przyznane przywileje miały moc prawną. Brak podstaw prawnych do przydzielania odszkodowań, szacowania obowiązujących kwot do zwrotu lub wywłaszczenia. O ile trzeba było już dawno stworzyć dużą ustawę reprivatyzacyjną, i to jest oczywiste, o tyle teraz nie ma powodów do dawania kolejnych martwych w świetle prawa kompetencji komisji, która będzie służyła do atakowania przeciwników politycznych. Dlaczego ustawodawca świadomie uchwała słabej jakości prawo i przyznaje komisji przywileje, które nie mają żadnych podstaw i umocowania prawnego? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.
Pani poseł Katarzyna Ueberhan, klub Lewicy.

Posel Katarzyna Ueberhan:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Niniejsze przedłożenie w części nawiązuje również do ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami, w której odnajdziemy katalog celów publicznych, a wśród nich odnajdziemy budowę i utrzymanie dróg, lotnisk, budynków dla organów władzy, sądownictwa czy szkolnictwa, opiekę nad zabytkami i pomnikami, ale nie znajdziemy tego, co powinno być równie ważne, jeśli nie najważniejsze, czyli zaspokajania potrzeb mieszkaniowych osób przez zarządzających publicznym zasobem mieszkaniowym. Lewica złożyła stosowną poprawkę, która tę lukę wypełnia. Niestety, została ona odrzucona w trakcie prac komisji.

Stąd moje pytanie. Czy Wysoka Izba tę poprawkę będzie chciała jednak przyjąć, ponieważ będziemy nad nią tak czy inaczej procedować? Kolejne pytanie. Kiedy wreszcie będzie duża ustawa reprivatyzacyjna? Tutaj mamy przykład ustawy tylko dla miasta Warszawy, a problem reprivatyzacji, problem odszkodowań dla mieszkańców to nie tylko (*Dzwonek*) problem Warszawy, ale całej Polski. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Posel Robert Winnicki, koło Konfederacji.

Posel Robert Winnicki:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Mam dwie uwagi i jedno pytanie. Pierwsza uwaga. Trzeba mieć świadomość, że po wojnie wielu właścicieli, również spadkobierców, po prostu nie żyło. I o ile w dużym, w znaczącym, w przeważającym stopniu była to zorganizowana grabież, jakiej dopuściło się państwo komunistyczne, to trzeba też powiedzieć, że w ograniczonym zakresie po prostu nie można było dopuścić do tego, żeby Warszawa dziesiątki lat po wojnie wyglądała jak chociażby dzisiaj Aleppo.

Druga uwaga. Doceniam fakt, iż znajduje się w tej ustawie zapis, który rozszerza nieco kompetencje, by odbierać i nakładać odpowiednie kary na spółki córki handlarzy roszczeń. Ale zasadnicze pytanie brzmi: Dlaczego w tej ustawie pojawia się de facto likwidacja przesłanki sprawdzenia? Bo my to traktujemy... Patrzę na to trochę jak na wywieszenie białej flagi wobec mafii reprivatyzacyjnej. (*Dzwonek*) To jest pytanie do pana ministra.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Posel Daria Gosek-Popiołek, klub Lewicy.

Poseł Daria Gosek-Popiołek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! To jest bardzo ważny i potrzebny projekt ustawy. Jeden z tych projektów, które pomimo że były tak potrzebne, kazały na siebie czekać ponad 20 lat. Chcę jednak zwrócić uwagę na jedną prostą sprawę. Choć komisja weryfikacyjna zasadniczo zazwyczaj staje po stronie lokatorów, to sami lokatorzy w postępowaniach przed komisją mają jednak ograniczoną podmiotowość. Można by to zmienić, gdyby na wniosek lokatorów przewodniczący komisji mógł dopuścić ich do udziału w postępowaniu na prawach strony. I tu pytanie: Czy ewentualnie możemy liczyć na poparcie takiej poprawki? Ona po prostu bardzo ułatwiłaby sytuację lokatorom i byłaby dowodem na to, że traktujemy ich jako stronę, bo de facto w tych postępowaniach powinni mieć taki status. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.

Pani poseł Karolina Pawliczak, klub Lewicy.

Poseł Karolina Pawliczak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Niniejsza ustawa pozwoli oczywiście zabezpieczyć prawa lokatorów i faktycznie przerwać dziką reprivatyzację nieruchomości wraz z jej lokatorami. Ten fakt oczywiście cieszy, choć ta ustawa nie jest wolna od ułomności. Pytam bowiem: Co z resztą kraju? Warszawa to przecież nie wszystko. W moim rodzinnym Kaliszu taki sam los spotkał kilkadziesiąt kamienic i ich lokatorów. Mamy te same problemy. Proces czyścicieli kamienic kosztem uboższej części społeczeństwa trwa bowiem od lat i dotyczy wielu miast w naszym kraju. Lewica złoży kompleksowy projekt ustawy, przedstawiliśmy już publicznie jej wstępne założenia i mam nadzieję, że spotka się to z taką samą życzliwością. O tę życzliwość i wsparcie będziemy zabiegać. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Maciej Konieczny, klub Lewicy.

Poseł Maciej Konieczny:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dużo słyszeliśmy tutaj o świętym prawie własności, ale jeśli spojrzymy chociażby na historię Warszawy i przyjrzymy się konkretnie, to zobaczymy, że to jest historia, w której miasto było w gruzach, ludzie pracą społeczną i własnym wysiłkiem odbudowali kamienice, mieszkali w nich i po kilkadziesiąt lat przychodzi jakiś

cwaniak i chce im tę kamienicę zabrać. Dla mnie to jest święte prawo złodziejstwa, a nie święte prawo własności. Czas, żeby w końcu prawo do złodziejstwa przestało być święte. Dlatego potrzebujemy dużej ustawy reprivatyzacyjnej, i Lewica ją złoży. Potrzebujemy dużej ustawy reprivatyzacyjnej, która będzie ostatecznie rozwiązywała kwestie roszczeń, która zakaze zwrotu kamienic w naturze, która wygasi roszczenia o rekompensatę wynoszącą 10% wartości, i to obliczonej w czasie przejęcia kamienicy, czyli ostatecznie rozwiąże jeden z największych skandali, z jakimi mierzyliśmy się w ciągu ostatnich dekad. Oczywiście liczymy na to, że Prawo i Sprawiedliwość *(Dzwonek)* taką ustawę poprze. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pani poseł Paulina Matysiak, klub Lewicy.

Poseł Paulina Matysiak:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Powstrzymanie zwrotów nieruchomości zamieszkałych przez lokatorów w naturze powinno być priorytetem i tutaj projekt ustawy wychodzi naprzeciw naszym oczekiwaniom. Natomiast odmowa zwrotu nieuchronnie wiąże się z koniecznością wypłacenia odszkodowania. Te odszkodowania są dzisiaj często zawyżone. Nieruchomości przejęte w 1945 r. często były kupą gruzów, i to kupą gruzów z zadłużeniem. Na tych gruntach odbudowano budynki, dokonano oddłużenia, ich wartość znacząco wzrosła. I tutaj pytanie: Czy Ministerstwo Sprawiedliwości dostrzega potrzebę przyjęcia takich zapisów, które urealnią wycenę nieruchomości, tak by odpowiadała ona stanowi, w jakim nieruchomości rzeczywiście znajdowały się po II wojnie światowej? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Tomasz Olichwer, Koalicja Obywatelska.

Poseł Tomasz Olichwer:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Przy okazji procedowania nad tym punktem obrad chciałbym zwrócić uwagę na jeszcze inną niesprawiedliwość, dotyczącą tzw. polityki mieszkaniowej, a mianowicie dotyczącą Spółki Restrukturyzacji Kopalń w Bytomiu. Wielu lokatorów mieszkań zakładowych zarządzanych przez tę spółkę od nawet kilkunastu lat zabiega o wykup swoich mieszkań zgodnie z ustawą. Mieszkańcy, którzy do tej pory żyją w budynkach od lat nieremontowanych, zwykle płacąc wysoki czynsz,

Posel Tomasz Olichwer

chcą wreszcie sami zadbać o siebie, tworząc wspólnoty, aby ich warunki mieszkaniowe i życiowe uległy znaczącej poprawie. Niestety spółka, zapewniając w kolejnych pismach, że wychodzi naprzeciw oczekiwaniom najemców, postępuje w tej sprawie zbyt powoli, robi za mało. Dlatego chciałbym zapytać: Kiedy rząd zamierza zająć się tą kwestią, która również narusza zasady sprawiedliwości społecznej? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Krzysztof Śmiszek, klub Lewicy.

Posel Krzysztof Śmiszek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chciałbym kontynuować myśl rozpoczętą przez przewodniczącego Asta. Dziękuję za wyjątkowo dobrą atmosferę podczas pracy w komisji. Od Lewicy, przez Platformę, po Prawo i Sprawiedliwość mamy tę świadomość dziejową, że ta ustawa jest potrzebna. Nie słuchamy pohukiwań społecznych darwinistów z Konfederacji i pracujemy nad dobrymi rozwiązaniami. Lewica proponowała i będzie proponować – i będziemy przy tym obstawać – aby do ustawy wpisać jak najszerzy katalog sytuacji, na podstawie których będzie można składać wnioski o zadośćuczynienie i odszkodowanie, ponieważ katalog tych sytuacji, stosowany przez tych, którzy chcą odzyskiwać w sposób nielegalny kamienice, jest bardzo duży. Te sytuacje są obrzydliwe i ohydne – zastraszanie, dokwaterowywanie lokatorów, zajmowanie lokali. Te sytuacje trzeba wpisać do katalogu przesłanek, na podstawie których lokatorzy, mieszkańcy będą mogli *(Dzwonek)* składać te wnioski. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Jan Mosiński, klub Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Jan Mosiński:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Czy prawdą jest, że w okresie rządów Platformy Obywatelskiej, a więc pani prezydent Hanny Gronkiewicz-Waltz, prezydenta Marcina Świącieckiego, pana Pawła Piskorskiego, na ogólną liczbę 4200 decyzji zwrotowych ponad 80% to decyzje właśnie tej trójki prezydentów, a więc pani prezydent Waltz, panów Piskorskiego i Świącieckiego? Czy prawdą jest, że komisja zbadała ponad 3 tys. decyzji, wykazując, że m.st. Warszawa zwróciło wartość tego mienia w kwocie ponad 21 mld zł? Czy prawdą jest, że ten wynik

reprivatyzacyjny, jeśli chodzi o reprivatyzację niezgodną z prawem, jest równy kwocie ponad 12 mld zł? I czy prawdą jest, panie ministrze, że te zmiany, które teraz wprowadzamy *(Dzwonek)*, chodzi o zmiany à propos odszkodowań i zadośćuczynień, pozwolą ukrócić sobie państwo władz m.st. Warszawy?

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Dariusz Wieczorek, klub Lewicy.

Posel Jan Mosiński:

I na koniec...

(Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie)

To Aleksander Kwaśniewski zawetował ustawę reprivatyzacyjną.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Panie pośle, przekroczył pan czas.

Pan poseł Dariusz Wieczorek, klub Lewicy.

Posel Dariusz Wieczorek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rzeczywiście sprawa reprivatyzacji stała się sprawą bardzo polityczną. Widać to zresztą po tym, co mówił mój przedmówca. Myślę, że nie powinniśmy na to patrzeć z punktu widzenia interesu politycznego, tylko z punktu widzenia tragedii ludzkich, które miały miejsce w związku z tym procederem odbywającym się w m.st. Warszawie.

Wielokrotnie padło tutaj to pytanie i myślę, że usłyszymy na nie odpowiedź: Czy jest planowany projekt ustawy reprivatyzacyjnej, który będzie dotyczył również innych miast? Prawdą jest taka, że ten problem nie dotyczy tylko Warszawy, ale również innych miast w Polsce.

Kolejne pytanie to kwestia zapisu w tej ustawie dotyczącego tego, że sprzeciwy, które dzisiaj złożyło miasto Warszawa, wobec tych decyzji, które już zostały wydane, mówiąc krótko, są tą ustawą odrzucone, w związku z czym decyzje w tej sprawie stają się prawomocne. Moje pytanie jest takie: Jaka jest liczba tych decyzji i jakiej kwoty to dotyczy *(Dzwonek)*, jeżeli chodzi o majątek i nieruchomości warszawskie? Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Pan poseł Mirosław Suchoń, klub Koalicji Obywatelskiej.

Posel Mirosław Suchoń:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Panie ministrze, moje pytanie dotyczy innych miast. Pamiętam, że kiedy rozmawialiśmy na temat pierwotnego projektu ustawy, to oczywiście zgłaszaliśmy szereg wątpliwości. Pamiętam też, że wnosiliśmy czy informowaliśmy, że tego rodzaju, różnego rodzaju wydarzenia spójne z tym, co miało miejsce w Warszawie, mają miejsce i w innych miastach w Polsce. Pamiętam, że wtedy rząd mówił, że oczywiście zajmie się tą sprawą. Do dzisiaj nie przedstawili państwo żadnej inicjatywy w tym zakresie.

W związku z tym pytanie: Kiedy pojawi się właśnie taka inicjatywa, kiedy spełnicie państwo obietnicę? Bo wykorzystywanie tego tematu tylko w odniesieniu do Warszawy rodzi podejrzenie, że to jest działanie wyłącznie polityczne, a przecież chodzi o sprawiedliwość. Chodzi o to, żeby jednak w całej Polsce było pod tym względem tak samo. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję.

Teraz głos zabierze sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan Sebastian Kaleta.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Sebastian Kaleta:**

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Dzisiaj pracujemy nad sprawą bliską każdej osobie, którą cechuje jakakolwiek empatia. Mówimy o sprawie warszawiaków, którzy przez lata w zaciszu swoich kamienic musieli znosić wielkie krzywdy i cierpienia. Pukali oni do wielu drzwi, ale te drzwi nie były przed nimi otwierane. Były to drzwi włodarzy m.st. Warszawy, były to drzwi polityków Platformy Obywatelskiej, którzy nie byli skłonni wysłuchać i sprawdzić, czy rzeczywiście w polskiej stolicy dzieje się tak, że mieszkańcy są pozostawieni sami sobie, że odcinane są im media, że ludzie cierpią, proszą o pomoc, bo tracą dach nad głową.

(*Posel Krzysztof Gadowski:* Od 2005 r. nic nie zrobiliście.)

Jednocześnie dowiedzieliśmy się po 2015 r., że oprócz tych krzywd było coś jeszcze: wokół warszawskiego ratusza, jak powiedziała sama pani prezydent Gronkiewicz-Waltz, działała grupa przestępcza. Była to grupa przestępcza osób bezwzględnie zarabiających na krzywdzie warszawiaków, osób, które wyciągały miliony z pieniędzy warszawskich podatników, które uwłaszczwały się bezprawnie na najcenniejszych warszawskich nieruchomościach. Powstała komisja

weryfikacyjna, która wyciągnęła na światło dzienne, zaprezentowała oblicze tej wielkiej afery, ale też odała głos tym, którzy przez lata byli pomijani.

Dzięki Wysokiej Izbie w poprzedniej kadencji parlamentu udało się przyjąć prawo, na podstawie którego te krzywdy z odzyskanych przez komisję środków powinny być naprawione w formie zadośćuczynień. Niestety politycy Platformy Obywatelskiej konsekwentnie odmawiają uznania tych krzywd. 250 osób, które powinny otrzymać kwotę 8 mln zł, musi dzisiaj sądzić się z prezydentem własnego miasta. Władze Warszawy ciągną swoich mieszkańców przed sądy. W imię czego? W imię tego, by w sporze politycznym nie uderzyć się w pierś i nie powiedzieć, że jednak ta formacja, która tutaj na sali zajmuje miejsce pośrodku, popełniła błędy, liczne zaniechania, które skutkowały cierpieniem tych ludzi.

Ustawa, nad którą procedujemy, zagwarantuje, że te krzywdy zostaną w końcu zadośćuczynione – to jest podstawowa rzecz, którą ta ustawa realizuje – i zabezpieczy inne osoby, które mieszkają w budynkach objętych roszczeniami i które boją się o dach nad głową, ponieważ były zapowiedzi, że w najbliższym czasie Warszawa przystąpi do zwrotów budynków w naturze. Dlatego ta ustawa jest bardzo potrzebna warszawiakom i tym, którzy cierpieli wskutek reprivatyzacji.

Natomiast część dyskusji została przeniesiona na problem ogólny i dotyczyła dużej ustawy reprivatyzacyjnej. Szanowni państwo, urodziłem się w 1989 r., kiedy rozpoczęły się przemiany ustrojowe w Polsce. Przez 30 lat problem reprivatyzacji nie został rozwiązany. Dlatego też ta propozycja, która znajduje się obecnie w Sejmie, jest kolejnym krokiem naprzód. Widzimy, że niestety nasze państwo nie uregulowało kwestii własnościowych. Podejmowanie kolejnych kroków, takich kroków jak ten, jest konieczne, by chronić poszczególne grupy osób, które mogą odczuwać negatywne skutki tego stanu prawnego. Tak jest z mieszkańcami Warszawy, dlatego ten projekt jest procedowany, dlatego ten projekt, mam nadzieję, zyska uznanie Wysokiej Izby.

Natomiast oczywiście dyskusja nie jest zamknięta. I liczę na to, że głosy, które się pojawiają, nie będą tylko biciem politycznej piany, jak w niektórych wystąpieniach, ale będą to konstruktywne propozycje, które podczas debat, np. z ust przedstawicieli Lewicy, w przedmiocie tej ustawy się pojawiły. Natomiast dzisiaj rozwiązujemy problem tysięcy warszawiaków, którzy boją się o dach nad głową, setek ludzi, których Rafał Trzaskowski i Hanna Gronkiewicz-Waltz ciągną po warszawskich sądach, mając naprawdę na niskim poziomie priorytetów ich cierpienia. Dlatego też sprawę powinny załatwić parlament i rząd, a ci ludzie w końcu powinni móc o tych krzywdach zapomnieć i powiedzieć, że polskie państwo tym krzywdom zadośćuczyniło. (*Oklaski*)

(*Posel Michał Szerba:* Jaki przegrał.)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Głos zabierze przedstawiciel wnioskodawców pan poseł Paweł Lisiecki.

Jest pan poseł Lisiecki?

(Poseł Paweł Lisiecki: Jestem, jestem.)

Proszę.

Poseł Paweł Lisiecki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Padło tutaj wiele różnego rodzaju deklaracji i oświadczeń, natomiast trzeba pewne rzeczy wyprostować.

Ten projekt nie jest ustawą reprivatyzacyjną, żebyście mieli państwo tego świadomość. To nie jest ustawa, która ma na celu zwracać nieruchomości, natomiast ma na celu doprowadzić do tego, żeby pewne prawa osób mieszkających w tych budynkach były zapewnione. Dekret Bieruta, który został wprowadzony w 1945 r., rzeczywiście zabierał prawo własności, i to w sposób bandycki, natomiast wprowadzał pewne możliwości, takie jak możliwość wypłaty odszkodowania, dania innej nieruchomości zamiennej. Komuniści sami tych praw nie chcieli przestrzegać. Dzisiaj w tych budynkach, które zostały zabrane na podstawie dekretu Bieruta, mieszkają ludzie, którzy podpisywali umowy najmu z m.st. Warszawą. Trzeba jasno powiedzieć, że ta sytuacja jest zarówno problemem dla lokatorów, jak i prawowitych właścicieli. Z jednej strony dla lokatorów, jeżeli chodzi o wysoki czynsz, a z drugiej strony dla właścicieli, ponieważ często dochód z czynszu nie pozwala tak naprawdę naprawić strat czy nie pozwala doprowadzić takich budynków do stanu, który pozwalałby na ich użytkowanie. I ten klincz między problemami lokatorów a problemami właścicieli powinny oczywiście rozwiązać władze państwa, bo władze państwa w pewien sposób są spadkobiercami tego problemu z okresu PRL-u.

Dzisiaj często dochodzi do sytuacji, w której roszczenia są zbywane przez prawowitych właścicieli na rzecz ludzi z mafii reprivatyzacyjnej, handlarzy roszczeń, którzy nabywają te roszczenia od tych właścicieli za ułamek wartości. I rzeczywiście, dobrze by było, aby również państwo wypłacało odszkodowania tymże prawowitym właścicielom. Natomiast sytuacja w tej chwili w m.st. Warszawie jest taka, że w tych zwróconych nieruchomościach znalazło się ok. 40 tys. ludzi, którzy podpisywali umowy najmu z m.st. Warszawą, z przedstawicielami władzy publicznej. Tymczasem zostali zwrócenii razem z tymi lokalami, a ich umowy były rozwiązywane przez osoby, które przejmowały kamienice. W tych przypadkach często naprawdę nie było podstaw prawnych.

Nie jest natomiast prawdą, że te nieruchomości w Warszawie otrzymywali wyłącznie złodzieje, bo trzeba sobie jasno powiedzieć, że w ok. 80% te decyzje

dotyczące zwrotów były kierowane do prawowitych właścicieli. Natomiast szacujemy, że w ok. 20% były to budynki przejmowane przez mafie reprivatyzacyjną, handlarzy roszczeń, czyścicieli kamienic, którzy później dokonywali tego, czego dokonywali.

Projekt ustawy ma dwie zasadnicze rzeczy do zrobienia. Jedna to jest taka, aby te odszkodowania, które miało wypłacać m.st. Warszawa, przenieść do budżetu państwa. Za tym miałyby pójść pieniądze, które w m.st. Warszawie na ten cel były wpłacane, właściwie zabierane złodziejom i mafii reprivatyzacyjnej. Druga kwestia to jest doprowadzenie do sytuacji, w której zwrot nieruchomości nie byłby możliwy, dopóki m.st. Warszawa tak naprawdę nie zabierze ostatnich lokatorów z danej kamienicy. Chodzi de facto o doprowadzenie do tego, aby nie zwracać nieruchomości razem z lokatorami.

Jako przedstawiciel wnioskodawców chciałbym jeszcze złożyć kilka poprawek do tego projektu, tak aby uporządkować pewne rzeczy. I tu, panie marszałku, na pana ręce te poprawki składam. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Ryszard Terlecki:

Dziękuję bardzo.

Zamykam dyskusję.

W związku z tym, że w czasie drugiego czytania zgłoszono do przedłożonego projektu ustawy poprawki, proponuję, aby Sejm ponownie skierował ten projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w celu przedstawienia sprawozdania.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważał, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Ogłaszam 3 minuty przerwy.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 16 min 19
do godz. 16 min 23)

Marszałek:

Wznawiam obrady.

Proszę państwa, zaczniemy od sprawdzenia kworum.

Bardzo proszę wszystkich państwa posłów o nacisnięcie dowolnego przycisku w celu sprawdzenia kworum.

Bardzo proszę.

W obradach bierze udział 417 posłów.

Stwierdzam kworum.

Wniosek formalny, pan poseł Michał Szczerba, Koalicja Obywatelska.

Proszę.

Posel Michał Szczerba:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Chciałbym złożyć wniosek formalny o przerwanie posiedzenia i rozszerzenie porządku dziennego o punkt obejmujący przedstawienie przez prezesa Najwyższej Izby Kontroli informacji na temat sytuacji w Najwyższej Izbie Kontroli w związku z zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (*Oklaski*) złożonym przez prezesa NIK oraz wnioskiem o odwołanie wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Wysoka Izbo! NIK kontroluje działalność organów administracji rządowej, kontroluje działalność NBP i państwowych osób prawnych z punktu widzenia legalności, gospodarności, celowości i rzetelności. Kierownictwo Najwyższej Izby Kontroli musi być jak żona Cezara, poza wszelkimi podejrzeniami.

Szanowni Państwo! Media donoszą o przekroczeniu uprawnień przez wiceprezesa NIK.

(*Głos z sali: Które media?*)

Media donoszą o tym, że próbowano zastraszyć kontrolerów oraz wywierać nielegalny nacisk, jeśli chodzi o treść raportu kontroli doraźnej dotyczącej pomocy humanitarnej realizowanej przez rząd PiS. To sytuacja skandaliczna.

Składam wniosek o przerwę i o umożliwienie prezesowi NIK...

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Posel Michał Szczerba:

...przedstawienia informacji na ten temat. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Panie pośle, to nie jest wniosek formalny, pan doskonale o tym wie. Nie ma tego w porządku obrad, panie pośle, tego posiedzenia Sejmu.

(*Posel Małgorzata Kidawa-Błońska: Ale powinno być.*)

W związku z tym...

(*Posel Michał Szczerba: Pani się odniesie, pani marszałek.*)

Odnoszę się, panie pośle. Mówię panu, że wniosek jest nieformalny, dlatego że nie dotyczy porządku dziennego posiedzenia Sejmu, który został uchwalony, panie pośle. Dziękuję bardzo.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o uchwałach Senatu w sprawie ustaw:

— o zmianie ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz niektórych innych ustaw,

— o systemach homologacji typu UE i nadzoru rynku silników spalinowych przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach.

Sprawozdania to druki nr 478 i 472.

W związku z tym, na podstawie art. 95f regulaminu Sejmu, podjęłam decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o uchwałach Senatu w sprawie ustaw:

— o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,

— o Polskim Bonie Turystycznym,

— o zmianie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju oraz niektórych innych ustaw.

Sprawozdania to druki nr 476, 477 i 473.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjęłam decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Proponuję, aby w tych przypadkach Sejm wyraził zgodę na skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz niektórych innych ustaw (druki nr 446 i 478).

Proszę panią posel Barbarę Dziuk o przedstawienie sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Barbara Dziuk:

(*Wypowiedź posła jest wyświetlana na telebimach*)

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W dniu wczorajszym Komisja Zdrowia na swym posiedzeniu pochyliła się nad uchwałą Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz niektórych innych ustaw, druk nr 446. Komisja Zdrowia po rozpatrzeniu powyższej uchwały wnosi, aby Sejm odrzucił obydwie poprawki. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Bravo!*)

Marszałek:

Dziękuję, pani posel.

Przypominam, że Sejm odrzuca poprawki Senatu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Jeżeli Sejm nie odrzuci poprawki Senatu, uważa się ją za przyjętą.

Marszałek

W punktach porządku dziennego dotyczących rozpatrywania poprawek Senatu głosować będziemy nad wnioskami o odrzucenie poprawek Senatu.

W 1. poprawce do art. 1 Senat proponuje nadać inne brzmienie pkt 5.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem

1. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. 230 – za, 216 – przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 2. poprawce do art. 14 Senat proponuje wyrazy „na podstawie przepisów dotychczasowych” zastąpić wyrazami „w granicach określonych w art. 13 ust. 2, art. 16 ust. 15 i art. 26 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym”.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem

2. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. 231 – za, 219 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o systemach homologacji typu UE i nadzoru rynku silników spalinowych przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach (druki nr 443 i 472).

Proszę pana posła Cezarego Grabarczyka o przedstawienie sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Cezary Grabarczyk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Na posiedzeniu Komisji Infrastruktury, które odbyło się w dniu wczorajszym, komisja rozpatrzyła dwie poprawki zgłoszone do ustawy o systemach homologacji typu UE i nadzoru rynku silników spalinowych przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach. Komisja rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie obydwu poprawek. Nad poprawkami powinniśmy głosować łącznie. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce do art. 44 ust. 1 Senat proponuje zmianę redakcyjno-legislacyjną.

Z poprawką tą łączy się poprawka 2.

Nad nimi będziemy głosować łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 1. i 2., zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 446 posłów. 3 – za, 443 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm poprawki przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o systemach homologacji typu UE i nadzoru rynku silników spalinowych przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (druki nr 450 i 476).

Proszę panią poseł Annę Milczanowską o przedstawienie sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Anna Milczanowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka po rozpatrzeniu powyższej uchwały na posiedzeniu w dniu 14 lipca 2020 r. wnosi: Wysoki Sejm raczy poprawki Senatu zawarte w pkt 1 i pkt 2 przyjąć. (Oklaski)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce Senat proponuje m.in. zmianę odsłania w art. 4 ust. 1b ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Marszałek

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. 3 było za, przeciw – 445, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do art. 2 ustawy nowelizującej Senat proponuje zmianę przepisu przejściowego.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. 47 – za, przeciw – 400, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Instytucji Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Wniosek formalny, pan poseł Marek Sowa.

Proszę.

Mam nadzieję, panie pośle, że to będzie wniosek formalny dotyczący porządku dziennego tego posiedzenia.

Poseł Marek Sowa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zgodnie z art. 184 ust. 3 pkt 1 wnoszę o przerwę przed punktem, który dotyczy bonu turystycznego, aby posłanki i posłowie PiS-u mogli zapoznać się z bardzo ważnymi poprawkami Senatu. Szczególniej uwadze polecam głosowanie nr 3, w którym to będziemy głosowali nad dodatkiem dla wszystkich emerytów i rencistów w wysokości 500 zł, aby oni również mogli skorzystać z bonu turystycznego. *(Oklaski)* Abyście państwo o rencistach i emerytach nie zapominali. Żebyście nie skupiali się na nich tylko w kampanii wyborczej, ale żebyście pamiętali o nich 3 dni po wyborach. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Naszemu posłom pewnie przerwa jest niepotrzebna, ale ponieważ jest wniosek formalny o przerwę, zgłoszujemy nad tym wnioskiem.

Zgłoszony został wniosek formalny o przerwę w obradach.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za zarządzeniem przerwy w obradach, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 451 posłów. 202 – za, 246 – przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym (druki nr 449 i 477).

Proszę panią poseł Teresę Wargocką o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Teresa Wargocka:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przedstawiam sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny, zawarte w druku nr 477, o uchwale Senatu w sprawie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym, druk nr 449.

Marszałek Sejmu zgodnie z art. 54 ust. 1 regulaminu Sejmu skierowała w dniu 7 lipca 2020 r. uchwałę Senatu w powyższej sprawie do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Komisja rozpatrzyła uchwałę Senatu na posiedzeniu w dniu 14 lipca. Senat zgłosił do ustawy o Polskim Bonie Turystycznym 65 poprawek, przy czym aż 36 poprawek miało charakter legislacyjno-redakcyjny.

Wysoka Izbo! Komisja Polityki Społecznej i Rodziny po rozpatrzeniu uchwały na posiedzeniu w dniu 14 lipca rekomenduje, aby Wysoka Izba 37 poprawek przyjęła i 27 poprawek odrzuciła.

Wysoka Izbo! Ustawa o Polskim Bonie Turystycznym złożona do łaski marszałkowskiej przez pana prezydenta Andrzeja Dudę ma zrealizować dwa bardzo ważne cele społeczno-gospodarcze. Skierowanie do polskich rodzin wychowujących dzieci dodatkowego wsparcia finansowego w wysokości 500 zł oraz dodatkowego bonu w wysokości 500 zł na...

Marszałek:

Pani poseł, bardzo proszę skupić się na sprawozdaniu.

Poseł Sprawozdawca Teresa Wargocka:

...dziecko niepełnosprawne to jest ogromne wsparcie...

(Poseł Krystyna Skowrońska: Jesteśmy w trakcie innego czytania.)

Marszałek:

Pani poseł, bardzo dziękuję za sprawozdanie. Bardzo dziękuję, pani poseł.

Poseł Sprawozdawca Teresa Wargocka:

Dziękuję. Rozumiem, że wszyscy państwo posłowie są...
(*Głos z sali: Co dla seniorów?*)

Marszałek:

Pani poseł, bardzo dziękuję.

Poseł Sprawozdawca Teresa Wargocka:

Dziękuję bardzo. Dziękuję za współpracę członkom komisji polityki społecznej. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.
Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.
W 1. poprawce do art. 1 Senat proponuje zmianę redakcyjną.

Z poprawką tą łączą się poprawki 19., od 21. do 23., 38., od 40. do 43., 46., od 53. do 55. i od 57. do 60.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 1., 19., od 21. do 23., 38., od 40. do 43., 46., od 53. do 55. i od 57. do 60., zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 451 posłów. Nikt nie był za, 450 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 2. poprawce do art. 2 Senat proponuje w pkt 3 m.in. po wyrazach „organizację pożytku publicznego” dodać wyrazy „oraz usługę turystyczną, o której mowa w art. 4 pkt 1 tej ustawy”.

Komisja wnosi o jej odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 453 posłów. 230 – za, 221 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 3. poprawce do art. 2 Senat proponuje dodać pkt 5a.

Z poprawką tą łączą się poprawki 4., 8., 14., 17., 33., 36., 61. i 62.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 3., 4., 8., 14., 17., 33., 36., 61. i 62., zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 453 posłów. 239 – za, 203 – przeciw, 11 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawki bezwzględną większością głosów.

W 5. poprawce do art. 3 Senat proponuje w ust. 1 skreślić wyrazy „wygenerowanego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27”.

Z poprawką tą łączą się poprawki 12., 18., 20., 31., 44., 47., 51. i 63.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 5., 12., 18., 20., 31., 44., 47., 51. i 63., zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 453 posłów. 234 – za, 210 – przeciw, 9 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawki bezwzględną większością głosów.

W 6. poprawce do art. 4 Senat proponuje w ust. 1 w pkt 1 w lit. a po adresie publikacyjnym ustawy dodać wyrazy „zwanego dalej „świadnictwem wychowawczym””.

Z poprawką tą łączą się poprawki 7., 9., 10., 13., 16., 34., 35., 39. i 48.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 6., 7., 9., 10., 13., 16., 34., 35., 39. i 48., zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. 2 – za, 431 – przeciw, 10 się wstrzymało.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 11. poprawce do art. 4 Senat proponuje m.in. w ust. 1 dodać pkt 3 i 4.

Z poprawką tą łączą się poprawki 15., 32., 37., 45. i 49.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 11., 15., 32., 37., 45. i 49., zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 449 posłów. 1 – za, 438 – przeciw, 10 się wstrzymało.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 24. poprawce do art. 8 Senat proponuje w ust. 2 w pkt 7 po wyrazach „rachunku bankowego” dodać wyrazy „albo rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej”.

Z poprawką tą łączy się poprawka 26.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 24. i 26., zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. 1 – za, przeciw – 436, 10 się wstrzymało.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 25. poprawce do art. 8 Senat proponuje w ust. 5 skreślić wyrazy „w szczególności”.

Z poprawką tą łączą się poprawki 29., 50. i 56.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 25., 29., 50. i 56., zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 451 posłów. 232 – za, 209 – przeciw, 10 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawki bezwzględną większością głosów.

W 27. poprawce do art. 12 Senat proponuje wyrazy „art. 8 ust. 2 pkt 1–3, 5 i 7” zastąpić wyrazami „art. 8 ust. 2 pkt 1–3, 5, 7 i 10”.

Z poprawką tą łączy się poprawka 28.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie. Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 27. i 28., zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 451 posłów. 232 – za, 209 – przeciw, 10 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawki bezwzględną większością głosów.

W 30. poprawce Senat proponuje skreślić art. 17 i art. 30.

Komisja wnosi o jej odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 30. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. 232 – za, 208 – przeciw, 10 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 52. poprawce do art. 32 Senat proponuje w ust. 2 wyrazy „1% kwoty” zastąpić wyrazami „0,5% kwoty”.

Komisja wnosi o jej odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 52. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 451 posłów. 278 – za, 168 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 64. poprawce Senat proponuje dodać art. 47a.

Komisja wnosi o jej odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 64. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. 232 – za, 213 – przeciw, 4 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 65. poprawce Senat proponuje dodać art. 47b.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 65. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. 3 – za, przeciw – 440, 4 się wstrzymało.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 10. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju oraz niektórych innych ustaw (druki nr 445 i 473).

Proszę panią poseł Annę Kwiecień o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Anna Kwiecień:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej oraz Komisji Infrastruktury, druk nr 473, o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju oraz niektórych innych ustaw, druk nr 445.

Posel Sprawozdawca Anna Kwiecień

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 54 ust. 1 regulaminu Sejmu, skierowała w dniu 19 czerwca 2020 r. uchwałę Senatu w powyższej sprawie do Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej oraz Komisji Infrastruktury w celu rozpatrzenia. Komisje w dniu wczorajszym rozpatrzyły tę uchwałę i wnoszą, aby Wysoki Sejm raczył odrzucić poprawki Senatu zawarte w pkt 2, 3 i 4, zaś w pkt 1, 5, 6 i 7 – przyjąć. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 3. Senat zgłosił do art. 1 zawierającego zmiany do ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

W 1. poprawce do art. 6 ust. 5–6 ustawy nowelizowanej Senat proponuje ujednolicenie terminologii.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Nikt nie był za, 443 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 2. poprawce Senat proponuje zmianę w art. 14ra ust. 1 pkt 2 ustawy nowelizowanej.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. 231 – za, 209 – przeciw, 8 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 3. poprawce do art. 14rb ustawy nowelizowanej Senat proponuje nowe brzmienie ust. 6.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. 240 – za, 208 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 4. poprawce Senat proponuje skreślić pkt 4 i 5 w art. 11 ust. 1c ustawy o samorządzie województwa.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. 232 – za, 215 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm odrzucił poprawkę bezwzględną większością głosów.

W 5. poprawce do art. 8 Senat proponuje, aby dodać pkt 14 i 15.

Z poprawką tą łączy się poprawka 7.

Nad tymi poprawkami będziemy głosować łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 5. i 7., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. 1 był za, 449 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 6. poprawce do art. 22 Senat proponuje zmianę odesłania w tym przepisie.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. 1 – za, 449 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 11. porządku dziennego: Powołanie 3 członków Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 (druki nr 416 i 428).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 Sejm powołuje 3 członków komisji.

Lista kandydatów na członków komisji została paniom i panom posłom doręczona w druku nr 416.

Proszę o zabranie głosu panią poseł Annę Milczanowską w celu przedstawienia opinii komisji.

Posel Sprawozdawca Anna Milczanowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przedstawiam kandydatów na członków komisji do spraw wyjaśniania

Poseł Sprawozdawca Anna Milczanowska

przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, którzy zostali zarekomendowani przez Komisję Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Są to: pani Karolina Bućko, pani Barbara Chrobak, pan Adam Czarnecki, pani Hanna Elżanowska, pan Marek Konopczyński, pani Teresa Barbara Matthews-Brzozowska, pan Andrzej Nowarski, pan Bartłomiej Tkacz, pan Tadeusz Bohdan Zaleski. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie zgłoszonych kandydatur?

Nikt się nie zgłasza.

Nie, są.

W takim razie proponuję, aby w dyskusji nad tym punktem...

(Poseł Jakub Kulesza: Pani marszałek, było zgłoszenie.)

Panie pośle, proszę nie pokrzykiwać, bo słyszę.

Proponuję, aby w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego Sejm wysłuchał 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Otwieram dyskusję.

Głos ma poseł Sławomir Piechota, Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska.

Bardzo proszę.

Poseł Sławomir Jan Piechota:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Aby możliwe było osiągnięcie celów stawianych przed komisją, potrzeba ludzi o odpowiednich kompetencjach wynikających z posiadanej wiedzy i życiowego doświadczenia, ludzi wrażliwych, odważnych i zaangażowanych. Od składu tej komisji zależeć będzie jej rzeczywisty bądź fikcyjny, pozorny charakter. Od konkretnych ludzi podejmujących się tego ogromnie trudnego zadania i ogromnej odpowiedzialności zależeć będzie zdolność komisji do przełamania beznadziei i bezsilności państwa w zwalczaniu pedofilii.

Takim członkiem komisji będzie prof. Marek Konopczyński – profesor zwyczajny, ekspert od patologii społecznych, nauczyciel akademicki, autor licznych analiz i opracowań z tego obszaru spraw społecznych, zaangażowany w wiele działań i inicjatyw społecznych, absolwent Uniwersytetów: Jagiellońskiego, Warszawskiego i Adama Mickiewicza w Poznaniu. Obecnie prof. Marek Konopczyński kieruje katedrą pedagogiki specjalnej na uniwersytecie białostockim.

Wcześniej był m.in. rektorem Wyższej Szkoły Nauk Społecznych w Warszawie oraz Szkoły Wyższej im. Bogdana Jańskiego. Współpracował także z Akademią Ignatianum ojców jezuitów w Krakowie. Jest redaktorem naczelnym periodyku „Resocjalizacja Polska” oraz zastępcą przewodniczącego rady naukowej miesięcznika „Policja 997”. Jest założycielem fundacji Pedagogium, która pracuje z ofiarami i sprawcami przestępstw.

Prof. Konopczyński uważa, iż pedofilia jest jak rak. Trzeba ją właściwie diagnozować, aby skutecznie leczyć. Jeśli nie będzie prawidłowej diagnozy i właściwego leczenia, skutki mogą być katastrofalne, o czym świadczą losy ofiar. Prof. Marek Konopczyński podkreśla, iż do skutecznej walki z tą ciężką chorobą społeczną potrzeba szerokiej, stałej i intensywnej współpracy, trzeba szerokiej i mocnej koalicji w obronie krzywdzonych i zagrożonych skrzywdzeniem dzieci. Potrzeba zwłaszcza starannie przemyślanej i szeroko akceptowanej oraz konsekwentnie realizowanej profilaktyki i edukacji, kierowanych przede wszystkim do dzieci i ich rodziców lub opiekunów.

Dlatego też z głębokim przekonaniem zgłaszamy prof. Marka Konopczyńskiego na członka komisji do spraw zwalczania nadużyć seksualnych wobec dzieci. O ocenie kandydatury prof. Konopczyńskiego dobitnie świadczy wynik głosowania na posiedzeniu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w dniu 19 czerwca 2020 r., gdzie prof. Marek Konopczyński uzyskał najwięcej, bo 21, głosów za, a nikt nie głosował przeciw. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Bardzo proszę, pan poseł Grzegorz Braun, Konfederacja.

Proszę.

Poseł Grzegorz Braun:

Szczęść Boże!

Rzadka to okazja dla posłów Konfederacji nie tylko popierać kandydatury przez innych wysunięte, ale także mieć swój skromny udział w wysuwaniu kandydatur do tego gremium, które oczywiście jest jakąś formą działania zastępczego, leczenia objawowego. Jest to wbrew pozorom, które z lewa i z prawa państwo staracie się stwarzać, budowanie wyższego piętra hipokryzji w naszym życiu publicznym, bo chcecie państwo – i słusznie – tropić, ścigać i, mam nadzieję, przykładnie karać...

(Głos z sali: Prezydentowi to powiedz.)

...a nie, panie pośle, edukować przestępców seksualnych wobec nieletnich. Przecież to jest tylko szczególnie ohydny przypadek, ale na szerszym tle, to szersze zjawisko. Państwo jesteście z lewa i z prawa podporządkowani poprawności politycznej. W wa-

Posel Grzegorz Braun

szym języku, którego używacie wobec rewolucyjnej inwazji dewiacji i promocji dewiacji w naszym życiu publicznym, i temu nie jesteście się w stanie sprzeciwić.

Posyłaliście policję, zwracam się w stronę aktualnego układu władzy, po to, żeby nękała, biła i zastraszała ludzi, którzy np. w Rzeszowie w ubiegłym roku starali się postawić tamę tęczowej rewolucji, parady dewiantów i promotorów dewiacji.

(*Głos z sali:* Kultury trochę!)

(*Głos z sali:* Ha, ha, ha!)

I na nich wysyłaliście policję. Mam nadzieję, że procedowanie w tej komisji, w której z radością zobaczymy przynajmniej jednego sprawiedliwego, ks. Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego, będzie prowadzić do rzeczywistej naprawy stanu Rzeczypospolitej, tak że do aresztów pakować się będzie dewiantów i promotorów dewiacji, nie zaś tych, którzy próbują się przeciwstawić tej rewolucyjnej inwazji. Nie ważcie się używać tej komisji, do której, owszem, delegujemy naszego przedstawiciela, ale nie będziemy tam mieli większości, nie ważcie się używać tego narzędzia do walki z typowanymi przez was arbitralnie, selektywnie winowajcami. Jeśli chcecie szukać lawendowej mafii choćby w Episkopacie Polski, to bardzo proszę, szukajcie jej także w waszych klubach parlamentarnych, szukajcie lawendowej mafii (*Dzwonek*) w najwyższych organach władzy Rzeczypospolitej Polskiej, w zarządach spółek Skarbu Państwa itd.

Marszałek:

Panie pośle, dziękuję bardzo.

Na przyszłość radzę zważać na słowa, panie pośle.

Posel Grzegorz Braun:

Co mi pani radzi, pani marszałek? Co pani marszałek mi radzi? Słucham.

Marszałek:

Panie pośle, dziękuję, czas się skończył, dziękuję bardzo.

Posel Grzegorz Braun:

Nie dosłyszałem, co pani marszałek mi radzi.

(*Posel Bożena Borys-Szopa:* Zważać na słowa.)

Marszałek:

Proszę bardzo o zabranie głosu pana posła Jarosława Sachajkę.

(*Posel Bartłomiej Sienkiewicz:* Odsyłanie do aresztu dewiantów jest...)

Posel Grzegorz Braun:

Nie dosłyszałem, pani marszałek, jaka jest pani rada dla mnie.

Marszałek:

Nic panu nie radzę, panie pośle, dziękuję panu.

Pan poseł Jarosław Sachajko, Klub Parlamentarny Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15.

Proszę.

Posel Jarosław Sachajko:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Polska – PSL – Kukiz15 oraz Koła Poselskiego Konfederacja mam zaszczyt przedstawić kandydaturę ks. Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego jako kandydata na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15.

Ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski zaświadczył swoim życiem, iż dla niego ważne są dwie rzeczy: dobro dzieci oraz sprawa oczyszczenia i transparentności Kościoła. Jest on najbardziej wyrazistym duchownym, który otwarcie mówi i pisze o zmoiwie milczenia na temat pedofilii w Kościele. Ze wszystkich kandydatów najlepiej zna środowisko kościelne i otwarcie mówi, gdzie jest patologia i jak można jej zaradzić.

Jeszcze w czasie studiów jako uczestnik międzynarodowego ruchu Wiara i Światło zakładał w Krakowie i Chrzanowie wspólnoty osób z niepełnosprawnością intelektualną oraz ich rodziców i opiekunów. W 1987 r. był współzałożycielem ogólnopolskiej Fundacji im. Brata Alberta i schroniska dla niepełnosprawnych w Radwanowicach. Od 1989 r. do dnia dzisiejszego jest prezesem tego dzieła. Fundacja ta prowadzi na terenie całego kraju 35 placówek dla 1200 podopiecznych. Od 2000 r. jest współzałożycielem i prezesem Oświatowego Towarzystwa Integracyjnego, które prowadzi szkołę i przedszkole integracyjne.

Należy również podkreślić, iż wobec ks. Isakowicza-Zaleskiego jako opozycjonisty w okresie PRL-u były prowadzone działania operacyjne przez ówczesne tajne służby. Nie były to jedynie działania inwigilacyjne, ale były podejmowane wobec niego prowokacje. Ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski był również ofiarą pobicia przez tzw. niezależnych sprawców.

(*Posel Borys Budka:* Nieznanych sprawców.)

Jednak działania te nie złamały jego bezkompromisowej postawy. Napisał on 592-stronicową książkę „Księga wobec bezpieczeństwa na przykładzie archidiecezji krakowskiej”. Spośród licznych książek napisanych przez księdza należy wymienić książkę pt. „Chodzi mi tylko o prawdę”, poruszającą tematy niedokończonych lustracji w polskim Kościele, homoseksuali-

Posel Jarosław Sachajko

zmu wśród części duchowieństwa, zaangażowania politycznego duszpasterzy czy ludobójstwa na Kresach Wschodnich. W czerwcu obecnego roku ukazała się kolejna książka, pod dużo mówiącym tytułem „Kościół ma być przezroczysty”.

Wysoka Izbo! Uzyskanie większości sejmowej dla tej kandydatury będzie testem, na ile poważnie parlamentarzyści, politycy podchodzą do tematu pedofilii i czy nie powstanie kolejna komisja strachu, która będzie miała za zadanie polityczne wykorzystanie krzywdy dzieci. Jeżeli ks. Isakowicz-Zaleski znajdzie się w tej komisji (*Dzwonek*), mamy gwarancję, że jej prace nie będą tylko propagandową, medialną zagrywką...

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Posel Jarosław Sachajko:

...a doprowadzą do szybkiego i bezkompromisowego oczyszczenia Polski z pedofilii. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Pani poseł Joanna Borowiak, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę.

Posel Joanna Borowiak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Państwowa Komisja do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 to bardzo ważne gremium, którego ideą działania będzie troska o dobro dziecka, a także wyjaśnianie przypadków takich haniebnych i nikczemnych działań.

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość rekomenduje dwóch kandydatów na członków państwowej komisji. Tymi kandydatami są pani dr Hanna Elżanowska oraz pan mecenas Andrzej Nowarski.

Dr Hanna Elżanowska jest psychologiem, psychoterapeutą, seksuologiem, wieloletnim pracownikiem Instytutu Psychologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Współpracuje z uczelniami i szkołami wyższymi, w których naucza psychologii. Jest biegłym sądowym w sprawach z udziałem dzieci i młodzieży, specjalistą z zakresu pomocy dzieciom wykorzystywanym seksualnie. Jest absolwentką 5-letniego kursu psychoterapii i terapii rodzin organizowanego przez Zakład Terapii Rodzin Katedry Psychiatrii Collegium Medicum Uniwersytetu

Jagiellońskiego certyfikowanego przez Polskie Towarzystwo Psychiatryczne. Od wielu lat zajmuje się diagnostyką psychologiczną, poradnictwem, psychoterapią indywidualną i terapią rodzin.

Pracuje w poradni psychologiczno-pedagogicznej w Warszawie, gdzie zajmuje się diagnozą psychologiczną dzieci.

Pan mecenas Andrzej Nowarski jest radcą prawnym z 15-letnim doświadczeniem zawodowym. Ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz studia LL.M. na Uniwersytecie Queen Mary w Londynie. Jest także absolwentem studiów podyplomowych na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Został wpisany na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Warszawie. Mecenas Andrzej Nowarski zdobywał doświadczenie zawodowe w renomowanych kancelariach w Krakowie i Warszawie. Zajmował się szerokim spektrum spraw z wielu dziedzin prawa. Pełnił funkcje nadzorcze w organach nadzoru spółek kapitałowych. Od 2014 r. świadczy usługi doradztwa prawnego w ramach indywidualnej praktyki radcowskiej. Od 2018 r. współpracuje z ministerstwem kultury.

Zarówno wykształcenie, jak i doświadczenie zawodowe pani dr Hanny Elżanowskiej oraz pana mecenasa Nowarskiego dają pewność, że są oni dobrymi kandydatami na członków Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani pośle.

I pani poseł Katarzyna Ueberhan, klub parlamentarny Lewica.

Posel Katarzyna Ueberhan:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Państwowa Komisja do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15 ma zajmować się wszystkimi przestępstwami, nie tylko tymi popełnianymi przez Kościół, choć to właśnie Kościół systemowo chronił sprawców, nie rozliczył się z tego i nie chce nawet wypłacać ofiarom odszkodowań.

Komisja, potocznie nazywana komisją do spraw pedofilii, dostała ogromny budżet, jest to 12 mln zł. Będzie ona zatrudniać blisko 50 osób, jej uprawnienia są jednak bardzo skromne. Nie będzie przyznawać odszkodowań, będzie za to wpisywać sprawcę do specjalnego rejestru, co budzi wątpliwości, bo w rejestrze można się znaleźć bez wyroku sądowego, a o winie orzekną członkowie komisji.

Posel Katarzyna Ueberhan

W komisji ma zasiadać siedem osób. Pierwotnie mieli być to tylko lekarze, psychologowie, prawnicy, ale po zmianie do ustawy COVID-owej wystarczy teraz np. odznaczenie otrzymane od prezydenta. Dziesięć osób – tyle liczyła lista przedstawiona nam w Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Chodzi o kandydatów na członków i członkinie komisji.

Wśród tych kandydatur szczególnie wyróżnia się kandydatka zgłoszona przez klub parlamentarny Lewicy. Jako jedyna... Jest kandydatką z największym doświadczeniem. Posiada doświadczenie w prowadzeniu spraw przeciwko pedofilom, występując w obronie ofiar księży pedofilów. Pani mecenas Karolina Bućko to nie tylko prawniczka, adwokatka aktywna zawodowo od 2005 r., prowadząca własną kancelarię, ale również osoba z szerokim wykształceniem prawniczym. Ukończyła aplikację prokuratorską, także aplikację komorniczą. Pani mecenas Bućko zajmuje się sprawami kobiet, prowadzi szkolenia na temat przemocy w rodzinie, przemocy wobec kobiet. Bez przyjęcia tej kandydatury ta komisja będzie niepełna.

Co symptomatyczne, na dziesięcioro kandydatów, siedmioro w całej komisji... Jeśli chodzi o trzech członków komisji, których wybierze Sejm, to na te trzy miejsca Prawo i Sprawiedliwość zaproponowało pierwotnie troje kandydatów. Pomimo tego mamy nadzieję, że w tej komisji znajdą się nie tylko kandydaci Prawa i Sprawiedliwości, lecz również ewentualnie kandydatka zaproponowana przez prokuraturę generalną. Mamy nadzieję, że uwzględnieni będą także kandydaci zgłoszeni przez inne kluby parlamentarne, w tym kandydatka Lewicy. Mamy nadzieję, że to nie jest kolejny sposób na uwłaszczenie partii rządzącej i że ten skład będzie w miarę obiektywny, merytoryczny i rzeczowy. Gwarantem merytoryczności tej komisji będzie zapewne nasza kandydatka, mecenas Karolina Bućko. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Powołanie członków komisji przez Sejm odbywa się zgodnie z następującymi zasadami.

Sejm powołuje członków komisji większością 3/5 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów. Głosowanie przeprowadza się odrębnie dla każdego z trzech powołań. Jeżeli w pierwszym głosowaniu kandydat nie uzyskał większości 3/5 głosów, przeprowadza się ponowne głosowanie, a Sejm powołuje członka komisji zwykłą większością głosów.

Pod głosowanie poddam kandydatury w kolejności alfabetycznej.

Uzyskanie większości 3/5 głosów przez jednego z kandydatów będzie oznaczało zakończenie procedury powołania pierwszego członka komisji.

Pozostałe kandydatury będą poddane pod głosowanie w procedurze powołania kolejnego członka komisji.

Przypominam, że zgłoszone zostały kandydatury:

— pani Karoliny Bućko, zgłoszonej przez grupę posłów Koalicyjnego Klubu Parlamentarnego Lewicy (Razem, Sojusz Lewicy Demokratycznej, Wiosna Roberta Biedronia),

— pani Barbary Chrobak, zgłoszonej przez Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,

— pana Adama Czarneckiego, zgłoszonego przez Stowarzyszenie „Możesz” na rzecz psychoprofilaktyki i rozwoju dzieci i młodzieży z siedzibą w Piastowie,

— pani Hanny Elżanowskiej, zgłoszonej przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość,

— pana Marka Konopczyńskiego, zgłoszonego przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego Koalicji Obywatelskiej – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni,

— pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej, zgłoszonej przez Naczelną Izbę Lekarską,

— pana Andrzeja Nowarskiego, zgłoszonego przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość,

— pana Bartłomieja Tkacza, zgłoszonego przez Krajową Radę Radców Prawnych,

— pana Tadeusza Bohdana Zaleskiego, zgłoszonego przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15 oraz Koła Poselskiego Konfederacja.

Ponadto informuję, że pan Radosław Krajewski, zgłoszony przez posłów Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość, wycofał swoją zgodę na kandydowanie na członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad powołaniem pierwszego członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pani Karoliny Bućko.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Karoliny Bućko na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. Większość 3/5 wynosi 270 głosów. Za było 178, przeciw – 244, wstrzymało się 28.

Sejm wobec nieuzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Karoliny Bućko na członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pani Barbary Chrobak.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Barbary Chrobak na członka Państwowej Komisji do

Marszałek

spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. Większość 3/5 wynosi 267 głosów. Za – 230, przeciw – 210, 5 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Barbary Chrobak na członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pana Adama Czarneckiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Adama Czarneckiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. Większość 3/5 – 270. Za – 29, przeciw – 410, wstrzymało się 11.

Sejm wobec nieuzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Adama Czarneckiego na członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pani Hanny Elżanowskiej.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Hanny Elżanowskiej na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. Większość 3/5 – 270. Za – 234, 206 – przeciw, 10 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Hanny Elżanowskiej na członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pana Marka Konopczyńskiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Marka Konopczyńskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. Większość 3/5 głosów – 270. Za – 182, przeciw – 226, 42 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Marka Konopczyńskiego na członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(*Posel Janusz Korwin-Mikke: Pani marszałek, kto wymyślił ten system głosowania?*)

Głosowało 450 posłów. Większość 3/5 głosów – 270. Za – 32, 406 – przeciw, wstrzymało się 12.

Sejm wobec nieuzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej na członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pana Andrzeja Nowarskiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Andrzeja Nowarskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 451 posłów. Większość 3/5 głosów – 271. Za – 231, 218 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Andrzeja Nowarskiego na członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pana Bartłomieja Tkacza.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Bartłomieja Tkacza na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Większość 3/5 głosów – 268. Za – 129, przeciw – 279, 39 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Bartłomieja Tkacza na członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą ks. Tadeusza Bohdana Zaleskiego.

Przepraszam za wcześniejsze „pan”, a nie „ksiądz”, ale to z szybkości czytania, że tak powiem, ze scenariusza. Przepraszam bardzo.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem ks. Tadeusza Bohdana Zaleskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(*Posel Janusz Korwin-Mikke: Pani marszałek, kto wymyślił ten system głosowania?*)

Marszałek

Głosowało 440 posłów. Większość 3/5 głosów wynosi 264. Za – 96, 333 – przeciw, 11 się wstrzymało.

Sejm wobec niezyskania wymaganej większości głosów nie powołał ks. Tadeusza Bohdana Zaleskiego na członka komisji.

(Głos z sali: Skandal!)

(Głos z sali: Brawo!)

Wobec niezyskania wymaganej większości głosów przez żadnego z kandydatów przystąpimy do ponownego głosowania w tej sprawie.

Przypominam, że w tym przypadku Sejm powołuje członka komisji zwykłą większością głosów.

Pod głosowanie poddam ponownie kandydatury w kolejności alfabetycznej.

Uzyskanie zwykłej większości głosów przez jednego z kandydatów oznaczało będzie zakończenie procedury powołania pierwszego członka komisji.

Pozostałe kandydatury będą poddane pod głosowanie w procedurze powołania kolejnego członka komisji.

(Poseł Janusz Korwin-Mikke: Pani marszałek, kto wymyślił ten system głosowania?)

Przystępujemy do głosowania nad powołaniem pierwszego członka komisji zwykłą większością głosów.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pani Karoliny Bućko.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Karoliny Bućko na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. Za – 178, 243 – przeciw, wstrzymało się 28.

Sejm wobec niezyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Karoliny Bućko na członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pani Barbary Chrobak.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Barbary Chrobak na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(Poseł Janusz Korwin-Mikke: Kto wymyślił ten system, pani marszałek?)

(Poseł Borys Budka: Ten, co nadzorował rozmowę prezydenta.)

Głosowało 181...

(Głos z sali: Ooo...)

(Głos z sali: Brawo!)

(Głos z sali: Trzeba anulować.)

(Głos z sali: Coś się zepsuło.)

(Poseł Borys Budka: Cemu dzisiaj tak długo to trwa?)

Przepraszam, wyniki zostały źle wyświetlone.

Głosowało 448 posłów. Za – 219, przeciw – 212, 17 się wstrzymało.

Sejm większością głosów powołał panią Barbarę Chrobak na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, a tym samym powołał pierwszego członka komisji.

(Poseł Janusz Korwin-Mikke: Nie ma większości.)

(Poseł Borys Budka: Jest zwykła większość.)

Przystępujemy do głosowania nad powołaniem drugiego członka komisji.

Pod głosowanie poddam kandydatury w kolejności alfabetycznej.

Uzyskanie większości 3/5 głosów przez jednego z kandydatów będzie oznaczało zakończenie procedury powołania drugiego członka komisji.

Pozostałe kandydatury będą poddane pod głosowanie w procedurze powołania kolejnego członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pani Karoliny Bućko.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Karoliny Bućko na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw? *(Poruszenie na sali)*

(Głos z sali: To już było.)

Proszę państwa, to jest procedura wynikająca z ustawy.

(Poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska: Kto taką ustawę...)

Państwo nie słuchaliście, co czytałam na początku. Musimy tak głosować, musimy.

(Poseł Borys Budka: Może pani przypomnieć, kto jest autorem ustawy?)

Proszę państwa, proszę nie zmuszać mnie do łamania procedury. To jest procedura ustawowa. Najpierw głosowaliśmy większością 3/5 nad każdym kandydatem – nikt tego nie uzyskał. Zwykła większość – wybraliśmy pierwszego członka komisji. Ale zostały nam jeszcze dwa wakaty i w przypadku tych dwóch wakatów zgodnie z ustawą powtarzamy dokładnie tę samą procedurę. I proszę się nie oburzać, bo to jest procedura ustawowa.

Głosujemy.

Jeszcze raz pytam.

(Poseł Borys Budka: Ale geniusz, który to pisał, zwał właśnie.)

Kto jest za?

Głosujemy nad kandydaturą pani Karoliny Bućko.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. Większość 3/5 – 268. Za – 174, 246 – przeciw, 27 się wstrzymało.

Marszałek

Sejm wobec niezyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Karoliny Bućko na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Adama Czarneckiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Adama Czarneckiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Większość 3/5 – 265. Za – 29, 411 – przeciw, wstrzymało się 4.

Sejm wobec niezyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Adama Czarneckiego na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pani Hanny Elżanowskiej.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Hanny Elżanowskiej na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 450 posłów. Większość 3/5 – 270. Za – 230, przeciw – 217, 3 się wstrzymało.

Sejm wobec niezyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Hanny Elżanowskiej na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Marka Konopczyńskiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Marka Konopczyńskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Większość bezwzględna 3/5 – 265. Za – 180, przeciw – 232, 31 wstrzymało się.

Sejm wobec niezyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Marka Konopczyńskiego na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442. Większość 3/5 – 265. Za – 27, 411 – przeciw, wstrzymało się 4.

Sejm wobec niezyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Andrzeja Nowarskiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Andrzeja Nowarskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Większość 3/5 – 265. Za – 222, 217 – przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm wobec niezyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Andrzeja Nowarskiego na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Bartłomieja Tkacza.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Bartłomieja Tkacza na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. 262 to jest większość 3/5. Za – 132, 276 – przeciw, 31 się wstrzymało.

Sejm wobec niezyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Bartłomieja Tkacza na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą ks. Tadeusza Bohdana Zaleskiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem ks. Tadeusza Bohdana Zaleskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. 262 to jest większość 3/5. Za – 106, 321 – przeciw, 10 się wstrzymało.

Sejm wobec niezyskania wymaganej większości głosów nie powołał ks. Tadeusza Bohdana Zaleskiego na członka komisji.

(Poseł Grzegorz Braun: Skandal! Po dwakroć skandal! Wstyd!)

Wobec niezyskania wymaganej większości głosów przez wszystkich kandydatów przystąpimy do ponownego głosowania w tej sprawie.

Przypominam, że w tym przypadku Sejm powołuje członka komisji zwykłą większością głosów.

Pod głosowanie poddam ponownie kandydatury w kolejności alfabetycznej.

Marszałek

Uzyskanie zwykłej większości głosów przez jednego z kandydatów oznaczało będzie zakończenie procedury powołania drugiego członka komisji.

Pozostałe kandydatury będą poddane pod głosowanie w procedurze powołania kolejnego członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad powołaniem drugiego członka komisji zwykłą większością głosów.

Głosujemy nad kandydaturą pani Karoliny Bućko.
(*Posel Borys Budka: W końcu przejdzie.*)

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Karoliny Bućko na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(*Posel Borys Budka: Jakby taka procedura była przy panu Glińskim, toby został premierem.*)

(*Posel Krystyna Skowrońska: Trzeba było się na Bućko zdecydować i nie byłoby śmieszności.*)

(*Głos z sali: Do trzech razy sztuka, za trzecim razem przejdzie.*)

(*Posel Iwona Śledzińska-Katarasińska: Nie, tu jest do sześciu razy sztuka.*)

Głosowało 448. 175 – za, 244 – przeciw, 29 się wstrzymało.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Karoliny Bućko na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Adama Czarneckiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Adama Czarneckiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 446 posłów. 28 – za, 414 – przeciw, 4 się wstrzymało.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Adama Czarneckiego na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pani Hanny Elżanowskiej.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Hanny Elżanowskiej na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. 230 – za, 214 – przeciw, 4 się wstrzymało.

Sejm większością głosów powołał panią Hannę Elżanowską na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, a tym samym powołał drugiego członka komisji. (*Wesołość na sali*)

(*Głos z sali: I wracamy do 3/5.*)

Przystępujemy do głosowania nad powołaniem trzeciego członka komisji.

(*Posel Borys Budka: KPRM takie przepisy wymyślił.*)

Pod głosowanie poddam kandydatury w kolejności alfabetycznej.

(*Głos z sali: Dzisiaj głosujemy już szósty raz.*)

Uzyskanie większości 3/5 głosów przez jednego z kandydatów oznaczało będzie zakończenie procedury powołania trzeciego członka komisji.

(*Głos z sali: Dura lex, sed lex.*)

Głosujemy nad kandydaturą pani Karoliny Bućko.
(*Wesołość na sali*)

(*Głos z sali: Panie prezesie, niech pan skróci te męki.*)

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Karoliny Bućko na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

(*Posel Grzegorz Braun: Wniosek formalny.*)

Wniosek formalnych w trakcie głosowań nie ma, panie pośle.

Kto się wstrzymał?

(*Posel Krystyna Skowrońska: Pani poseł, pani nie widziała, jak... głosował.*)

Głosowało 443 posłów. Większość 3/5 – 265. Za – 181, 237 – przeciw, 25 się wstrzymało.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Karoliny Bućko na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Adama Czarneckiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Adama Czarneckiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444. Większość 3/5 – 265. Za – 28, 412 – przeciw, 4 się wstrzymało.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Adama Czarneckiego na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Marka Konopczyńskiego.

(*Posel Janusz Korwin-Mikke: Ma jeszcze jedną szansę.*)

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Marka Konopczyńskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności

Marszałek

skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441. 265 to jest większość 3/5. Za – 184, 225 – przeciw, wstrzymało się 32.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Marka Konopczyńskiego na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 447 posłów. 268 to jest większość 3/5. Za – 29, 413 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Andrzeja Nowarskiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Andrzeja Nowarskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. 265 to jest większość 3/5. Za – 220, 219 – przeciw, wstrzymało się 5.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Andrzeja Nowarskiego na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Bartłomieja Tkacza.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Bartłomieja Tkacza na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. 262 to jest większość 3/5. Za – 130, 277 – przeciw, 29 się wstrzymało.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Bartłomieja Tkacza na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą ks. Tadeusza Bohdana Zaleskiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem ks. Tadeusza Bohdana Zaleskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czyn-

ności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 258 to jest większość 3/5. Za – 112, 307 – przeciw, wstrzymało się 11.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał ks. Tadeusza Bohdana Zaleskiego na członka komisji.

Wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów przez wszystkich kandydatów przystąpimy do ponownego głosowania w tej sprawie.

Przypominam, że w tym przypadku Sejm powołuje członka komisji zwykłą większością głosów.

Pod głosowanie poddam ponownie kandydatury w kolejności alfabetycznej.

Uzyskanie zwykłej większości głosów przez jednego z kandydatów oznaczało będzie zakończenie procedury powołania trzeciego członka komisji.

Przystępujemy do głosowania nad powołaniem trzeciego członka komisji zwykłą większością głosów.

Przystępujemy do głosowania nad kandydaturą pani Karoliny Bućko.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Karoliny Bućko na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 445 posłów. 179 – za, 241 – przeciw, 25 się wstrzymało.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Karoliny Bućko na członka komisji.

(Posel Barbara Nowacka: Ojej...)

Głosujemy nad kandydaturą pana Adama Czarneckiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Adama Czarneckiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437. 27 – za, 406 – przeciw, wstrzymało się 4.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Adama Czarneckiego na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Marka Konopczyńskiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Marka Konopczyńskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Marszałek

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 446 posłów. 186 – za, 229 – przeciw, 31 się wstrzymało.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pana Marka Konopczyńskiego na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. 29 – za, 410 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm wobec niez uzyskania wymaganej większości głosów nie powołał pani Teresy Barbary Matthews-Brzozowskiej na członka komisji.

Głosujemy nad kandydaturą pana Andrzeja Nowarskiego.

Kto z pań i panów posłów jest za powołaniem pana Andrzeja Nowarskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 449 posłów. 225 – za, 218 – przeciw, 6 się wstrzymało. *(Oklaski)*

Sejm większością głosów powołał pana Andrzeja Nowarskiego na członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, a tym samym powołał trzeciego członka komisji.

Proszę państwa, na tym zakończyliśmy procedurę wyboru trzech członków komisji.

Ogłaszam 10 minut przerwy.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 19 min 09 do godz. 19 min 21)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 12. porządku dziennego: Wniosek o wyrażenie wotum nieufności wobec Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Mariusza Kamińskiego (druk nr 453 i 474).

Proszę przedstawiciela wnioskodawców pana posła Tomasza Szymańskiego o przedstawienie uzasadnienia wniosku.

Posel Tomasz Szymański:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Czas wyznaczony na uzasadnienie wniosku jest zdecydowanie za krótki. Przez 5 minut nie da się przedstawić Wysokiej Izbie oraz milionom Polek i Polaków całej listy zaniechań i nadużyć, których dopuścił się minister Mariusz Kamiński. Ba, przez 5 minut nie uda się ugotować jajek na twardo. A tyle właśnie czasu dajecie państwo opozycji na uzasadnienie wniosku o wyrażenie wotum nieufności wobec konstytucyjnego ministra.

Składając wniosek o wotum nieufności, wyrażamy stanowczy sprzeciw wobec nienależytego wypełniania obowiązków służbowych oraz nadużywania władzy, a tym samym nieprzestrzegania obowiązującego prawa, w tym Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Dlaczego chcemy odwołania pana ministra Mariusza Kamińskiego? Powodów jest wiele, czasu mało, wymienię więc siedem grzechów głównych pana ministra Mariusza Kamińskiego.

Grzech pierwszy – zaangażowanie służb w bezwzględne tłumienie protestów obywateli. Zgodnie z konstytucją każdemu zapewnia się wolność organizowania pokojowych zgromadzeń i uczestniczenia w nich. Tymczasem służby podległe ministrowi Kamińskiemu zostały zaangażowane w bezwzględne tłumienie protestów obywateli. Doskonale pamiętamy protest przedsiębiorców, którzy wyrażali swój sprzeciw wobec nieudolnej polityki rządu Mateusza Morawieckiego, a w szczególności w zakresie braku pomocy państwa w związku z panującą epidemią koronawirusa. Doskonale wiemy, że wielu przedsiębiorcom do dziś nie zapewniono oczekiwanego przez nich wsparcia. Ludzie ci spontanicznie wyszli na ulicę, by ratować miejsca pracy, by nadal móc uczciwie pracować i zarabiać pieniądze. Jak ich potraktowano? Zaangażowano do tego podległą ministrowi Kamińskiemu Policję. Policję, w której szeregach są porządni obywatele, ludzie, którzy zakładają mundur nie po to, by być wykorzystywanymi do tłumienia pokojowych protestów obywateli, lecz po to, by bronić najsłabszych i dbać o ich bezpieczeństwo. Tymczasem w ostatnich latach wykorzystuje się ich do zupełnie innych celów.

I tu jest drugi grzech ministra Kamińskiego – wykorzystywanie służb do zadań, do których nie zostały powołane. Członek Rady Ministrów nie może prowadzić działalności sprzecznej z jego obowiązkami publicznymi. Tymczasem ze względu na ogromne zaangażowanie polityczne Mariusza Kamińskiego oraz budowanie przez niego swojej pozycji w obozie władzy służby mu podległe wykorzystywane są do zadań, do których nie zostały powołane. Jednym z przykładów najlepiej obrazujących ten proceder jest wykorzystanie podległej ministrowi Kamińskiemu Policji do patrolowania okolic domu jego partyjnego szefa, pana posła Jarosława Kaczyńskiego.

(Głos z sali: Ha, ha, ha!)

Z publicznie dostępnych informacji wynika, że preza PiS pilnuje 18 policjantów i ochrona za ponad 2 mln zł rocznie. Panie Kamiński...

(Głos z sali: Ministrze Kamiński.)

Posel Tomasz Szymański

...polska Policja to nie partyjny folwark. Polska Policja została utworzona po to, aby służyć społeczeństwu, a nie waszej partii.

Grzech trzeci – działanie bez podstawy prawnej. Zgodnie z konstytucją organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Tymczasem Mariusz Kamiński podjął się przygotowań do przeprowadzenia wyborów prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, pomijając w tym procesie najwyższy i najważniejszy organ państwowy, jakim jest Państwowa Komisja Wyborcza. Doskonale pamiętamy, z jakim uporem PiS dążyło do przeprowadzenia wyborów prezydenta Rzeczypospolitej w dniu 10 maja. Pamiętamy o pakietach wyborczych wydrukowanych za 70 mln zł, o tym, że taki pakiet trafił do jednego z kandydatów. Panie ministrze, profesjonalizm na miarę San Escobar.

Grzech czwarty – totalny brak profesjonalizmu. Good afternoon, mister president – brzmi to śmiesznie, banalnie, ale niestety jest na pozór bardzo niebezpieczne. Zgodnie z rozporządzeniem prezesa Rady Ministrów pan Mariusz Kamiński sprawuje nadzór i kontrolę nad działalnością służb specjalnych i koordynuje ich działania. Tymczasem służby podległe panu ministrowi nie potrafiły zapobiec rozmowie pana prezydenta z rosyjskim youtuberem, który przedstawił się jako sekretarz generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych.

(Poseł Barbara Nowacka: Wstyd!)

Służby, które powinny dbać o bezpieczeństwo Polski, dopuściły do tego, że prezydent przez ponad 11 minut rozmawiał z jakimś rosyjskim youtuberem, który następnie wrzucił nagraną rozmowę do sieci. Czy dociera do pana, panie ministrze, co się tak naprawdę stało? Tłumaczenia, że nagrany został również premier Boris Johnson, są słabe. W Wielkiej Brytanii państwo zadziałało. Pragnę przypomnieć, że połączenie to zostało przerwane. W Polsce prezydent rozmawiał ponad 11 minut łamaną angielszczyzną. Ośmieszycie państwo urząd prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Ośmieszycie Polskę. Pokazaliście, że każdy ot tak może zadzwonić do głowy państwa i urządzić sobie pogawędkę. Już dziś ludzie drwią, że szybciej można dodzwonić się do prezydenta Polski niż na infolinię ZUS albo urzędu skarbowego.

Grzech piąty – inwigilacja. Zgodnie z konstytucją władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie. Tymczasem minister Kamiński pozostaje odpowiedzialny za wysoce prawdopodobne funkcjonowanie w Polsce systemu Pegasus, zakupionego za 35 mln zł (*Dzwonek*), służącego do nieograniczonego podsłuchiwanie obywateli.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję.

Posel Tomasz Szymański:

Szanowni Państwo! Mam do wymienienia jeszcze wiele, wiele grzechów i zaniedbań, o których wczoraj podczas posiedzenia komisji mówiliśmy. Oczywiście ten czas, o którym na początku wspomniałem, jest niewspółmiernie krótki do zarzutów, które możemy...

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję, panie pośle.

Posel Tomasz Szymański:

...panu, panie ministrze, postawić. Bardzo proszę, pani marszałek, o umożliwienie mi spuentowania zasadnego wniosku.

Złożony przeze mnie, przez Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska wniosek o wyrażenie wotum nieufności wobec ministra spraw wewnętrznych i administracji pana Mariusza Kamińskiego stanowi próbę zahamowania działań rządu zmierzających do pogłębienia kryzysu demokratycznego w Polsce. Jest także próbą obrony praw człowieka, które w arogancki sposób łamane są przez służby podległe ministrowi Kamińskiemu...

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Proszę kończyć tę puentę, panie pośle.

Posel Tomasz Szymański:

...oraz działaniem mającym na celu zaprzestanie dalszego wykorzystania służb podległych ministrowi spraw wewnętrznych do celów, do których nie zostały powołane.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję, panie pośle. To już puenta wystarczająca.

Posel Tomasz Szymański:

Szanowna Pani Marszałek! Koalicja Obywatelska tym samym wnosi i apeluje do państwa posłów o wyrażenie wotum nieufności wobec ministra spraw wewnętrznych i administracji. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana posła Jerzego Polaczka o przedstawienie opinii komisji.

Bardzo proszę.

Posel Sprawozdawca Jerzy Polaczek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych, która wczoraj rozpatrywała ten wniosek, w sposób jednoznaczny opowiedziała się za odrzuceniem propozycji ze strony wnioskodawców i rekomenduje odrzucenie propozycji, aby minister spraw wewnętrznych miał być w tej materii oceniony negatywnie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Przypominam, że zgodnie z art. 116 ust. 1a regulaminu Sejmu po wyczerpaniu listy mówców głos może zabrać tylko prezes Rady Ministrów oraz minister spraw wewnętrznych i administracji Mariusz Kamiński. Nie są dopuszczalne pytania jako odrębny element debaty.

Jako pierwszy głos zabierze pan poseł Zdzisław Sipiera – ze stanowiskiem Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Zdzisław Sipiera:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Wniosek, który został złożony przez klub obywatelski, przepraszam, klub Koalicji Obywatelskiej, jest wnioskiem, w którym z kilku argumentów, wniosków formalnych tak naprawdę dwa odnoszą się tylko i wyłącznie do ministra spraw wewnętrznych i administracji. Reszta – omawiana w lutym, kiedy był pierwszy wniosek o odwołanie ministra, ale jako koordynatora służb specjalnych – w tym wniosku tak naprawdę omawiana nie jest, dlatego że nie dotyczy tego ministra, którego państwo wywołaliście. To jest pierwsza uwaga formalna, ale moim zdaniem bardzo istotna, bo sygnuje to, że ten wniosek nie jest wnioskiem literalnie formalnoprawnym, tylko jest po prostu politycznym wnioskiem, który ma zrobić pewnego rodzaju entourage, który mówi o tym, że jeżeli jest wniosek o odwołanie ministra, to kompetencje bierze się z kogoś innego. Oczywiście to jest ta sama osoba, ale jednak inne kompetencje.

Druga sprawa. W tym wniosku są literalnie dwa zarzuty wobec ministra. Pierwszy wniosek zakłada nieadekwatność zachowań, działań Policji, a drugi wniosek, który jest w tym zawarty, to sformułowanie, że premier polskiego rządu wydał polecenie panu ministrowi. To naprawdę są dwie bardzo ciekawe konstrukcje, które mogą służyć do tego, żeby ten wniosek miał powagę formalnoprawną. Proszę państwa, to jest śmiech na sali i tak tylko można to skomentować.

A jakie są pozostałe zarzuty, szanowni państwo? A mianowicie takie, cytuję: jak podają media, w opi-

nii publicznej panuje przekonanie, prawdopodobnie, budzące wątpliwości, z powodu niskich pobudek politycznych. No naprawdę sama merytoryka, głęboka merytoryka zawarta jest w tym wniosku. Żadnych konkretów, tylko ogólny entourage, który ma powiedzieć: coś się dzieje.

(*Posel Borys Budka:* Drugi raz to słowo „entourage”. Bardzo trudne słowa.)

We wniosku, proszę państwa, są też daleko idące insynuacje, które mówią o wykorzystywaniu funkcji czy braku działań ministra w celu zabezpieczenia interesów polskich. Powiem tak, proszę państwa, w imieniu klubu: dziwimy się, bo tutaj mamy dwoistość postępowania. Z jednej strony wnioskodawcy mówią: minister powinien działać tak, że nic się w państwie nie zdarzy bez jego zgody, a z drugiej strony padają w tym wnioski sformułowane w ten sposób, że minister tak naprawdę używa wszystkiego, co ma, do tego, żeby stłumić wolność w Polsce. Albo jedno, albo drugie. Albo jest tak, że faktycznie pan minister jest tak wielki, że wszystko się dzieje, czyli nic się nie dzieje bez jego zgody, albo faktycznie jest państwo prawa, które działa formalnie i normalnie i jest następstwo tych działań. A państwo zarzucacie we wniosku, że coś się dzieje przed, a nie po – to jest niekonsekwencja.

72 posłów podpisało ten wniosek, który jest naprawdę bardzo miały, niemający żadnego większego znaczenia, jeżeli chodzi o merytorykę, oprócz znaczenia dla polityki, do której państwo oczywiście macie prawo, tego nikt nie kwestionuje. Ale jeżeli mówimy o poważnym państwie, to powinny być wobec tak poważnego ministra poważne zarzuty, a ich nie ma w ogóle.

Minister Mariusz Kamiński w opinii naszego klubu bardzo dobrze wypełnia swoją funkcję, jest bardzo dobrym ministrem, świetnie koordynuje prace komisji i innych służb, które są mu podległe jako ministrowi spraw wewnętrznych i administracji. Absolutnie zasługuje na pełne wsparcie, a nawet więcej. Rozumiemy, że pana ministra można nie lubić, rozumiemy, że można mieć do niego szacunek taki, który jest szacunkiem, jak mówią niektórzy, np. z jakimiś takimi literkami czy jakimiś tam kropeczkami, jest coś takiego. To takie twórcze, bardzo artystyczne podejście. Ale podstawowa sprawa, proszę państwa, która dotyczy powagi tego wniosku, jest chyba zawarta w cytacie i pozwolę państwu, że go odczytam na końcu. Wnioskodawcy: „Ponadto dymisja ministra Mariusza Kamińskiego w sposób znaczący mogłaby przysłużyć się ograniczeniu możliwości korupcji w administracji państwowej”. To naprawdę jest głębia tego wniosku, jak ktoś poczyta uważnie ten wniosek. Akurat wobec pana Mariusza Kamińskiego, obecnie ministra spraw wewnętrznych i administracji, człowieka, który jest symbolem walki z korupcją, chyba jest to po prostu, delikatnie mówiąc, nieporozumienie.

(*Głos z sali:* Ha, ha, ha!)

No ale można powiedzieć tak: jaki jest wniosek, tak też działa opozycja, taka właśnie jest siła tej opo-

Posel Zdzisław Sipiera

zycji. Ta wielka armata, którą państwo wytoczyliście, jest właśnie dokładnie ujęta w tym wniosku, miałkim, żadnym.

(*Posel Borys Budka: Maseczki i respiratory.*)

Dlatego oczywiście Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość (*Dzwonek*) będzie w całej rozciągłości przeciwko temu wnioskowi i w pełnym zakresie popiera pana ministra Mariusza Kamińskiego. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska głos zabierze pan poseł Bartłomiej Sienkiewicz.

Bardzo proszę.

Posel Bartłomiej Sienkiewicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Tak, będziemy głosować za odwołaniem pana ministra, tak naprawdę z trzech powodów.

Po pierwsze, pan minister użył Policji państwowej na gruncie ustaw COVID-owskich sprzecznie z prawem i z konstytucją. Otóż zapisy ustawy o Policji nierozszerzone o działania w zakresie prawa administracyjnego nie pozwalały panu wypuszczać policjantów i nakazywać im łamanie praw i wolności obywatelskich (*Oklaski*) inaczej niż poprzez ustawy o stanie wyjątkowym.

Otóż prawda jest taka, że to, że policja jest używana do zaganiania ludzi na rowerach, do ścigania ludzi, którzy wychodzą na spacer z niepełnosprawnymi, to jest pana odpowiedzialność, nie policjantów, pana. Pan złamał ustawę, pan nie ma prawa używać policji na gruncie ustaw, które są wadliwe, jeśli chodzi o prawa i obowiązki obywatelskie. I ten zarzut jest zarzutem bardzo poważnym.

Drugi zarzut, słyszeliśmy to przed chwilą. Otóż mówi się o panu, i zdaje się, że pan też tak o sobie myśli, jako o szeryfie w walce z korupcją. W tych tygodniach mit szeryfa w walce z korupcją legł. 30 czerwca minął termin umowy na dostawy respiratorów. Czy 160 mln wróciło do państwa polskiego, czy nie? Czy nadal można, będąc żoną instruktora narciarskiego pana kolegi w rządzie, jednego dnia założyć firmę, a drugiego dnia dostać 5 mln od państwa, od podatników, od nas na rachunek tej firmy? Nagle się okazuje, że nic w tej sprawie nie można zrobić, że służby i Policja są bezczynne. Wiem, jak pan się broni. Pan się broni w ten sposób, że to są służby, a pan tu odpowiada jako minister. Chciałbym powiedzieć, panie ministrze, jedną rzecz. Ma pan pod sobą potężny pion kryminalny. Otóż gdyby młodszy aspirant z tego pionu dostał materiały tej sprawy, to za 2 dni byłoby aresztowania, byłoby zajęte materiały, wszystko by się potoczyło ide-

alnie, tylko że on ich nie dostał. Jak to kontrastuje z tą niezwykle skuteczną podległych panu funkcjonariuszy, kiedy np. trzeba ścigać marszałka Senatu, ponieważ jest waszym przeciwnikiem politycznym. Pan jest bezradny wobec tego bagna, które się odbywa w pańskim rządzie, a równocześnie jest pan niezwykle sprawny i okrutny wobec przeciwników politycznych. I to jest prawda o panu jako szeryfie walczącym z korupcją.

Ostatnia sprawa, moim zdaniem, niezwykle obciążająca, panie ministrze. Otóż pan w ostatnich dniach, w dniach kampanii wyborczej, handlował bezpieczeństwem Polski (*Oklaski*), handlował pan w ordynaryjnych politycznych dealach. Czym innym jest komunikat RCB wysłany SMS-em wbrew wyraźnym zapisom ustawy – art. 21a pkt 1 mówi, że takie komunikaty się wysyła wyłącznie w sytuacji zagrożenia, a pan wziął udział w kampanii wyborczej Andrzeja Dudy, pan grał na frekwencję, która była korzystna dla tego kandydata. Panie ministrze, czy tak pan spłaca długi wobec prezydenta za ulaskawienie, które umożliwiło panu bycie ministrem? (*Oklaski*)

Na koniec chciałbym powiedzieć jeszcze jedną rzecz. Już zbliża się koniec. Pan się bardzo chętnie chowa za policjantów i mówi, że atak na pana jest atakiem na ciężko pracujących policjantów. Panie ministrze, policja ściga przestępców, ratuje ludzi, pomaga w sytuacjach kryzysowych – robiła to zanim pan został ministrem, robi to kiedy pan jest ministrem i będzie to robiła długo, długo po tym, jak pan ministrem już nie będzie. To nie ma nic wspólnego z obrażaniem Policji. Niech pan się nie chowa tchórzliwie za mundurami policjantów, bo pan nie jest jednym z nich. Pan jest ich politycznym nadzorcą i ponosi pan pełną odpowiedzialność za to, co się w niej dzieje.

Jest jedno usprawiedliwienie, które można by od pana ministra usłyszeć. Otóż to usprawiedliwienie jest takie: tak jak Policja jest ślepym mieczem w pana rękach, tak pan jest ślepym mieczem w rękach Jarosława Kaczyńskiego. Pan tworzy państwo policyjne, państwo stanu wyjątkowego bez ustaw o stanie wyjątkowym. To jest państwo, które Jarosław Kaczyński zaprojektował dla nas wszystkich, a pan jest jego wykonawcą. Stąd łamanie prawa, stąd łamanie konstytucji, stąd działania policjantów. Zresztą bardzo ładnie pana wypunktował rzecznik praw obywatelskich. (*Dzwonek*) Teraz ma pan szansę powiedzieć: Tak, jestem ślepym mieczem w rękach Jarosława Kaczyńskiego, którym tak naprawdę chcę wprowadzić...

(*Wicemarszałek wyciąga mikrofon, poseł przemawia przy wyciągniętym mikrofonie, oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Pan poseł Andrzej Rozenek w imieniu klubu parlamentarnego Lewica.

Bardzo proszę.

Posel Andrzej Rozenek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowny Panie Ministrze! Szanowny panie ministrze, nie da się rozdzielić funkcji ministra spraw wewnętrznych i koordynatora służb specjalnych. Nie da się, bo obydwie funkcje sprawuje jedna osoba, konkretnie pan. Stąd musi pan być w tej chwili, jak ta znana żaba z pewnej anegdoty, i piękny, i mądry. Nie da rady inaczej, panie ministrze.

Zacznijmy od tej drugiej funkcji. Komiczy z Rosji nagrali i ośmieszyli prezydenta Polski. Gdzie były służby? Panie ministrze, jest tylko jedno honorowe wyjście z takiej sytuacji – dymisja.

Chciałem zapytać, jak sprawdzono kontrahenta przy transakcji na respiratory, która kosztowała budżet państwa prawie 200 mln? Czy wiedzieliście o tym, że jest to handlarz bronią o szemranej przeszłości? Czy w ogóle jakkolwiek podległa panu służba rzeczywiście dała ministrowi zdrowia zielone światło na tę transakcję? Powiem szczerze, nie chce mi się w to wierzyć. Nie chce mi się w to wierzyć. Niech pan ma odwagę i powie, jak było naprawdę, że nikt służb o to nie pytał, bo gdyby było inaczej, to jest to ogromna kompromitacja polskich służb. Maseczki bez certyfikatów kupione od instruktora narciarstwa, przyłbice kupione od handlarza oscypków. Szanowny panie ministrze, w sytuacji gdy z powodu epidemii pozwala się na zakupy poza rygorami ustawy – Prawo zamówień publicznych, rola służb specjalnych jest szczególnie istotna. Czy może pan powiedzieć z pełną odpowiedzialnością, że zrobiono w tej sprawie wszystko, co należało zrobić? Czy podległe panu służby wykazały się profesjonalizmem i czujnością, czy też może przymknęły oko na deale, które robiono w Ministerstwie Zdrowia?

Podwyżki dla Policji – bardzo dobrze, że nastąpiły. Chwałę tu pana ministra. Zapowiedziane dodatki dla policjantów, żeby pozostawali w służbie pomimo nabycia praw emerytalnych, również chwalebne, popieram, bo doświadczeni policjanci są bardzo potrzebni w służbie, o tym wszyscy wiemy. Czy nie można było o tym pomyśleć znacznie wcześniej? Czy potrzebne były ślepe czystki pod hasłem: święto Policji bez milicji?

Pozbyliście się wtedy znakomitych fachowców. Wielu z nich mogłoby nadal służyć społeczeństwu i przekazywać swoje doświadczenie młodszym kolegom. Zostali oni jednak wypchnięci z Policji tylko dlatego, że mieli epizod w Milicji przed 1990 r., najczęściej epizod krótkotrwały, kilkumiesięczny. Tak, panie ministrze Zieliński.

(Głos z sali: Bardzo dobrze. Bardzo dobrze.)

Pilnujecie skrzynki pocztowej na płocie prezesa, zamiast pilnować bezpieczeństwa zwykłych obywateli. Niestety, rośnie fala przestępstw. Coraz więcej jest włamań do domów, coraz częściej kradzione są samochody. A Policja? Policja musi walczyć z obywatelami, którzy protestują, zamiast walczyć z przestępcami. Nakaz zachowania dystansu społecznego

był pretekstem do brutalnych interwencji Policji. W tym samym czasie odbywały się zgromadzenia religijno-polityczne, które Policji zupełnie nie interesowały. Gdzie jest równość wobec prawa?

W czasie protestu pod siedzibą Trójki policjanci wręczali mandaty za trzymanie kartek z hasłami: 50 zł za hasło „Murem za Niedźwiedziem”, ale już stowa za hasło „Wolne media”. Panie ministrze, co to jest za taryfikator?

(Głos z sali: Ha, ha, ha!)

Doszło do tego, że policjanci w dniach protestów antyrządowych szli na urlopy, bo nie chcieli konfrontacji z obywatelami, nie chcieli brać w tym udziału. Policjanci wykazali się większym rozsądkiem niż rządzący nimi politycy, bo Policja jest państwowa, a nie pana Kamińskiego ani nawet pana Kaczyńskiego.

I na koniec sprawa dla mnie szczególnie bolesna. Jest pan ministrem spraw wewnętrznych. Do pana należy przywilej skorzystania z art. 8a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Nie słyshałem jednak, żeby skorzystał pan z tego artykułu i przywrócił komukolwiek ukradzioną emeryturę. Nie skorzystał pan z tego prawa w przypadku tak zasłużonych osób, jak Grażyna Biskupska, Piotr Wróbel czy gen. Gromosław Czempiński. Nie skorzystał pan z tego prawa nawet wobec inwalidów, wdów i sierot po funkcjonariuszach. Za to podległy panu Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA kieruje do kolejnych osób informacje o odebraniu znaczącej części emerytury. Tym razem haniebna ustawa represyjna jest wykorzystywana przeciwko emerytom z pionu paszportowego i pionu łączności MSW.

(Głos z sali: Przeciwno ubekom!)

Wiem, że macie zamiar obniżyć emerytury następnych grupom społecznym. To zemsta polityczna oparta na odpowiedzialności zbiorowej, która nie jest znana w demokratycznych systemach *(Dzwonek)*, za to bywa często stosowana w dyktaturach.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo. Dziękuję, panie pośle.

Posel Andrzej Rozenek:

Klub Lewicy oczywiście poprze wniosek o wotum nieufności wobec ministra Mariusza Kamińskiego. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję.

Pan poseł Marek Biernacki, Klub Parlamentarny Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15.

Bardzo proszę.

Poseł Marek Biernacki:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Premierze! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Dzisiejsza debata, w której mam honor reprezentować klub poselski Koalicja Polska – PSL – Kukiz15, dotyczy wyrażenia wotum nieufności wobec ministra właściwego do spraw wewnętrznych i administracji Mariusza Kamińskiego, a tym samym stanowi doskonałą okazję do dyskusji, oceny przygotowania oraz reakcji państwa polskiego na kryzys wywołany pandemią koronawirusa.

Wiemy dobrze, że rząd polski został zaskoczony pandemią. Rząd polski nie był przygotowany na wybuch pandemii, natomiast w samej sferze zarządzania kryzysowego działania były pełne chaosu, pozbawione szerszego planu. Przepraszam, jeden plan był – wygrać wybory prezydenckie. A pamiętamy, że w rządzie za zarządzanie kryzysowe odpowiada Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Wysoka Izbo! W ustawach marcowych, słynnych ustawach COVID-owskich, rząd wprowadził zmiany w systemie zarządzania kryzysowego, tworząc de facto alternatywny system zarządzania kryzysowego, podważając aktualny stan prawny, który dobrze funkcjonował. System ten, obowiązujący od marca, zmodyfikował czasowo bądź też zdublował istniejący system, wprowadzając nowy, który działa wyłącznie po linii administracji rządowej, czyli prezesa Rady Ministrów, właściwego ministra lub głównego inspektora sanitarnego i wojewody.

Patrząc na działania rządu, dostrzec można, że w KPRM-ie zorganizowano quasi-nieformalne centrum antykryzysowe premiera złożone z Centrum Analiz Strategicznych – CAS i Departamentu Analiz Przygotowań Obronnych Administracji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. To właśnie CAS, a nie RCB, wydawało codzienny raport o sytuacji epidemicznej. W ogóle RCB zaginęło na okres kryzysu i zarządzania kryzysem związanym z koronawirusem. Pojawiło się nagle tylko raz. RCB objawiło się w momencie wyborów, ogłaszając sławetny alert.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Teraz skupię się na straży pożarnej. Króciutko, bo nie mamy czasu. Chciałbym zacytować pewien list związkowców do komendanta głównego. Związki zawodowe działające w PSP, mając na uwadze bezpieczeństwo strażaków, wystąpiły 11 marca do komendanta głównego z wnioskiem, cytuję: o opracowanie lub przedstawienie procedur obowiązujących strażaków podczas prowadzenia działań związanych z wirusem. Wskazano również, żeby do czasu ustalenia i opracowania tych wszystkich uregulowań powyższych kwestii, jak również do czasu zapewnienia niezbędnych indywidualnych środków ochronnych oraz zapoznania funkcjonariuszy z procedurami postępowania z wirusem SARS-CoV-2, ograniczono się do niezbędnych działań. Do 11 marca komendant główny nie wydał wytycznych do rozporządzenia. Strażacy w ogóle nie byli przygotowani. To samo dotyczyło OSP. Szerzej na ten temat napisał Antoni Podolski w świetnym opracowaniu „Raport: wirusowe zarzą-

danie kryzysowe 2020” wydanym przez Instytut Bronisława Komorowskiego.

Co więcej, podobnie wygląda sytuacja w kwestii ochrony ludności, obrony cywilnej kraju. Jej szef, komendant główny PSP, jak można się dowiedzieć z publicznych i dostępnych danych, nawet nie podjął próby koordynacji działań szefów obrony cywilnej województw i wojewodów.

Dlaczego tak się dzieje? Dlaczego następuje zmiana systemu? Dlaczego nastąpiło zdublowanie tego systemu i budowanie systemu centralistycznego? Zdaję sobie sprawę, że elity Prawa i Sprawiedliwości robią wszystko na rozkaz, że chcą stworzyć system ratowniczy, który będzie działał według rozkazu, ale jest to bardzo niebezpieczne, ponieważ może za tym iść coś kolejnego. Kolejne działanie. Może doprowadzić to do zmiany ustawy o zarządzaniu kryzysowym, ustawy, która się wykluła w ciężkiej pracy, za sprawą której ratowano życie ludzkie. I ta ustawa może zostać zakwestionowana. A może z tego tylko powodu, że to jest system zdecentralizowany, zdecentralizowany system, który funkcjonuje najlepiej, gdy nie ma polityków z Warszawy w terenie.

Kolejna sprawa, krótko już. Teraz jest to temat najistotniejszy, najbardziej trudny, o którym musimy powiedzieć. To jest to, że każdy zakup, który organizował rząd – maseczka, przyłbica, testy, tarcza, wydano prawie 1 mld – te wszystkie zakupy były zakupami nieskutecznymi, a przecież minister dysponuje Policją, innymi służbami, i powinna być kontrola. Wiadomo, że wprowadzono artykuły, które ograniczyły funkcjonowanie Kodeksu karnego. (*Dzwonek*)

Już, tylko sekunda jeszcze, pani marszałek.

Ograniczono funkcjonowanie Kodeksu karnego, ale to nie usprawiedliwia działania służb. Służby powinny działać jeszcze o wiele bardziej skutecznie. To nie były jakieś koronaferie dla Policji. Policja powinna, i służby inne, zaktywizować się właśnie w osłonie...

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dobrze, panie pośle. Dziękuję.

Poseł Marek Biernacki:

...tego typu transakcji, po to żeby chronić urzędników państwowych.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Panie pośle, już pół minuty minęło.

Poseł Marek Biernacki:

Jak sami widzimy, afery goni afery. Widzimy brak przygotowania do zagrożenia, którego można było się spodziewać. I drugi element...

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Posel Marek Biernacki:

Afera za aferą goni cały czas w działaniu rządu.
(*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

W imieniu Koła Poselskiego Konfederacja głos zabierze pan poseł Krzysztof Tuduj.
Bardzo proszę.

Posel Krzysztof Tuduj:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Wniosek Koalicji Obywatelskiej o wotum nieufności względem ministra Kamińskiego jest niemerytoryczny, słaby i chaotyczny. To po prostu atak polityczny obliczony jedynie na burzę medialną, bo przecież wszyscy wiemy, jaki będzie finał tej historii. Uzasadnienie wniosku jest wyjątkowo nietrafione. Mylone są kompetencje ministra w zakresie spraw wewnętrznych z tymi dotyczącymi koordynatora do spraw służb specjalnych. Patronuje temu były minister spraw wewnętrznych w rządzie Platformy Obywatelskiej, ten spod znaku kupy kamieni i płonącej budki strażniczej spalonej podczas Marszu Niepodległości.

(*Posel Bartłomiej Sienkiewicz*: Utworzone przez pana Ziobrę.)

(*Głos z sali*: Tak jest.)

(*Głos z sali*: Ha, ha, ha!)

Przechodziłem koło tej budki, kiedy ona płonęła. Widziałem osoby, które odbiegały, panie ministrze.

(*Posel Bartłomiej Sienkiewicz*: Zbigniewa Ziobrę...)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Panie pośle, bardzo proszę uspokoić się.

(*Posel Krystyna Skowrońska*: Ale mówi pan poseł prawdę.)

Posel Krzysztof Tuduj:

Z tymi złymi również dla polskiej Policji czasami nie chcemy mieć nic wspólnego. Nie jesteśmy jako Konfederacja opozycją totalną i widzimy, że obecnie w resorcie dzieją się również pozytywne i długo oczekiwane przez środowiska mundurowe rzeczy. Mam nadzieję, że uda się w najbliższym czasie skutecznie rozwiązać szalenie palący problem braków kadrowych, szczególnie w Policji, bo niełatwa służba dla państwa polskiego powinna być zawsze nalezycie dowartościowa-

wana, a funkcjonariusze powinni mieć zapewniony możliwy komfort jej pełnienia.

Do pracy pana ministra Kamińskiego Konfederacja ma jednak własne zastrzeżenia, choćby takie jak brak prac nad łatwiejszym dostępem do broni palnej dla odpowiedzialnych Polaków, cicha próba odebrania prawa do broni czarnoprochowej, brak współpracy z MON w zakresie przygotowania projektu kodyfikacji szeroko rozumianego prawa obronnego i bezpieczeństwa, wreszcie brutalne pacyfikacje środowisk narodowych protestujących przeciwko marszom LGBT, m.in. w Rzeszowie. Ponadto prokuratura umorzyła właśnie dochodzenie w sprawie mężczyzny, który został zatrzymany na zeszłorocznym Marszu Niepodległości we Wrocławiu, tego z dzieckiem na rękach, który otrzymał liczne ciosy pałkami teleskopowymi od dwóch funkcjonariuszy. Nie wiem, czy ustalono już, czy doszło tam do przekroczenia uprawnień, czy nie ustalono tego jeszcze.

Ostatnia rzecz, co prawda z zakresu służb specjalnych, dziś tutaj już to padło na mównicy: upokarzająca rozmowa prezydenta RP z żartownisiami. Gdzie były służby? Potrzebna jest poselska kontrola nad służbami również z naszej strony, ale konsekwentnie, pomimo silnego mandatu posłów Konfederacji, dostęp do Komisji do Spraw Służb Specjalnych jest dla nas ciągle zamknięty, co jest dużym błędem. Dziękuję za uwagę. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo.

W kolejnej części wystąpień w imieniu Konfederacji pan poseł Dobromir Sośnierz.

Bardzo proszę.

Posel Dobromir Sośnierz:

Panie Ministrze! Jako szef resortu odpowiada pan nie tylko za własne postępowanie, ale też za postępowanie pańskich ludzi, pańskich wiceministrów. 31 maja złożyłem interpelację, w której domagałem się ujawnienia stanu prac nad ustawą o broni i amunicji. Do dzisiaj nie dostałem odpowiedzi na tę interpelację. 3 lipca zwróciłem się w związku z tym z interwencją do wiceministra Wąsika o ujawnienie tych dokumentów, które ministerstwo przygotowuje, i do dzisiaj tych dokumentów nie dostałem. Minęło już 14 kolejnych dni, minął już czas na odpowiedź na interpelację, minął czas na odpowiedź na interwencję poselską. Pańscy ludzie na to nie reagują.

Pan minister Wąsik obiecał mi ten projekt ustawy, obiecał mi potem jakąś notatkę na jej temat. W końcu nie wysłał mi nic. Pański podsekretarz stanu Bartosz Grodecki oszukał mnie zwyczajnie. Powiedział, że zaraz wróci z ustawą, po czym przyszedł z jakąś teczką, w której była nic niewnosząca notatka udająca odpowiedź na moją interpelację, na którą de facto nie odpowiadała, albo to, co tam było napisane, było nieprawdą.

Posel Dobromir Sośnierz

Proszę Państwa! Tutaj jest Izba ustawodawcza, a nie w ministerstwie. W tej chwili ogon merda psem. Czy państwu posłom tutaj, również z Prawa i Sprawiedliwości, to nie przeszkadza, że dalsie się zdegradować do roli jakichś botów prezesa, którzy tylko naciskają guziki? Nie jesteśmy w stanie dowiedzieć się, nad czym pracuje ministerstwo. Wysłało ono ten projekt już do akceptacji do premiera i nadal nie chce ujawnić tego projektu. Dlaczego zatajacie prace legislacyjne przed Izłą legislacyjną? Domagam się odpowiedzi na moją interpelację i wręczam ją panu ministrowi niniejszym, żeby pan może osobiście w takim razie tym się zajął.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo.

I, pół minuty, pan poseł Grzegorz Braun.

Bardzo proszę.

Nie, nie, dziękuję, panie pośle. Dziękuję bardzo, panie pośle.

Posel Grzegorz Braun:

Szczęść Boże!

To jest oficjalny załącznik. Składam go na ręce przedstawiciela Prezydium Sejmu. To jest dzisiejsza prasa, „Najwyższy Czas!”. Na 18 stronie – artykuł pt. „Służbami w Konfederację”. Tak jest, my mamy swoje zastrzeżenia do ministra. Główne zastrzeżenie jest takie, że żaden nie siedzi, ani Sienkiewicz, ani Kamiński. Jakoś wzajemnie nie chcą się posadzić. I tak długo, jak długo płoną budki, pałowani są normalni ludzie stawiający czoła (*Dzwonek*) inwazji sodomitów...

(*Wicemarszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo. Czas minął, panie pośle.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Proszę o zabranie głosu prezesa Rady Ministrów...

(*Posel Grzegorz Braun: Ja bardzo proszę o wyjaśnienie tej sprawy. Bardzo proszę.*)

Panie pośle, proszę zająć miejsce na sali posiedzeń. Bardzo proszę, panie pośle.

(*Posel Grzegorz Braun: Dziękuję, pani marszałek. Proszę to traktować jako pytanie do pana ministra.*)

Proszę o zabranie głosu prezesa Rady Ministrów pana Mateusza Morawieckiego.

Bardzo proszę, panie premierze.

W takim razie w pierwszej kolejności – pan minister Mariusz Kamiński.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Minister
Spraw Wewnętrznych i Administracji
Mariusz Kamiński:**

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Do dzisiejszej procedury podchodzę z pełną pokorą i bez arogancji. Jestem w stałej dyspozycji. To są kwestie oczywiste, być może brzmią banalnie i są banalne, ale oczywiste. Minister jest zawsze w dyspozycji premiera i zawsze w dyspozycji parlamentu. Nie przesądzam, jaki będzie wynik głosowania. Zakładam, że może być pozytywny dla mnie, bo jak widać po dzisiejszych głosowaniach, jest stabilna większość w parlamencie, ale nie o to chodzi, proszę państwa.

Zgodnie z pewną sejmową procedurą zostałem wezwany tu przez was, opozycjo, żeby złożyć wyjaśnienia jako minister spraw wewnętrznych. To nie jest seans nienawiści dotyczący Mariusza Kamińskiego. Zgodnie z procedurą odpowiadam jako minister spraw wewnętrznych na zarzuty, które formułujecie wobec mnie. Tak naprawdę to nawet chciałbym odpowiedzieć na te zarzuty, bo jako minister spraw wewnętrznych w zasadzie ich nie dostrzegam. Pewne kwestie są sygnalizowane tutaj, na sali, również wczoraj na posiedzeniu komisji o tym dyskutowaliśmy, natomiast to nie jest tak, że w ramach tej procedury można zadawać dowolne pytania i przeprowadzać dowolne ataki na nie lubianego polityka. Tak, odpowiem na te kwestie, które wiążą się z moją rolą jako ministra spraw wewnętrznych.

Szanowni Państwo! Czytałem uważnie wniosek i jego uzasadnienie. Odnalazłem tam osiem zarzutów wobec mojej osoby, z czego tak naprawdę jeden dotyczy mnie jako ministra spraw wewnętrznych. Mówię o zarzutach, a nie faktach, tak naprawdę można powiedzieć: o insynuacjach, które tam są zawarte, często dementowanych, oczywistych. Słusznie pan poseł Sipiera wskazał na znamienne sformułowania z tego wniosku, takie jak „z dużą dozą prawdopodobieństwa można domniemywać”. To jest cytat z waszego uzasadnienia. Kolejny: „Zgodnie z doniesieniami mediów”, czyli konkretnie „Gazety Wyborczej”, prawda? Nomen omen.

(*Głos z sali: Ha, ha, ha!*)

„W opinii publicznej panuje przekonanie” – takie są uzasadnienia insynuacji, które wobec mnie formułujecie.

Ale odpowiem na zarzuty, bo tu pada jeden zasadniczy zarzut: brutalne tłumienie prawa, fundamentalnego dla obywateli prawa do swobodnego gromadzenia się i artykułowania swoich poglądów. Tak, uważam, że jest to prawo fundamentalne, prawo święte. Mówicie o brutalnym tłumieniu legalnych manifestacji. W uzasadnieniu znajduje się zdanie: „Tłumienie pokojowych i legalnych protestów obywateli przeciwko działaniom władzy przywodzi na myśl najczarniejsze karty historii PRL”. To jest zdanie z waszego uzasadnienia. Wstydzicie się. Wstydzicie się. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

**Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji
Mariusz Kamiński**

Zadałem na posiedzeniu komisji pytanie: Jakie to najczarniejsze karty z historii PRL przywodzi wam na myśl to, co się działo w ostatnich miesiącach w Polsce? Jakież? O jakie czarne karty w kontekście dławienia zgromadzeń publicznych chodzi? Poznań 1956 r. wam przychodzi na myśl? Grudzień 1970 r.?

(Głos z sali: Grudzień 1981 r.)

Kopalnia Wujek? Kopalnia Wujek wam przychodzi na myśl?

(Głos z sali: Popiełuszko?)

To pomyślcie nad tym, co piszecie, co mówicie, co formułujecie, bo nie mnie obrażacie.

(Poseł Cezary Grabarczyk: Grudzień 1981 r. i 1982 r.)

Teraz ja, panie pośle, mówię.

(Poseł Cezary Grabarczyk: Jest pytanie, jest odpowiedź.)

Bo nie mnie obrażacie. Obrażacie ofiary komunistycznych zbrodni, banalizując zło, banalizując zbrodnie, porównując happeningi jednego z kandydatów na prezydenta do zbrodni komunistycznych. Nie macie do tego prawa, bo obrażacie te ofiary, którym należy się pamięć i szacunek. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Mamy.)

A dodatkowo obrażacie 100 tys. polskich policjantów, porównując ich do komunistycznych zbrodniarzy.

(Poseł Cezary Grabarczyk: Nie. Tego, kto wydaje rozkazy.)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Panie pośle, bardzo proszę o spokój.

(Poseł Cezary Grabarczyk: Pan minister pytał, doczekał się odpowiedzi.)

Mieliście państwo czas na swoje wystąpienie.

**Minister
Spraw Wewnętrznych i Administracji
Mariusz Kamiński:**

Jako minister spraw wewnętrznych przeciwko takim insynuacjom, takim nikczemnym słowom protestuję.

Mówicie, że to były legalne protesty. Nie były one legalne.

(Poseł Cezary Grabarczyk: Tak jak w 1981 r.)

Na mocy obowiązującego prawa, w związku z pandemią w całej Europie, we wszystkich niemalże państwach europejskich, wprowadzono zakazy gromadzenia się w celu zachowania dystansu społecznego, bo to jest najskuteczniejsza forma ograniczania pandemii. W niektórych państwach te zakazy istnieją do tej pory. We Francji legalnie zgromadzić się może osiem osób. W całej Europie wprowadzono takie zakazy. W Polsce ten zakaz obowiązywał półtora miesiąca... *(Dzwonek)*

(Głos z sali: Półtora.)

Półtora miesiąca. Dziękuję za poprawienie.

...od 16 kwietnia do 29 maja. Wtedy doszło do manifestacji zorganizowanej przez kandydata na prezydenta, który miał taki pomysł na swoją kampanię. 5 lat temu zajął ostatnie miejsce z wynikiem 0,2%. Teraz chciał stanąć na czele fali jakichś protestów. Czy naprawdę ktokolwiek jest w stanie uwierzyć, że mieliśmy do czynienia ze strajkiem przedsiębiorców? Przeście, naprawdę przestańcie wmawiać chyba tylko sobie te absurdy.

(Poseł Krystyna Skowrońska: A czas?)

Mieliśmy do czynienia z politycznym happeningiem.

(Poseł Barbara Nowacka: To usprawiedliwia bicie?)

(Poseł Krystyna Skowrońska: Zegar stanął.)

Rozumiem, że też mam ograniczony czas, tak jak i państwo, więc rzeczywiście nie będę mógł tutaj szczegółowo i długo uzasadniać tych rzeczy. Ale zwracam państwa uwagę na słowa, jakie padają w parlamencie, na ich wagę, na to, że obrażacie ludzi, obrażacie pamięć o tych, którzy zginęli w PRL za wolność, za wolną Polskę i za chleb. To są rzeczy nieadekwatne. A jeżeli to, co się wydarzyło 16 maja na placu Zamkowym, gdzie jeden policjant w sytuacji absolutnie adekwatnej użył gazu pieprzowego wobec grupy agresywnych manifestantów fizycznie atakujących kordon policyjny, porównujecie do najczarniejszych kart z historii PRL, to po prostu brak słów na to, co robicie, to brak powagi.

Co robiły służby podległe MSW w ostatnich miesiącach? Robiły bardzo wiele i z tej trybuny moim obowiązkiem jest podziękowanie im...

(Poseł Krystyna Skowrońska: A Szumowski?)

...niezasłanianie się nikim, ale podziękowanie. Opinia publiczna musi o tym wiedzieć. 10 mln wizyt związanych z kwarantanną zostało wykonanych przez funkcjonariuszy Policji. Już 10 mln, bo cały czas trwają te sprawdzania. I to nie chodzi tylko o to, żeby egzekwować ważne wymogi epidemiczne, ale chodzi również o to, żeby zapytać tego obywatela, który przestrzega przepisów i jest w domu: Czy masz chleb, czy masz lekarstwa, czy możemy ci w czymś pomóc?

(Głos z sali: To nie dotyczy policjantów, tylko pana.)

Straż Graniczna...

Tak, oskarżacie policjantów o to, że są bezmyślnym narzędziem w rękach nowego Kiszczaka, bo takie jest wasze myślenie.

(Głos z sali: Nie, że pan jest cynicznym...)

(Głos z sali: To jest dobre skojarzenie.)

Nie, to są wasze insynuacje.

Straż Graniczna z dnia na dzień musiała odbudować granice naszego państwa, granice wewnętrzne, które przez lata nie istniały. W ciągu kilku dni powstały realne granice, żeby chronić naszych obywateli przed transmisją wirusa.

Straż pożarna, podlega ona ministrowi spraw wewnętrznych. Wszystkie te namioty, które widzieliście przed polskimi szpitalami, które były tymczasowymi

**Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji
Mariusz Kamiński**

izbami przyjąć, to były namioty strażackie, strażacy je rozstawiali. Strażacy wspierali służby na granicach, a jednocześnie wykonywali w skrajnie trudnych sytuacjach swoje obowiązki. Największy pożar parku narodowego, nad Biebrzą, został skutecznie ugaszony w ciągu kilku dni przez setki strażaków jadących z całego kraju. Podtopienia, które miały miejsce, gwałtowne, zaskakujące wszystkich, w wielu regionach kraju. Czy ktoś został bez pomocy?

Tak, to były działania straży pożarnej.

(*Posel Krystyna Skowrońska*: Do rzeczy, panie ministrze.)

Mówię o tym, czym się zajmował minister spraw wewnętrznych w ostatnich miesiącach i jemu podległe służby, za co chcę im z tego miejsca podziękować.

(*Posel Cezary Grabarczyk*: A alert RCB?)

Wojewodowie, którzy podlegają ministrowi spraw wewnętrznych, to rzeczywiście gospodarze w czasach bardzo trudnej walki z koronawirusem.

(*Posel Krystyna Skowrońska*: Pani marszałek, czas.)

To oni kierowali całą akcją w terenie, to oni organizowali sieć szpitali jednoimiennych, zaopatrzenie dla tych szpitali, izolatoria. 7 dni w tygodniu, w sobotę, w niedzielę również, odbywały się sztaby kryzysowe.

Tak pracowały służby i administracja podległe ministrowi spraw wewnętrznych.

(*Głos z sali*: Taka jest prawda.)

I nikt im nie odbierze prawa do satysfakcji z tego, co zrobili, bo zrobili bardzo wiele dobrych rzeczy dla wszystkich obywateli. (*Oklaski*)

Mówicie o brutalności Policji, o tym, że doszło do rozruchów na miarę tego, co się działo w tragicznych sytuacjach w PRL. Spójrzcie, co się działo w tym czasie w innych państwach w Europie. Czy widzieliście te obrazki ze Stanów Zjednoczonych, te bójki z Policją, te napaści na policjantów, na sklepy, również na pomniki? Czy chcecie takich scen w Polsce? Nie, takich scen w Polsce nie będzie, nie będzie żadnych autonomicznych stref bez Policji, bo Policja to jest jeden z elementów funkcjonowania państwa. Każdy, kto rozumie, jak państwo funkcjonuje, wie, że służby podległe MSW muszą działać sprawnie. I działają sprawnie. I będą działały sprawnie. (*Oklaski*)

I z tego miejsca, mimo tych wszystkich insynuacji, które padają pod moim adresem... Ja się tym nie przejmuję, mnie nie jesteście w stanie obrazić, jestem do tego przyzwyczajony, ale pośrednio atakujecie funkcjonariuszy państwa polskiego, którzy służą wszystkim obywatelom.

(*Posel Cezary Grabarczyk*: Zaprzeczamy.)

(*Posel Małgorzata Kidawa-Błońska*: Nikt tego nie powiedział.)

I to jest niedopuszczalne, to jest nieakceptowalne.

I chcę z tego miejsca jeszcze raz bardzo gorąco podziękować wszystkim funkcjonariuszom służb podległych ministrowi spraw wewnętrznych i wszystkim urzędnikom podległym ministrowi.

I na koniec jeszcze krótko odniosę się do tych tematów dnia. Szanowni państwo, poruszacie państwo tematy, znowu pokazując swoją niekompetencję i brak wiedzy o funkcjonowaniu państwa. Oczywiście to nie jest rola ministra spraw wewnętrznych. No na Boga, służby specjalne, które mają kontrolować rozmowy międzynarodowe prezydenta czy premiera?

(*Posel Iwona Śledzińska-Katarasińska*: No chyba tak.)

No nie, szanowni państwo, tak nigdy nie było, nie jest i nie będzie. Są odpowiednie biura w Kancelarii Prezydenta, w kancelarii premiera, biura współpracy międzynarodowej, które na co dzień, codziennie organizują tego typu rzeczy, gdzie weryfikuje się pewne sprawy. Rzeczywiście ktoś zawiódł i wiemy, kto. Znamy z imienia i z nazwiska osobę, do której zwróciła się Kancelaria Prezydenta w przedstawicielstwie polskim w ONZ, którą poproszono o sprawdzenie wiarygodności tego telefonu i która potwierdziła, że to jest wiarygodne, że ta sytuacja jest wiarygodna. Będą wyciągnięte konsekwencje wobec konkretnej osoby, która zawiódła, która miała obowiązek jako pracownik polskiego przedstawicielstwa przy ONZ... Mówię to dla opinii publicznej, nie dlatego że minister spraw wewnętrznych czy koordynator służb specjalnych ma coś do rozmów międzynarodowych prowadzonych przez najważniejsze osoby w państwie. W sensie zabezpieczenia ich – tak żeby nie były podsłuchane, ale nie w sensie kontaktowania się głów państw. To jest nonsens, to jest brak elementarnej wiedzy.

Pytacie państwo o RCB. Mówicie, że nadużyłem RCB, już pomijając to, że RCB nie podlega ministrowi spraw wewnętrznych. Jeżeli ktoś formułuje taki zarzut, to powinien przynajmniej sprawdzić podstawowe rzeczy. Naprawdę uważacie, że poinformowanie, że kobiety w ciąży, że osoby niepełnosprawne i seniorzy...

(*Głos z sali*: To jest złamanie ustawy.)

...mogą podchodzić bez kolejki do głosowania, jest nadużyciem? Nie, to jest w interesie tych osób, bo trzeba zachować środki bezpieczeństwa, a te osoby powinny być szczególnie chronione.

(*Głos z sali*: No pewnie.)

(*Posel Cezary Grabarczyk*: Ale w sklepach też przepuszczamy takie osoby.)

RCB wielokrotnie tego typu alarmy wysyłało. I nie tłumaczcie swojej porażki alertami RCB, bo to jest śmieszne i żalosne. (*Oklaski*)

Tak że, kończąc swoje wystąpienie, jeszcze raz chcę podkreślić, że te emocje, które rozbudzacie, ta fala niechęci, nienawiści muszą mieć swój koniec. Mam nadzieję, że jednak troszkę te emocje opadną po wyborach. Następne wybory za 3 lata, więc pracujcie jako parlamentarzyści dla dobra państwa polskiego i obywateli.

(*Posel Iwona Śledzińska-Katarasińska*: Pan się zajmie swoją pracą.)

**Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji
Mariusz Kamiński**

Wykonujcie dobrze swoje...

(*Głos z sali:* Szumowski...)

Śledztwo w tej sprawie trwa, szanowna pani, śledztwo w tej sprawie trwa z zawiadomienia ministra Szumowskiego. To są wasze insynuacje, wy przesądzaście o winie.

(*Głos z sali:* Ale tak długo?)

Odpowie na to śledztwo, w którym funkcje wykonuje również Centralne Biuro Antykorupcyjne. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Proszę o zabranie głosu prezesa Rady Ministrów pana premiera Mateusza Morawieckiego.

Bardzo proszę.

**Prezes Rady Ministrów
Mateusz Morawiecki:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Pozwólcie, że też w ciągu kilku minut opowiem o osiągnięciach pana ministra, bo o tym należałoby mówić, i złożę podziękowania panu ministrowi za jego działanie w tym wyjątkowo trudnym czasie. Ten czas, czas COVID-19, jak słusznie ktoś tutaj zauważył, pandemii, której żaden kraj na świecie nie był w stanie przewidzieć, stawiał przed służbami specjalnymi i służbami mundurowymi wyjątkowe oczekiwania i wyjątkowe wymagania. I w tym czasie, kiedy z jednej strony służby mundurowe podległy panu ministrowi, Policja, Państwowa Straż Pożarna, Straż Graniczna, musiały wypełniać swoje zadania dotychczasowe, a jednocześnie w dwójnasób spełniać oczekiwania społeczne co do nowych zadań nałożonych na nie, w tym samym czasie wykryto ogromne nieprawidłowości finansowe, a także takie, które są na ustach właściwie całego Europolu, związane z wykryciem gigantycznego przemytu narkotykowego, i to nie jednego, a trzech takich prób przemytu. Kiedy sobie uświadomiłem, jak wielka tkwi wartość we współpracy poszczególnych służb, którą zorganizował pan minister Kamiński, a jednocześnie jak bardzo brakowało tego wcześniej, to jednocześnie stało mi się bardzo przykro w związku z myślą o tym, jak wiele nieprawidłowości musiało umykać we wcześniejszych czasach, w czasach naszych poprzedników, przed tego typu kontrolami. Otóż przez ostatnie 6 miesięcy, 7 miesięcy, ale w czasie, który zahaczał o COVID-19, rozbite zostały gangi narkotykowe o międzynarodowym zasięgu i ocalone zostało życie i zdrowie dziesiątek tysięcy, może setek tysięcy młodych ludzi w całej Europie – nie tylko w Polsce, również w całej Europie. Dlatego premierzy innych państw dziękowali mi za te akcje, które w tak skuteczny sposób udaremni-

ły import narkotyków na terytorium Unii Europejskiej. Te akcje stały się znane opinii publicznej. Zachęcam wszystkich do przyglądnięcia się temu, w jaki sposób od strony praktycznej współdziałały służby mundurowe i jakie były w związku z tym deficyty wcześniej.

Kolejne obszary, na które chciałem zwrócić uwagę – o tych kolejnych obszarach mówił pan minister Kamiński, więc tylko krótko. Policja oprócz swoich normalnych działań przeprowadziła znakomite działania w obszarze kontroli kwarantann, ale także zaspokajania potrzeb, które można nazwać codziennymi potrzebami ludzi najbardziej tego wymagających, czyli wsparcia w zakresie dostarczenia żywności, pójścia po lekarstwa, pomocy w codziennych bytowych potrzebach. Tutaj policjanci byli zawsze dostępni i za to wszystkim policjantom chciałem podziękować. To ponad 9 mln, pan minister powiedział: 10 mln wizyt (*Oklaski*) – 10 mln wizyt. To też dzięki wam, drodzy policjanci, tę chorobę udało się ograniczyć w sposób skuteczny.

Państwowa Straż Pożarna. Również pan minister o tym mówił. W czasie, kiedy pomagała przy podtopieniach, powodziach, pożarach wielkich, jednocześnie pełniła swoje obowiązki na różnych liniach frontu związanych właśnie z COVID-19. Podobnie Straż Graniczna – ponad 2,5 mln dodatkowych kontroli granicznych. Iluż zakażonych obywateli obcych państw zostało niewpuszczonych albo ilu obywateli naszego państwa, którzy zostali skierowani na kwarantannę, dzięki takim skutecznym działaniom zostało powstrzymanych. To też jest wielka zasługa służb mundurowych pana ministra.

Zastanawiam się także nad waszymi zarzutami dotyczącymi służb specjalnych i widzę, że one nie tylko nie mają nic wspólnego z rzeczywistością, ale też porównuję je do działań w waszych czasach, do działań, o których pewnie chcielibyście zapomnieć, takich jak działania policji przy Kupieckich Domach Towarowych czy w Jastrzębiu-Zdroju. To było w lutym 2015 r., wtedy policjanci zostali zmuszeni, tak trzeba powiedzieć, przez dowództwo do strzelania do górników gumowymi kulami.

(*Głos z sali:* Skandal!)

To jest przecież haniebna akcja. Podobnie akcja „Widelec” – kilkuset kibiców aresztowanych, przetrzymywanych długo w aresztach. Wielu z nich, sięgnijcie do ich zeznań, mówiło o tym, że byli torturowani, że byli maltretowani. (*Dzwonek*)

To pana śmieszy, panie pośle?

(*Głos z sali:* Tak było. Proszę się nie śmiać.)

Proszę sięgnąć do zeznań. Proszę się nie śmiać, proszę sięgnąć do zeznań tych kibiców.

To wreszcie akcja AntyKomor, gdzie ośmiu antyterrorystów skierowaliście przeciwko jednemu studentowi bodaj o 6 rano, jeśli mnie pamięć nie myli, który założył stronę przeciwko ówczesnemu prezydentowi Bronisławowi Komorowskiemu.

(*Posel Barbara Nowacka:* Co z tą dziewczyną, co wczoraj...)

Prezes Rady Ministrów Mateusz Morawiecki

To są akcje, w których wy wykorzystywaliście służby antyterrorystyczne, służby specjalne, a zbierane materiały na pana Józefa P. wylądowały w szufladzie.

Tymczasem chcę podkreślić wyraźnie jedną cechę, bo to tutaj nie padło, pana ministra Kamińskiego. My równo traktujemy ludzi związanych z obozem rządzącym i z opozycją, ponieważ zatrzymywane są osoby również związane z obozem rządzącym, bo miecz prawa złemu tylko srogi, powinien być rzeczywistość zupełnie obiektywny i niepatrzący na to, kto skąd pochodzi. I dlatego właśnie pan minister Kamiński jest najlepszym ministrem w czasach III Rzeczypospolitej, który zapobiega korupcji, który w możliwie maksymalny sposób stara się odzyskać te zasoby, te pieniądze, które wpadły w ręce grup przestępczych. *(Oklaski)*

Chcecie dowody? Tak, w latach 2016–2019 to jest ponad 10 mld zł zabrane grupom przestępczym przez ABW, ponad 3,5 mld zabrane przez CBA. To są służby podległe panu ministrowi. Nie byłoby też tego sukcesu w ograniczeniu roli mafii VAT-owskiej, w ograniczeniu przestępstw podatkowych związanych z mafiami VAT-owskimi, tych przestępstw, w przypadku których tak udajecie, że patrzycie w ziemię w tym momencie, jak to mówię, ponieważ one was najbardziej boją. Bo to jest kilkadziesiąt miliardów złotych rocznie potwierdzonych przez Komisję Europejską...

(Poseł Cezary Grabarczyk: Ciekawe, ile wynieśli.)

...które spowodowały, że polityka społeczna jest na zupełnie innym poziomie. To też jest zasługa służb pana ministra Kamińskiego. Dziękujemy bardzo, panie ministrze. *(Oklaski)*

Dlatego, pani marszałek, Wysoka Izbo, pan minister Kamiński we wcześniejszych miesiącach, co do których przecież się wypowiadałem niedawno we wniosku składanym przez państwa, jak również, a może zwłaszcza w tych ostatnich miesiącach, kiedy do normalnych zadań służb specjalnych, służb mundurowych doszły rozliczne wyzwania o charakterze hybrydowym związane z cyberbezpieczeństwem... W tym czasie nastąpiły różnego rodzaju aresztowania szpiegów, aresztowania i wydalenia osób, które w ewidentny sposób zagrażały bezpieczeństwu państwa, 48 osób, które miały zamiary terrorystyczne, a więc nasze grupy antyterrorystyczne świetnie zdały egzamin, ponieważ zidentyfikowały źródło ryzyka i dokonały wydalenia takich osób oraz niewpuszczenia dwudziestu kilku osób związanych z międzynarodowymi grupami terrorystycznymi.

Nie widać tego, co dobrze działa. I zamiast podziękować panu ministrowi Kamińskiemu, kierujecie wobec niego doprawdy absurdalne zarzuty, zarzuty ni jak się mające do rzeczywistości, bo oprócz normalnej roli, którą służby mundurowe i służby specjalne wypełniały w tym czasie, owszem, również roli związanej z pozyskiwaniem zasobów medycznych, środków medycznych, bo udajecie dzisiaj, że zapominacie o tych

nagłówkach gazet sprzed 3 miesięcy: Skąd wziąć maseczki? Skąd wziąć respiratory? Skąd wziąć...

(Poseł Małgorzata Kidawa-Błońska: Ale o tym nie zapominamy.)

Owszem, szukaliśmy tego po całym świecie, jak również wszystkie kraje Unii Europejskiej. Nieprawidłowości, które zostały wykryte w państwach Unii Europejskiej, przekraczają wielokrotnie te nieprawidłowości, które my sami wykryliśmy i co do których wyjaśnienia oczywiście dążymy. Ale za to, że pan minister Kamiński razem z panem ministrem Szumowskim wtedy szukali materiałów po całym świecie i ocalili życie dziesiątków milionów, dziesiątków tysięcy Polaków, tysiące, dziesiątków tysięcy Polaków, należą im się słowa podziękowania, a nie absurdalne wnioski, które kierujecie. *(Oklaski)*

Dlatego podsumowując, szanowni państwo, mam krótki apel: Bądźcie opozycją Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, a nie opozycją totalną, bo wnioskami, które kierujecie, i sformułowaniami...

(Poseł Małgorzata Kidawa-Błońska: To już jest nie do wytrzymania.)

...też haniebnymi sformułowaniami, które się znalazły w waszym wniosku, obrażacie majestat Rzeczypospolitej i wielu Polaków, którzy, jak powiedział tu słusznie pan minister Kamiński, pamiętają dobrze czasy PRL-u.

(Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: My jesteśmy dumni z tego, że jesteśmy patriotami.)

Ale my i tak będziemy starali się cały czas modernizować służby mundurowe i usprawniać działanie służb państwa tak, żeby one służyły dobru wspólnemu, żeby one służyły także wam, bo państwo polskie to jest nasza przyszłość, to jest nasze dobro wspólne. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo, panie premierze.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania w tej sprawie przystąpimy...

(Poseł Bartłomiej Sienkiewicz: Pani marszałek...)

W jakim trybie, panie pośle?

(Poseł Bartłomiej Sienkiewicz: W trybie ad vocem wyłącznie do pana ministra...)

Ale przepraszam bardzo, nie był pan cytowany, pana wypowiedź.

(Głos z sali: Był.)

(Poseł Bartłomiej Sienkiewicz: Ad vocem. Przecież referowałem w sprawie... Jedno zdanie.)

Jedno zdanie.

Bardzo proszę.

Jedno zdanie, panie pośle.

Poseł Bartłomiej Sienkiewicz:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ja w trybie ad vocem. Oczywiście nie będę polemizował z panem premierem, to nie ta ranga, ale chciałam się odnieść

Posel Bartłomiej Sienkiewicz

w jednej sprawie do tego, co mówił pan minister Kamiński.

Szanowny panie ministrze, specjalnie podkreślałem w czasie tego przemówienia, podobnie jak mój kolega, że jesteśmy pełni szacunku dla służb mundurowych, które wykonują swoją pracę znakomicie, tak jak wykonywały ją wcześniej, zanim pan był ministrem, i tak jak będą wykonywały tę pracę, jak pana dawno nie będzie.

(*Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego Piotr Gliński: ...ten, co kopał demonstranta.*)

I to nie jest pana zasługa, że mamy dobrych policjantów.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję już.

Posel Bartłomiej Sienkiewicz:

To niech się pan za nimi nie chowa i niech pan nam nie wciska, że my tak naprawdę ponizamy policjantów, bo jest dokładnie odwrotnie.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Panie pośle, bardzo dziękuję.

Posel Bartłomiej Sienkiewicz:

Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania w tej sprawie przystąpimy w bloku głosowań.

(*Głos z sali: Pan minister chce jeszcze zabrać głos.*)

Zamknęłam. Zamknięty punkt, panie ministrze.

Bardzo proszę.

(*Głos z sali: W jakim trybie?*)

(*Głos z sali: Nie ma trybu.*)

**Minister
Spraw Wewnętrznych i Administracji
Mariusz Kamiński:**

Szanowny Panie! Jednym zdaniem odniosę się do pana, słów pana ministra. Niech fakty przemówią.

Coroczne badania opinii publicznej dotyczące oceny instytucji publicznych pokazują, jaki postęp zrobiliśmy jako państwo polskie, jako ministerstwo spraw wewnętrznych. Czy pan wie, panie ministrze, byli ministrowie spraw wewnętrznych, jak Polacy akceptowali działania Policji w roku 2015, kiedy jeszcze był pan ministrem?

(*Posel Iwona Śledzińska-Katarasińska: My wiemy.*)

W 2015 r. liczba pozytywnych ocen dotyczących pracy Policji stanowiła 65%. Dużo. W 2020 r., po kilku latach rządów Prawa i Sprawiedliwości, po raz pierwszy w historii polska Policja została oceniona najwyżej przez obywateli, a poparcie dla niej i dobra ocena jej pracy sięga 80%. (*Oklaski*) 15% po kilku latach rządów Prawa i Sprawiedliwości. Taka jest nasza praca nad służbami podległymi ministrowi spraw wewnętrznych. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

(*Głos z sali: Za moich czasów 72. Możemy się przesuwać.*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo.

Zamykam dyskusję.

Do głosowania w tej sprawie przystąpimy w bloku głosowań.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 13. porządku dziennego: Wniosek o wyrażenie wotum nieufności wobec Ministra Sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry (druki nr 454 i 475).

Proszę przedstawiciela wnioskodawców panią poseł Kamile Gasiuk-Pihowicz o przedstawienie uzasadnienia wniosku.

Bardzo proszę.

Posel Kamila Gasiuk-Pihowicz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mamy do czynienia z niebywałą arogancją i butą tej władzy. Nawet nie ma pana ministra Ziobry w przypadku wniosku o wotum nieufności, który go dotyczy.

Ministerstwo bezkarności. (*Oklaski*) Tak powinien, szanowni państwo, nazywać się resort podległy Zbigniewowi Ziobrze. Trefne maseczki, trefne testy, trefne karty wyborcze, niewidzialne respiratory i niewyobrażalna bezczynność resortu podległego Zbigniewowi Ziobrze, prokuratury w tych kwestiach właśnie. Czas spojrzeć w oczy i zapytać się, czy my przypadkiem nie żyjemy w trefnym państwie PiS.

Wysoka Izbo! W państwie PiS afera goni aferę, tylko wszyscy mamy wrażenie, że nikt aferzystów w państwie PiS nie ściga. Wczoraj na posiedzeniu komisji sprawiedliwości nie dopuściliście nawet do zadawania pytań, dzisiaj wniosek jest raptem 5-minutowy. To są standardy jak w putinowskiej Rosji, jak w rosyjskiej Dumie, a nie w polskim Sejmie. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Pani poseł...

Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz:

Szanowni Państwo! Wysoka Izbo! Oto najprostsze pytania, jakie możemy sformułować w odniesieniu do trzech ostatnich afer.

Afera z maseczkami. Wiemy, kto składał zamówienie na trefne maseczki. Wiemy, kto na nim zarobił. Jakby był pan minister Ziobro, zadałabym mu pytanie, czy jest w stanie w jakikolwiek racjonalny sposób wyjaśnić, dlaczego nikt w tej sprawie nie siedzi jeszcze w areszcie. Państwo polskie zostało okradzione (*Oklaski*), zrobiono naprawdę gruby wał, a winni chodzą na wolności. Panie ministrze Ziobro, po co pan jest w takim wypadku prokuratorem generalnym? Takie pytanie by w jego kierunku padło, gdyby był.

Kolejna sprawa: respiratory. Kontrolowane przez PiS Ministerstwo Zdrowia, zamiast dołączyć do unijnego przetargu, podpisało umowę z jakąś firemką, przelewając jej w kwietniu w kilka godzin po podpisaniu kontraktu 160 mln zł. Miało być 1200 respiratorów, a jest drobny ułamek tej liczby. O większej części tych pieniędzy, tych 160 mln, w ogóle słuch zaginął. To samo dotyczy osób, które w tej sprawie nie poniosły żadnej odpowiedzialności. Nikt nie został pociągnięty do odpowiedzialności. Gdzie w państwie PiS jest prokuratura? Gdzie w państwie PiS jest prokuratura? To jest pytanie, które ciśnie się na usta. Udajecie najuczciwszych na świecie, a gdy trudne pytania zaczynają dotyczyć osób, które obecnie mają władzę, to nagle stajecie się osobami, które nic nie słyszały, które nic nie widziały. Myślałam, że jakkolwiek będziecie rządzić, to przynajmniej złodziei będziecie łapać. Wiecie co, nawet tego nie potraficie robić.

Szanowni Państwo! Kolejna bulwersująca sprawa. Jacek Sasin i jego ludzie przygotowali wybory koperative, które przecież nie miały szans się odbyć.

(*Głos z sali: Pan Jacek Sasin.*)

Wszyscy o tym wiedzieli. Epidemia, nic nie działało normalnie. Policja rozdawała mandaty wychodzącym z domu, dziesiątki tysięcy osób na kwarantannę. Straty dla państwa, dla każdego z nas, dla tych, którzy ciężko pracują i płacą podatki, sięgnęły, jak oszacowali dziennikarze, 70 mln zł. W czasie, gdy każdy publiczny grosz jest ważny, mógłby ratować miejsca pracy. I co? I nic, głucha cisza. Czy ktokolwiek miał postawione zarzuty w tej sprawie? Dlaczego na pytania prokuratury nie odpowiadał Jacek Sasin? Jakby był pan minister Ziobro, zadawałabym mu pytania...

(*Głos z sali: Jest.*)

(*Poseł Barbara Nowacka: Przyszedł.*)

(*Głos z sali: Jest o czasie.*)

Jest? O, to bardzo dobrze.

Panie Ministrze! Listę pańskich błędów, pańskich zaniechań mogłabym wymieniać w nieskończoność, ale dalsze mi tylko 5 minut. Powiem wprost: jest pan najgorszym ministrem sprawiedliwości w historii Polski. (*Oklaski*) Dlatego dzisiaj jedynym, co pan powinien dostać, nie jest wotum zaufania, ale zwolnienie dyscyplinarne. Oto ono. To jest zwolnienie dyscyplinarne, które panu przekazuję w imieniu milionów Polaków, którzy mają dość przymykania oczu na afery z udziałem ludzi PiS. Przekazuje je panu w imieniu milionów Polaków, którzy mają dość upolityczniania sądów.

(*Głos z sali: Kto się podpisał?*)

Przekazuję w imieniu milionów Polaków, którzy mają dość upolityczniania prokuratury i wykorzystywania jej do partyjnych celów. Przekazuję w imieniu milionów Polaków, którzy mają dość niszczenia europejskich standardów i wprowadzania tu, w Polsce, standardów znanych dotychczas tylko z Rosji i Białorusi. Przekazuję w imieniu milionów Polaków, którzy mają dość paraliżu Trybunału Konstytucyjnego. I niech ono, to zwolnienie dyscyplinarne, będzie symbolem 5 lat pana obecności w Ministerstwie Sprawiedliwości. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Proszę pana posła Jacka Kurzępę o przedstawienie opinii komisji.

(*Poseł Iwona Śledzińska-Katarasińska: Proszę tak się nie zachowywać, nie robić tak z dokumentem.*)

(*Wesołość na sali*)

Dokumentem...

Pani Poseł! Pani poseł, proszę wrócić na miejsce i zachowywać się godnie.

Bardzo proszę, panie pośle.

(*Wiceprezes Rady Ministrów Jacek Sasin: Proszę nie zaśmiecać Sejmu.*)

(*Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: To jest Sejm Rzeczypospolitej, a nie rosyjska Duma...*)

Pani poseł, narusza pani powagę Sejmu.

(*Głos z sali: Proszę nie zaśmiecać sali.*)

(*Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: Kto zaśmieca? Chyba pani.*)

Bardzo proszę, panie pośle, o przedstawienie opinii komisji.

Poseł Sprawozdawca Jacek Kurzępa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Opinia Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w sprawie poselskiego wniosku o wyrażenie wotum nieufności wobec ministra sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry z druku nr 454.

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 116 ust. 2 regulaminu Sejmu, skierowała w dniu 7 lipca 2020 r. powyższy wniosek do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w celu zaopiniowania. Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka po rozpatrzeniu tego wniosku

Posel Jacek Kurzępa

sku na posiedzeniu w dniu 14 lipca 2020 r. postanowiła przedłożyć wniosek zaopiniować negatywnie. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Przypominam, że zgodnie z art. 116 ust. 1a regulaminu Sejmu po wyczerpaniu listy mówców głos może zabrać tylko prezes Rady Ministrów oraz minister sprawiedliwości Zbigniew Ziobro. Nie są dopuszczalne pytania jako odrębny element debaty.

Stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość przedstawi Wysokiej Izbie pan poseł Piotr Sak.

Bardzo proszę.

Posel Piotr Sak:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W prologu swojego wystąpienia, żeby nie trzymać długo w niepewności, ujawnię od razu stanowisko naszego klubu parlamentarnego wobec wniosku dotyczącego ministra sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry. *(Wesołość na sali)* Jest ono oczywiście stanowczo przeciwnie, absolutnie przeciwnie do państwa wniosku.

(Posel Grzegorz Braun: Nie, coś podobnego.)

Państwa wniosek jest całkowicie mętny i głośłowny. Starła się tutaj pani poseł referent go troszeczkę ubarwić, ale niestety to nie miejsce na występy kabaretowe. *(Oklaski)*

Szanowni Państwo! Generalnie wnioski tego typu są takimi swoistymi, specyficznymi aktami oskarżenia. Państwa wniosek nie spełnia tych kryteriów, wręcz popełniłście państwo podstawowy, kardynalny i elementarny błąd – adresat jest niewłaściwy. Państwa wniosek, ten wyrób wnioskopodobny, nie powinien w ogóle trafić pod obrady Sejmu, tylko co najwyżej do konkursu im. Ignacego Krasickiego i Stanisława Lema, bo tyle w nim jest bajkopisarstwa i fantastyki, fantazji politycznej.

(Głos z sali: Proszę Lema zostawić w spokoju.)

Zresztą w ogóle należy się dziwić poczynaniom opozycji, która wybiera, bierze na swoje celowniki członków Rady Ministrów, którzy mają osiągnięcia i sukcesy, i atakuje ich. Tak więc łatwo obalić państwa argumenty, wręcz jak strzepnąć proch z polu marynarki...

(Posel Krystyna Skowrońska: Ale kabaret.)

...bo siła państwa argumentów jest porównywalna do zdolności bojowej plastikowych żołnierzyków.

Wielu ministrów działa bardzo aktywnie i prężnie. Na tym tle wyróżnia się pan minister Zbigniew Ziobro, podobnie jak minister aktywów państwowych pan Jacek Sasin, minister zdrowia pan Łukasz Szumowski i minister spraw wewnętrznych i administracji pan Mariusz Kamiński. Wszystkich potraktowaliście wnioskami o wotum nieufności. Co ich łączy? Są ludźmi ciężkiej, tytanicznej pracy *(Oklaski)*, a wy takich ludzi nie lubicie. Przecież lata waszych rządów to czas bylejałości, nastrojów niemożności, czas kranologii stosowanej, tej ciepłej wody w kranie, która jest synonimem waszego nieróbstwa i intelektualnego lenistwa. *(Oklaski)* Wasza filozofia i doktryna to były ucieczka od rządzenia, zachowawczość działań, a wręcz nanibyzm i symulacja.

(Posel Małgorzata Kidawa-Błońska: Jakiś argument?)

Zamiast harować, woleliście haratać w gałę. Stąd zagrożenie dla was ze strony naszego rządu, który jest bardzo pracowity i skuteczny. Wy cierpicie na abulii. Jest taka choroba. Nie potraficie urzeczywistniać zamierzeń i obietnic.

Od 5 lat na czele Ministerstwa Sprawiedliwości stoi pan minister Zbigniew Ziobro. Lista osiągnięć i sukcesów jest spora. Nie oczekuję oczywiście siłą rzeczy od państwa bezkrytycznych zachwytów, ale wasza ocena nijak ma się do rzeczywistości. Ostatnie lata to czas bezwzględnej walki, wojny z aferzystami. Odbierany jest majątek kartelom narkotykowym i mafiom, wprowadzono zbrodnię VAT-owską, zaostrzono kary dla pijanych kierowców, wprowadzono rejestr pedofilów.

(Posel Krystyna Skowrońska: Ułaskawiono.)

Jaki był państwa stosunek do aferzystów? To jest podstawowa różnica. Wyciągnęliście ich samoloty, ich interesy, a my odbieramy im majątki, wsadzamy ich za kratki. Ministerstwo wspiera także osoby słabe i pokrzywdzone, z drugiej strony. Zbigniew Ziobro jest protektorem i strażnikiem interesów osób słabych i pokrzywdzonych.

(Głos z sali: Ha, ha, ha.)

W ostatnich latach zwiększono ochronę ofiar przemocy domowej, uskutecznilo się ściąganie alimentów, wprowadzono ogólnopolską sieć bezpłatnej pomocy prawnej. Wprowadzono wreszcie rozwiązania związane z konfiskatą rozszerzoną.

(Głos z sali: Nieprawda.)

Wreszcie zatrzymano panoszenie się czyścicieli kamienic. Przerwano tę gehennę najemców. Skończono z nadużyciami komorników. Skończono z odbieraniem dzieci za biedę. Skończono także z pochopnym wydawaniem dzieci za granicę.

(Posel Iwona Śledzińska-Katarasińska: Już trzy nasze rzeczy pan wymienił.)

Aktywowano więźniów. Odsetek zatrudnionych więźniów, szanowni państwo, w 2015 r. wynosił 36, dzisiaj – 57. Jest też akcja „Resort sprawiedliwości pomaga”, a w jej ramach produkcja maseczek, odzieży. To już są miliony sztuk sprzętu, ekwipunku, który został wyprodukowany, wytworzony i przekazany pla-

Posel Piotr Sak

cówkom. Zatem są podejmowane wielokierunkowe działania i dotyczą one także reformy wymiaru sprawiedliwości.

Szanowni Państwo! Państwa autorytety zdiagnozowały kiedyś bardzo dobrze sytuację odnośnie do KRS-u. Andrzej Rzepliński w 2004 r. mówił: KRS to państwowy związek zawodowy konserwujący interesy źle służące polskiemu sądownictwu. To nie było odosobnione zdanie. Jerzy Stępień mówił: KRS dba o interesy korporacji sędziowskiej, natomiast nie jest organem, który dba o prawdziwą niezawisłość. A państwo co? Tkwiłicie w tej smutnej rzeczywistości, chcieliście mieć święty spokój i nic w tym zakresie nie zrobiliście. Dopiero rząd Zjednoczonej Prawicy to zmienił.

Szanowni Państwo! Fakty mówią przeciwko państwa wnioskowi i trwanie w złudzeniu, że jest inaczej, nie zmienia obiektywnego stanu rzeczy. O osiągnięciach, a lista jest coraz dłuższa, możemy mówić z zasłużoną satysfakcją (*Dzwonek*), bez naciąganych zachwytów. Nie chodzi o wystawianie laurki, ale chodzi o realizm oceny, którego wam niestety zabrakło.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję, panie pośle.

Posel Piotr Sak:

Szanowni Państwo! Poprzez ten wniosek Sejm jest bezpodstawnie absorbowany zajęciem, które nie znajduje podstaw w stanie faktycznym.

(*Posel Krystyna Skowrońska*: Czas minął.)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Panie pośle, trzymajmy się zasad, tak samo jak w stosunku do opozycji...

Posel Piotr Sak:

Wpadacie w grzęzawisko totalnej negacji i emocji...

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

...tak samo jak w stosunku do opozycji, tak i pana proszę...

(*Posel Krystyna Skowrońska*: Nieprawda.)

...o zakończeniu już wystąpienia.

Posel Piotr Sak:

Szanowni Państwo! Wywołujecie rwetes i zawieruchę, i zamieszanie, które nie służą autorytetowi Sejmu...

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Panie pośle, dziękuję bardzo.

Posel Piotr Sak:

...zaś społecznie są nie tylko bezużyteczne, ale wręcz szkodliwe, bo niezrozumiałe. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska głos zabierze pan poseł Arkadiusz Myrcha.

(*Posel Kamila Gasiuk-Pihowicz*: Obok tematu. Ja pytałam, czy Szumowski był przesłuchany, Sasin. To są pytania. Nikt mi na nie nie odpowiedział.)

Pani poseł...

Bardzo proszę.

Posel Arkadiusz Myrcha:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska pragnę jednoznacznie oświadczyć, że popieramy wniosek o odwołanie Zbigniewa Ziobry. Popieramy wniosek o odwołanie najgorszego ministra sprawiedliwości. (*Oklaski*) Popieramy wniosek o odwołanie ministra, który zbudował politykę resortu na kłamstwie, manipulacji i taniej propagandzie sukcesu, czego zresztą wczorajsze posiedzenie komisji sprawiedliwości było najlepszym potwierdzeniem.

To nie jest kwestia naszej jakiegś subiektywnej politycznej oceny. Przeciwko panu ministrowi Ziobrze przemawiają fakty, statystyki, ale przede wszystkim ocena Polaków. To jest pierwszy minister sprawiedliwości w historii, który przez cały okres swojego urzędowania ma nieprzerwanie negatywne oceny działalności i prokuratury, i sądów. Proszę zerknąć do badań CBOS. Przecież to jest nokaut i wstyd, panie ministrze. Za chwilę pewnie usłyszymy o innych badaniach CBOS, że teraz Polacy jakoby wyjątkowo bezpiecznie czuli się w Polsce. Ale, panie ministrze, odsyłam do lektury tego badania CBOS. Zauważy pan, że Polacy jako bezpieczne swoje miejsce zamieszkania oceniają w ok. 90% nieprzerwanie od 2008 r., więc proszę nie przypisywać sobie cudzych sukcesów. To jest wybitne osiągnięcie przede wszystkim policji, straży municypalnych, samorządowców,

Posel Arkadiusz Myrcha

ale na pewno nie pana. Kolejny mit pana ministra Ziobry obalony.

Ale chciałbym wrócić do wczorajszych obrad komisji sprawiedliwości. Pan minister Ziobro, pan minister Warchoł w sposób absolutnie haniebnym zarzucali nam, jakobyśmy wspierali przestępców, jakobyśmy prowadzili bierną politykę w stosunku do sprawców przestępstw na tle seksualnym, pedofilii. To ja panu ministrowi Ziobrze przypomnę. To jest ustawa z kwietnia 2014 r., przyjęta przez Sejm. Ta ustawa ochroniła polskie dzieci przed zjawiskiem prostytucji. Ta ustawa wprost uderzała w zwyrodnialców, którzy promowali pornografię dziecięcą. Cała nowa regulacja art. 202 Kodeksu karnego. Tą ustawą policja uzyskiwała większe uprawnienia operacyjne w zwalczaniu przestępstw na tle seksualnym, w szczególności przeciwko małoletnim. I dzisiaj osiąga dzięki temu sukcesy, którymi pan się chwali.

(*Głos z sali:* To dobrze.)

Wczoraj w komisji sprawiedliwości pan minister Ziobro i pan minister Warchoł ordynarnie okłamali Polaków. I gdyby mieli poczucie honoru, to za same te kłamstwa podaliby się po prostu do dymisji.

Ale à propos pana ministra Warchoła. Jak słuchałem wczoraj pana w komisji sprawiedliwości, to było mi pana po prostu żal, bo lwia część swojego wystąpienia poświęcił pan na krytykę rządów Platformy i PSL, naszej polityki karnej. Ale przypomnę: pan wtedy nie zasiadał w szeregach PiS, pan wtedy tutaj, w polskim Sejmie, był doradcą prawnym klubu Ruch Palikota. Pan doradzał Januszowi Palikotowi. (*Oklaski*) I wie pan co? Ruch Palikota większość tych inicjatyw popierał. Tę nowelizację Kodeksu karnego z 2015 r., którą pan tak ostro krytykuje, pana ówczesny mocodawca Janusz Palikot poparł. Panie ministrze, to jak to jest? To albo pan był miernym doradcą, albo pan jest dzisiaj zwykłym karierowiczem i hipokrytą. (*Oklaski*) W jakiej roli pan się czuje lepiej – ten wybór zupełnie zostawiam panu.

Pan minister Wójcik opowiadał, jakoby więźniowie zaczęli pracować dopiero od 2015 r. Panie ministrze, zaskoczę pana. Pracowali wcześniej. Pracowali, zanim powstały Platforma i PiS, ba, do 2010 r. pracowało więźniów odpłatnie więcej niż teraz. Macie wynik 17 tys. Proszę sobie zerknąć – przed 2010 r. pracowało 20 tys. więźniów odpłatnie. (*Oklaski*) Były później, fakt, chude lata, 2011–2013, ale wtedy za więziennictwo odpowiadał pan Jarosław Gowin. Tylko taka różnica jest między nami, że my mu podziękowaliśmy, a wy go wzięliście na wicepremiera.

Fundusz Sprawiedliwości – przez lata wspierał ofiary przestępstw, nikt nie miał do niego zarzutów. Ale przyszedł minister Ziobro z ekipą. I co? Pieniądze bez konkursów, miliony dla imperium o. Rydzyka, 25 mln na CBA, z których prawdopodobnie zakupiono program Pegasus, i dzisiaj słyszymy, że CBA inwigiluje dwa razy więcej osób niż ABW. Raport NIK jest dla was druzgocący. Pokazuje, że ze zgromadzo-

nych środków mniej niż 20% przeznaczacie na ofiary przestępstw. Przecież to jest hańba.

Podsumowanie. 5 lat ministra Ziobry to jest kompletna zapaść wymiaru sprawiedliwości i utrata zaufania do tego wymiaru przez Polaków. Polacy czekają rekordowo na wyroki sądowe. Sytuacja w prokuraturze jest jeszcze gorsza. Spraw długotrwałych jest w tej chwili ponad 21 tys., przy czym w 2015 r. ta liczba sięgała ledwie 6 tys. Państwo polskie płaci coraz więcej odszkodowań za przewlekłe postępowania. Tajemnicze awanse w prokuraturze kompletnie bez konkursów. Dyscyplinarki dla prokuratorów, którzy mają odwagę być niezależni (*Dzwonek*) i mieć swoje zdanie. Tarcza, ochrona dla spraw, w których zaangażowani są ludzie PiS, czego symbolem na zawsze pozostanie całkowita bierność w sprawie tzw. łapówki prezesa Kaczyńskiego. Spada liczba spraw sądowych z udziałem prokuratura.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Panie pośle...

Posel Arkadiusz Myrcha:

To jest czarny obraz polskiego wymiaru sprawiedliwości po 5 latach pana ministra Ziobry.

(*Głos z sali:* Pani marszałek...)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Posel Arkadiusz Myrcha:

Fakty i liczby przemawiają za udzieleniem wotum nieufności ministrowi Ziobrze. (*Oklaski*)

(*Głos z sali:* Brawo!)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo.

Stanowisko klubu parlamentarnego Lewica przedstawi Wysokiej Izbie pani poseł Joanna Scheuring-Wielgus.

Bardzo proszę.

Posel Joanna Scheuring-Wielgus:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zawsze trudno przechodzi mi to przez usta: minister sprawiedliwości Zbigniew Ziobro, bo pan ma tyle wspólnego ze sprawiedliwością, co prezydent Andrzej Duda z kon-

Posel Joanna Scheuring-Wielgus

stytucją. Coś tam pan liznął, ale nic pan nie skumał. Ale przejdźmy do pana grzechów.

Prokuratura. Prokuratura jest w pełni na pana usługach i prowadzi coraz więcej postępowań z powodów politycznych. Potraficie błyskawicznie wystosować akt oskarżenia wobec aktywistki za naklejki z tęczaową Matką Boską. Potraficie ekspresowo wszczynać postępowanie wobec studentów z Uniwersytetu Śląskiego i przesłuchiwać ich tak, jakby byli mordercami. Potraficie wywlec z domu i wsadzić do aresztu bez jakiegokolwiek wyjaśnienia aktywistów za wieszanie plakatów, a do tej pory nie sformulowaliście aktu oskarżenia wobec Jarosława Kaczyńskiego za sprawę dwóch wież, a są na to taśmy.

Drugi grzech, pedofilii. Wczoraj w komisji odwalił pan niezły teatr. Żadne pana machanie rękoma nie zmyje wstydu i blamażu pana i prezydenta Dudy, który ulaskawił pedofila. Daliście pedofilowi wolność... (*Poruszenie na sali, oklaski*)

(*Część postów skanduje: Kłamie! Kłamie! Kłamie!*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Pani poseł, proszę trzymać się faktów.

Posel Joanna Scheuring-Wielgus:

...choć jeszcze przeszło rok temu grzmieliście: sprawca ma zakaz zbliżania i kontaktowania się z pokrzywdzonym przestępstwem seksualnym. Powiedzieliście, że to będzie obligatoryjnie.

Wczoraj również w komisji powiedział nam pan o faktach i liczbach. No to lecimy. Czy zajął się pan 382 przypadkami księży pedofilów, o których na swojej konferencji w marcu 2019 r. mówił Episkopat Polski? 56% tych przypadków według Episkopatu Polski nigdy nie trafiło do prokuratury. Czy wysłał pan chociaż jeden wniosek do Watykanu o dostęp do dokumentacji o księżach pedofilach z Polski? Od grudnia macie taką możliwość, bo papież Franciszek zniósł tajemnicę papieską. Jedyne, co pan zrobił, to rozesłał pismo do regionalnych prokuratur, w którym nakazał pan, aby organy państwa w relacjach z Kościołem opierały się na współdziałaniu i zrezygnowały z wykorzystywania swoich uprawnień. Pan, panie ministrze, cynicznie wykorzystuje kwestię pedofilii, bo chodzi tylko i wyłącznie o to, aby bronić biskupów, którzy kryją i przenoszą pedofilów w sutannach. (*Oklaski*)

Kolejny grzech, grzech Funduszu Sprawiedliwości. NIK po kontroli zmiażdżył ten fundusz. Wykazał, że fundusz nie zapewnia skutecznej pomocy ofiarom przestępstw. Zamiast pomagać ofiarom, pomagacie politykom Solidarnej Polski i organizacjom religijnym. Mało tego, zaczął pan ścigać organizacje pozarządowe, które zbuntowały się przeciw tym praktykom. Nasłał pan na organizacje pozarządowe Policję,

która rekwirowała im komputery z danymi ofiar. Aktywistki zamęczaliście śledztwami po to, żeby później te śledztwa umorzyć, bo nic nie znaleźliście. Panie Ziobro, zamiast ścigać przestępców, ściga pan niewinne kobiety. I to jest bohaterstwo według Ziobry. (*Oklaski*)

Kolejny grzech, kadry. Wystawia pan, gdzie pan chce, swoich kolegów na ekspozowanych stanowiskach w sądach w całym kraju, a tych, którzy są niezawisli, stara się pan upodlić, zdegradować, przenosić i zastraszać. Oczywiście zadbał też pan o swoją żonę i swojego brata. Jest pan również głównym wykonawcą demontażu państwa prawa, szczucia na sędziów i nazywania ich uprzywilejowaną kastą.

(*Posel Henryk Kowalczyk: Sami się tak nazwali.*)

I zastanawiam się, czy podobne działania podejmie pan wobec uprzywilejowanej kasty klubu milionerów z PiS, którzy dorobili się milionów na szkodliwych transakcjach, szemranych interesach albo dorobili się w spółkach Skarbu Państwa. To za pana władzy również w instytucjach państwowych zatrudnienie dostają ludzie z fundamentalistycznej organizacji Ordo Iuris, która jawnie głosi poglądy odejścia od Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka. (*Oklaski*) To pana wiceminister Piebiak był głową układu, którego celem było szukanie haków na sędziów i prokuratorów. To pana człowiek Matecki prowadzi kilkadziesiąt stron, które mieszczą rasistowskie treści.

Panie Ministrze! Jarosław Kaczyński szukał kiedyś układu, ale ten układ urósł mu dzięki panu. Dlaczego? W 2015 r. został pan ministrem sprawiedliwości, a swoimi ministrami mianował pana Dudę i panią Manowską. W 2018 r. rękoma niekonstytucyjnej KRS wysłał pan panią Manowską do Sądu Najwyższego, a w 2020 r. pani Manowska została kandydatką na pierwszą prezes Sądu Najwyższego i przypadkowo Andrzej Duda właśnie ją wybrał na to stanowisko. Mówiąc w skrócie, były wiceminister sprawiedliwości u Ziobry powołał byłą wiceministrę sprawiedliwości u Ziobry na funkcję pierwszego prezesa Sądu Najwyższego.

Panie Ministrze! Mój znajomy, kolega powiedział o panu kiedyś, że jest pan zerem. I wie pan co, panie ministrze? Od tamtego czasu sporo się zmieniło.

(*Głos z sali: Nie no.*)

Dokonał pan rzeczy wręcz niewiarygodnej i w ciągu kilkunastu lat zjechał pan na poziom mniej niż zero. Dlatego będziemy za wnioskiem, aby nie dostał pan wotum. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Wystąpienie w imieniu Klubu Parlamentarnego Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15 przedstawi Wysokiej Izbie pan poseł Krzysztof Paszyk.

Bardzo proszę.

Posel Krzysztof Paszyk:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Panie Premierze! Klub Parlamentarny Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe – Kukiz15, który mam przyjemność reprezentować, nie widzi żadnych powodów, by dzisiaj bronić pana ministra Zbigniewa Ziobrę przed odwołaniem. Traktujemy jednak to wotum nieufności jako doskonałą okazję, by ocenić, przeanalizować pańską pracę w Ministerstwie Sprawiedliwości, albowiem, panie ministrze, jest pan najdłużej urzędującym ministrem sprawiedliwości w naszym kraju w ciągu ostatnich 30 lat. W listopadzie minie już 5 lat, odkąd kieruje pan resortem. I w tym kontekście, panie ministrze, słabo prezentuje się pańska linia, która wczoraj została zaprezentowana w Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, by odpowiadać na kłopotliwe pytania recenzowaniem poprzedników sprzed wielu, wielu lat. Naprawdę niezwykle słabo.

16 listopada 2015 r., obejmując urząd ministra sprawiedliwości, mówił pan, cytując: Będziemy konsekwentnie zmierzać do tego, aby wymiar sprawiedliwości służył wszystkim ludziom, również tym słabym, niemającym grubych portfeli. Trzeba pamiętać, że sądy są dla ludzi, a nie ludzie dla sądów.

Trzeba przyznać: niezwykle zacne i słuszne słowa. Wielu Polaków wtedy panu zawierzyło, licząc na naprawę systemu sprawiedliwości w Polsce. Jak się dzisiaj czują, najlepiej, myślę, świadczy sala kolumnowa w styczniu tego roku pełna przedstawicieli stowarzyszeń gromadzących ludzi poszkodowanych przez wymiar sprawiedliwości, którzy tu przybyli, do Sejmu, na zaproszenie klubu Koalicji Polskiej, by wyzalić się z tego, jak są od wielu lat, kiedy zarządza pan resortem i prokuraturą, traktowani. Najlepiej świadczy o tym, jak rozgoryczeni są dzisiaj pańską postawą ludzie, osoba pana Marka Kubali, którego wniosek o rozpoznanie skargi nadzwyczajnej czeka na to rozpoznanie już ponad 830 dni. Przypomnijmy, skarga nadzwyczajna w założeniu miała pomagać obywatelom poszkodowanym przez wymiar sprawiedliwości. Pan Marek pyta, czy to są standardy działania pana ministra Ziobry. Za to wszyscy widzą zamiast tej poprawy, panie ministrze, Wysoka Izbo, parasol ochronny dla polityków Zjednoczonej Prawicy, dla ministrów Zjednoczonej Prawicy, dla liderów Zjednoczonej Prawicy, dla urzędników Zjednoczonej Prawicy. Wedle zapowiedzi Zbigniewa Ziobry wymiar sprawiedliwości miał być bardziej przyjazny dla obywateli.

Warto pokazać, panie ministrze, jak dzisiaj, po 4,5 roku pańskiego urzędowania, ta przyjazność wymiaru sprawiedliwości wobec obywateli wygląda. Dwa przykłady tylko. Pierwszy: wniosek o przeprowadzenie przez sąd egzekucji czynności, której inna osoba nie może wykonać za dłużnika – wzrost opłaty o 400%. Drugi przykład: wniosek o ukaranie grzywną dłuż-

nika niewykonującego obowiązku zaniechania czynności lub nieprzeszkadzania czynnościom wierzyciela – wzrost opłaty o 400%. I tak dalej, i tak dalej, panie ministrze. Średni czas trwania postępowań sądowych w latach 2015–2018 wzrósł z 4,2 miesiąca do ponad 5,5 miesiąca. Wzrost ten, co istotne, szczególnie jest widoczny w sądach rejonowych.

Wiele było deklaracji, panie ministrze, na temat skutecznego zwalczania przestępczości. Zweryfikujmy te zapowiedzi, spójrzmy na statystyki, jeśli chodzi o przestępstwa w zakończonych postępowaniach przygotowawczych w latach 2016–2019. Liczba wszystkich stwierdzonych przestępstw wzrosła z 6,4, czyli z 748 tys. w 2016 r. do 796 tys. w 2019 r. Było to o 48 tys. przestępstw więcej.

Zapewniał pan o lepszej ochronie prawnej dzieci. Proszę przeanalizować wspólnie ze swoimi urzędnikami, dlaczego wnioski do prokuratury w sprawie wywozu dzieci z domów dziecka za granicę i związanym z tym rozdzielaniem rodzeństw złożone przez Fundację im. Dobrego Pasterza są bez rozpoznania. Idźmy dalej. Dlaczego fundamentalna nowelizacja wielu przepisów z zeszłego roku (*Dzwonek*) skończyła wczoraj w koszu, ułożona tam przez Trybunał Konstytucyjny? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dobrze, panie pośle...

Posel Krzysztof Paszyk:

Jedno zdanie, pani marszałek, jeśli można.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Jedno zdanie.

Posel Krzysztof Paszyk:

Na koniec apel, panie ministrze. Naprawdę czas przestać uprawiać cyniczną politykę kosztem wymiaru sprawiedliwości, a wziąć się za jego naprawianie. Dziękuję bardzo, pani marszałek. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Stanowisko Koła Poselskiego Konfederacja przedstawi Wysokiej Izbie pan poseł Krystian Kamiński. Bardzo proszę.

Posel Krystian Kamiński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Debatujemy teraz nad wotum nieufności wobec ministra sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry.

Posel Krystian Kamiński

Argumenty, które słyszymy z obu stron, nie robią na mnie wrażenia. Przecież z góry wiadomo, że minister Ziobro nie ruszy nikogo z PiS-u, tak samo jak wcześniej było wiadomo, że minister z Platformy nie ruszy nikogo z Platformy. Mało tego, z góry wiadomo, że za rządów Prawa i Sprawiedliwości nie ucierpi nikt z Platformy, a za rządów Platformy nie ucierpi nikt z PiS-u. A przydałoby się. Przypomnę tutaj słowa z rozmowy pana Wojtunika z panią Bieńkowską o tym, kto według nich stoi za spaleniem budki przy rosyjskiej ambasadzie w czasie Marszu Niepodległości. Chciałbym w tym przypadku dogłębnego śledztwa i skazania winnych. Nie widzę ministra spraw wewnętrznych Platformy, a chciałbym go spytać, czy też jest zainteresowany dogłębnym śledztwem w tym temacie, bo powinien chyba być.

Tak że tych państwa argumentów nie traktuję poważnie. Ale argument o braku zmian systemowych już uważam za słuszny. Dotychczasowe zmiany to tylko i wyłącznie walka o wpływy. Potrzebujemy zmian systemowych. Nie ma zgody na dalsze trwanie w tak niewydolnym systemie sądowniczym, w którym zwykli obywatele nie mają poczucia sprawiedliwości, a przedsiębiorcy na wyrok muszą czekać latami.

Wszyscy widzimy, że potrzebna jest dziś gruntowna reforma systemowa, tak aby usprawnić nasze sądy, aby uczynić je przyjaznymi dla obywateli. Sądy powinny być przede wszystkim szybkie i sprawiedliwe. Sędziów trzeba uwolnić od wykonywania niemyślnych, biurokratycznych zadań. Właśnie dlatego jako Konfederacja proponujemy parametryzację sądów, przypisywanie asystentów na stałe do każdego sędziego, wprowadzenie zasady, że zostanie sędzią powinno być zwieńczeniem kariery prawniczej, a nie jej początkiem, w końcu uporządkowanie tematu współpracy sądów z biegłymi, który przysparza wiele problemów, wprowadzenie elektronicznego obiegu dokumentów, a docelowo – proces w 1 miesiąc.

To są reformy, na które czekają Polacy, i to jest powód, dla którego powinno się zdymisjonować ministra sprawiedliwości, ponieważ przez te 5 lat nie zajął się żadną reformą systemową. Walka pomiędzy waszymi kadrami naprawdę w tym przypadku jest kompletnie nieistotna, ponieważ żadna ze stron nic nie zrobiła, aby sprawy były rozstrzygane szybko i sprawiedliwie. Może to sprawić tylko systemowa zmiana polskiego sądownictwa. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję, panie pośle.

I 2,5 minuty dla pana posła Artura Dziambora, koło Konfederacja.

Posel Artur Dziambor:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Bardzo dziękuję panu ministrowi, że zaszczycił nas swoją obecnością, bo na początku tej debaty go nie było, a wydawało mi się, że debata jest dosyć ważna. Troszkę smutno jest też, że właściwie mówię do prawie pustej sali, bo wydawało mi się, że nie dość, że praktycznie skończył się już koronawirus, przecież został odwołany przez pana premiera, to jeszcze w dodatku mówimy tu o dosyć ważnej sprawie.

Zacznę od tej strony. 25 września 2015 r. – pamiętacie państwo, co się działo tego dnia? Wniosek o Trybunał Stanu dla pana Zbigniewa Ziobry. Większość, którą trzeba było wtedy zdobyć, to było 276 głosów, a 271 głosowało za. Nieobecni: Andrzej Biernat, Ewa Kopacz, Piotr Tomański, Leszek Błanik, Cezary Kucharski, Irena Tomaszak-Zesiuk, Marek Hok, Radosław Sikorski i Norbert Wojnarowski. Dziewięcioro członków Platformy Obywatelskiej zabrakło na sali, nie wypełniło swojego obowiązku poselskiego. Zabrakło 5 głosów, żeby postawić Zbigniewa Ziobrę przed Trybunałem Stanu i rozliczyć za wszystko to, co złe, jeżeli chodzi o to, co dotychczas zrobił. O koalicyjnym PSL-u nie wspominam, tam było jeszcze gorzej. Nawet był jeden, tylko jeden poseł, który zagłosował za tym, żeby się odczepić od pana Zbigniewa Ziobry. Jakie macie dzisiaj moralne prawo, żeby składać wniosek, który z góry skazany jest na porażkę polityczną, bo przecież większość jest po tej stronie? Ale to dzięki wam, przez was, przez nieobecność tej dziewiątki pan Zbigniew Ziobro przez ostatnie lata był ministrem i prokuratorem generalnym. To jest wasza sprawka, sobie podziękujcie.

(Posel Małgorzata Kidawa-Błońska: Nie ma odpowiedzialności zbiorowej.)

Ten dzisiejszy wniosek z waszej strony jest absurdalny, jest typowo polityczny, jest biciem piany.

Szanowni Państwo! Prokuratura od 5 lat jest wasza. Trybunał Konstytucyjny – wasz. Nawet wstawiliście tam komunistycznego prokuratora i posłankę, która w swojej publicznej działalności zajmowała się właściwie tylko hejtem. Sąd Najwyższy też już praktycznie przejęliście. Jeżeli macie wszystkie te mechanizmy, macie takiego genialnego ministra sprawiedliwości, dlaczego Platforma Obywatelska siedzi tutaj, a nie na Białolece? *(Oklaski)* Przecież szliście do wyborów, mówiąc, że wy tych wszystkich złodziei rozliczycie, że ich wszystkich powsadzacie. Gdzie oni siedzą? Dlaczego nie w więzieniach? Gdzie siedzi mafia VAT-owska *(Dzwonek)*, którą przecież ścigacie? Wszystkim opowiadacie, jak to ją zwalczyliście.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję, panie pośle.

Posel Artur Dziambor:

Szanowni Państwo! Nieudolność, kolesiostwo, ustawy pisane na kolanie – to jest wizytówka Zbigniewa Ziobry, dlatego będziemy...

(Wicemarszałek wyciąga mikrofon, poseł przemawia przy wyciągniętym mikrofonie)

...głosować za jego odwołaniem. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Proszę o zabranie głosu ministra sprawiedliwości pana Zbigniewa Ziobry.

Bardzo proszę.

**Minister Sprawiedliwości
Zbigniew Ziobro:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To niezwykle uderzające, bo lepiej odwołać się do faktów, które mówią najmocniej, bo dosadne porównania stanowią najlepszą odpowiedź na to, co tutaj usłyszeliśmy. Mianowicie te fakty to działanie prokuratury, tak bardzo krytykowane i atakowane przez moich przedmówców, w związku z wydarzeniami, jakie miały miejsce w okresie pandemii, w związku ze sprawą maseczek, respiratorów. Przecież właśnie w tych sprawach prokuratura wszczęła śledztwo następnego dnia po tym, jak wpłynęło do niej zawiadomienie, następnego dnia po tym, jak ukazał się artykuł w jednej z gazet wskazujący na możliwe nieprawidłowości.

A jak było za czasów przedstawicieli totalnej opozycji, która chce wyznaczać szczególne standardy działania prokuratury i krytykuje rzetelnie i uczciwie wywiązujących się ze swoich zadań śledczych? Otóż przypomnę państwu, bo pamięć to rzecz krótka i warto ją odświeżać. Sprawa senatora Piniora z Platformy Obywatelskiej. Otóż materiał dowodowy został zebrany w tej sprawie przez organa ścigania w okresie rządów Platformy w 2014 r. Musiało minąć 1,5 roku, kiedy my wzięliśmy odpowiedzialność za prokuraturę, by ta sprawa ruszyła i śledztwo zostało uruchomione. Na co czekaliście? Tu 1 dzień, a tam 1,5 roku. Czy widzicie różnicę?

(Głos z sali: Złodzieje!)

Ale powiedzmy, że to wasz kolega, polityk, senator zasłużony. Mieliście jakieś problemy ze ściganiem swoich nie tylko w tej sprawie. To popatrzmy na inny fakt. Sprawa Amber Gold. Od momentu, kiedy wpłynęło pierwsze zawiadomienie do prokuratury za waszych czasów, do wszczęcia śledztwa minęły przeszło 2 lata, przeszło 600 dni, a w tym czasie ludziom rozkradano majątek i dorobek całego życia. W tym czasie działy się ludzkie dramaty, w tym czasie niektórzy ludzie odbierali sobie życie. Jak za waszych czasów

działały prokuratura, organa ścigania, ABW i Policja, którą zawiadywaliście? Co zrobiliście dla tych ludzi? Jak im pomogliście? Gdzie była ta wasza wrażliwość? Gdzie był profesjonalizm? 2 lata od złożenia zawiadomienia do wszczęcia śledztwa. Tutaj macie problem, że my wszczęliśmy następnego dnia. *(Oklaski)* I jest źle, jak następnego dnia prokuratura wszczyna postępowanie, a dobrze, jak robi to po 2 latach. Czego wy chcecie? Macie odrobinę honoru? To nie jest rzeka, to nie jest morze, to jest ocean hipokryzji, zakłamania i cynizmu. Potraficie wszędzie kłamać, również na temat danych statystycznych, o których pan poseł mówił, do których się za chwilę odniosę.

Sprawa Finroyal. Duża afera, może nie tak znana jak Amber Gold, ale okradzionych i oszukanych zostało 75 tys. ludzi. Ile czasu minęło od wszczęcia śledztwa w tej sprawie? 3 lata, prawie 1000 dni. A tu 1 dzień. I tu jest źle, a u was dobrze. Tak, takie były standardy. I mówicie, że trzeba wrócić do tamtych czasów, waszych czasów, kiedy prokuratura była oddzielona od ministra sprawiedliwości, kiedy działała właśnie tak, jak widzimy na przykładach, które przywołuję. Są też oczywiście inne sprawy. Jest sprawa pana senatora Gawłowskiego...

(Głos z sali: O, no proszę.)

...chyba pierwszego posła, o ile pamiętam, który w czasie pełnienia obowiązków posła, posła klubu Platformy Obywatelskiej, chyba jest teraz senatorem, dostał się do Senatu z waszym poparciem... Otóż ta sprawa również ma podobną historię jak sprawa pana Piniora, ale jakoś wam się nie spieszyło, by ją prowadzić. Tymczasem to przecież niezawisłe sądy stosowały tymczasowe aresztowanie i to utrzymywały, uznając, że zebrany przez prokuraturę, którą kieruję, materiał dowodowy jest merytoryczny, zasadny i w najwyższym stopniu wskazuje na fakt czy uprawdopodobnia fakt popełnienia przestępstw korupcyjnych, prania pieniędzy i innych czynów przestępczych, jakie zostały zarzucone jemu i osobom z nim współdziałającym. Ale rozumiem, to wasz przyjaciel polityczny i kolega, którego, idąc w zaparte, broniliście go nawet wtedy, kiedy niezawisłe sądy, tak bardzo przez was brnione i pokazywane jako przykład, wskazywały, że są bardzo mocne przesłanki, by sądzić, że doszło tutaj do poważnych przestępstw kryminalnych. To do was nie trafiało. A więc jeśli porównujecie szybkość prowadzenia postępowań za naszych czasów i za waszych czasów, to byście się wstydzieli, jeśli chcecie nas *(Dzwonek)* krytykować bez odwoływania się do własnych doświadczeń.

Tak krótki czas wystąpienia?

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Nie, nie, bardzo proszę.

(Poseł Małgorzata Kidawa-Błońska: Nowy regulamin Sejmu.)

Regulamin, art. 198 ust. 1, pozwala, więc bardzo proszę.

Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro:

Cóż mogę powiedzieć...

To odwołam się w takim razie... Myślę, że dobrą puentą tego wystąpienia jest to, co przed chwilą powiedziałem, że skala zarzutów, które państwo tutaj podnosicie, jest niczym innym jak oceanem zakłamania. Przykładem tego są też dane CBOS-u, które tutaj pan poseł przywoływał, występując przed chwilą. Otóż zapomniał pan dodać, że w okresie, kiedy państwo odpowiadaliście za wymiar sprawiedliwości, za bezpieczeństwo Polaków, Polacy w 66% wskazywali, że czują się bezpiecznie, a dzisiaj w 89%. *(Oklaski)* Widzi pan różnicę? Otóż ta różnica jest. Czytelna. Ona z czegoś wynika. Zakłamuje pan dane CBOS-u, mówiąc, że rzekomo za waszych czasów było duże zaufanie do sądownictwa, ono jakoby spadło. Teraz jest, można powiedzieć, odwrotnie. Pierwszy raz w historii, nawiasem mówiąc, nastąpił wzrost zaufania, był większy poziom zaufania do działań prokuratury niż poziom nieufności wtedy, kiedy pierwszy raz zostałem prokuratorem generalnym i ministrem sprawiedliwości. To są twarde dane, badania CBOS-u. Niech pan sprawdzi, niech się pan przygotuje do wystąpienia, a potem niech pan się do nich odwołuje.

Otóż mógłbym przywoływać mnóstwo danych, które całkowicie zaprzeczają temu fałszywemu obrazowi, który państwo tutaj malujecie, zakłamanemu, jeżeli chodzi o działania prokuratury, bo w każdym, można powiedzieć, przypadku, jeśli popatrzymy na zwalczanie mafijnej zorganizowanej przestępczości, jeżeli popatrzymy na zwalczanie przestępczości gospodarczej, jeżeli popatrzymy na klasyczną kryminalną przestępczość, to widzimy ogromną różnicę w stosunku do czasów poprzednich. Te dane przedstawiłem wczoraj komisji. Każdy może do nich sięgnąć, skoro czasu już nie mam.

Odwołam się tylko do jednej sprawy, która wymaga jednak reakcji. Ta niebywale skandaliczna, brak słów, operacja wymierzona w pana prezydenta Andrzeja Dudę jest nie tylko godna najwyższego potępienia, ale pokazuje tak naprawdę wasze prawdziwe oblicze i waszą prawdziwą twarz, jeśli chodzi o tę troskę o los ofiar, zwłaszcza los kobiet.

(Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: Nieuchronna kara, a nie kara na papierku. Prokuratura działa wolniej.)

Bo wy żeście nic albo niewiele robili, by ścigać realnie pedofilów, by zaostrzać w stosunku do nich Kodeks karny. Możecie zobaczyć statystyki różnych inicjatyw ustawodawczych, które żeście blokowali, kiedy proponowaliśmy skuteczną walkę z pedofilią. Ale to, co jest najbardziej uderzające... Nie wprowadziliście też ustawy o przeciwdziałaniu przemocy, którą myśmy wprowadzili, bo wy lubicie dużo mówić, ale nie wynika z tego realne działanie. Ale to, co zrobiliście tym kobietom pokrzywdzonym w tej sprawie, to, jak instrumentalnie, cynicznie żeście je wykorzystali, to jest naprawdę szczyt, który przekracza na-

wet moje wyobrażenia o tym, do czego jesteście zdolni. Otóż fakty w tej sprawie były jednoznaczne. To właśnie te dzielne kobiety, kiedy doszło do popełnienia przestępstwa przez ich partnera, ojca, człowieka bardzo mocno pogrążonego w chorobie alkoholowej, zainicjowały postępowanie karne, to one doprowadziły do tego...

(Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: Nie miały na czynsz. Nie miały na dach nad głową.)

...że prokuratura prowadziła w tej sprawie śledztwo, to one doprowadziły do skutecznego oskarżenia tego sprawcy za okrutne czyny, których się dopuścił. To ich zasługa przede wszystkim, że sąd...

(Poseł Barbara Nowacka: Gdzie był Fundusz Sprawiedliwości?)

...który rzadko orzeka takie kary, skazał tego sprawcę na 4 lata pozbawienia wolności. To one wreszcie zerwały z nim kontakty i przez lata nie utrzymywały z nim żadnych relacji.

(Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: Nie ma pan wyrzutów sumienia, że im nie pomógł?)

Ale potem to również one, kiedy ten sprawca wyszedł z zakładu karnego, kiedy dowiedziały się, że wyleczył się, że poddał się terapii, kiedy nawiązały z nim relację i trwało to przez dobrych kilka lat, zwróciły się do pana prezydenta, żeby skorzystał z prawa łaski – nie w stosunku do morderców, bandytów, których ułaskawiał wielokrotnie częściej, trzy razy częściej pan prezydent Komorowski, a jeszcze wielokrotnie częściej pan prezydent Kwaśniewski, np. zabójców, wbrew zresztą opiniom sądów i prokuratorów – żeby, powtarzam, pan prezydent skorzystał z prawa łaski wobec sprawcy, który odbył całą karę, od dnia pierwszego do dnia ostatniego, który odbył tak samo większość środka karnego zakazującego mu kontaktu z tymi kobietami, bo przecież ten środek został orzeczony w ich interesie, wyłącznie w ich interesie, na okres 6 lat, a minęło 5 lat. I prosiły, by tak się stało.

(Poseł Barbara Nowacka: Gdzie był Fundusz Sprawiedliwości?)

Pan prezydent po długich namysłach, po opinii sądu I instancji – ponoć szanujecie sądy niezawisłe – po opinii sądu II instancji – ponoć szanujecie sądy w Rzeczypospolitej... *(Poruszenie na sali)*

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Pani poseł, bardzo proszę o zachowanie spokoju.

Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro:

...po opiniach kuratorów, po opiniach psychologów, wreszcie po opinii prokuratora generalnego skorzystał wobec tych kobiet...

(Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: Te kobiety nie miały pieniędzy na dach nad głową. Groziła im eksmisja.)

Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro

...wobec ofiar z prawa łaski w ten sposób, że skrócił czas o jeden rok zaledwie, umożliwiając kontakt z tymi osobami.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Pani poseł, zakłóca pani prowadzenie obrad.

Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro:

Otóż te kobiety – najlepiej oddać im głos po tym, co zrobiłście im, co też panie posłanki zrobiłyście tym kobietom – napisały niezwykle przejmujący list i ich słowa mówią dużo więcej niż wiele faktów, które mógłbym jeszcze przywołać. Mianowicie powiedziały: Jesteśmy bardzo wdzięczne panu prezydentowi Andrzejowi Dudzie, że dał nam szansę na normalne i spokojne życie.

(Poseł Wanda Nowicka: Jaką pan da gwarancję, że się nie powtórzy? Jaka gwarancja?)

(Głos z sali: Wstyd!)

Wszystko wskazywało, że tak się stanie, aż do ostatniego tygodnia.

(Poseł Anna Kwiecień: Zakłamanie.)

Nie spodziewaliśmy się, że nasze prawo do godnego życia i oderwania się od dramatycznej i smutnej przeszłości zostanie tak bezwzględnie złamane i wykorzystane do brudnej kampanii politycznej.

(Głos z sali: Wstyd i hańba!)

(Głos z sali: Kobiety kobietom. Wstydzcie się!)

Jak sądzicie, o kim te panie myślą?

Publikacja dziennika „Fakt” spadła na nas jak grom z jasnego nieba. Nikt nas przed nią o nic nie pytał – rzetelność, prawda? – nie uprzedzał, nikt nie próbował poznać naszego zdania. W brutalny sposób nasza cała rodzina została napiętnowana. Nikt nie zastanawiał się, ile już w życiu wycierpialiśmy.

(Głos z sali: Ha, ha, ha!)

Tak, wycierpialiśmy. Mówię do pań.

(Głos z sali: Z czego się śmiesz? Jak pani nie wstyd?)

Wy śmiejecie się z tego, co mówią te kobiety? A gdzie wasza wrażliwość? Gdzie serce? Gdzie empatia?

(Głos z sali: Z czego się śmiesz? Jak pani nie wstyd?)

Co oznacza bycie ofiarą tego rodzaju przestępstwa? Chciałyśmy po prostu zapomnieć o przeszłości...

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Szanowni Państwo! Pani Poseł! Pani się śmieje się z cierpienia innych kobiet?

(Poseł Joanna Borowiak: Skandaliczne.)

(Głos z sali: Feministki.)

Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro:

...i rozpocząć nowe życie. Dziś nie wiemy – mówią te kobiety do was, do pań, posłanek – co dalej z nami będzie, czy będziemy mogły spokojnie żyć, czy też poprzez naznaczenie...

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Pani Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz! Bardzo proszę panią o zachowanie spokoju. Miała pani czas na swoje wystąpienie.

(Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: Ofiara pedofila nie...)

Zakłóca pani obrady Sejmu.

Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro:

...przez bezwzględnych, powtórzę, przez bezwzględnych i złych ludzi zostaniemy na zawsze pozbawione szczęścia i spokoju. Dziennikarze – dodają te panie – i politycy, politycy, również panie posłanki, nie mają prawa tak działać, nie mają prawa w taki sposób niszczyć psychiki zwykłych ludzi. Tak czują się te kobiety dzięki wam.

(Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: Fundusz Sprawiedliwości.)

Fundusz Sprawiedliwości. Mogłbym podać tu wiele danych Funduszu Sprawiedliwości, ale to jest strzał w kolano, pani poseł. To nie tylko powód do wstydu, do zapadnięcia się pod ziemię. Słowa tych kobiet, słowa, które tu przytaczam, są adresowane wprost m.in. do pani. Fundusz Sprawiedliwości działał za waszych rządów i wtedy jego rolą było pomóc tym kobietom. Przecież przestępstwa dopuszczano się od końca 2007 r. do 2011 r. Przecież postępowanie karne toczyło się od 2011 r. i prawomocny wyrok zapadł w 2014 r. Czy ja byłem wtedy ministrem sprawiedliwości? Czy ja nadzorowałem Fundusz Sprawiedliwości? Czy rządziła wtedy Zjednoczona Prawica, czy przypadkiem Platforma i PSL? (Oklaski) Dlaczego nie pomogliście tym kobietom? Gdzie byliście? Gdzie wasza empatia? Ja wam powiem. Bo pieniądze szły... Wiecie, gdzie miały iść.

(Głos z sali: Pytanie do Gowina.)

Spytajcie takich ludzi jak pan Gawłowski, pan Pinior. Dowiedziecie się, gdzie szły. I pewnie macie więcej takich znajomych.

(Głos z sali: Złodzieje!)

Otóż dopiero teraz, za naszych czasów Fundusz Sprawiedliwości rzeczywiście wywiązuje się ze swoich zadań. To ten rok, wbrew narracji medialnej i demagogicznym wypowiedziom, które możemy słyszeć, oznaczał dla ofiar przestępstw w Polsce, że na tworzenie ponad 350 punktów pomocy ofiarom przestępstw w całej Polsce przeznaczaliśmy kwotę 70 mln zł. Na-

Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro

tomiasz czy wiecie, jaka to była kwota za waszych czasów, w 2012 r.? Tak bardzo przejmujecie się ofiarami przestępstw. To było 1,5 mln zł. Nie dziwię się. W odniesieniu do całego kraju, na cały rok – 1,5 mln zł w porównaniu z 73, prawie 74 mln zł. Widzicie różnicę?

Można też zobaczyć różnicę w działaniu prokuratury za waszych czasów i za naszych, chodzi o szybkość działań, ale i efekty w wielu sprawach, o efekty w postaci przejmowania majątków. Czy wiecie, jaka była wartość zajętego w 2012 r. przez waszą prokuraturę i służby z nią współpracujące majątku bandytów i przestępców? Jaka to była kwota? Sto kilkadziesiąt milionów. A wiecie, z jaką kwotą, chodzi o wartość zabezpieczonego mienia, na koncie skończyła pracę prokuratura w zeszłym roku? Prawie 4 mld zł. 4 mld zł w porównaniu ze stu kilkadziesiątoma milionami. *(Oklaski)*

(Poseł Krzysztof Śmiszek: Najmniej w Europie.)

Widzicie różnicę? Takich różnic możemy podawać wiele, są one wymowne. Fakty mówią same za siebie. Wstydźcie się. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję, panie ministrze.

Proszę o zabranie głosu prezesa Rady Ministrów pana Mateusza Morawieckiego.

Bardzo proszę, panie premierze.

Prezes Rady Ministrów Mateusz Morawiecki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Lubicie mówić i zarzucać w swoich wnioskach, że upolityczniono sądy, upolityczniono wyroki. Podajcie chociaż jeden przykład upolitycznienia sędziego, sądu lub jakiegoś wyroku. Nie proszę o 50 przykładów. Nie proszę nawet o pięć. Podajcie jeden przykład.

(Głos z sali: Tak jest.)

(Głos z sali: Cisza!)

Milczycie? Nie potraficie. Tyle w temacie upolityczniania wyroków. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Tak, szanowni państwo, w kontekście naprawy wymiaru sprawiedliwości należy posłużyć się bardzo krótką statystyką, obejmującą dane od początku wolnej Polski. Otóż jest pewien bardzo dobry przykład: Niemiecka Republika Demokratyczna. Tam dokonano weryfikacji i lustracji sędziów i prokuratorów po czasach komunistycznych. Wiecie, ilu pozostawiono? Ok. 30%. I to, myślę, jest właściwa liczba. *(Oklaski)* Zostawiono wtedy w NRD ok. 30% prokuratorów i ok. 30% sędziów. U nas pozostawiono 100% prokuratorów i 100% sędziów.

(Poseł Arkadiusz Myrcha: Takich jak Piotrowicz. Jak kolega Piotrowicz.)

I dlatego dzisiaj – przekazuję już do współczesności – reforma wymiaru sprawiedliwości, której podjął się pan minister Ziobro, która rzeczywiście jest trudna i żmudna, postępuje jednak we właściwym tempie, we właściwy sposób. *(Gwar na sali)*

(Głos z sali: Cisza, premier mówi.)

Chcemy naprawić wymiar sprawiedliwości.

Aby obnażyć jego słabości, najlepiej przytoczyć kilka spraw. Jeden z sędziów dopuszczał się lichwy. Nękał swoich – nie wiem, jak to nawet nazwać, szanowni państwo – klientów, nękał biednych ludzi. I co mu się stało w czasach III Rzeczypospolitej? Otóż, śmiejecie się z tego, ale nic mu się nie stało. Mimo że ich nękał, nie spotkało go nawet postępowanie dyscyplinarne, bo w 2016 r. wszystko się przedawniło.

Inny przykład. Pewien człowiek, który był niepełnosprawny, ukradł – tak trzeba powiedzieć – ze sklepu batonik o wartości 1 zł. Był skazany przez sąd, ukarany grzywną, ograniczeniem wolności. Gdy inna osoba zapłaciła tę grzywnę, sąd ukarał też tę inną osobę za ten niedopuszczalny czyn.

To jest prawo, które jest silne dla słabych. To są sędziowie III Rzeczypospolitej, którzy są silni dla słabych, a wyrozumieli dla przestępców *(Oklaski)*, jak w Zamościu, gdzie na oczach matki i dzieci dwóch mężczyzn zabiło tępym narzędziem niespełna 40-letniego mężczyznę. Dostali oni wyrok jak za pobicie ze skutkiem śmiertelnym – 4 i 5 lat.

(Głos z sali: Skandal!)

To jest prawo, które wcześniej było stosowane i stosowane jest do dzisiaj przez sędziów. Dlatego pan minister Ziobro podejmuje próby, które w pełni popieram, zaostrenia Kodeksu karnego, zaostrenia kar dla najgorszych przestępców, za najgorsze przestępstwa, z premedytacją. W tym kierunku trzeba iść, drodzy państwo. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Trybunał Konstytucyjny.)

(Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: Nieuchronność kary. Sądy działają wolniej, prokuratura działa wolniej.)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Pani poseł...

Prezes Rady Ministrów Mateusz Morawiecki:

Wy chcecie, żeby prawo było prawem silniejszego, a my chcemy, żeby prawo chroniło słabszych. Praworządność jest wtedy – bo lubicie się na to słowo powoływać – praworządność, Wysoka Izbo, jest wtedy, kiedy prawo chroni obywateli i słabszych obywateli chroni bardziej niż silniejszych obywateli, bardziej niż oszustów. Bo rzeczywiście wystarczy, dla potwierdzenia skuteczności działania prokuratury, przytoczyć kilka przykładów. Ten, o którym mówił pan

Prezes Rady Ministrów Mateusz Morawiecki

minister Ziobro, Amber Gold, ponad 2 lata czekał. Inne przykłady – ponad 3 lata, w czasach Platformy Obywatelskiej. Teraz GetBack – inna afera, tak, wielka, bardzo niedobra afera. Wiecie, po jakim czasie został skierowany wniosek prokuratury? Po ok. 2 miesiącach.

(*Posel Kamila Gasiuk-Pihowicz: Maseczki, respiratory, SKOK-i, wybory.*)

Tu macie 2 lata, a tutaj macie 2 miesiące. Boli was to. Ciężko wam się tego słucha, prawda? (*Oklaski*)

Szanowni Państwo! Żeby poznać bezmiar potrzeb reformy wymiaru sprawiedliwości, wystarczy sięgnąć do niektórych wyroków. Ale niektóre z nich rzeczywiście (*Dzwonek*) ośmieszają wymiar sprawiedliwości do tego stopnia, że pewnie należałoby opuścić na nie kurtynę milczenia. Ja w związku z tym przytoczę tylko kilka.

(*Głos z sali: Czas.*)

Nie tylko takich, które dotyczą najgorszych przestępstw, ale np. opowiem o sędzie, bodaj we Wrocławiu, który w uzasadnieniu wyroku kopiował dane z zupełnie innej sprawy. Kopiował je tak, że nawet skopiował dane osobowe, dane adresowe, w niewłaściwy sposób. Jak nazwalibyście takie zachowanie? Albo tego sędziego, który dopuszczał się lichwy?

(*Posel Kamila Gasiuk-Pihowicz: A Manowska i wyciek 55 tys. danych osobowych?*)

Albo sędziego, który molestował swoją asystentkę, i dostał karę bodaj dwa razy po 5 tys. zł?

(*Posel Kamila Gasiuk-Pihowicz: A Manowska?*)

Ślad na duszy tej biednej kobiety, a tutaj mniej niż dwukrotne wynagrodzenie tego sędziego.

A sędzia Milewski w waszych czasach? Sędzia na posyłki?

(*Posel Barbara Nowacka: To też pana czasy.*)

To jest wymiar sprawiedliwości, który chcecie budować?

(*Posel Kamila Gasiuk-Pihowicz: A Szumowski? Przesłuchanie w tej sprawie...*)

(*Głos z sali: Pani poseł, pan premier mówi, proszę słuchać.*)

Odwołajcie się do spraw, które dobrze znamy z niedawnej przeszłości, z czasów, kiedy prokuratura była oddzielona od ministra sprawiedliwości, prokurator generalny. I z czasów, kiedy prokurator generalny po wielu miesiącach, a w wielu sytuacjach – po wielu latach wszczynał postępowanie, kiedy dowody były zartarte, kiedy bardzo ciężko było przesłuchać świadków. Takich sytuacji są dziesiątki, jeśli nie setki, i dotyczą one bardzo dużych spraw. A wielka mafia warszawska i osoby, które żyją po 130 lat, po 120 lat? Czy to jest wymiar sprawiedliwości, którego wy chcecie?

Wysoka Izbo! Bądźcie opozycją Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, a nie opozycją, która wkłada za wszelką cenę kij w szprychy nawet tam, gdzie wszyscy obywatele – ponad 80% – domagają się reformy wymiaru sprawiedliwości. Tej reformy, którą...

(*Głos z sali: Reformy nie ma.*)

...pan minister sprawiedliwości, pan minister Ziobro z determinacją cały czas stara się urzeczywistnić.

(*Posel Kamila Gasiuk-Pihowicz: Spowolnienie prokuratury...*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Przepraszam bardzo. Przepraszam, panie premierze.

Pani poseł nieustająco zakłóca obrady. Przerywała pani panu ministrowi, przerywa pani panu premierowi. Bardzo proszę, miała pani czas na wystąpienie, obrażała pani Wysoką Izbę, nikt pani nie przerywał, więc bardzo proszę zachować się spokojnie i godnie (*Oklaski*), jak przystało parlamentarzyste tej Izby. Dziękuję.

(*Posel Kamila Gasiuk-Pihowicz: Miałam 5 minut.*)

(*Głosy z sali: Kara! Kara!*)

Prezes Rady Ministrów Mateusz Morawiecki:

A zatem, szanowni państwo, to sfera wyroków, to sfera działania prokuratury.

Chcę wspomnieć o jeszcze jednej sferze, gdzie współpracuję blisko z panem ministrem Ziobrą i jestem przekonany, że bez tej determinacji, jaką wykazuje prokuratura, nie byłoby pewnych fundamentalnych sukcesów, sukcesów związanych z walką z przestępczością gospodarczą, z mafiami VAT-owskimi. To nie tylko to, o czym mówił pan minister Ziobro, porównując rok 2012, ja akurat pamiętam rok 2015 – 750 mln, do zeszłego roku, 4 mld zabrane przestępcom. Kilukrotnie większa kwota świadcząca o determinacji, skuteczności, efektywności i profesjonalizmie działania prokuratury i organów ścigania. To są środki, drodzy rodacy, Wysoka Izbo, które przeznaczamy właśnie na cele społeczne, na cele rozwojowe, na infrastrukturę, a te środki wcześniej lądowały w kieszeniach przestępców. Dzisiaj lądują one w kieszeniach obywateli. (*Oklaski*)

Wysoka Izbo! Proszę o odrzucenie wniosku o wotum nieufności wobec pana ministra Ziobry, ponieważ pan minister stara się naprawiać jedne z najtrudniejszych obszarów życia publicznego, gospodarczego i społecznego jednocześnie, które stanowią niechlubną spuściznę III Rzeczypospolitej. Naprawa państwa, naprawa wymiaru sprawiedliwości leży również w naszym interesie, ponieważ państwo polskie, sprawne państwo polskie jest dobrem wspólnym...

(*Posel Barbara Nowacka: I to naprawi Piotrowicz, tak?*)

...i jego usprawnianie, jego naprawa leży w interesie wszystkich obywateli. Od naprawy tych instytucji zależy również przyszłość polskiej gospodarki i przyszłość naszej ojczyzny. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Brawo!*)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję bardzo, panie premierze.

Pan poseł Arkadiusz Myrcha prosił o wystąpienie w trybie sprostowania.

Ale, panie pośle, 1 minuta, dobrze?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Na podstawie art. 198 mogłam wydłużyć wystąpienie pana premiera, więc bardzo proszę o nieskładanie takich uwag.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Arkadiusz Myrcha:

Dziękuję bardzo.

Panie ministrze Ziobro, polecam lekturę badań CBOS-u, na które się pan powołuje. Mówiłem wprost, badanie z 2019 r., na str. 2 jest wyraźna grafika, odpowiedź na pytanie, czy Polacy czują się bezpiecznie w swoim miejscu zamieszkania. Od 2008 r. nieprzerwanie ok. 90%. To jest na stronie CBOS-u. Odsyłam. Jeśli pan nie wie, to proszę zwolnić swoich zastępców.

Jeżeli chodzi zaś o ocenę prokuratury, cieszę się, że pan o tym wspominał, bo mogę się pochwalić. 2008 r. – 44 pozytywnie, 28 negatywnie, 2010 r. – też przeważały oceny pozytywne, 2011 r. – również przeważały oceny pozytywne. Później przyszedł Jarosław Gowin, to już pana biznes.

A jeżeli chodzi o zajęte kwoty, zabezpieczone kwoty przez prokuraturę, odsyłam do raportu NIK. Przez 3 lata – 2016 r., 2017 r., 2018 r. – realnie zabezpieczonych kwot, nie tych na postanowieniach prokuratury, tylko realnie, starczyłoby *(Dzwonek)* na wiecie państwo ile wypłaty z programu 500+? Na 1 miesiąc.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję, panie pośle.

Poseł Arkadiusz Myrcha:

Tyle prokuratura zabezpieczyła, panie premierze. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję, panie pośle.

Zanim zamknę dyskusję, panie ministrze, rozumiem, że też w trybie sprostowania.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Sebastian Kaleta: Tak.)

No dobrze.

Minuta, panie ministrze.

Bardzo proszę. *(Poruszenie na sali)*

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Sebastian Kaleta:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Skoro rozmawiamy o badaniach, pan poseł podał wynik jednego badania, tylko tak jakoś umknęło panu posłowi podanie wyników badań w zakresie...

(Głos z sali: Ale co prostuje?)

(Głos z sali: Ale w jakim trybie?)

(Głos z sali: Jak chce oświadczenia poselskiego, to po głosowaniu.)

Pani marszałek...

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Proszę kontynuować, czas płynie.

15 sekund.

(Głos z sali: Pani marszałek, padło pytanie.)

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Sebastian Kaleta:

Szanowni Państwo! Pan poseł Myrcha podaje wyniki badań *(Gwar na sali, oklaski)*, tylko zapomina o tym, że badanie dotyczy wielu spraw. Jeśli chodzi o badanie, które przywołuje pan poseł Myrcha, to m.in. zadaje się tam pytanie: Czy pana zdaniem Polska jest krajem, w którym żyje się bezpiecznie? Poniżej 70% w 2015 r., aktualnie 86. W tym badaniu właśnie jest 86%. *(Oklaski)*

Podam inne dane z tego badania, które pan poseł Myrcha również pomija, co podlega sprostowaniu...

(Poseł Małgorzata Chmiel: Bez trybu na mównicy. To ja też mogę tam iść? To potem ja idę.)

...z tego powodu, że opinia publiczna i Wysoka Izba nie mają pewnej informacji, którą z przyjemnością przytoczę: zagrożenie bycia pokrzywdzonym przestępstwem. Otóż w tym samym badaniu pyta się respondentów, czy obawiają się, że będą *(Dzwonek)* ofiarami przestępstwa bądź...

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Sebastian Kaleta:

...ich bliscy.

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję, panie ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Sebastian Kaleta:**

W 2015 r. – nie obawia się 49...

(Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: Jaki tryb? Koniec czasu. Czas.)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Dziękuję, panie ministrze. Umówiliśmy się na minutę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Sebastian Kaleta:**

...aktualnie 60%. Obawia się 48, teraz – 38.

(Poseł Kamila Gasiuk-Pihowicz: Pani obowiązkiem jest pilnować prawa.)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Panie ministrze, dziękuję bardzo. Umówiliśmy się na minutę. Dziękuję.

Zamykam dyskusję.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Sebastian Kaleta:**

Tych informacji, które chciałbym sprostować, jest więcej, ale bardzo dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Małgorzata Gosiewska:

Zamykam dyskusję.

Do głosowania w tej sprawie przystąpimy w bloku głosowań.

Ogłaszam przerwę do godz. 22. Dziękuję.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 21 min 30 do godz. 22)

Marszałek:

Wznawiam obrady.

Bardzo proszę państwa posłów o stwierdzenie kworum po przerwie, ponieważ za chwileczkę będziemy głosować. A więc bardzo proszę wszystkich państwa posłów o naciśnięcie dowolnego przycisku w celu stwierdzenia kworum.

Bardzo proszę.

Przypominam, że sprawdzamy kworum.

Bardzo proszę państwa posłów o naciśnięcie dowolnego przycisku.

W posiedzeniu bierze udział 432 posłów.

Stwierdzam kworum.

Przypominam, że Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni złożył wniosek o uzupełnienie porządku dziennego o punkty: pierwsze, drugie i trzecie czytania:

— poselskiego projektu ustawy o pomocy przedsiębiorcom w czasie trwania stanu zagrożenia epidemicznego spowodowanego rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, druki nr 278 i 278-A,

— poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, druk nr 304.

W związku ze zbliżaniem się terminu, o którym mowa w art. 173 ust. 5 regulaminu Sejmu, poddam kolejno pod głosowanie wnioski o uzupełnienie porządku dziennego o te punkty.

Przypominam, że zgodnie z art. 173 ust. 4 regulaminu Sejmu głosowanie to nie jest poprzedzone debatą ani zadawaniem pytań.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem dotyczącym rozpatrzenia projektu ustawy zawartego w drukach nr 278 i 278-A.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem tego wniosku, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 448 posłów. Za – 216, 231 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem dotyczącym rozpatrzenia projektu ustawy zawartego w druku nr 304.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem tego wniosku, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 451 posłów. 212 – za, 236 – przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm wniosek odrzucił.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 12. porządku dziennego: Wniosek o wyrażenie wotum nieufności wobec Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Mariusza Kamińskiego.

Przypominam, że zgodnie z art. 159 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Sejm wyraża wotum nieufności większością głosów ustawowej liczby posłów.

Komisja zaopiniowała wniosek negatywnie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o wyrażenie wotum nieufności wobec ministra spraw wewnętrznych i administracji Mariusza Kamińskiego, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Marszałek

Kto się wstrzymał?

Głosowało 452 posłów. Za – 216, przeciw – 233, 3 się wstrzymało.

Wobec niezyskania wymaganej większości głosów Sejm odrzucił wniosek o wyrażenie wotum nieufności ministrowi spraw wewnętrznych i administracji Mariuszowi Kamińskiemu.

(Część posłów wstaje, oklaski)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 13. porządku dziennego: Wniosek o wyrażenie wotum nieufności wobec Ministra Sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry.

Przypominam, że zgodnie z art. 159 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Sejm wyraża wotum nieufności większością głosów ustawowej liczby posłów.

Komisja zaopiniowała wniosek negatywnie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o wyrażenie wotum nieufności wobec ministra sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry, zechce nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 451 posłów. 217 – za, 232 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Wobec niezyskania wymaganej większości głosów Sejm odrzucił wniosek o wyrażenie wotum nieufności ministrowi sprawiedliwości Zbigniewowi Ziobrze.

(Część posłów wstaje, oklaski)

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie punktów porządku dziennego zaplanowanych na dzień 15 lipca br.

Zarządzam przerwę w posiedzeniu do dnia 16 lipca 2020 r. do godz. 9.

(Przerwa w posiedzeniu o godz. 22 min 18)